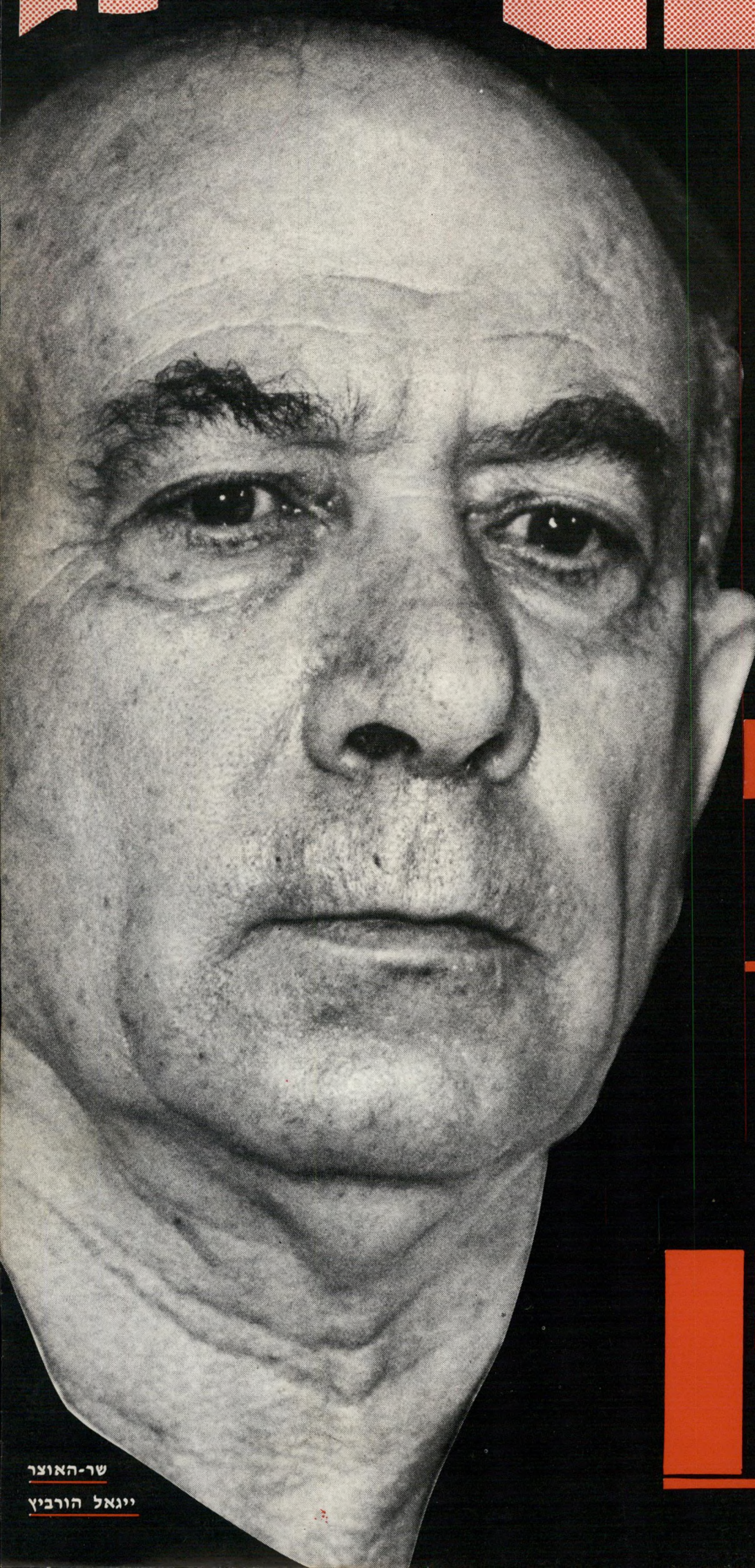

העולם הזה

העולם הזה

האם

הוא

יפיל

את

בגין

להשיג: **בתל אביב:** "סופר גיינס", יהודה המכבי 57 טל': 456351; חנויות "מצקין", "גיינס סנטר", דזינגוף 66; "בוב 2" דזינגוף 185; "מימי גיינס" בן-יהודה 14; "יוסט גיינס" בן-יהודה 1; "בוטיק 109" איבן גבירול 109. **יפו:** "מזן", שד' ירושלים 48. **בת-ים:** "זזה מה שיש", רוטשילד 27. **רחובות:** "סופר גיינס", הרצל 181. **רמת גן:** "סופר גיינס", ד"ר כהן 2, (פינת ביאליק 66); **גבעתיים:** "טופ גיינס", ויצמן 23. **אשדוד:** "רוקיי", פתח תקווה: "שאול" חיים עוזר 10. **רמת השרון:** "אפרל" סוקולוב 52, "ילי" סוקולוב 64. **הרצליה:** "ילי" סוקולוב 47. **חולון:** "אפנת דבש", סוקולוב 66; "ארי לונדון", סוקולוב 19. **נתניה:** "בלו גיינס", דזינגוף פינת הרצל "אדם וחווה", הרצל 29. **ירושלים:** "מצקין", "ספורט רחביה" קק"ל 29; "ספורט אולימפיה", כיכר הדוידקה; "מחסן הגיינס", שץ 8; "סקופ" שמאי 8; "חסיד" יפו 65. **באר שבע:** "גיינס סנטר", החלוץ 81. **קרית מלאכי:** "רוקיי", חיפה: "מצקין", "בית הגיינס" הרצל 20; "אור הגיינס", הרצל 7; "הגיינס" שד' הנשיא 124. **קרית ביאליק:** "גיינס ליי" "אילת": "אתא".

ובחנויות נוספות בכל הארץ

היבואנים והמפיצים: אחים נקש

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, מ.ד. 03-232262/3/4 • תאריך: 136 • מען מברקים: "עולמפרם" • העורך הראשי: אורי אבנרי • ראש המערכת: יוסי ינאי • עורכת-בכנית: יוסי שנון • עורכת כיתוב: לילית כוארון • ציממי מערכת: ציון צפריר וענת סרגוסטי • ראש המינהלה: אברהם סיטון • מחזקת המודעות: רפי זכרונלי • המו"ל: "העולם הזה" בע"מ • מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, תל-אביב, רחוב כץ-אביגדור • הפצה: "גד" בע"מ • גזופות: צינקוגרפיה, "כספי" בע"מ.

קיא קי

כולם היו שם

למקום התחילו להגיע ידידי, שאותם צילמנו בעשר המסיבות האחרונות בשבוע

לום שעוד לא צילמנו אותם בזמן האחרון. והיה לנו קשה מאד למצוא. בדרך כלל באים לכל המסיבות אותם האנשים, וכל החוכמות כבר סופרו מזמן. בעלי הגיע למקום כדי לאסוף אותי, ומוסיקת הדיסקו עוררה אותו לרקוד. בשלב זה הייתי עייפה ביותר ושבעה מן האירוע הקודם. הכריכים שהוגשו במקום השאירו אותי ואת ענת אדישות. "את בטח מבלה שיגעון, כל הזמן במסיבות ואירועים!" אמרה לי הדוגמנית רותי ירון, שרקדה במרץ רב. המרץ שלי כבר מזמן נעלם, אך חיכיתי שבעלי יסיים את הריקוד, כדי שנוכל ללכת. היום השישי הגיע, ואת שרשרת המסיבות התחלנו ביתמלון בתל-אביב, אצל אמנים של תוכנית-הילדים שירוויזיון.

"זאת הולכת להיות מסיבת השבוע?" נשאלתי, כמו תמיד, עלי-ידי המארגנים. "אני עדיין לא יודעת, נראה מה יהיה", השבתי את תשובתי הרגילה.

מוטי גילעדי, שאותו ראיתי כשהוא מספר בדיחות במסיבת-הנוכח של פינה קולדה, סיפר במסיבה הזו שוב את אותן הבדיחות. הוגש לי מגש של סופגניות, ואני הרגשתי שאם אראה עוד סופגניה אחת בחג הזה, אתחיל לצעוק.

אחרי מסיבה זו הלכנו, ענת ואני, למסר בה בבייתה של הזמרת מירי אלוני, המת-גוררת עם ידידה ג'סי נהיסי ברמת-גן. "חמש שנים של סאדו-מאזוכיזם לג'סי ולי", הסבירה לי מירי את סיבת החגיגה. ג'סי התעקש לשיר את השיר היחיד שהוא יודע באנגלית, ואני כבר הראיתי סימנים של חוסר-סבלנות. "זו תהיה 'מסיבת השבוע'?", שאלה אותי מפיקת-הרדיו רחל הרמתי. "אני לא יודעת עדיין", אמרתי לה.

פרושינובסקי עם מדכת-המים ואמה שלוש הזמנות לערב

מירי אלוני וג'סי נהיסי בחיפוש חמש שנים של סאדו-מאזוכיזם

הכל מקנאים בתחייה אדר, האחרית — בין השאר — על מדור מסיבת-השבוע. מה יכול להיות נעים יותר מאשר לבקר, בתוקף התפקיד, בנשפים ובמסיבות? הרי הדבר הופך את החיים לחגיגה אחת גדולה. מי שמסקר את המתרחש בשטחים המוח-זקים, מסתכן במטריאבנים מידי מפגנים או במכת-אלה מידי חייל. מי שמסקר את המתרחש ב"המישפט", עלול לריב עם פושעים מועדים. מי שמסקר את המתרחש בכנסת נאלץ לשוחח עם פוליטיקאים, שרבים מהם הם אגרו-מאניקים משעממים. אך לסקר מסיבות, לאכול, לשתות, לר-קוד — האם אין זה נשמע כמו חלום? השבוע ביקשה תחייה אדר לשפוך את ליבה ולתאר את היסורים הנוראים העוברים עליה.

הנה דבריה:
ההזמנות למסיבות, לקבלות-פנים ולפ-תיחת מיסעדות מגיעות אלי בתדירות של שלוש הזמנות לערב. יש ימים עמוסים באירועים, ויש ימים שקטים באופן מדאיג. ביום החמישי שעבר, אחרי שקיבלתי שלוש הזמנות שונות, הלכתי עם הצלמת ענת סרגוסטי לאירוע הראשון. זה היה במלון בתל-אביב, שם עמד להתקיים ערב עם להקה של זמרים יווניים. כאשר נכנסנו ללובי של המלון, קיבל את פני מפין המשקה פינה קולדה ואמר לי בשימחה: "אני שמח שבאת למסיבת-החנוכה שלנו!"

הסברתי לו כי בעצם באתי לערב היווני, ואז הוא הודיע לי כי קודם כל עלי לטעום מן המשקאות במסיבה שלו, ואחר כך אוכל ללכת אל היוונים, שהיו באולם אחר באותו המלון. ענת ואני נכנסנו למסיבת-החנוכה ואיציק פרושינובסקי, מפין המשקה הלבן, הגיש לי כוס מלאה בפינה קולדה. אני רגילה לשתות בעת העבודה, ודחי-תי את המשקה בנימוס. מייד הגיש לי איציק משקה אדום בטעם תות-שדה ואמר לי: "תעזי להגיד לי שזה רע!"

אמרתי לו: "זה רע, אני לא יכולה לשתות". איציק גילה במקום את מלכת-המים של העולם הזה, שלי ברלינסקי, שבאה עם הוריה, וביקש שנצלם אותו בחברתה. ענת צילמה, ביקשנו סליחה והלכנו לאולם ה-סמוך של היוונים. שם הוגשה לנו ארוחת-ערב על טהרת המאכלים היווניים. האירוע שהוזמנו אליו בשעה 8 בערב הוקדש לארוחת של שעתיים, ורק אחריה התחילה הופעה של היוונים. ענת ואני אכלנו, הבטנו סביבנו כדי לבדוק את מי אפשר לצלם, וציפינו להופעה.

בשעה 10 התחילה ההופעה ולהקת ה-גברים, שנראו חתיכים כולם, פצחה בשי-רים בשפה היוונית. שלא היו מובנים לנו. ציפינו בנימוס והקשבנו לתוכנית, שלא שובבה את נפשנו.

בחדות נסתיימה התוכנית, וענת ואני מיהרנו לקפה אפרוח בתל-אביב. נמסר לנו שמכנים שם בסיבת-הפתעה לבעל המקום, נחי לאור. באנו למיסעדה ואת

קודם לכן במסיבת אנשי השירוויזיון. בינתיים הורה השעון כי השעה היא 2 אחרי הצות, ואני גררתי את ענת למסיבה השלישית שאליה הוזמנתי. הלכנו לרחוב סוקולוב בתל-אביב, לביתו של הבמאי איתן גרין, שסיים את צילום סרטו לנה, והוא שילב ביחד מסיבת-סיום ומסיבת-חנוכה. כבר על המדרגות שאל אותי הבמאי אבי כהן: "זו תהיה מסיבת השבוע?" נתתי לו את התשובה הרגילה שלי, ונכנסתי למסיבה. שם פגשתי כמה אנשים שראיתי קודם לכן אצל השירוויזיון ואצל מירי אלוני, וכמובן את כל במאי-הקולנוע ה-צעירים.

"אם פעם תכתבי ספר ותספרי בו איך את עושה את המדור מסיבת-השבוע, אני

איתן גרין ופירה קנמר סופגניות ופינה קולדה

קונה אצלך את הזכויות לסרט! זה צריך להיות מרתק!" אמר לי אבי כהן.

פנים מוכרות בחושך

כאן רקדו כולם בחשיכה, אך לא-טלסט זיהיתי את רוב האנשים שראיתי במסיבות לפני שבוע. ענת השתדלה לצלם את מי שלא צילמנו מזמן, והם היו מעטים מאוד. בשעה 3 לפנות-בוקר החלטתי ללכת הביתה, לא להסתכל בסופגניות ובאנשי-בתחמה. הודעתי לכל השואלים, והם היו רבים, שעדיין לא ברור לי אם זו תהיה מסיבת השבוע.

בכיסוי היו הזמנות לשמונה מסיבות גור-ספות, שתיערכנה ביום השישי הבא. **עד כאן דבריה של תחייה אדר.** מדוע היא נאלצת לסבול? מדוע מסקר העולם הזה אירועים אלה?

יש על כך כמה תשובות. התשובה העיתונאית הפשוטה היא שזה מעניין אנשים רבים, בני שני המינים. זוהי תופעה כלל-עולמית. רוצים לראות איך מבלים אנשים המוכרים לציבור — פוליטיקאים, אמנים, אנשי-שדור ועוד. יש תשובה מערכתית נוספת: זה דרוש כדי ליצור בעיתון איזון כלשהו בין סיקור האירועים המדכאים ובין חומר קל ועליו יותר. פשוט איראפשר לבלוע 70 עמודים המוקדשים ברובם לבשורות-איוב: איני פלציה, מהומות, מעילות, מעשי-רצח. העין רוצה לנוח על תמונה של צעירה יפה, אנשים שמחים.

שלישית: זהו חלק מן ההווי של המדי-נה, ואותו יש לתאר. דעתך על שיכבה חברתית זו יכולה להיות כאשר תהיה — קודם כל צריכים לדעת. שיכבה זו משפיעה על החברה הישראלית, על מושגיה ומיני-הגיה, סינגוזה וערכיה. לא רק אצלנו, אלא בכל העולם.

וכך צריכה תחייה אדר להמשיך ולסבול.

מירי אלוני

מכתבים

אנו תומכים במאבקם של הפלסטינים נגד מישטר הכיבוש ולמען הגדרה עצמית. על בסיסה שאיפה לשלום ולשיתוף פעולה בין כל העמים.

טל רגב, איציק, ירון גבע, טוביה ליברמן, כרמית דורון, יעל וג' שאה, מדי, ליאור גור-פינקל, אפרת אליאסף, אביבה ויסגל, נורה, אבנר, דויד היר, רם גורמן, חגי וויסקות, מושק, דודו, אילה, אביבה דורפמן וקרלופ, קיבוץ הראל

"לא כל כך נחמד"

קורא מחוץ-לארץ, על הצ' הוותיק של ח"כ שמואל פלאטו-שרון, שנועדו לרי-מוס אישי, כי הוא פו-על(?) להגנת יחודי העולם בעזרת אנשי קומנדו יש-ראלים.

חבר-הכנסת פלאטו-שרון הוא "בחור לא-כלי-כך-נחמד" ואיננו חושב שהוא עושה שרות טוב ליהודים.

יהויכין ברנר, אוטרקט

רפואה מישטרית

סיפורו של קורא על ה-מתחש בחזרי החקירות של המישטר

בתחילת 1977 נעצרתי בידי

קול הירה

נשמע בארצנו

יורים בתלמידים ובאזרי-חיים — משני צדי הקו ה-ירוק.

סמיכות-הפרשיות בין הירי על תלמידים שהתפרעו במיכלת ביר-זית, לבין הירי של קציני חיל-האוויר על נהג אזור, שניסה להח-נות את ריכוזו, אומרת דרשני. לכי-אורה אין קשר גיאוגרפי או הג-יוני בין שתי פרשיות-הירי, אך בדיקה לעומק עשויה להוליך ל-מסקנה, שסף הגריו והאלימות ירד פלאים בעת האחרונה. חייאדם — ערכם פחת. לא עוד אזהרות, לא עוד שיכנוע, הסבר ושימוש באמ-צעים פחות דראסטיים, אלא אש-חמה, אנשי-מימשל ואנשי-צבא פותחים באש בקלות על אזרחים ותלמידים חסרי נשק ומגן. קול הוירה נשמע בארצנו, אך הסכנה היא שלאחריו תידום הארץ ותיש-מידן לחכ, תל-אביב

בעיקבות סגירת אוניברסיטת ביר-זית, ובשיבות פיוז הפגנות התלמידים בשטחים הכבושים על-ידי ירי מנשק חם, מביעים אנו את הזדעזעונו מירי על מפגינים וי-קוראים לממשלת-ישראל להורות לצבא שלא לפזר הפגנות באמצעים אלימים. אנו תובעים לבטל את ה"הוראות לפתיחה באש" על מפ-גינים ואזרחים חפים מפשע. אנו מוחים נגד סגירת מוסדות-חינוך בשטחים הכבושים כאמצעי-ענישה נגד סטודנטים פלסטינים, ומגנים את שיטות הדיכוי שמפע-רים ממשלת-ישראל והמימשל ה-

מצרים עם טיולי האלף

תל-אביב-קהיר הלוח ושוב

נ-40\$

יציאות מתל-אביב וירושלים

כל יום א' ג' ר"ה' באוטובסים מכוארים.

מחיר כיוון אחד: -25\$

טיולים מאורגנים במלונות דרגה ראשונה:	
* סוף שבוע ארוך (יום ה'-א')	\$235.-
* 5 ימים (א'-ה')	\$320.-
* 8 ימים (א'-א')	\$385.-
* 8 ימים (לוקסור-בטיסה)	\$565.-

המחיר כולל:

* נסיעה הלוח ושוב * מלך דרגה ראשונה

1/2 פנסיון * הסעות וסיוורים.

הנחות מיוחדות לקיבוצים, קבוצות מאורגנות וועדי עובדים (ההשתתפות מותנית בקבלת אשרת כניסה למצרים).

פרטים: טיולי הגליל תל-אביב, רחוב הירקון 142 טלפון: 221372, 220819

ירושלים רח' בן-סירא 3, טלפון 242720. חיפה המגנים 43, טלפון 522958

טבריה, הירדן 10, טלפון 20330, 20550 ואצל כל סוכני הנסיעות.

הזמנה שכדאי ליצל

ריהוט עתיק: ארונות, שידות, ויטרינות, שעונים, כלי נחושת, ניברשות ועוד...

ציורים וליטוגרפיות

פסלי ברונזה, עבודות ברזל אומנותיות לבית ולגן, צילומים, תחריטים ועוד...

פתוח בשבת כל היום ובמשך השבוע אחר הצהריים.

נייר-עם: אורנים 37 • טבעון, טלפון 04-931751.

רשיון נהיגה

3200 שקל

בי"ס לנהיגה

"גבע"

טל. 253230

קבלת מודעות לכל העיתונים במחירי המערכת

פירסום אידיאל

אבן גבירול 110 תל-אביב (פינת אוטו-קולסקי) טלפון 772118, 227117

מועדון 5 לתרבות חרשה

רח' הס 5. תל-אביב

טל' 297263

כל מה שעדיין לא סיפרו לך על הפשיזם

שיחה עם:

העיתונאי הנס לברכט יום שלישי 23.12.80 בשעה 9.00.

המועדון פתוח בימי שלישי משעה 8.30 בערב. התוכניות מתחילות בשעה 9.00 בערב.

תן טרמפ לחייל

אוניברסיטת ביר-זית מושבתת מימשל בעזרת מנעול ושרשרת

מישטר ירושלים כחשוד בהתפר-צות בסביבת מקום מגורי. נלקחת לחקירה במישטר בית-צפפה (כפר) במבואותיה של העיר, המצוי מש-גי עבריו של הקו הירוק) וקיבלת מכות רציניות מידי צוות השוט-רים שחקר אותי. כאשר חובאתי לבית-חמישפט, להארכת פקודת (המשך בעמוד 6)

צבאי. תחת השימוש באמצעים אלימים ובשיטות דיכוי, קוראים אנו לממשלת-ישראל למצות את כל הדרכים הפוליטיות להרגעת הרוחות בשטחים הכבושים, ולמ-צוא פתרון לבעיה הפלסטינית באמ-צעות מו"מ ישיר עם כל הצדדים המעורבים, ובראשם הפלסטינים. מתוך שאיפה לשלום ולאחווה

באיזה SONY® אתה בוחר ?

כולם ביחד וכל אחד לחוד.

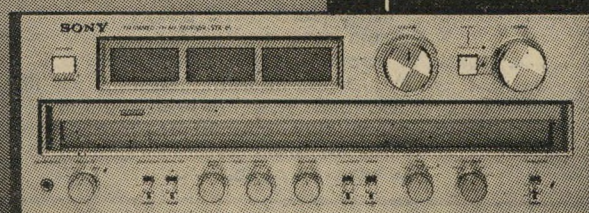
PS-333

STR-333

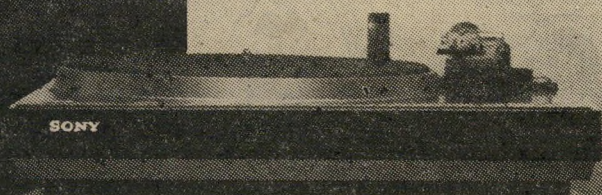
TC-U30

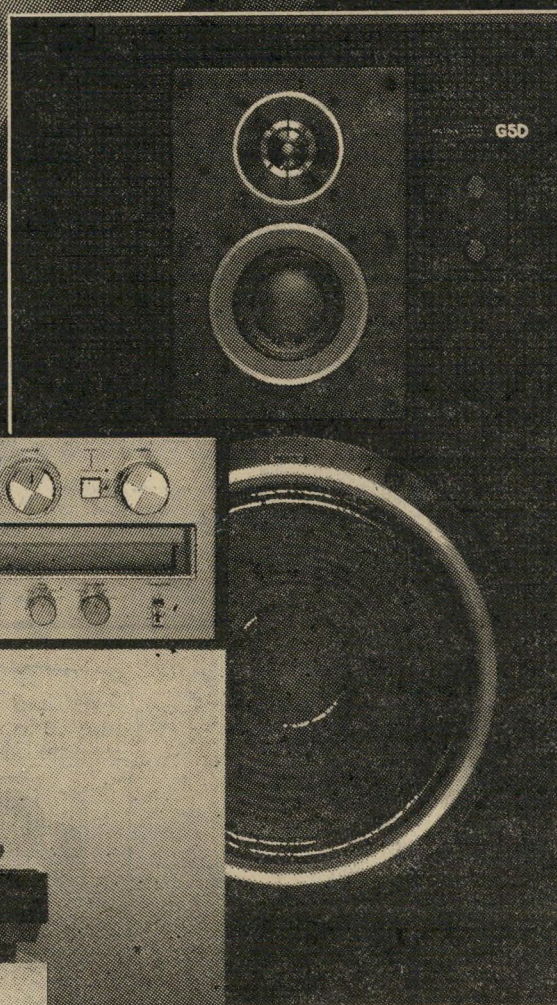
TC-K65

STR-V5

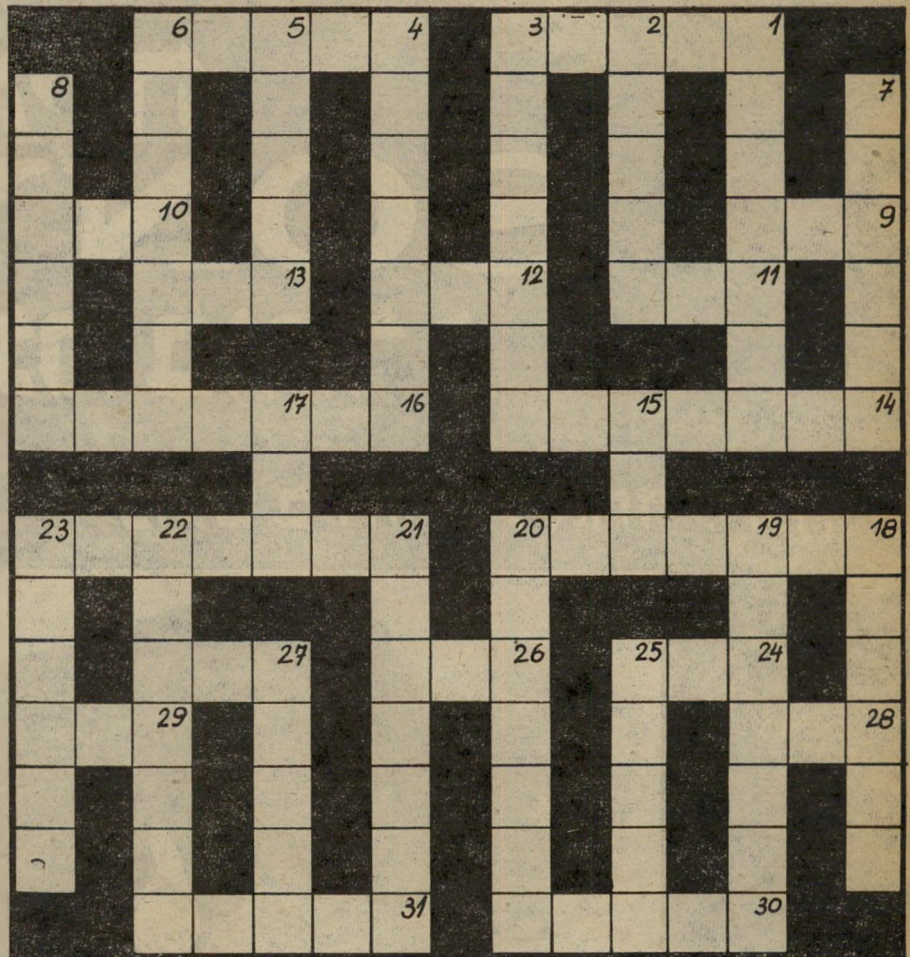
PS-X70

G5D

G5D

מאת נדיב אבידן

שים לב!

תשבץ זה אינו רגיל. ההגדרות מתייחסות לפרקים לחלק מהמילה, בשימוש אסוציאטיבי. לפעמים הפיתרון נמצא מתוך ההגדרה עצמה. דוגמה: הדר"ר וינוגרד גילה את אבות-אבותיו ביער (5). פיתרון: דרוון. דוגמה: בגלל ריבוי הנשים שונה התקן (5). פיתרון: הרמון — מאותיות אנו ניתן (ע"י שני מקומות), להרכיב את המלה נורמה = תקן. האות (מ) מורה על כתיב מלא. המיספרים בסוגריים מציינים את מיספר האותיות: למשל: (3, 4) מילה ראשונה בת 3 אותיות והשניה בת 4 אותיות.

בהצלחה!!

מאונך:

- רכש ממנה, לפי קריטריון מסויים (מ) (3, 4).
- אצל צמחים אלו, כל פגיעה בול (5).
- כניסה אופטימית לעיר קטנה (3, 4).
- רובו, אומה בגלות, וזה באמת נטל כבד (מ) (3, 4).
- צפור שיר זה, יעורר כעס בלתי-רגיל (5).
- עלם שוליים מסתייג מאחריות (3, 4).
- למרות זאת, מצב יחסי בין שני איברים (2, 2, 2).
- כניסות מתאימות לחרקים טורדניים (6).
- על מסך המכ"ם, נתגלה צדף חלק כשיש (3).
- טס הפוך כדי לחבר שני לוחות עץ (3).
- בשאלה נתגלה פחד נורא באסם (6).
- מצח ברום! סיסמה משונה לגיוס פתע (3, 4).
- 500 תווידאר כשכר סופרים (7).
- בדחילו ורחימו, זה חששו של המאמין (3, 4).
- מלך הגלקסיה זכה בהגילה (3, 4).
- פרוטות יקרות לאומן אמיתי (3, 3).
- תשלום נוסף עבור איכסון העופות, הוטל על מושב בדרום הארץ (5).
- הוטל כעס, גם זה עסק? (5).

מאוזן:

- פעולת שיפשוף ומרוק באמצעות משקה דברי רים בטמפרטורה נמוכה (5).
- בני-ארצי מבלים את לילם בחמר קשיח (5).
- ארשת פנים משונה, בלתי ניתנת לזהוי (3).
- עבר זמנו, אך ניתן להבחין בתמורה (3).
- מקצוע הגיס מחשבים (3).
- ככתוב, ארוע לילי (3).
- עשרה תמרורי כוון, בליל הסדר (3).
- איפה המר המזור? הוא אסתטי מאוד (3, 4).
- תרגיל התעמלות לבעלי-גאווה בלבד (43).
- הבורות שנכרו, כנראה ע"י המחנכות (7).
- ידע משמח בורותו; אינו ניתן לפרושים (2, 5).
- אבל, זה על הגובה! (3).
- אין לתת בו אמון, בלבד זה (3).
- המתנדב מחו"ל ויתר על-זכותו (3).
- בפולמוס, מומלץ להשתמש לא רק במח (3).
- החקלאי הסיני התכוון לנסיעה (3).
- מביא לידי סיום, כמו קרילוב (5).
- שונית בעור כבש, זה ממש לוהט (5).

(המשך מעמוד 4)
המאסר שלי, התלוננתי בפני ה' שופט והוא הורה להביא לי רופא — לבדיקה. המיטרה הביאה את החובש של בית-המעצר. על ההתפרצות נשפתי וקיי בלתי שלוש שנות מאסר בפועל ושלוש שנות מאסר על-תנאי. כמו כן נבדקתי פעמיים במכונית-אמת ונמצאתי דובר אמת. השוטרים ש' היכו אותי נבדקו גם הם במכונית, ונמצאו דוברי-שקר (זה נמסר לי על-ידי עורך-הדין המטפל בענייני).

העיקר: השוטרים הועמדו לדין וזוכו; ונגדי הוגש כתב-אישום על אמירת עדות-שקר.

אברהם ששון, מעוז ציון

עזר (כאגוד)

שר-הביטחון לשעבר, ח"כ עזר וייצמן, הצביע אי-אמון בממשלה, על אפס וחמתם של ח"כי הקואליציה.

מר מנחם בגין הנכבד, מזלך שעזר הצביע נגדך. זכור מה ש' קרה לגיימי קארטר כאשר עזר הצביע למענו.

ה. רקף הדינגר, תל-אביב

כשהיהדות

ומכרת בבורסה

כדאי לדעת: קיים זרם רביעי ביהדות.

ניצול האמונה התמימה של בני-אדם היא עסק, ואין זה חדש בהיסטוריה האנושית. חבל שאנשים לא לומדים מספיק את תולדות אברהם ואבותיהם. על הצרות ש' עברו עליהם, והם מתפתים שוב ושוב ונפולים בידי כל רודף שיל-טון, כבוד וכסף, וכל נוכח הקס בכל דור מחדש.

בימינו אלה מתגלה המימסד הר' דתי היהודי-אורתודוקסי, החרדי ו' הלאומני, במלוא מערומיו. יומיים הוא מופיע מעל דפי העיתונות, מעל גלי הרדיו והטלוויזיה במלוא שחיתותו, והוא עדיין מנסה ברוב חוצפתו למכור לנו ערכי מוסר, אפשר להיות יהודי מאמין מבלי להשתעבד לרב גורן, לאברהם-צירא ולקיסר מלובביץ'. אלהים אינו זקוק למתווכים רודפי-כצע. אפשר לפנות אליו ישירות, ואפילו בשדה פתוח, כבעל-שטן-טוב בשעתו. אפשר להיות גם ללא ערכים דתיים, כי יש להם תחליף בערכי המוסר ההומאניסטיים. כדאי גם

יצחק חפון
הקיסר מלובביץ'

לדעת שקיים זרם רביעי ביהדות, או יותר נכון לומר, בעם היהודי; והוא הזרם ההומאניסטי החילוני, ההולך ומתפתח ברחבי העולם הר' יהודי וגם בישראל. זה עתה הוצאנו לאור את ביטאוננו החדש ברירה הומאניסטית, העונה על שאלות

אלה. כדאי לעיין בו. אנו משיבים לכל פונה.
יצחק חפון,
יו"ר האגודה ההומאניסטית חילונית בישראל
ת"ד 36965, תל-אביב 61369

קסדות לצילה

ח"כ מפ"ם, הקיבוצניק ממישור העמק, מגיב על ידיעה שפורסמה ב'העולם הזה' (2256-7).

במדור 'עולם קטן' פורסם כאילו אני 'אוהד אידיאולוגית את מישור טרו של אוגוסטו פינזשט ב'צילה', ו'מגלה זיקה לרצחו של סאל-בדור איינדה'.

ח"כ אמרי רון
החבר מהקיבוץ

איינדה, ולנסיבותיו להפוך את צילה למדינה סוציאליסטית דמוקרטית, שלצערי נכשלו. לרצחו של איינדה — אין לי אלא רגש של תיעוב וסלידה עמוקה. סלידה עמוקה אני חש גם כלפי השמצתכם המצוצה מהאוויר, המדיפה ריח של כוונות פוליטיות זדוניות.

אמרי רון, ח"כ, משמר-העמק

העולם הזה שמח על קביעת עמדתו של ח"כ רון. העניין נוגע לפרשה שהועלתה על-ידי אורי אבנרי מע לדוכן הכנסת, בנואם שבו טען כי במשמר-העמק מייצג רים קסדות לצבא הפאשיסטי של צילה. לא ניתן להעולם הזה לבדוק ידיעה זו באופן מוסמך, וראשי מפ"ם, שאליהם פנה חיים ברעס, לא הכחישו ולא אישרו את הידיעה. לפי ידיעה אחת, ייצר הקיבוץ חלקים לקסדות, ולפי ידיעה אחת נמנע הדבר אחרי דיון בקיבוץ. חבל שלמרות נסיבות חוזרים של העולם הזה, לא באה הודעה מוסמכת של הקיבוץ או של ח"כ רון, חבר הקיבוץ, בעניין זה.

מאיגרא רמא

לכירא עמיקתא

בעיקבות הריסת ביתו של גר גרייבר ('העולם הזה') (2257).

נוצר הרושם שיש מידה של הגיון וצדק בטענה, ש'אם הורסים מיבנים בלתי-יחוקיים של עניים ו' פועלים, אין להימנע מהריסת ו' לות של אמידים. אפשר לטעון כך רק אם העיקרון לפיו הורסים ביתו של אדם אינו פסול בעינינו ואינו אכזרי, בלתי-אנושי או לא-מוסרי, אלא שגישה קרה, שרירותית, אכזרית ונוקשה כזו אינה הולמת מדי-נה דימוקרטית וגאורה.

לצערי חושפת עצמה ישראל בשטח זה כמדינה מפגרת מאוד; יותר מפגרת מן השילטון התורכי ששרר בארץ עד תום מלחמת-העולם הראשונה. שילטון זה, ש' היה ידוע בקשיחותו ובאכזריותו, גילה יחס של כבוד והתחשבות בכל מה שנוגע לביתו-של-אדם. (המשך בעמוד 8)

הטיילת
לאוהבים...לאכול

רחוב הרברט סמואל 80, תל אביב, טל 656992

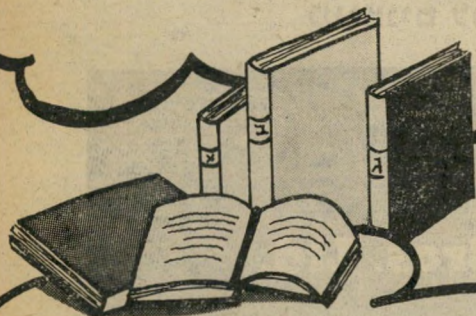
להקת בת-דור
30% הנחה לכל מופע

התזמורת הקאמרית הישראלית
30% הנחה לכל קונצרט

כל מועדוני "צותא" בארץ
25% הנחה.

כרטיס חבר במועדון חצב מכניס אותך לעניינים, ובהנחה.

ספרים בהוצאת פרוזה
40% הנחה

ספריית "דבר"
25% הנחה על כל הספרים.

רשת חנויות
קרביץ
10% הנחה

חנות "פרוזה" בלב דיזנגוף
15% הנחה.

מרינה ת"א
5% הנחה

לקורס משיטי
סירות מהירות
ויכטות.

מאות חנויות ברחבי הארץ
5%-25% הנחה.

חפש את
מדבקת חצב.

תקליטי סי.בי.אס.
5.50 שקלים הנחה על נבחרים
החודש ראה תלוש בתחתית
המודעה.

תיאטרון
"בית הובן", ת"א
25% הנחה לכל הצגה.

תיאטרון החאן הירושלמי
30% הנחה לכל הצגה

התיאטרון הלאומי "הבימה"
10 שקל הנחה על כל כרטיס

מועדון חצב
חוסך צעיר בל"ל

בנק לאומי

תזמורת אורות החשמל - "להיטים גדולים".
התפוח-פס קול הסרט.
לאונרד כהן - "שירים אחרונים".
אוטוואן-ד.י.ס.קו. בוב סיגר - "נגד הרוח".
קווין - "המשחק". דוד ברוזה.

רשימת התקליטים לחודש דצמבר:
קליף ריצ'רד והצלליות - "תודה רבה".
מתי כספי - "צד נוסף".
שרי-דס חס, הלהיטים הגדולים.
אבבא - "תודות למוסיקה" (בספרדית).

גזור את התלוש
החתם אותו בסניף הבנק עם כרטיס חצב שלך
הצג את התלוש בחנות התקליטים ותהנה
מהנחה בת 5.5 שקלים ממחיר התקליט.
כוחו של כל תלוש יפה לתקליט אחד.

שם _____

חותמת הבנק _____

* הצעה זו בתוקף עד - 31.1.81.

את הברקותיו הקלושות תחת שמות אחרים.

יעקב רוטבליט, ירושלים

מה לנמר-שלייך (דן עומר) בחברת "אנשים" — לקורא רוטבליט הפיתרונים.

• • •

עבר זמנ.

בטל קורבנו

על תום וגרי ובאגס בא"ני, במדור "אמנות" ("ה"עולם הזה" 2254).

אפשר היה להבין מן הכתוב, ש"התערוכה אך זה נפתחה" ("התערוכה הנוכחית... בגלריה ארטא מור צגים... תגרום הנאה..."). ואולם משהגעתי לירושלים, כעבור יורמיים-שלושה, התברר כי התערוכה נסגרה עוד לפני פירסום הדברים. כמשוגעת-לסרטים-מצויירים, שנס"ע להשם כך במיוחד לירושלים, חושבתי שעליכם להתנצל.

אנה שיין, ראשון-לציון

התנצלותנו נתונה, ועם ה"קוראה שיין הסליחה.

• • •

בשיבה טובה

תמונתה של השחקנית מולי פיקון ב"מסיבת ה"שבוע" ("העולם הזה" 2257).

השחקנית היהודי הקשישה, מר"לי פיקון, דומה באורח מפתיע ל-

מוסיקאי רובינשטיין
— וציליים

יהודי קשיש מפורסם לא-פחות ממנה: ארתור רובינשטיין הגדול. האין זאת?

רות שפר, ירושלים
תצלומי פיקון ורובינשטיין להשוואה — ראה גלוסות.

• • •

תודה לבגין

ראש-הממשלה אסר את קיומו של כנס-נצרת. בכך סייע לקיומו בעתיד.

טוב עשה אדוננו מורנו ומנהיגנו, כשאסר את כינוס האוכלוסיה הערבית.

ראש-הממשלה ושר-הביטחון, מר מנחם בגין שיחי, אשר טובת העם לנגד עיניו תמיד, נוכח לדעת ש"עדיין לא כל האוכלוסיה הערבית תומכת בכנס. מר מנחם בגין הטוב והמטיב חשש שאי-הצטרפותה הי"המונית של האוכלוסיה הערבית עלולה לפגום בהצלחה המלאה של הכנס, ולכן החליט לדחות. עקב כך יתנהל מסע-פירסום נרחב, ור"השורה של מאבקים, הפגנות וכד', שיגבירו ויבטיחו את תמיכת הרוב בכינוס.

בבוא היום, כאשר תתכנס ה"וועידה בנצרת, כשהיא מגובשת ומאוחדת יותר, ובנוכחות משתתפים רבים והמונים, לא נשכח ל"ידידנו הדגול מר מנחם, ירום הודו, את תרומתו הברוכה להצלחת ה"וועידה.

שבתאי לוי, רמת-גן

(המשך מעמוד 8)

וידוע, שראשוני החלוצים שלנו השתדלו לנצל התחשבות זו של התורכים. אם הספיקו להשלים את בניית הגג במיבנה בלתי-חזקי שהקימו, היו השליטנות נמנעים מלהרוס את המיבנה. אנו, לער"מחם, סגלנו לעצמנו הלך-רוח מת"נשא וסנובי; למדנו לזלזל בערכי"יסוד אנשיים ומסוריים ובערכים חומריים צנועים ופשוטים, שג"האם עלובים ונחותים מאוד לעומת העושר, העוצמה והפאר המבריק של התרבות ההמרנית-טכנולוגית האירופית. למדנו לזלזל בביקורת הישנות והעלובות של הכפריים הערביים ולהרוס אותן לאל נקיפות-מצפון. בגלל סיבה זו או אחרת, תוך התעלמות חסרת-לב מן ה"עובדה, שמעונים עלומים אלה משמשים כמיסתור משרב, גשם וקור לבני-אדם עניים וקשייים.

אסור להרוס, ואם בונה משהו ללא רישיון, חייב מנגנון החוק לגלות פעילות ועירנות מבעוד מ"עד, כדי למנוע את הבנייה — אבל בשום פנים ואופן לא להרוס. נכון שאין להפלות לטובה את ביתו של האמיד על פני ביתו של הדל, אך יש להטיל איסור חמור על הריסת בית קיים כלשהו. במקרה של גריי"בר אפשר היה להחרים תחת להרוס

שחקנית פיקון
— קולות

— להשכירו, למוכרו או להשתמש בו למטרות ציבוריות.

"התקדמו" כבר הרבה בדרך האירופית-אמריקאית החומרנית, המתנשאת, הנוצצת והמבריקה, תוך רמיסת ערכי-סוד פשוטים ו"חיוניים באמת. אנו וקוקים לחשבו"נפש מעמיק, כדי להיווכח שבדחי"רתנו המטורפת קדימה ואל-על — התדרדרנו למעשה בכיוון הפוך, אל התהום...

שיום זמיר, כפר אמירים

• • •

ההבדל הקטן

ארבעה פה, ארבעה שם, ובכל זאת...

יש הבדל בין "כנופיית הארבעה" בסין, שבראשה עמדה הגברת גיאנג קווינג, אלמנתו של מאו-טסה טונג, ובין הארבעה שלנו — גאולה כהן, מנחם בגין, אריק שרון ויוסף בורג. פשוט מאוד: "כנופיית הארבעה" הסינית לא פעלה למען הרס מדינת-ישראל.

יוסף שריק, תל-אביב

• • •

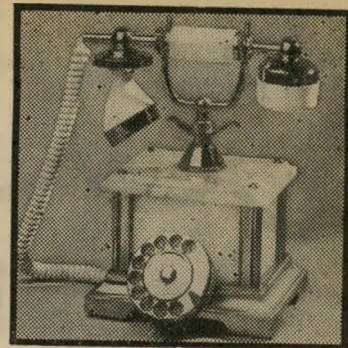
מה"ק לק"ה

בעיקבות סיפור שחתמר"סם במדור "אנשים" ("ה"עולם הזה" 2256).

נכתב כאילו פניתי במסיבה אל ראש עיריית ירושלים, מר טדי קר"ק, בהצעה שיעביר את אנדרטת השואה של יגאל תומרקין מה"ק"ת"א לק"ק י"ם. כיוון שלא קרו כדברים הללו מעולם, אני מבקש להכחיש את שנכתב ומבקש ממר דן עומר הנכבד, שיחדל לפרסם

הלו, כאן

לונדון!

הזדמנות לישראלים!!!

חברות ישראליות רציניות המעוניינות לרכוש מוצרי-נוי ובית מאכלות טובה ובמחירי יבוא, מוזמנים להתקשר

Importers, Exporters & Wholesalers of Fancy Goods and Manufacturers Agents

Shamash Bros. Ltd.

166 Mile End Road
London E1 4LJ
Tel.: 01-790 5304

ניתנים לרכישה כל סוגי השעונים, מערכות שכו"ם (51 חתיכות), טלפונים מכל הסוגים ועוד. דוברים עברית

חסוך זמן ואנרגיה — סע ברכבת

נסיעה נסיעה נסיעה במונית בשקלים	באוטובוס בשקלים	ברכבת בשקלים	
20.40	19.00	15.00	ת"א-חיפה
33.20	33.00	22.50	חיפה-ירושלים
28.00	27.00	20.00	ת"א-נהריה

הנחה מיוחדת בגובה 25% לסטודנטים ופנסיונרים

תן טרמפ לחייל

International Quality

ברדוויי-שווה באיכותה
לסיגריות
המפורסמות ביותר בעולם
סופר קינג סייז
תערובת אמריקאית

U08294 MI

BROADWAY 100

מרס
בניחני

ירוחם משל:

זהיר, קנאי

לאידיאולוגיה

ולא חמ"ד

מבחין ב"ן

עיקר לתכל

ירוחם משל ויגאל הורביץ

ירוחם משל עם שימקון פרס

מצטיין בכל מה שקשור במיספרים וחשבונות

מוגזמת. הוא נוקשה, אחראי, החלטתי ומשתדל להקדים את האחרים בצעד אחד קדימה, אם לא במחשבות לפחות במעשים. הוא בעל מזג טוב ואופי טוב, אוהב מאוד ילדים ואופטימי. גם בעת כעס מורגשת סלחנות באופיו. הוא בעל רצון חזק ויוזמה, ומעוניין לנהוג לפי עקרונות הומניים שעליהם חונך ובהם הוא מאמין. הוא אוהב טבע ובעל ערמומיות כפ"ית. מארגן טוב מאוד ובעל כישרון אדמיניסטרטיבי. האידיאולוגיה, שלמה הוא נוהג, נראית מוצדקת, מכיוון שהוא עומד מול מחנה אחר, אך אם יהיה עליו להיות ראש המחנה שלו, יתכן שיהיה לו פחות מה לומר.

הוא אדם חריף מאוד בכל מה שק"שור לחשבון. הוא אוהב לקחת חלק פעיל בחיי הציבור, וחשוב לו שתהיה לו השפעה חזקה. הוא יודע פעיל לאנשים רבים, אך למעשה חסרה לו רגישות לאנשים, לא תמיד חש מה קורה איתם. כאמור הוא מצטיין בכל מה שקשור במיספרים וחשבונות — טכנוקרט טוב. לא תמיד מסוגל לראות דברים בפרס"פקטיבה נכונה. הוא בעל שליטה עצמית טובה, ולמרות שמצביירווחו משתנים ב"פיתאומיות מהקצה אל הקצה, האנשים מבחוץ לא יוכלו לזהות בקלות מצב"רוח אופטימי או פסימי. הוא בעל יכולת לעבוד קשה ולהגיע להישגים. ביקורתי ולפעמים בעל ביקורת

ובעל יכולת ביצוע חסרת-מעצור. הוא זהיר, אינו אוהב שינויים, ואם נאלץ לבצע שינוי, קשה לו לקבל זאת, גם לאחר מכן אינו מרגיש בנוח במצב שהשתנה. הוא קנאי לאידיאולוגיה כתובה, לא תמיד מבחין בין העיקר לתפל. הוא אינו אידיאולוג שיועד להבחין איפה הנקודה העיקרית, כיוון שהוא פועל לפי קו מחשבה שאחרים ביססו אותו. הוא אינו מהווה סכנה, כפי שהיה בזמנו יצחק בן אהרון (מזל סרטן), שהיווה סכנה למפלגתו בלהט האידיאולוגי שלו, ב"יכולת המנהיגות ובכישרון האנליטי ש"בו התברך. כאן ניכרת הסכמה ונכונות לבצע רעיונות שכבר הוכתבו.

השמש במזל גדי. ליסודות האש והאדמה השפעה חזקה במפת הלידה. הצד ה"אדמתי" באופיו ובהופעתו מודגש, וגם הרושם הכללי הנשאר מאישיותו מזכיר יותר איש אדמה מאשר איש יצירה או חזון, כפי שמצופה מיליד מזל קשת. הוא אדם בעל מישמעת עצמית, תחור"שת אחריות ואמביציה. הוא קיצוני, תקיף וחותר למטרה בכל מחיר. עקשן ולכן בדרך-כלל משיג את המטרות ש"אותו הציב לעצמו. כוחו במרץ ובעשייה, הוא אוהב לעבוד קשה ואינו נרתע ממאמץ. הוא ריאלי

בתקופה האחרונה חשים מתיחות ורצון לנוח ולהתבודד. קיימת נטיה לנהל פרש"יות אהבה חשאיות, ש"רצוי לשמור עליהן ב"סודיות מוחלטת. בשטח העבודה ניכרים קשיים, בעיקר בגלל אנשים ה"מעמידים פני ידדים ולמעשה גורמים נזק. יש להשגיח היטב ול"הבחין מי הם הידידים האמיתיים במקום עב"ד. בתקופה זו תר"כלו לסמוך על האינטואיציה שמתחדדת מאוד. שמרו על תוכנית בעתיד בסודיות.

המצב הכספי מעסיק אתכם. קשה לומר שאתם נהנים מביטחון כלכלי ברגע זה. בקרוב תוכלו להרגע, סכומי כסף בלתי-צפויים ייסם יגיעו, ותוכלו להחזיר את רוב החור"בות המעיקים עליכם. יחסים בלתי-ברורים עם ידידים וקרובים יורדים עבורכם מצב קשה לעתיד. עדיף ל"היזהר ממתחמקות ושקרים לבנים, אלו עלולים לקלקל לכם יחסים חשובים. התכוננו לטיולים בתקופה הקרובה.

בעבודה חשים שביעות-רצון עקב התוצ"אות הטובות שאליהם אתם מגיעים. אך חוסר-מנוחה מטר"ד אתכם בגלל עומס הע"בודה ודרישות רבות של אנשים שאינם קשורים אליהם במי"ן חד, אך מצלים את טוב-לבכם. בנייהזוג מכניסים מתח לחיים. עליכם להתייחס אליהם בזהירות ובסבלנות, דווקא בגלל מצב-הרוח התקופני שבו הם עצמם שרויים. עיסוק בשטח אמנותי כלשהו, או אפילו ביקור בתערוכות, עשוי לגרום לפגישה מעניינת.

תקופה מצויינת להתחיל לימודים חד"שים, כי יש עירונות מיוחדות והתלהבות לקראת דברים חדשים. זמן מצויין גם לנסי"ע עות או לקניית מכ"ר ניה חדשה. אך כל עניין, שבו החלטתם לעסוק ברצינות, צריך ריכוז מיוחד. התעל"מות מחסרונות עלולה לגרום לתקלות ולח"רטה בשלב מאוחר י"ר. תי. ייתכן נסיון ר"ר מנטי מעניין וחדש, אבל כדאי לשמור היטב את שתי הרגליים על הקרקע.

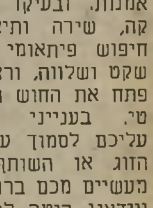
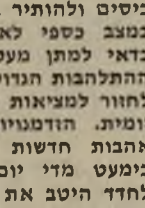
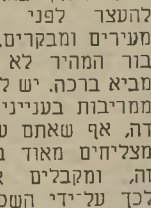
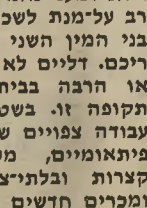

חיי חברה פעילים יימשכו. מגישות מק"ריות ומעניינות. יש צורך להשקיע מאמץ רב על-מנת לשכנע את בני המין השני בחיז"ר. ריכם. דליים לא יימו"או הרבה בביתם ב"תקופה זו. בשטח ה"עבודה צפויים שינויים פיתאומיים, משימות קצרות ובלתי-צפויות, ומכרים חדשים שעש"י יים להפתיע. לעומת" זאת לסטודנטים לא צפויה תקופה קלה, ויש להמשיך ולע"שות מאמצים רבים כדי להגיע להישגים.

מעשים הנעשים בצורה וחסרת-מחשבה עלולים בסביבה הקרובה. כדאי להעזר לפני שאתם מעירים ומבקרים. הדי"בור המהיר לא תמיד מביא ברכה. יש להיזהר מהריבות בענייני עב"ד, אף שאתם עצמכם מצליחים מאוד בתחום זה, ומקבלים אישור לכך על-ידי השכ"ר ה"גבוה המגיע אליכם ב"תקופה זו. לעקריים שלא הספיקו להתקשר בקשר אהבה חדש ומרגש, כדאי להזד"ר למצוא רומן חדש. עתה מצליח קסמכם.

הנטיה לצאת ולבלות במקומות היקרים ביותר בתקופה זו, עלולה לרוקן את ה"כיסים ולהותיר אתכם במצב כספי לא קל. כדאי למתן מעט את ההתלהבות הנדולה, ו"לחזור למציאות היום"יומית. הדוטנויות ל"אהבות חדשות צרות כימעט מדי יום. יש לחדד היטב את כושר ההבחנה, מכיוון שה"דמיון סוחף אתכם ל"התקשרויות חסרות-זהירות, ולפעמים אף מסוכנות. בעבודה משקיעים מאמצים רבים ועליכם להוכיח הרבה מרץ ויוזמה.

אווירה מיוחדת תאפוף את השוורים. הת"להבות פיתאומית מכל מה שקשור ל"אמנות. ובעיקר מוסי"קה, שירה ותיאטרון. חיפוש פיתאומי אחרי שקט ושלווה, ורצון ל"פתח את החוש האסת"טי. בענייני כספים עליכם לסמוך על ב"ר הזוג או השותף. הם מעשיים מכב ברגע זה, ויידאגו היטב לכל ה"אינטרסים שלכם. קיים סיכוי טוב שגידע סכום כסף לא צפוי, ויעזור לאזן את התקציב השלילי שלכם.

יש להיזהר בתיכנון העבודה. המעמד ש"אליו אתם שואפים ל"הגיע מתעכב. תוכניות לא יצאו לפועל לשב"י. עות רצונכם. ידידים, שציפיתם מהם להור"ב, יעזבו בצורה פיתאומית על-מנת לבס"ט לעצמם מעמד בחיים. לא כדאי להצטער ולהיכנס לדי"כאן. במסיבה הבאה תפגשו אדם שילח"ב אתכם פי כמה. ענייני כספים גם הם אינם משיבים רצון. כדאי לחסוך לשעת צרה.

בשבוע זה עשויות להגיע הצעות מפת"יות, הקשורות לנסיעות לארצות אחרות. אל תמהרו לסר"ב שטח האהבה מתקר"בת תקופה שבה יימש"כו אליכם בני המין השני, ולא יוכלו לה"על מהמשיכה וה"קסם שתקינו אליהם. מבחינה כספית תוכלו לשפר את המצב הכל"כלי על-ידי פעולות מהירות וספונטניות. היוזמה תהיה לעז"ר. כדאי להימנע ממריבות וסיכסוכים על רקע כספי.

רצוי להשקיע מחשבה זמן בכל מה ש"קשור במישפחה. הנטי"ר להסתיר דברים בלתי-נעימים מהאנשים הקרובים אליכם, עלולה לגרום נזק לכם ולהם. עדיף להיות גלוי-לב ולשים את כל הקלפים על השולחן. הביקורת, הנאמרת כלאחר-ידי, פ"רגעת יותר מאשר אתם מעלים בדעתכם. לקש"רים שחודשו לא מכ"ר יש להתייחס בעדי"נות וזהירות. המצב הכספי רגיש מאוד אולם תוך שבוע תוכלו להרגע בנושא זה.

בעיות בתחום המיניקצוי גורמות לאי"שביעות-רצון ולחיפוש אחר דרך חדשה. יתכן שהגיע הזמן ל"קול ברצינות הסבה ל"מקצוע אחר, או מקום עבודה שונה. המריבות והסיכס"כים, שהיו מנת-חלק"כם לאחרונה, מעיקים ומקשים. גם בענייני כספים אין שלום ב"ינכם לבין בני-הזוג. תחושת בדידות וני"תוק, שחששת השבוע, תיעלם לגמרי. סיכויים להיפגש שוב עם ידידים ותיקים.

רוקד לי בפה לאכול דבר מה טוב
 לרקוד ולרקוד וגם לאהוב
 דיסקו-הופל שמעבר למצופה בשוקולד...
 רוקד לי בפה לאכול עוד אחד!
 להשיג אצל המוכרים בשמחה

רוקד לי בפה דיסקו ופל מצופה של עלית.

טוב לי עם **עלית**

חברת יוקבסון סוכר

מאן און

מפעל דפוס

0080

חשבו

הציונות והנייטיבס

זה זמן רב שרציתי להעלות את סוגיית הגדרת הציונות כתנועת-שיחורר לאומית, כיוון שח"כ אורי אבנרי חוזר ומעלה זאת, תוך השוואתה לתנועת-השיחורר הלאומית הערבית, למשל.

עד כמה שידוע לי שורשי התנועה הציונית היו במזרח-אירופה ועיקרה — הנסיון להתמודד ולפתור את בעיית האנטי-שמיות, שגרמה לפוגרומים ואפליות בלתי-פוסקים נגד היהודים. הציונות גרסה, שהיות ולהנטי-שמיות היא חולי שאינו ניתן לריפוי יש לעקור

**..יש לעקור את היהודים
מתוך הסביבה העויינת,
ולשחול אותם
בחבל ארץ אחר..."**

את היהודים מתוך הסביבה העויינת ולשחול אותם בחבל ארץ אחר, אשר יהיה שייך להם ואשר בו יהוו רוב. בכך תיפתר הבעיה, אליבא בציונות.

במילים אחרות: הציונות הטיפה לפיתרון בעיית האנטי-שמיות באמצעות הגירה והתנחלות — הגירה מאירופה לאסיה והתנחלות (לפי מיטב המסורת האי-רופית של סוף המאה ה-19) בחבל ארץ נידח באסיה (למעשה הציעו גם התנחלות באפריקה או באמריקה

על כך שהציונות אינה גזענית? נחמה כלשהי אפשר, אולי, לשאוב מכך, שגם שאר הארצות במרחב הן גזעניות או מפלות לרעה חלק, לפעמים ניכר, של תושביהן. אך האם זוהי באמת נחמה?! או שמא זוהי דוגמה?

ולעניין אחר. פגשתי מורה ישראלית המלמדת, בין השאר, תנ"ך. לשאלתי, "מתי נכתב התנ"ך? ענתה: "הוא לא נכתב, הוא ניתן." היא גם לא ידעה תארי-כים היסטוריים הקשורים לשנער, אכד, אשור, בבל וכו'. ואם אלה הם המורים — מה כבר אפשר לדרוש

**..ישראל היא ארץ
של אתאיסטים, המאמינים
שאלוהים נתן להם
את הארץ"**

מהתלמידים? ההתחלה, כפי שציננתם כבר, היא בלי-מוד מטעה בכוונה תחילה של ההיסטוריה העתיקה והחדשה, וסופה בהגדרה, "ישראל היא ארץ של אתאיסטים המאמינים שאלוהים נתן להם את הארץ". ולמרות הביקורת — ישר כוח על כך שאתם מחזיקים מעמד ומציאים את העיתון כל שבוע.

רוח שירטון, גלאסגו, סקוטלנד

הלטינית) תוך אי-התחשבות ב"נייטיבס". לכן נראה לי שהציונות היתה בסיס אידיאולוגי לתנועת-התנחלות לאומית — לא לתנועת-שיחורר לאומית. אגב, שיחורר של מיממ?

היסוד האירופי של התנועה הציונית אינו נושא לחילוקי-דעות. לתדהמתי (וחשבתי שכבר אין הרבה בשטח זה היכול להפתיע) מצאתי לפני זמן קצר (באנציקלופדיה יודאיקה) כי העליה התימנית הראשו-נה אורגנה למעשה כדי לספק כוח-עבודה יהודי זול שיתחרה ביתר-הצלחה בכוח-העבודה הערבי הזול.

אם המדובר ברודזיה (טרנס וימבאבווה) או בדרום-אפריקה, אין לנו כל בעיה בניתוח טיב המדינה, ערכיה וכו'. אך כאשר מדובר בישראל ובתנועה הציונית יש לנו קשיים פסיכולוגיים לקרוא לילד בשמו. חוק-השבות והנחיות משרד-החינוך לגבי מגמות החינוך בבתי-ספר ערביים בישראל, הן רק שתי דוגמות לאפליה גזעית-לאומית-דתית המושרשת בחוק, ולא רק בנוהג בישראל.

את הנעשה אין להשיב ואיני מטיפה להשמדת מדינת-ישראל, בתה של הציונות. אך כדי להתמודד עם בעיה צריך תחילה להכיר בקיומה. מדינת-ישראל, בגלל האידיאולוגיה שעל בסיסה הוקמה, היא מדינה המעודדת אפליה גזעית, לטובת "הגזע העליון", היהודים הישראליים, נגד האחרים.

נגד האידיאולוגיה הזאת יש להילחם, היות והיא בעוכרי המדינה ובעוכרי אזרחיה, וסופה שתכחיד אותם. והרי ח"כ אבנרי, "מסתובב בעולם" ורואה את הנעשה גם מבחוץ — מדוע, אם כן, הוא מתעקש

המיקוד הישראלי - האם הוא מטורף?

ערך למיקוד. המישלוחים אינם יוצאים אל הרחוב, אלא אל בית-המיון המקומי, וכל העבודה מתבצעת שוב.

בארצות-הברית מעסיק הדואר רבבות עובדי-מיון באלפי ערים וישובים, כדי למיין בשנית דואר במקום היעד, אחרי שכבר מויין במקום המוצא. אילו רצו בארצות-הברית למיין מראש, לפי קטעי הרחוב, ולקבל תוצאה כמו בישראל, היו נזקקים לכמות הרבה יותר גדולה של מיספרים, ושטח חמש הספרות בזיף האמ-ריקאי לא היתה מספיקה.

כאן אנו חוזרים לטענתו של מר כהן, שמי שלא

המוצא. הדואר יגיע מתל-אביב לירושלים או לצפת, לידיו של הדוור היוצא אל אותו קטע של הרחוב, כשהוא כבר ממויין. פירוט כזה מחייב כמות גדולה של מיספרים, ובשל כך יש חמש ספרות במיקוד.

בעולם הגדול קיים מיקוד (או זיף, או פוסט קוד) אחד לעיר שלמה, או לרובע אחד. בשעת המיון

קשים חיון של הישראלי. גם אם הוא שוהה הרחק בנכר, אין הוא יכול לשאת את הנטל שמעמי-סים עליו השילטונות במולדת, ואין הוא מסוגל להבין מדוע דורשים ממנו מה שלא דורשים משאר בני-תמותה בארצות אחרות.

אחד המשובכנים בכך הוא עלי כהן, המשלח אלינו, באמצעות "פורום" ("העולם הזה" 2257), את חצי ביקורתו מקופנהגן הרחוקה על שיטת המיקוד הישראלי. הוא קובע, כי, "מי שלא יצא מגבולות ישראל, לא מכיר שיטות מיקוד שונות משלנו, והטמבל שהכין את מיספרי המיקוד בישראל לא ידע מה הוא

**"בעולם הגדול קיים
מיקוד אחד לעיר שלמה -
בישראל מוקדש מיספר מיוחד
לכל קטע של רחוב"**

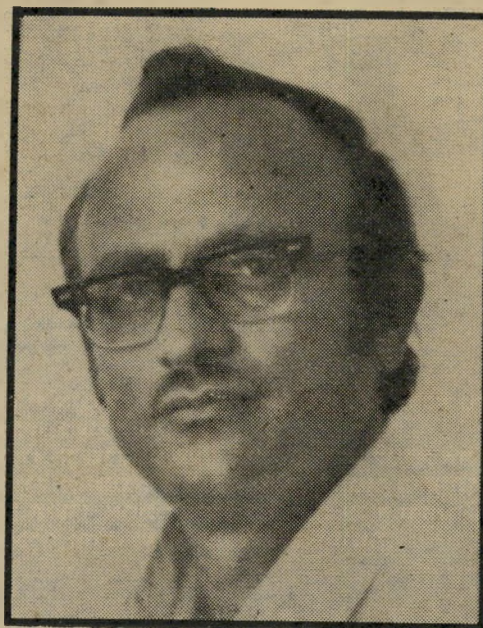
עושה, ולמה, ויצר שיטת 20 אלף מיספרים, במקום 2000 בלבד, בדנמרק..." אכן, חיים קשים.

אני מוכן למות על זכותו של כל אדם, גם בפאתי הים הצפוני, לדבר ולבקר. באותה מידה אני זכאי לשאול את עלי כהן, אם יש לו מושג על מה הוא שח.

לעניות דעתי, השאלה הבסיסית אינה כמה מיס-פרי-מיקוד קיימים. אם מר כהן מחפש מיספר במדריך הטלפון — מה איכפת לו אם המיספר הדרוש הוא אחד מ-200 או מ-2 אלף מיספרים? השאלה היא למה נועד המיקוד, ואם הוא משרת את מר כהן ועמיתיו או רק מטרידם.

יתרונה העיקרי של שיטת המיקוד הישראלית הוא בכך, שהפיקה לקחים ולמדה משגיאותיהם של אחרים.

בישראל המיקוד מפורט מאוד, ומיספר מיוחד מוקדש לכל קטע של רחוב. המטרה פשוטה: בדרך זו ניתן למיין את הדואר מיון סופי כבר במקום

**..הטמבל שתיכנן את שיטת
המיקוד הישראלית פטר אותנו
מלעשות הכל פעמיים:
מיון, כוח-אדם וכו'..."**

יצא מישראל אינו מכיר שיטות שונות משלנו. מותר, אם כן, לצפות ממי שאכן יצא מישראל — שיכיר שיטות שונות. אך המציאות טופחת על פנינו.

עובדה: הדואר האמריקאי, שעסק 10 שנים תמימות בהחדרת הזיף לתודעת הציבור, החליט לנטוש את שיטת חמש הספרות ולעבור תשע ספרות. הדואר הגרמני עובר גם הוא לתשע, ההולנדים ל-11. כל זאת כדי להשיג אותה מטרה שהשגנו אנו כאן. לבד מתוספת ספרות, כרוך השינוי שם בהשקעת הון-עתק ובשינוי מחודש של הרגלי הציבור.

המזור והבלתי אנושי הוא, ששם מתקבל הדבר בהבנה, כימעט בסבלנות.

"הטמבל" שתיכנן את שיטת המיקוד הישראלית פטר אותנו מלעשות הכל פעמיים: מיון, כוח-אדם, הוצאות. אך כל זאת בתנאי שמר כהן יקדיש שניה לרישום המיקוד.

**זכריה מירוצקי,
דובר משרד-התיקשרות**

מבצע שיא של "סיטיזן" רכוש שעון יד CITIZEN ותשתתף בהגרלה חודשית של טלוויזיה צבעונית Metz חינם!

ההגרלה
הראשונה
תיערך
ב־30.1.81
בין אלה
שידכשו
שעונים
עד 15.1.81

רכוש החודש שעון יד איכותי של "סיטיזן" ותשתתף בהגרלת טלוויזיה צבעונית מעולה של "מץ", עם שלט רחוק.
כל שעליך לעשות לאחר שרכשת שעון "סיטיזן" הוא למלא את תלוש ההשתתפות בהגרלה הנמצא בידי כל שען, ולשמור ברשותך את ההעתק. ההגרלה תיערך אחת לחודש בנוכחות עו"ד ורואה חשבון החברה ותוצאותיה יפורסמו בעיתונות.
בהצלחה.

שעון שיט לך אבא

CITIZEN

דרום-אפריקה: ילדי סוואטו

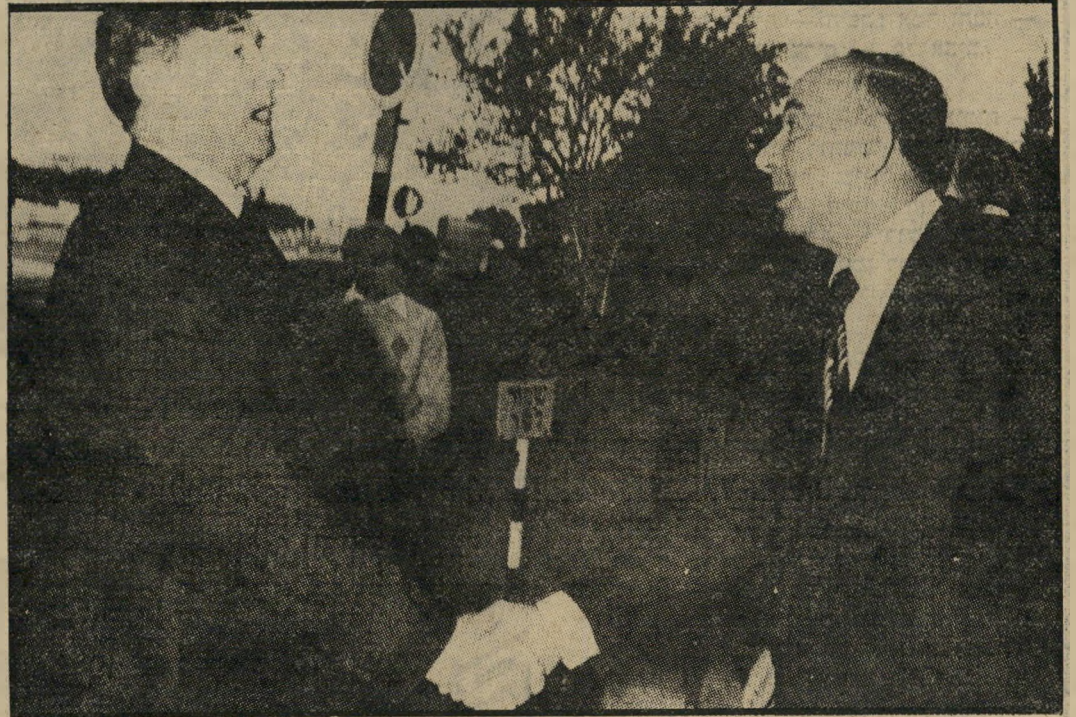
נפגמה מעט לאחרונה. הלמוט שמידט היה הראשון שעצר, בעזרת הליברלים, את כוחותיו השמרניים של פרנץ-יוזף שטראוס. לפני כחודש הביסה קואליציה של השמאל המתון והשמאל הרדיקלי במפלגת הלייבור הבריטי את מועמד הימין, דניס הילי, והעמידה תחתיו סוציאליסט מוצהר, מייקל פוט. בראש המפלגה. עתה נחלו הכוחות הדמוקרטיים והמתקדמים בעולם שני גזענות מרשימים, שאין בהם אולי כדי לעצור את המגמות השליטות בפוליטיקה הבינלאומית, אך הם יכולים לחזק את המוראל של הנאבקים לשינוי ולקידמה.

סנסציה בפורטוגל. בליסבון נאלצה הממשלה השמרנית להתפטר אחרי שמועמד השמאל, הנשיא אנטוניו ראמאלו איניש, נבחר לכהונה נוספת בת חמש שנים. בניגוד לכל התחזיות המגמתיות בעיתונות האמריקאית הביס איניש את יריבו הסופר-שמרני, אנטוניו סוארש קארניירו ברוב מכריע. איניש זכה ב-56.4 אחוזים מקולות הבוחרים. עבור קארניירו, שנתמך עלידי הממשלה, כוחות

כאילו לקראת ביקורו של שרי-אוצר של דרום-אפריקה, און הורוד, הוציאה ספריית מפרש לאור את ספרו המצויין של הקמרונאי פול ברנטל, 'ילדי סוואטו'. גם אותם ישראלים הסבורים, שסיבות ממלכתיות מצדיקות את ביקורה של החלטה הגזענית הזאת בארץ, ואת הפגישות הלבביות עם מנחם בגין ויגאל הורביץ, ימצאו עניין בשפע המידע בספרו של ברנטל, שהיה עורך השבועון 'דאן אפריק'.

במדור זה אין מקום לביקורת ספרים, אבל כדאי לעיין בכמה פיסות מידע שלוקטו מתוך הספר:

- בדרום-אפריקה חיים חמישה מיליון לבנים, 18 מיליון שחורים. כל השליטון הפוליטי בידי הלבנים.
- הלבנים מהווים 17.3 אחוז מאוכלוסיית דרום-אפריקה. הם נהנים מ-70 עד 76 אחוז מההכנסה הלאומית.
- הממשלה מוציאה על חינוך ילד לבן פי 16 (!) מאשר על חינוך ילד שחור.
- רק שני אחוזים מהמורים השחורים הם אקדמיים.

שרי-אוצר הורביץ והורוד לוחצים יד
ניצול ממוסד ומתוחכם

הימין והמרכז השמרניים, ונעזר גם בקרנות חשאיות של "ידידים" מארצות-הברית, הצביעו רק 40 אחוז. הצבעה עממית ישירה כזו עבור מועמד שמאלי מובהק, מהווה גם תמיכה במגמה שעמדה ביסוד מהפכת 1974 — קידומה של פורטוגל לשיטה חברתית-כלכלית סוציאליסטית, באמצע צעים דמוקרטיים.

סא הקדוש. משקיפים רבים סברו שמוותו של ראש הממשלה השמרנית, סא קארניירו, בתאונת מטוס יומיים לפני הבחירות, יסייע לימין. הלווייתו של קארניירו הפכה להפגנת-ענק של הימין. הופגנו בה המידות הטובות הבורגניות על-ידי אלפי צעירים מסופרים היטב, הדורים ומעובדים, בהתאם למסורת הטובה והישנה של פורטוגל הטרום-מהפכנית.

קארניירו המנוח, שנהרג בגיל 46, היה איש מוכשר,

- מיליון ו-300 אלף מכלל המועסקים באזורים הבנים הם תושבי הבנטוסטאנים. הם מצטופפים ב"מגורי רווקים", בתנאים מחרידים, ורואים את נשותיהם פעם בשנה. אם יאבדו את מקום עבודתם יגורשו חזרה לאזורים השבטיים. באזורים אלה חיים יותר משני מיליון מובטלים, רבים מהם בתנאי רעב ותת-תזונה.
- רוב עושרה של דרום-אפריקה, אותו ייצג בישראל שרי-אוצר האורח, נובע ממכרות.
- במיכרות בדרום-אפריקה מועסקים 640 אלף שחור רים. 90 אלף לבנים, ו-10 אלפי הודים ובניית-ערובת.
- השכר הממוצע של כורה לבן הוא 534 ראנד לחודש. הכורה השחור מרוויח 49 ראנד לחודש.
- הכורים השחורים חיים בקטרקטיבים בנוסח צבאי ועובדים ששה ימים בשבוע.
- הכורים הלבנים חיים בווליות ועובדים רק חמישה ימים בשבוע.
- בסוואטו עצמה, 15 ק"מ מיהונסבורג, חיים כ-20% אחוז יש חשמל. 100 אלף "שחורים חוקיים" ממתינים לדור, עוד 400 אלף שחורים ללא רשיון (לגור ולעבוד בארצם שלהם!). מצטופפים בבתי קרובים ומכרים.
- אין תמה שדווקא איזור עירוני זה מהווה מוקד עיקרי לתסיסה נגד מישטר האפרטהייד.
- הנסיונות המתוחכמים של ממשלת דרום-אפריקה לבטל כמה מהגילויים החיצוניים של הגזענות, את, האפרטהייד הוול" כפי שהוא מכונה בפרטוריה, מטרתם להגן על המיבנה המאפשר את המשך המישטר הקיים. את היחסים המיוחדים בין ישראל לבין מדינה זו, את הקשרים הכלכליים, הפוליטיים, החברתיים והגזעניים יש לבחון גם לאור התהליכים ההיסטוריים, שלא יאפשרו לישות מפלצתית זו להתקיים לנצח.

נמרץ ומושחת. מותו עורר תגובות רגשניות, שלא תורגמו לניצחון אלקטוראלי.

לקואליציה הימנית המתפזרת, בראשות שרי-החוף דיגו פריטאס דו-אמראל, יש עדיין רוב של תשעה מושבים בפרלמנט הפורטוגלי. יש להניח שמשבר המגז-היגות בימין, התבוסה בבחירות ועליית המוראל בשמאל יביאו, בסופו של תהליך, לבחירות חדשות בפורטוגל. ניצחון השמאל גם בבחירות לפרלמנט יביא, ללא ספק, שינויים מיבניים של ממש בכלכלה של פורטוגל. אפילו אם יסתייע הימין בארצות-הברית של רגן, הוא יתקשה מאוד לבצע מהפכה ימנית בנוסח צ'ילה. בניגוד למצב ששרר בצ'ילה מהווה הצבא מיבצר של השמאל. נכון שמחויבות הימין הפורטוגלי לדימוקרטיה היא רופפת, וקיימת רק כשהאינטרסים הכלכליים הבסיסיים שלו אינם נפגמים. אבל בהעדר סיוע מהצבא יוכל הימין לבצע פרובוקציות ולעורר מהומות, בעיקר בעזרת המישטרה הימנית, אך ספק אם יצליח למגר את הדמוקרטיה במדינה שחיה תחת דיקטטורה פאשיסטית 64 שנים.

תבוסה לגנרלים. הניצחון המרשים של השמאל בפורטוגל הושג, בכל זאת, בתנאים דימוקרטיים. באורוגוואי, וואי, לעומת זאת, הנחיל העם כולו תבוסה קשה לגנרלים הניאופאשיסטיים.

העם באורוגוואי היה אמן על דימוקרטיה פרלמנטרית, עד להפיכה הצבאית ב-1973. מאז שורר בארץ זו מישטר של דיקטטורה נוקשה, מלווה במעשי חטיפות ורצח של אנשי שמאל ודימוקרטים, ומסתייע בבתי-סוהר פוליטיים שמישטר העינויים בהם החריד את העולם.

הגנרלים, שהצליחו להשתיק כל אופוזיציה שמאלית, חשו עצמם בטוחים דיים כדי לבקש אישור במישאל-לעם לחוקה חדשה, שתעניק לגיטימציה לשליטון הצבאי.

הימין הקיצוני בחונטה השלטת התנגד נמרצות למישאל. אנשיו חששו, ובצדק, שהעם הקטן והמפותח באורוגוואי יביס את הממשלה. אך הרוב בכת הצבאית התעקש על מישאל-לעם. התוצאה היתה מרשימה. 1.6 מיליון אורוגוואיים (90 אחוז מבעלי זכות הבחירה!) השתתפו במישאל. 57.8 הצביעו נגד הגנרלים, 42.2 בעד.

הנשיא אפריסיו מנדס הוכה בתדהמה מוחלטת. תגובתו היתה אווילית. הוא הודיע באמצעי-התיקשורת, שתוצאות המישאל מהוות תבוסה לעם באורוגוואי. לעומתו היה ראש החונטה, גנרל לואיס קיירולו, יותר מציאותי. קיירולו, שהוא השליט האמיתי באורוגוואי, הורה לשר הצי שלו להודיע שתוצאות מישאל-לעם יביאו לשינויים מרחיקי לכת בחיים הפוליטיים הפנימיים. השר לא הודיע, כמובן, מה היתה מהות השינוי. קיירולו עצמו רמז, שאין לצפות לשובה המהיר של הדמוקרטיה לאורוגוואי. כתבים צרפתיים הסיקו שהגנרלים מקווים, כנראה לא בלי סיבה, שעלייתו של רגן לשליטון תביא להחלשת הרעשים שהשמיע הנשיא ג'ימי קארטר בענייני דימוקרטיה וזכויות האדם.

חרופת הכלא של

המוזחים מווש'נגטון

יו"ר מפלגת-העבודה, שימרון פרס, ראה תמיד את עצמו כמעין ג'ון קנדי במהדורה ישראלית. גם העידן הסוציאלי-דמוקרטי הפוקד אותו לאחרונה לא השכיח ממנו את זיקתו הישנה לעילות האמריקאית.

מקורות מהימנים ביותר ברח' הירקון 110 הדליפו לעולם קטן, שלאחרונה הומין ח"כ פרס צוות מומחים מארצות-הברית, כדי שיבחון את הכנותיו לנסילת רסן השליטון אחרי בחירות 1981.

המסקנה הראשונה של הצוות הדהימה את פרס ואנשיו. האמריקאים אמרו לפרס שעליו להיפטר מעוזריו (Get rid of your aides), כולל בועז אפלבוים וישראל פלג. קשה לדעת אם פרס אומנם ימלא אחר העצה הזאת. עוזריו, מכל מקום, סבורים עכשיו שאין לציית לאמריקאים בכל דבר, ויש לצפות מהם לרעשים פרו-אירופיים.

עוזר אפלבוים
אורינטציה אירופית

ימין בעולם:

תבוסות קטנות

תחושת הניצחון שאפפה את הימין ברחבי העולם, כולל ישראל, מאז ניצחונו של רונאלד רגן בארצות-הברית,

תוצאות הגרלה מס' 3

מיום 30.11.80

בהגרלה זכו:

מערכת סטריאו: צחי טובי — חולון.
מחשב כיס:

תורגמן רוזה — אשדוד; הוביטיל יוסף —
נצרת-עלית; אביטל פלורה — ירושלים;
געדור נעמי — ראשון-לציון; בצלאל בילה —
ראשון-לציון.

עגלת תה:

זנו אסתר — לוד; עוזרי ברכה — תל-
אביב; ישורון לאה — תל-אביב; גבריאל
סעדיה — גבעתיים; אגבר עדית — תל-
אביב.

שעון מעורר:

דיין שרה — צפת; לוי דפנה — ירושלים;
וסרשטרום דורית — חיפה; אמר זהבה —
תל-אביב; גרבר מרים — תל-אביב.

שולחן פיקניק:

ישי אסתר — אופקים; סינורודין נורית —
הוד-השרון; גדל רוחמה — בני-ברק;
שחרור גיט — צפת; שיינר רוזה — בת-
ים; הלר שרלי — חיפה; חן מרים —
גבעתיים; פרל תימורה — ירושלים; אופיר
אורית — גבעתיים; גוטמן רוגית — כפר-
סבא.

חבילת שי:

סינורודין ארזה — פתח-תקוה; טנגדף עליוזה
— חולון; קדמי רחל — חולון; לשם דפנה
— פתח-תקוה; הלאל מגי — צפת; בהט
אורה — חולון; זבולוני חיים — שדרות;
דוד שושנה — כפר יעבץ; ארנשטיין
גבריאלה — טבעון; וינר אילת — קרית-
חיים; סקידלסקי שרון — פתח-תקוה;
אספיר אידה — ירושלים; אולקסלסי
עציונה — אילת; חפץ אסתר — תל-אביב;
וטורי שושנה — באר-שבע; בנאי תמי —
רחובות; זילברמן אסתר — גדרה; איזמן
אסתר — רמת-גן; רוט זהבה — אשקלון;
קרן גיב — ראשון-לציון; זלד נעמי —
גבעתיים; הופמן אסתר — רעננה; חדידה
נעמי — אשדוד; בניטה אסתרלה —
מבשרת ירושלים; הידש גאי — רמת
השופט; אקוניס רבקה — בת-ים; מנקלי
קולט — פתח-תקוה; ציפורה קראוס —
בני-ברק; ישראלי צילה — תל-כביר;
ברקוביץ קרולה — בת-ים; הקטר אריק —
אשקלון; יומני ניסים — מושב פדיה; רון
נילי — נתניה; ואטורי רינה — בת-ים;
מיה אמיתי — גבעתיים; בן אור שרה —
רמת-גן; ביבי רינה — בת-ים; פלורה
דניאל — אשדוד; כהן זידי — ירושלים;
ארנדבוים רינה — גבעתיים; מויאל איל —
חולון; סמ"ר רסיאני חוה — צה"ל; הרגיל
זהבה — אשקלון; צברי אלילה — פתח-
תקוה; סלע רחל — תל-אביב; גיאנא אילנה
— נתניה; בהט רבקה — ניר משה; ליכט
זהבה — חיפה; דרנר בטי — ערד; ישראלי
מרסל — בני-ברק; וילדבסקי חוה — נתניה;
גוט לביאה — קרית-אוננו; חיים אהרון
בנגמין — אור-יהודה; מן מנחם תמר —
ניצנים; בלומנפלד רחל — באר-שבע; צור
אביבית — נתניה; זוהרה מלכה — צפת;
וטורי ניסים — באר-שבע; זיגמן אהובה —
ראשון-לציון; ורשביאק שרה — באר-שבע;
טאויל שרה — ירושלים; שמידט חיה —
רמת-גן; שון שושנה — ירושלים; זלמן
ורד — חיפה; ויסמן שרה — כפר-סבא;
לשם יוספה — לוד; ליכטנשטיין סלביה —
תל-אביב; חכים יהושע — ראשון-לציון;
שליסברג אילה — ראשון-לציון; סלהוב
נועה — באר-שבע; אלדר חוה — חיפה;
דרורי רות — תל-אביב; אקוקה מרגריט —
תלמי אליהו; ינקוביץ מרגלית — אשקלון;
גולדרינג אהובה — תל-אביב.

ההגרלה הבאה ב-31.12.80

מדוע יותר ויותר נשים מכבסות ב"שלגית"...

...ומה יוצא להן מזה:

כביסה מבהיקה במיוחד.

"שלגית" היא אבקת הכביסה
היעילה ביותר שאת יכולה להשיג
כיום:

יש בה 40% חומרים פעילים, שהם
מעל ומעבר לדרישות התקן. היא
מסירה כל כתם בקלות — אפילו
במים קרים!

חסכון ללא תחרות.

"שלגית" הוכחה כחסכונית ביותר
בהשוואה לאבקות כביסה אחרות
מסוגה:
1/2 כוס "שלגית" מספיקה ל-5 ק"ג
כביסה!
(התקנינות: כוס אחת שלמה ל-4
ק"ג).

בכל הגרלה: מערכת

סטריאופונית במזודה!

במבצע מיוחד של "שלגית" תערוך
הגרלת פרסים בכל חודש.
בכל הגרלה תוגרל מערכת
סטריאופונית מושלמת בתוך
מזודה, ועוד פרסים יקרי ערך.
כל שעליך לעשות הוא לשלוח 2
לשוניות פתיחה של "שלגית"
מארזות של 1.5 ק"ג או תלוש אחד
מארזיה גדולה של 6.4 או 10 ק"ג.
שלחי אותן אל:

"מבצע שלגית — יצהר"
ת.ד. 823, תל-אביב

זה נהדר-זה יצהר

אנשים בעולם

המלכה אליזבת: „אכסד דיוטי“

בתמונה למעלה נראית המלכה אליזבת, כשהיא מאזינה לנגינת הימנונים בביקור היסטורי שערכה בתוניסיה, כשלצידה הנשיא חביב בורגיבה. בורגיבה ביקר בעבר באנגליה (1961), אך היתה זו הפעם הראשונה ששליט בריטי ערך ביקור בארצות-המערב. משחזרה הביתה זיכתה עצמה באפסר דיוטי — טיול הבוקר עם שני כלביה.

ז'יסקארדיסטאן: ההצגה הגדולה ביותר בעולם

נשיא צרפת, ואלרי ז'יסקארדיסטאן נראה בתמונה זו עם רקדני האופרה מפקינג ועם מארחו בסין, הנשיא הוא גופנג. בקבלת-הפנים „המצומצמת“, שנערכה לכבודו באותו ערב, נכחו אלפיים מוזמנים מתוך עשרת אלפים איש שצפו בהצגת האופרה. אולם-האופרה בפקינג גדול פי שלושה מכל אולם אחר במערב, ואם טרם למד מהם מושגי הגודל בידידתה החדשה של צרפת — ביקר בתפירות ארמונו של קיסרה הראשון של סין, שם קידמו את פניו 6000 חיילים ופרשים חצובים באבן.

ביאטריקס סימון

יוליאנה: חרגילים

ביאטריקס, מלכת הולנד מזה שבעה חודשים, אירחה בי האג את סימון וייל, נשיאת הפרלמנט האירופי, (טרם ביקרה וייל בישראל) וביקשה לשמוע ממנה משהו על קורוֹ תיה כאשה בחיים פוליטיים. אמה של ביאטריקס, המלכה שפרשה, יוליאנה, היא חברה ותיקה של וייל. ביאטריקס בת ה-42, שנתקבלה עליידי בני עמה בחששות, זוכה עתה לביקורת מחמיאה בעיקר בשטח היחסים הדיפלומטיים ופגישור תיה הבלתי-נלאות עם מנהיגי פוליטיים שונים.

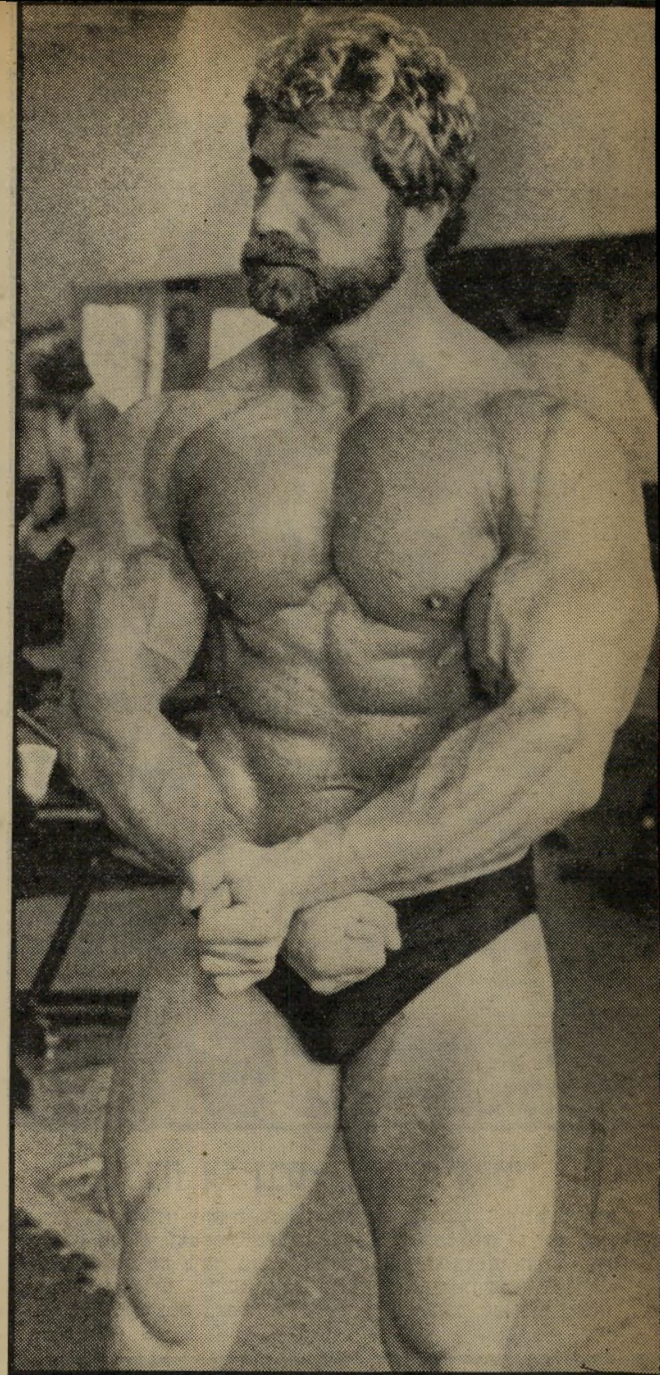
אנשים בעולם

רומן גארי: „מוות הוא תחבולה מחוכמת“

צרפת ערכה לווייה ממלכתית לסופר שאף טיפת דם צרפתי לא זרמה בעורקיו. היתה זו לווייה של רומן גארי, שבנו, דייגו אלכר סגנר, נראה בתמונה העליונה כשי הוא צועד אחריו הארון עם ידידת אביו, ליילה שלאבי. גארי, הוא יהודי רוסי, ששמו המקורי היה רומאן קאצב, וטוענים כי היה בנו הבלתי-חוקי של השחקן האגדי מוסקוֹבִין. הוא זכה להיות גיבור לאומי בצרפת, כשבעת מלחמת העולם השנייה הודרך טייס קרבי שהתעורר והנחיתו בשלום לארץ. בתמונה משמאל נראה גארי כי חברת ג'יין סיברג, שחקנית הקולנוע שהיתה אשתו ואשר ידידיו טוענים כי התאבדה היתה הי דחף העיקרי להתאבדותו של גא-רי בשבוע שעבר. הוא בעצמו התי-בטא לא מזמן בראיון כי המוות הוא תחבולה מחוכמת.

יוליו וילקוב: אני הפסל של עצמי

יוליו וילקוב, בן 31, יליד שטוטגארט, נבחר בקולומביה, אהיה, למר עולם בפיתוח הגוף. וילקוב רואה עצמו אמן, המפסל בשרירים כשם שפסל מפסל בחימר, וטוען „אני הפסל של עצמי“, בעיקבות הגדרתו של מר עולם הקודם שהוא מעריץ. ארגולד שווארצנגר, ועוד בעיקבותיו, גם וילקוב בדרך להיות מולטימיליונר.

דין מרטין הבן:

הטובים למי:

אלופת ארצות-הברית לשע-בר בהחלקה על הקרח, דורותי האמיל, ערכה מסיבת פרידה בלאס-וגאס לשחקן לשעבר: דיין-פול מרטין, בנו של הי שחקן-זמר דין מרטין, שהחליט לעזוב לזמן מה את המישחק לטובת קאריירה כטייס קרבי. מרטין, הנראה בתמונה חוגג עם השניים, טען שהחלטת בנו באה עליו בהפתעה מוחלטת: „אני מרגיש כאשה שבעלה רימה אותה“, אך, כמובן, היה גאה מאוד. על החלטת בנו להקדיש זמן „לעמו ולמולדתו“ כפי שהתבטא. דיין-פול כבר הטיס מטוסים בהיותו בן 16, והיום יש בדעתו לתרגל מטר-סי אף 16.

לין רנו: לצחוק בקול גדול

מלכת מועדוני-הלילה של פאריס, לין רנו, זכתה לכבוד מיוחד: מלך החקיינים של צרפת, תיארי לה לורון, כלל אותה ברשימת האנשים המפורסמים שהוא מחקה בתוכנית הבידור החדשה שלו. בתמונה לין רנו צוחקת בקול גדול עם החקיי, לאחר ההופעה.

ג'ון לנון:

„איני צריך“

להתחבא עוד!

כמה ימים בלבד לפני הרצח חזר העניק ג'ון לנון ראיון ל-
שדרן הבי.בי.סי. אנדי פבלס.
כשהוא מסביר את הרגשתו ה-
נפלאה לחיות בארצות-הברית.
לעומת תחושת החנק שהיתה
לו בבריטניה: „עכשיו אני
יכול לצאת מן הבית, ללכת
למיסעדה ככל האדם, ולהינות
מאלמוניות כימעט. אנשים
עשויים לפנות אלי בנימוס ו-
לבקש אוטוגראף או לכל היותר
תר לומר, היי, אבל הם לא
נשפלים אלי. אתה יכול לתאר
לעצמך מה זה בשבילי ללכת
למיסעדה או סתם לשוטט ב-
רחוב?“

לנון לא שיער בנפשו עד
כמה טעה. לעומת-זאת היה זה
וודי אלן שכימעט וניבא את
צורת מותו: בסירטו האחרון,
אבק כוכבים, מתאר וודי אלן
את יחסיו המורכבים ככוכב
עם מעריציו, כשלקראת סוף
הסרט ניגש אליו מעריץ ומור
דיע לו „אתה היית הגיבור
שלי“ ותוקע בו כדור.

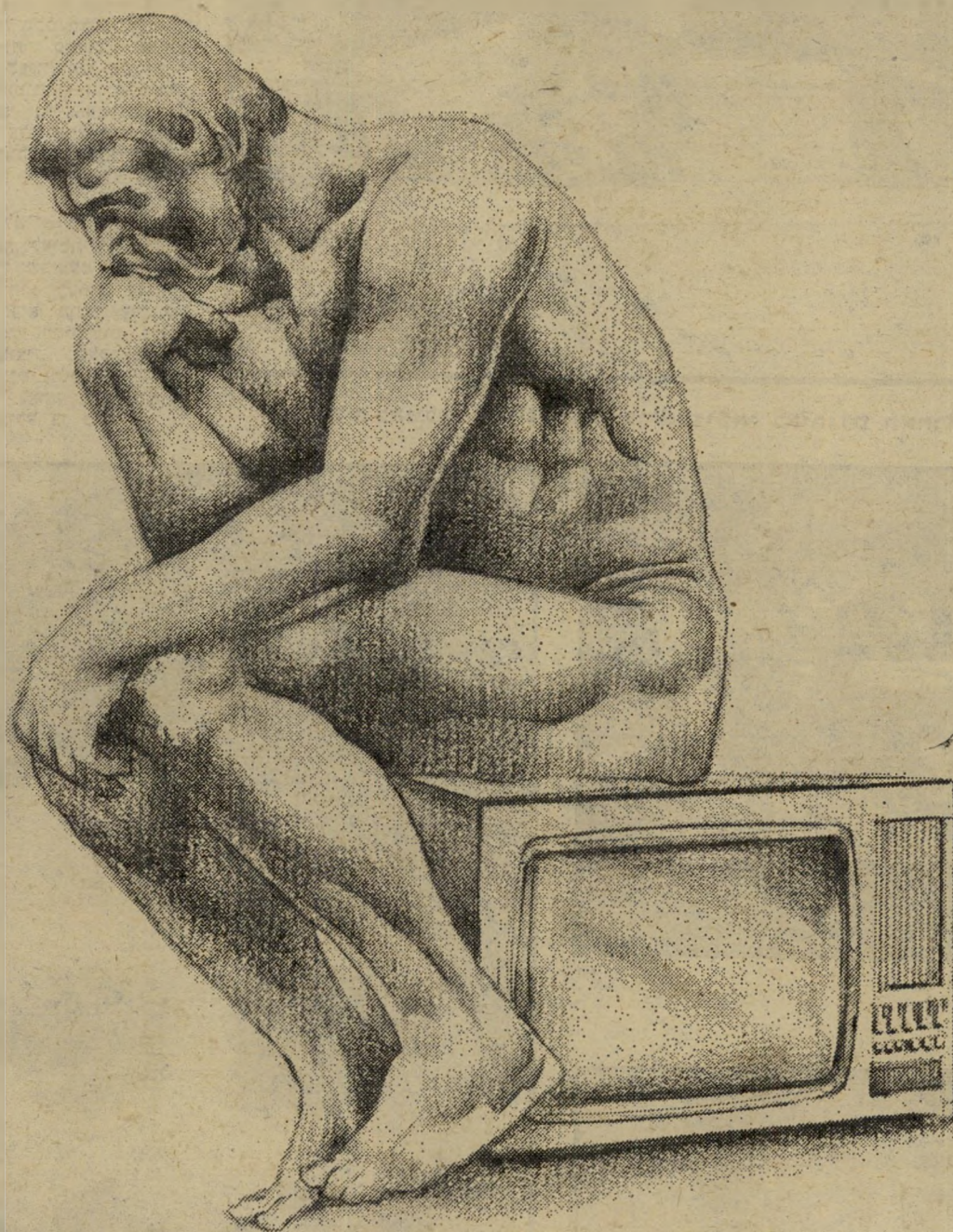

הביטלס באנגליה (1966) ובאולפן אמריקאי באיחודם האחרון מחדש לפני 10 שנים (בתמונה למטה)

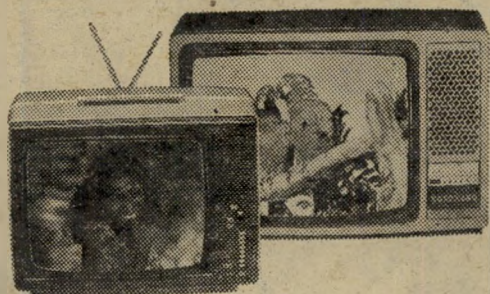
ג'ון לנון כתלמיד בית-ספר בליברפול ועם אשתו יוקו לפני לפני כמה שבועות (בתמונה משמאל)

האיש החושב... אינו חוזר על אותה שגיאה פעמיים.

קנית בזמנו
טלוויזיה שחור/לבן
עם הזמן למדת בוודאי
כי יש הבדל עצום
בין מכשיר למכשיר
באיכות התמונה והצליל
ובתכיפות התיקונים.

אתה עומד לרכוש
טלוויזיה צבעונית.
זהו המכשיר המורכב
והמתוחכם ביותר
שברא האדם לשימוש ביתי.
כדאי לך לשלם
עכשיו מעט יותר בעד
ITT שאוב לורנץ
הטלוויזיה הטובה בעולם
ולא להמנות על אלה
החוזרים
על אותה שגיאה פעמיים!

להשיג בחנויות האלקטרוניקה המובחרות

היבואן הבלעדי **פִּנְוֹר**
בע"מ

רחוב פרץ 4, תל-אביב, טלפון: 621984 624193.

ITT

שאוב-לורנץ

הטלוויזיה הטובה בעולם.

מה עם החצי השני של מודעי.

ועל מי עולה הורביץ עד שיוצא עשן?

■ אצל ח"כ אבא אבן נערכה קבלת-פנים עם מלאות חמש שנים לצאת ירחון מיפ-לגת-העבודה מיגוון. מטעם בית ברל, דובר על-ידי שמצב הירחון אינו כליכך טוב, בגי-לל החוסר במנויים. הציע ישי-ראל קיסר, יושב-ראש המח-לקה לאיגוד מיקצועי בהס-

הודה שזו לו הפעם הראשונה שהוא נוכח בטכס של תנועה, עובדה שריגשה אותו ביותר.

■ במינוי-הכנסת נשמעה לפתע חבטה אדירה. כאשר התבוננו יושבי המקום סביבם ראו את ח"כ חרות איתן ליכני שוכב על הריצפה,

סא צברי והנשיא אנוור אל-סאדאת עצמו.

■ נשיא ארצות-הברית, ג'ימי קארטר, שלח למנחם בגין ברכת-חנוכה, שהגיעה למישרד ראש-הממשלה ביום שבו הודלק הנר השמיני. ■ מראיין-טלוויזיה דיי-

■ התפטרותו של יצחק מודעי כשר-התיקשורת איננה קשורה אך ורק בבעיות שהיו לו במישרד-התיקשורת. בי-מפלגה הליברלית אומרים כי העובדה שרסן-השילטון שם הולך וגשמת מידיו תרמה גם היא להתפטרות. העיר ח"כ אברהם ("אברשה") שריר: "אילו ידעו אנשי הקואליציה, שבראשם עומד מודעי, מי הם האנשים שהצביעו עם המי-עוט, הם היו משתבצים."

■ בישיבה של ועדת-הכספים של הכנסת, אמר ייגאל הורביץ: "מי שיתחיל אתי, אני אעלה עליו עד שיצא ממנו עשן!"

■ לוועידת מיפלת-העבור דה יגיע ד"ר מוצטפא חלילי, סגן יושב-ראש מיפ-לגת-השילטון במצריים. הוא יבוא להיכל התרבות בתל-אביב, ולא יהיה נוכח בפתי-חה, שתיערך בבנייני-האומה בירושלים. העיתונאים מצפים גם לבואו של עורך השבועון אקטובר, אנים מנצור, ו-יהיה זה ביקורו השמיני בי-ארץ. מנצור וחלילי ישוטטו, כנראה, בחנויות-הספרים בי-ש-ראל. כשביקר כאן חלילי בפעם האחרונה, בעת ביקור ראש-ממשלת מצריים, הוא ביקש משגריר מצריים בישראל, סעד מורתא, להשיג לו ספרים ופירסומים באנגלית על המיפלגות והשילטון הפרלמנ-טרי בישראל, כי הוא כתב ספר על נושא זה. הוא אחד מכמה אישים מצריים, הכות-בים על תהליך-השלום בין ישי-ראל ומצריים, ביניהם: שר-המלחמה לשעבר, עבד-אל-ע'אנם גמאסי, שרי-ה-מדינה לענייני חוץ הד"ר בנטרוס בנטרוס-ע'אלי, עורך היומון אל-אחבאר מו-

■ הבדיחה הבאה נפוצה עתה בצרפת: "ליאונרד ברז'ניב, ג'ימי קארטר, ודארי ז'יסקארד-אסטן, האפיפיור והיפי טסים בי-מטוס. לפתע אוול הדלק. בי-מטוס יש רק ארבעה מיצנחים. ברז'ניב צועק "אני המנהיג החזק ביותר בעולם!" חוטף מיצנח וצונח. קארטר אומר "אני מנהיג המדינה החשובה ביותר בעולם!" וצונח גם הוא. זיסקארד-אסטן אומר "אני המנהיג האינטליגנטי בי-יותר בעולם!" חוטף מיצנח וקופץ. האפיפיור אומר להיפי: "בני, אני אדם זקן ומובטח לי מקום בעולם הבא. קח את המיצנח האחרון!" אך ההיפי עונה: "אין צורך. נותרו שני מיצנחים. המנהיג האינטליגנ-טי ביותר בעולם חטף את ש-קשהשנה שלי וקפץ."

■ ולעומת זאת בדיחה ישראלית. פלוני שואל את חברו: "כמה תושבים יש בי-ישראל?" הלה משיב: "כשלו-שה מיליון וחצי." ממשיך פלוני לחקור: "בליירות או בדולארים?"

■ שתי בדיחות אחרות מתהלכות כיום בכנסת. האחת מספרת כי אחרי ששרי-האגר-גיה יצחק מודעי התפטר מתפקידו כשר-התיקשורת, עשויים אנשים לצעוק אליו היום: "מה עם החצי השני?"

■ הבדיחה השניה מספרת כי מאחר שאנשי מישרד-האר-צר מנסים להתכחש כיום לי-מהפך הכלכלי, ירוץ שרי-האר-צר ייגאל הורביץ לבניין הטלוויזיה ויציע להם הון-עתק כדי לרכוש מהם את הסרט שבו הוכרז המהפך עליידי שר-האוצר לשעבר, ישימחה אר-ליך. בסרט נראה ארליך כשי-לדו יושב הורביץ.

שלמה (צ'יצ') להט ראש עיריית תל-אביב, בא להצגת הבכורה של תיאטרון "הבימה", "תל-אביב הקטנה". עם תום ההצגה ניגש אל מאחורי הקלעים, שם פגש בשחקן אברהם רונאי, שהתלונן לפניו על-ידי שפקחי העירייה רושמים דו"חות-חנייה לשחקנים החונים בפתח התיאטרון. "יהיה בסדר, אל תדאג, אני אטפל בזה", הבטיח לו צ'יצ'. אך עם תום הערב, כאשר השחקנים יצאו אל מכוניותיהם, הם גילו על כל מכונית דו"חות-חנייה. (מימין בתמונה: עומדת ומאזינה רוני כרמל, אשת יחסי-הציבור של התיאטרון.)

תדרות: "אם כל אדם ששואף להיות חבר-כנסת מטעם המע-רך היה חותם על הירחון, בעייה זו היתה נפתרת." העיר על-ידי אבן: "עכשיו אני מבין למה אומרים שמעריב ממש בפאניקה!"

כשכיסאו עליו אחרי שהובהר שלא היה זה פיגוע או תיגרה, העיר משהו במקום: "מה זה, משהו מנסה להפיל את חרות?" השיב לו ח"כ מסיעת החרות: "לא לא. אנחנו מצי-ליחים ליפול לבדנו."

ווייך פרופט, ששהה בי-ש-ראל לצורך ראיון עם בגין, הופתע כאשר נערכה לכבודו עם מסיבת-חנוכה מסורתית. עם הדלקת נרות. איש-הטלוויזיה יורם רונן בירך על הנרות ואירגן שירה-בציבור, ופרוסט

הנרייטה סולד מייסדת "הדסה", נראתה בשבוע שעבר נואמת לצידה של השחקנית הנורווגית ליב אולמן, שנאמה גם היא. זה היה בבית-הספר לאחיות של "הדסה" בירושלים. אך זוהי אשלייה אופטית. ליב אולמן אמנם נאמה שם, ואילו סולד נראית בתמונת-קיר ענקית במקום. בעת צילום תמונת-הרקע היתה סולד בת 82, והיא נאמה בסיום מחזור חדש לאחיות. ליב אולמן, שהיתה בארץ אורחת של "הדסה", נאמה לרגל יום הולדתה ה-120 של סולד.

ליב אולמן השחקנית הנורווגית, צולמה בתמונה שבה היא נראית מודאגת ביותר, כאשר סיירה בבית-החולים, "הדסה" שעל הרי-הצופים, כאשר הראו לה את היחידה לטיפול נמרץ. לידה עומדת נשיאת, "הדסה" העו-למית, פרידה לואיס, שבאה עם מישלחת של נשות, "הדסה".

החורף פרץ ונשות ישראל וגבריה לובשים את ביגדי השנה האחרונה

טי, החליט השנה לשלוף מן ה־
ארון את הבגדים הטובים שרכש
בחוף-לארץ או בארץ. פרוות, מג
פיים וכובעים היו כימעט מיצרך
הובה אצל כל אחד. דווקא בעת
הגשמים העזים שירדו, העדיפו

לסרוג לבד
מצהירה האופנאית שרה מילר. את
סוודר המיני בצבעים בורדו ווורוד סר־
גה בעצמה, מתחתיו לבשה גרבי צמר שחורים. על ראשה כיפה סרוגה
בצבע בורדו, וסביב צווארה צעיף באותו צבע, שסרגה בעצמה.
„זה הכי חסכוני לסרוג בגדי חורף לבד“, חסבירה שרה מילר.

רבים שלא לסחוב אתם מטריה.
„אני תמיד שוכחת את המטרייה
שלי איפה שהוא, חוץ מזה אם יש
רוח עזה אז היא מתהפכת, לכן
אני סומכת על מעיל הפרווה הישן
שלי ועל המגפיים האדומים שלי
ומעזה לצאת בגשם רק אתם, ללא
מטרייה. אם אני נרטבת קצת, זה

ניילון
שקוף מאסמטטר־
דאס, שעלה 20
גילון, לבשה ליילה שוורץ, העו־
בדת כמודל לפיסול וציור ומו־
כרת בגדים בשוק־הפישפשים.

חורף בלבן
הציגה סילבט שליט, שחקנית לשעבר ופסיו־
כולוגית קלינית כיום. סליבט לבשה אפודה
מעור בצבע קוניאק, חולצה לבנה ומיכנסיים לבנים. את בגדיה רכשה
בארצות-הברית. האפודה עלתה לה 50 דולר והחולצה עלתה 10
דולר. „אני נועת רק מגפי פריי“, סיפרה סילבט שליט.

לי גאלי הורביץ הצליח. האור־
רחים הישראליים שומרים ב־
אמת על השקל שלהם. הם לא מר־
ציאים אותו בקלות רבה כמו ב־
שנים שעברו. עובדה, החורף פרץ
השבוע, ורוב הנשים והגברים ה־
ישראליים יצאו לרחוב התל־אביבי

שוק־הפישפשים
משמש מקור לא
אכזב לבגדים יש־
נים, אפילו פרוות. „בזמן מילחמת יום־הכיפורים הח־
לטתי לרדת על פרוות, לא היה אף גבר ברחוב והיה
עצוב. היא עלתה 500 ל״י“, סיפרה מיקי אמדורסקי.

שמאטעס ומיטרייה
לבשה עיריון גלבר,
סטודנטית למיש־
חק. את האוברול הבורדו קנתה בחנות הודית, את הגרביים
היצבעוניות בלונדון, את הכובע האפור קיבלה מאשה זקנה,
שנתנה לה כובעים רבים, ואת המטרייה רכשה באיטליה.

שוועל על הכתף
הרכיבה ג'ודי
ברנץ האופ־
נאית. את פרוות־השוועל רכשה בלונדון בשנת '73.
ושילמה עבורה 10 לירות שטרלינג. הסוודר השחור
שלבשה הוא עבודת־יד שקנתה בביקור באיטליה.

שחור-לבן

הם הצבעים האהובים על לילי נימן, המטפלת ביל-דה נכה. את הפרווה בצבעים אלה קנתה בדיונגוף-סנטר במחיר של 200 דולר. היא בין הבורידות אשר רכשו בגדים חדשים בחורף זה.

בלי מחיר

הודיעה אשת החברה וראש אגודת אל-סם, עדה מכנס. את הפרווה החומה רכשה בישראל כבר לפני חמש שנים, אך סירבה לנקוב במחירה. עדה היא אמה של נערת-הזוהר לשעבר תלמה מכנס, המתגוררת כיום בלוס-אנג'לס עם בעלה וילדיה.

מיכנסי עור

לבשה דוריס גרשמן, עקרת-בית המגדלת כלבי זאב בבי-תה. את המיכנסיים רכשה בשנה שעברה בפאריס בחמש מאות פרנק. את הטריינינג שעל כתפיה רכשה באנגליה. „אני קונה חרבה בחוץ-לארץ“, אמרה.

פרווה העורך יוסי קרים, רכש את כובע ה-פרווה לפני 21 שנים בניו-יורק.

ה'יסטורי הוא הכובע ש-חבש במאי ה-תיאטרון יוסף („פפו“) מילוא.

קולורדו זו האופנה אצל השחקנית מרים גבריאל, שרכשה שם את

ג'נטלמן אנגלי

נראה מפיק הקולנוע עמוס מוקדי. את מעיל הגשם עם כובע הקאסקט רכש לפני שנה בשדה-התעופה של לונדון, שם נכנס במיקרה לתנוה, שבעליה הוא יהודי, וקנה אותו. „באנגליה זה מעיל לקיץ, כאן הוא מתאים לחורף.“

לידי ישראלית

היא נוגה אסף, העובדת בבני-טק ללבני נשים. את מעיל הפרווה קיבלה במתנה מפאריס. את המגפיים קיבלה מתנה בישראל. המטרייה היא מתנה מן האי היווני רודוס, ואת כובע הצמר הירוק רכשה בעצמה בארץ.

תמיד בצורה מקורית ביותר. „אני חסיד של הבגדים האנגליים, אך ההבדל היסודי הוא, ש-מה שנחשב שם למעיל קיצי, טוב מספיק כמעיל חורף בארץ.“ אמר מפיק הסרטים עמוס מוקדי, המחלק את זמנו בין ישראל ל-אנגליה.

הגברים התקשטו בכובעי פרווה שרכשו בשנים קודמות. בעיקר הגברים הקרחים. „זה מחמם את הראש ולא רואים שאני קרח.“ אמר איש הקולנוע שיש קולר. „החורף הוא עונה טובה ל-נשים שמנות.“ אמרה השחקנית המלאה דבורה בקון. „בעוד ה-אנשים הרזים קופאים, אנחנו ה-שמנים לא צריכים מעילים עבים.“ היא הסבירה.

מיכנסי הג'ינס, שקישטו את מר-בית אנשי הבהמה בחדשי הקיץ, פינו מקומם למיכנסי צמר הדור-קים וצמודים ולפרוות. „אין מר-אה מלבב יותר מאשר מיכנסיים פשוטים עם מעיל פרווה מהודר.“ אמרה השחקנית רות סגל. האופנה היום מרשה לכולם לל-בוש באמת את מה שהם רוצים, ולא מכתיבה יותר כללים מגבילים. לכן סיבוב ברחוב דיונגוף משקף את הלך-הרוחות אצל האנשים. הסמרטוטים הזרקים, שכבר מזמן אינם אופנתיים, עדיין תלויים על אנשים רבים לצד מעילי פרווה. שרכשו בשנים עברו, אך בעיקר מתעטפות בהם נשים. גם צבעים אופייניים אינם שול-טים יותר ברחוב התל-אביבי. ה-

חום, האפור, השחור והלבן לצד הוורוד והצהוב עדיין מקשטים את האזרחים. בפרמיירות, שהיו השבוע בתל-אביב, נראו כמעט כל הנשים עטו-פות בפרוות יקרות ופחות יקרות. על מיצרן זה האשה הישראלית לא ויתרה. היא מעדיפה אותו על כל לבוש חורפי אחר. פרוות גם לא משאירים בפתח על הקולב ש-נועד לתליית מעילים. אליהן נצו-מדות הנשים באולם הקולנוע, ב-בית-הקפה ואפילו במסיבות, ש-נערכו השבוע בעיר. עוד חורף ישראלי עם תלונות וטרוניות על המצב הכלכלי ה-חמור, ועם פרוות חדשות ויישנות, התלויות כימעט על כל כתף נשית בעיר הזו.

טריינינג אדום לבש השחקן טוביה טבי, „הטריינינגים נפים.“

לרגל פתיחת משרדנו בככר המדינה בתל-אביב

אברהם גינדי

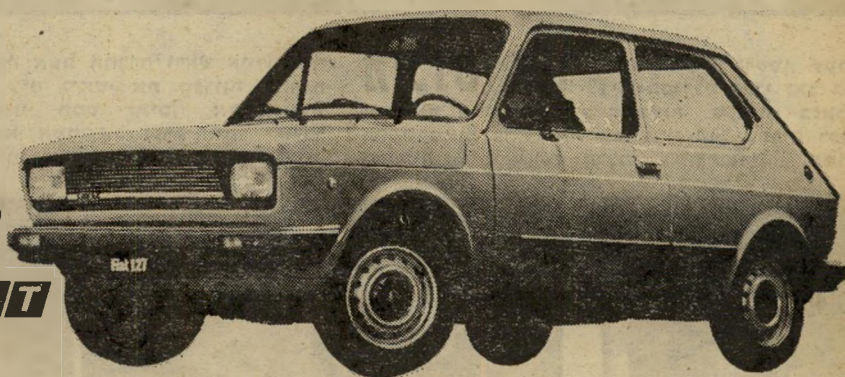
מעניק פרסים בלי לעשות חשבון:

10 מכוניות חינם

לרוכשי הדירות הראשונים

בתל אביב, ברמת השרון, בפתח תקוה, בראשון לציון.

לרגל פתיחת משרדנו החדש בככר המדינה, ה' באייר 10, תל-אביב, החליט אברהם גינדי להעניק מכונית פיאט חינם כולל מסים, לכל רוכשי דירה (מוגבל ל-10 דירות בלבד).

FIAT פיאט 127 - 903 סמ"ק, 2 דלתות

ראשון לציון

בשכונת היוקרה אברמוביץ' בניין בן 8 דירות 4 חדרים. ברחוב ירושלים: דירות בנות 4 חדרים. בקרית מנחם: דירות בנות 4 חדרים.

פתח תקוה

גני גינדי דירות בנות 4 חדרים 4½ חדרים, 5 חדרים.

רמת השרון

ברחוב אוסישקין בנין בן 6 דירות 4 חדרים ודירת גג.

תל אביב

בצפון תל-אביב ברחוב סוקולוב דירת יוקרה. ברחוב ברנשטיין כהן (ליד קולנוע תל-אביב) 5 דיירים בלבד, 4 חדרים קומה שלמה, 4 כיווני אוויר מלאים.

לרגל המבצע מחירי פרסום ותנאי תשלום נוחים

משרדי מכירות:

תל-אביב - ככר המדינה, ה' באייר 10 רמת השרון - רח' סוקולוב 84 פתח-תקוה - רח' חיים עוזר 28 ראשון לציון - רח' הרצל 62

משכנתא החל מ-100,000 שקל

לרגל המבצע משרדנו בת"א, בפ"ת ובראשון לציון יהיו פתוחים במוצ"ש החל משעה 17.30.

מבחר גדול של פנטהאוזים ודירות עם גג ברמת השרון - פתח תקוה - ראשון לציון מחירי מבצע החל מ-550,000 שקל

לנוחות הקהל: במשרד המכירות בת"א ניתן לקבל אינפורמציה על כל דירות החברה. תודתנו נתונה למשרד אדריכלים אבי רסקין והרי המליץ; עבור התכנון הנפלא של משרדנו החדש בככר המדינה בתל אביב.

אברהם גינדי

אברהם גינדי בונה דירות שאנשים אוהבים

הודלקו האורות באולם, שוב נראה טריפו יושב במקומו באולם.

■ ספן-השלום אייבי נתן עדיין נמצא באיטליה ומנסה להביא ארצה ילדים שניצלו מרעש-האדמה שם. בעודו באיטליה הוענק לו אות-האזרחות-המצטיין על-ידי האגודה לחקר הגרונטולוגיה. החוקרת את בעיות הויקנה. אייבי קיבל את האות בכנס שנערך באוניברסיטת בריאילן עבור מיבצעו למען הקשישים בתל-אביב. יומיים לאחר מכן נבחר אייבי כחבר הנהלת מור עדון וארייטי בישראל. המטפל בילדים נכים ונוקשים. לאותה הנהלה נבחר גם הברון מייקל בורשטיין, בשל פעילותו ל- מען ילדים נכים.

■ אסתר זוכוביצקי בתו של המיליונר שאול אייזנברג, עסוקה במיפעלי צדקה. היא נענתה לבקשתה של רעיית ראש-הממשלה, עליזה בגין, לפעול למען ילדים מוכי-גורל, והעמידה

מאז הוא מסתובב עם שתי עיניים פגועות.

■ ביום שבו התפרסם דבר הירצחו של הזמר-מלחין ג'ון לנן, וכל אמצעי-התיק שורת בארץ עסקו בעניין מ- בוקר עד ערב, אמר ח"כ יחזקאל פלומין לדוברת סני- עת הליכוד, רות בן-צור: "אני הולך להציע הצעה דחור- פה שהכנסת תכבד בקימה את זיכרו של לנן". ענתה לו רות: "תיזהר, הצעה כזו עוד יכולה להתקבל".

■ באותו בוקר פתח הי- שדר אילי ישראלי את תוכ- ניתו במילים אלה: "שלום רב. בוקר טוב. אני לא יכול להגיד לכם כי בוקר שבו נצח לנן אינו יכול להיות בוקר טוב. כאשר שמעתי על הירצחו ברדיו, התעו פני. בתי הקטנה מליה שאלה אותי מה קרה לי וענית לי: 'חבר טוב שלי מת היום'".

■ המשורר יהונתן גפן פתח את תוכניתו באותו ערב בהדלקת נר-זיכרון ללנן. "גם

כי אכן יקיימו ישיבה בעניין זה. רום פנה גם אל ח"כ שרה שטרן-קטן, וביקש דיון דחוף בוועדה לביקורת המדינה. גם היא הבטיחה שה- דבר ייעשה. בינתיים ממתניגים 200 אלף אורחים להתקנת טלפונים בבתי-הם.

■ לפני השופט בורים רפפורט נשמע ערר על החי- לטתו של הרשם לבטל את צו עיכוב-היצאה מן הארץ נגד רמי עריש, עדה-מדינה ב- מישפט הרצח הכפול. נחום בורן, עורך-דינו של מויכיה אשירי, טען את טענותיו, ואז פנה לשופט ואמר: "ישם נא אדוני לרגע את עצמו..." אך השופט שיטע אותו: "אייני מוכן לשים עצמי במקום שול- חד". בהמשך המישפט העיר השופט באירוניה כי הוא שמח שבמניגם קשים כאלה לאושרי דאגה העיקרית היא לקבל בחזרה סכום של 5000 דולר בתביעה אזרחית.

■ אחרי הצלחותיו האחר- רונות של בנימין זיגל בגי- לוי עבריינים, מציע הפרק- לט אברהם לנדרשטיין לקרוא למקהלת בית-הסוהר מעשיהו בשם "דה זיגל סיני- גרס". באותו הקשר מספר הי- פרקליט כי הקלה החמורה ביותר בבני-ברק היא כיום: "אני אוגל אותך".

■ שרה-מישפטם משה ניסים חתם השבוע על מינוי של שמונה שופטי-שלום, בי- ניהם ארבע נשים. אחת מ- מקבלות המינוי היא "שרה פריש בת ה-32, שהתמנתה כשופטת-שלום בפתח-תיקוה.

ראש-הממשלה, חיים צדוק, שרה-מישפטם משה שחל, שרה-חוזן אבא אבן, שרה-בי- טחון חיים בר-לב. ממחנה- רבין הזכיר את דני רוזנר- יי, כשר-החינוך.

■ בערב-ראיונות של הי- בימה השלישית ריאיון העיר- תונאי שלמה נקדימון את סגן ראש-הממשלה ייגאל ירין. נקדימון שאל את ירין, שעמד בפרשת אלטונה מצידו השני של המיתרס, מול ראש- הממשלה מנחם בגין, אם הוא ובגין שוחחו אי-פעם על פר- שה ז. ענה לו ירין: "בגין, שהצטייר בעיני תמיד כאיש- דוגמה, גילה בעת שקיבל את השלטון לידיו גמישות ויכולת לשכוח. וזאת אחת המעלות החשובות שלו. מעולם לא שר- חגנו על אותה פרשה". בסיפי- רו אלטונה כתב נקדימון ש- כאשר התפייסו בגין ודוד בן-גוריון לפני שנים, והיו נהגים לשוחח ארוכות, מער- לם לא שוחחו על פרשת אלטונה. כיום יושבים במר- שלה כמה אנשים שעמדו בי- אותה פרשה משני צידי המית- רס. מצד אחד מנחם בגין ושרה-התבורה חיים לנדראן, ומהצד השני יגאל ירין ויצ- חק מודעי.

■ ח"כ אסתר הרליין, יושבת-ראש נעמת בתל-אביב, לקחה בהרעלת-קיבה ושכבה בבית-החולים איכילוב בעיר במשך שבועיים. כאשר יצאה משם פגשה בעיתונאית עדה הון ואמרה לה: "אני לא יודעת אפילו איך קיבלתי את המחלה". ענתה לה עדה: "זה בטח בהריקבון הקיים בבית ברנר". נחמה אותה הרליין:

■ בסיום שערך ירוחם מושל בגבעתיים לקח אותו ראש העיריה יצחק ירון ל- בתי-הספר. באחת הכיתות פנה משל לתלמידים ושאל למי יש בבית טלוויזיה ציב- ענית. אחרי שהורמו ידיים רבות העיר ירון: "אצלנו בגבעתיים מנסים לראות את המצב הקודר בצבעים בהי- רים".

■ בוועידת התנועה הקי- רית המאוחדת טען ח"כ זאב כץ: "במצאות של הכנסת היום, כאשר ד"ש הת- פלגה לשישה פלגים הליכוד מופצל לשבע חטיבות. לא יכר- לה הממשלה לתפקד, וכל מי שמתמייך להקים כוח פוליטי חדש ללא בסיס רעיוני יכול להתציל רק אם אלוהים יהיה עזר כנגדו".

■ בדיון בסיעת המערך על תיקון לחוק הדיג הסביר ח"כ משה שחל: "את הי- תחוק הזה יעלה שרה-החקלאות. אריק שרון". העיר על כך ח"כ יוסי שריד: "בלי להי- כיר את החוק, אם אריק שרון יעלה את זה, זה בוודאי דיג במים עכורים".

■ בוויכוח על הצעה-לי- סדריום של ח"כ נפתלי פדר על פיגוי פיתח-הרפיה, בה אמר שהפיצויים שישולמו לאנשי הפיתחה יהיו תקדים לפיגוי הגולן, הציע מוזל-ה- ההסתדרות, ירוחם משל. להי- קים ועדה שבה ישבו ח"כ מאיר תלמי ומשה שחל, וינסחו את תגובת סיעת-העיר- בודה על דיברי פדר. ח"כ יהודה חשאי פנה למשל וביקש ממנו להצטרף לוועדה. כאשר החל שחל לוחץ על

הצייר מחבק את יגאל גרי, ממנהלי מועדון בית-האמנים בירושלים, בשעת מסיבה שנערכה במקום. את המסיבה יזמה הצעירה חדווה שמש, סגנית יו"ר אגודת האמנים, והיא נועדה להיות מיפגש היכרות בין אמני הבירה ומנהליו החדשים של הבית - ראיף אליאס ויגאל קרי. אורחי-הכבוד היו זקן ציירי ירושלים מירון סימה ויו"ר האגודה דוד סוזנה. בין האורחים היה שמואליק קראוס.

לרשותם את המרתף בבית- אסיה, כדי שישמש להם מעון ומיקלט בעת הצורך.

■ לראש עיריית תל- אביב שלמה ("ציצי") להב, יש מעריצה אחת גדולה - אמו, רחל לינדר. בימים אלה היא מאושפזת במחלקה פנימית א' בבית-החולים אי- כילוב בתל-אביב. בערב שבו נכלא להט עלידי צעירים מ- אגודת אל"ה - אורחים למען השכונה, שמע על כך אחד החולים ברדיו בבית-החולים, ורץ מיד לחדרה כדי לספר לה על הנעשה. אולם היא לא נבהלה ולא גילתה סימני דאגה. אמרה לינדר: "כאשר הבן שלי רצה להיות ראש- העיר, הזהרתי אותו שלא יהיו לו חיים קלים. מדי פעם הוא מקבל ממני עצות, וגם תקרית כזו לא תשנה אותו. הוא ראש- עיר עם אופי".

כאשר צ'רלי צ'פלין מת-הלקתי נר לזיכרו בתוכני- תי, אמר.

■ הזמר שלמה אריצי שר גם הוא השבוע שיר של החיפושיות לזיכרו של לנן.

■ במאיה-קולנוע הצרפתי פרנסואה טריפו היה עסוק ביותר ביום החמישי שעבר. הוא הוזמן קודם כל למסיבת- קוקטייל שנערכה לכבודו בי- בית השגריר בישראל, מארק בונפו, ואשתו מוניק. מיד אחרי הקוקטייל מהיר לקולנוע צפון בתל-אביב, שם נערכה הקרנת סרטו האחרון, המסור- האחרון, למוזמנים שתרגמו ל- בית-החולים תל-השומר. כא- שר כבו האורות באולם עזב טריפו את מקומו, רץ לאור- פני הצלצול, כדי להקליט את חלקו בתוכנית הטלוויזיה של מני פאר, שעה טובה. בתום הסרט בקולנוע הצפון, כאשר

הזמר שעבד בחופש-החנוכה בקצב של ארבע הצגות ליום, לקחת אתהנחאת קלה ובא עם בנו, עודד בן תישעת החודשים, למסיבה. שם פגש בזמר אחר, עוזי פוקס, שעבד גם הוא קשה בחופשן ושהביא את בתו בת החמש וחצי, שני העוזים החליטו שלא לדבר על ענייני-עבודה ולהתרכז בתפקידם כאבות. הם האכילו את ילדיהם בסופגניות.

היא הפכה השופטת הצעירה ביותר בישראל.

■ מי שראה בימים אלה את עורך-הדין צבי לירסקי מסתובב כשפנס כחול לעינו הימנית, ואילו עינו השמאלית אדומה, חשב כי הוא הותקף על-ידי מישו. אך יש סיבה אחרת. לירסקי, שהוא שחיין מושבע, שחה להנאתו בכפר המכביה, כאשר בעט מישוה בעינו השמאלית שלא בכונה. עורך-הדין החליט ללכת לש- חות בבריכת גורדן, אך שם פגע מישוה בעינו השמאלית.

"היתרון היחידי שבכל העניין הוא שהפסדתי כמה קילוגר- מים ממישקלי".

■ אחרי שמודעי התפטר מתפקיד שרה-התקשורת פנה רזי רוב, יושב-ראש האגודה למתניגים לטלפון, אל ועדת- הכספים של הכנסת בבקשה שייערך בוועדה דיון על מע- שיו של גירעון לב, מנכ"ל משרד-התיקשורת, שהוא לי- דברי רום, השלטת הכלי-כח של הטלפונים. יושב-ראש הי- וועדה, שלמה לורנץ, נענה לבקשתו של רום והודיע לו

עוזי חיטמן משל, העיר לו שחל: "אין לך מה להשתדל, זה לא יע- זור". אמר חשאי: "אני מב- קש לרשום בפרוטוקול שאני לא עוסק בשידול".

■ בוועדה המכינה לקי- ראת ועידת מיפלת-העבודה הציע ח"כ עמוס הדר למשל את מה שכינה "ממשלה בלור". הוא התכוון לרשימת השרים שהוצגה במאמר ש- פורסם כתב היומון דבר. "רני בלור, שבה הציג את הממי שלה בהרכב הבא: ראש הי- ממשלה שימעיין פרם, סגן-

פרקליטו של השר מתכוון להיות שר

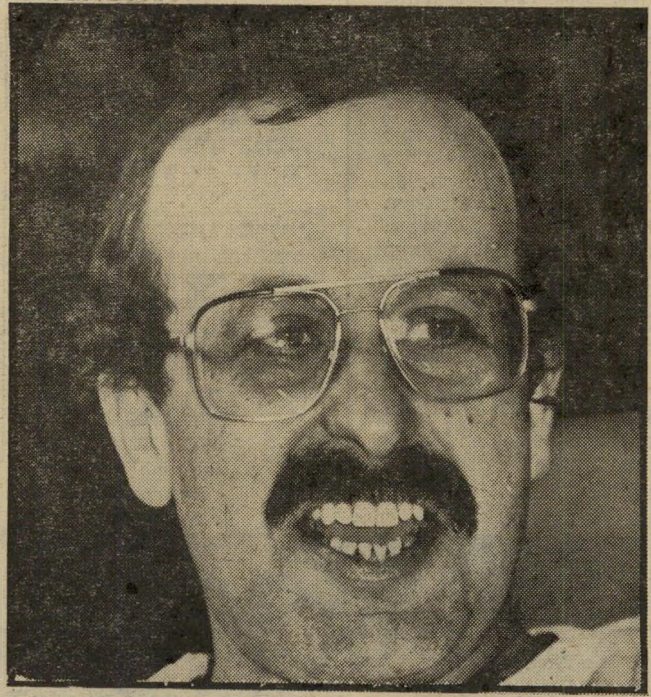
התחביב: עבודה

כי מיקצועו הוא גם תחביבו. שולחן העבודה הוא חלק מאוסף של ריהוט עתיק שנמצא בבית. התמונות על הקירות הן של טובי הציירים בארץ. ליד שולחן העבודה שלו בביתו. כספי מעיד על עצמו

עורך-הדין רם כספי עובד על עצמו

בן 4 כבר בילדותו ציפו מרם כספי שילך בעיקבות אביו ויהיה לעורך-דין מצליח.

"לא כמו זיגל!"

אומר הפרקליט המצליח על תחביב הצלילה שלו. לדבריו, הוא צולל להתבונן בדגים. בניגוד לבנימין זיגל, שתחביבו הוא צייד.

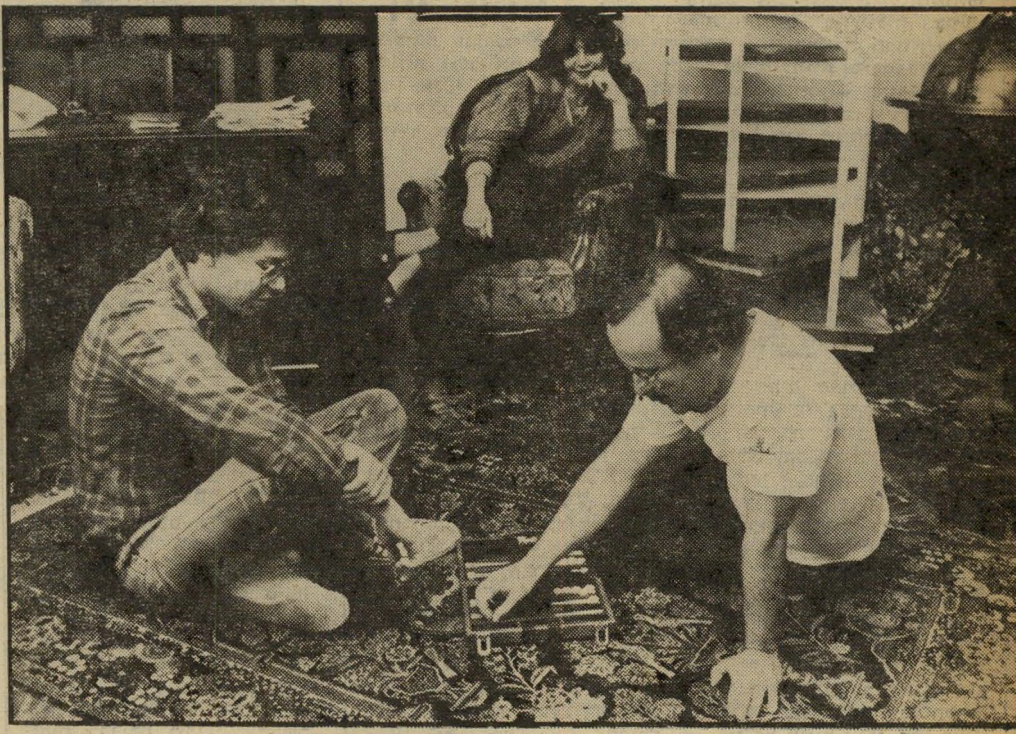

חייל כספי בעת שירותו חי צבאי עם סיום השירות החל ללמוד משפטים.

"אני טיפוס עצמאי!" מספרת רעייתו של הפרקליט, אתי כספי, שהיתה בעבר בעלת בוטיק לבגדי ג'ינס. לדבריה, לא מפריע לה שבעלה מבלה את החלק הארי של זמנו בעבודה.

"הוא זולל את כל השמנת ולא משאיר לאחרים דבר" אומרים על עורך-הדין רם כספי כמה מעמיתיו. ואכן, יש להם על מה לבסס את הטרוניה. בתקופה האחרונה בילד בד קיבל הפרקליט הממושקף לידיו שניים מהתיקים השמנים ביותר בתולדות המישפט הישראלי: יחד עם עורך-הדין אמנון גולדני

הוא אחד מעורכי-הדין העשירים ביותר בארץ. אך הוא טוען ש"העיתונים מגזימים בדיווחיהם. אני לא מקבל כל-כך הרבה". על מימדי עסקיו יכול להעיד המישר רד שיש לו בשותפות עם אביו, עורך-הדין מיכאל כספי. מוצאים בו את פרנסתם 13 פרקליטים, שיש מהם מתמחים ותריסר עובדי-מישר. הלה, אין כימעט בארץ מישרד עורכי-דין המקביל לו בגודלו. את הרושם הרב ביותר עושה ביתו של הפרקליט המצליח, ה"שוכן בשתי קומות של מיגדל-הפאר בפינת הרחובות וייצמן ו"זינגס בתל-אביב. את דירת-הענק ממלא אוסף נדיר של רהיטים עתיקים יפ-מראה. הקירות מכוסים בציוריהם של גדולי הציירים בארץ, החל ביגאל תומרקין, עבור את אריה לבנון, וכלה ביוסל בריגר.

אך אין לכספי פנאי רב ליהנות מעושרו. "אני עובד 18 שעות ביממה", הוא מעיד על עצמו. "בכל יום אני יוצא מהבית ביד בבוקר ולא חוזר לפני 10 בלילה. אך בזה לא מסתיים יום-העבודה שלי. אני ממשיך לעבוד בבית, וזה כולל גם שבתות וחגים. אפשר להגיד שהתחביב שלי בחיים זה מישפטים."

את מרבית זמנו של כספי תופס עתה התיק של אברהם-צירא. אך (המשך בעמוד 44)

בש עם בנו זון בן ה-16. האשה, אתי, צופה בהם בישיבה בכורסה עתיקה. היא אחראית על אוסף הרהיטים והתמונות שבדירה. משמאל: כספי בים מעומס העבודה האימי-תני מוצא כספי ב-מישחקים עם ילדיו. בתמונה הוא נראה משחק שש-

פורקן יחיד

העמיד את סמנכ"ל הביטוח הלאומי במצב עדין למדי

סופר חזי כרמל. בסיפור שגירות, הגיבור, ששמו ג'ים קריק, מבוסס על דמותו של הייג. אגב, הייג, שעוב את תפקידו כמפקד נאט"ו לפני כשנה, ערך מיפגש של מנהיגים יהודיים בבריסל, שאליו הגיעו כמה ישראלים. חזי שלח את סיפורו בשפה הצר-

אכשלום רובין, מפיק פסטיבל שירי הילדים נענה גם הוא לזעקתם של ילדים נזקקים. אחרי שזהבה שיקון, רעייתו של הבמאי יגאל שוין, שהיא פעילה במוסד לילדים כאלה בעיריית תל-אביב, טילפנה אליו וביקשה ממנו 90 הזמנות למופע הפסטיבל, הודיע לה רובין כי היא יכולה להביא את הילדים, ור הוא יסדר להם מקומות ישיבה. בה, היא הביאה את הילדים, והם הוכנסו להיכל התרבות דרך כניסת האמנים. שם פגשו, לשיחתם, את כל אמני הזמר הישראליים.

נשיא בורסה היהלום, משה שניצר, סיפר כי לפני שבועיים, כאשר עברה הבורסה לבניינה החדש, הוא רצה שמישהו יחרוט על דלת הזכוכית במישרדו את שמו. כאשר פנה לבעל-המלאכה התבקש לשלם עבור עבודה זו 50 אלף שקלים. שניצר גדה מן המחיר, ולבסוף השיג בעל-המלאכה שעשה לו את אור תה העבודה ב-3500 שקלים. אני עדיין חושב שסידרו אור תי, אם כך נקבעים המחירים כאן, אז לא פלא שיש לנו אינפלציה כזו! שאלתי את בעל-המלאכה אם הוא הולך לשבץ לי יהלומים קטנים בישלט, ואפילו אם כן — גם זה לא היה עולה כל כך הרבה!

מי שמרוצה ממינוי הצפי של אלכסנדר הייג כשר-החץ האמריקאי הוא הר

אנשים

קצינת-השטות, גיי צבימישנה נעמי שדמי, אמרה בראיון לאיתן דנציג: "בנושאי חקירה מצליחה היא אשה במקום שהגבר לא היה מצליח. אשה יכולה להוציא מגבר כל מה שהוא לא התי כוון לומר, ולא דווקא בחקירה". לנעמי יש בת המשי

פתית להיג, אך עדיין לא קיבל תגובה.

בתוכנית שאלות אי-שיות של גלי צה"ל סיפר הפרופסור יהודה ויק, ה-מומחה להיסטוריה צבאית בי אוניברסיטת תל-אביב, למראיין יעקב אגמון שכבר 40

רוד שטייגר

השחקן האמריקאי, משחק את התפקיד הראשי בסרט "הנבחר". לצידו משחקת הישראלית אתי לוי, שחקנית תימניה המתגוררת בניו-יורק. ענה לה השחקן: "אני מקווה שלא איכזבתי אותך. אך אם החלום שלך הוא על סכס, רצוי שתדעי שאני לא בכור". שטייגר בסרט בתפקיד של אב יהודי דתי.

שנה הוא מנסה להיפטר מן המיבטא היקני שלו, ואינו מצליח. "כאשר הוזמנתי למכון גיחה בשגרירות גרמניה ביש-ראל, שמעתי את השגריר הר-גרמני קלאוס שייך מדבר עברית נקייה מכל מיבטא, ושאלתי אותו כיצד הצליח לעשות זאת. אך הוא לא עזר לי, ואמר לי שאין לו נוסחת קסם בעניין זה", סיפר הפרופסור.

ראש עיריית גבעתיים, יצחק ירון, אינו שוכח את עברו כמורה, והנהיג עכשיו לימודי השפה הערבית הבתי-הספר בגבעתיים כלימודי-תורה. הוא החליט לורות ברית-עדים-תאומות דווקא עם מושב ערבי בארץ. כפר-קאסם וגב-עתים הן מעכשיו ערים ראוי-מות. את הברית כרת עם ראש-המועצה של הכפר הערבי, עבד-אל-רחימ, בעיקר בות קשריו עם הערבים התי-חיל ירון ללמוד בעצמו ער-בית.

למצב בלתי-נעים נקלע סמנכ"ל המוסד לביטוח-לאומי, ישראל ערד. הוא בא לפי גישה בענייני קיצבאות של אלמנות במישרדי נעמח, ובי-אמצע הישיבה נזקק לשירות-תים. אחרי ששוטט רבע שעה בבניין גילה כי יש שירותים רק לנשים. הוא חזר לישיבה וסיפר על מצוקתו, ואז סיפרו לו כי מאחר ובבניין נעמח נמצאות רק נשים, בוטל חדר-השירותים לגברים. שהפך לי-מחסן. הסמנכ"ל טען כי זו אפליה לרעת הגברים, והובי-טח לו כי בימים הקרובים יתקינו מחדש חדרי-שירותים לגברים. ולוא רק למען גבר אחד העשוי להימצא בבניין.

רתת כחוקרת במיטרת מרחב דן.

בקבלת-פנים לשחקנית האמריקאית מולי פיקון, בי-ביתו של שגריר ארצות-הברית בישראל, סמואל לואיס, הודלקו נרות-חנוכה. בירך עליהן בעברית טהורה הסופר האמריקאי הרמן (המרד על הקיץ) ויק, הנמצא בביקור בישראל. אחרי שפיקון בירכה את המוזמנים באידיש ובאנג-לית, אמר לה לואיס: "הבנתי את רוב האידיש שלך ואת כל האנגלית". השיבה לו פיקון: "אחרי כל-כך הרבה זמן בישראל, הגיע הזמן שזה יהיה להיפך".

בעוד שמישפחתו של ח"כ שימרון פרס נמצאת בעי-צומה של התמודדות, מישי-פחתו של אחיו, גרשון (גיי-פרס, עסוקה בענייני קולנוע. בנו של הקבלן גיי, עוזי פרס, עסוק בליהוק צוות לסרטו החדש בשם האה-בה הראשונה נידונה לכישלון. אחותו רותי, מפיקה את ה-סרט, והבן-דוד של המישפחה, השחקן יפתח קצור, משחק תפקיד ראשי בסרט לצידה של השחקנית גילה אלמגור. עוזי עסוק עתה בחיפוש-אחרי גערה בת 17, שתהיה דומה לגילה, כי עליה לגלם בסרט את תפקיד בתה.

למרות כל התלונות על המצב הכלכלי הקשה בארץ נפתחה השבוע מיסעדה יפאנית חדשה בתל-אביב. בעליה הם המיסעדרן ג'קי רינק, שידאג למזון, מאמץ-הכדורגל עימנו-אל שפר, שהשקיע את הכסף, והארכיטקט שלמה פרנקל, שעיצב אותה.

גיטה מונטה שחקנית, התיאטרון הקאמרי, גילחה את שערותיה כאשר התי-חילה לשחק במחזה "ינטל", שם עליה לגלם את דמותו של נער. השבוע נראתה במסיבה בתל-אביב כשהיא במצב-רוח נוגה. "אני לא עצובה במיוחד. אני רק עייפה מאוד, וקשה לי לבלות במצב כזה", אמרה. את התפקיד שהיא-מגלמת בתיאטרון, תגלם השח-קנית ברברה סטרייטנד בקולנוע, בסרט שאותו גם תביים ותמיק.

כרמליטה
סנגריה
זה מה
שהיה חסר
אצלכם
בהגיגה

היפכו את כרמליטה למשקה אישי העשוי בסגנון שלכם, לאנשים שאתם אוהבים. שתו והגישו כרמליטה סנגריה קר או חם, לבה, בזוגות, במסיבה ובכל מקום.

כרמליטה פונש חממו את הכרמליטה בסיר עמוק. הוסיפו פלחי פרי הדר טבעי. פירות העונה וקינמון לפי הטעם.

כרמליטה קר הוסיפו לכרמליטה קוביות קרח. פלחי לימון, או פרי הדר אחר, פלחי תפוחי עץ וקינמון לפי הטעם.

ערפל בנהר הבית

חוגית חדשה. עיקר המחשבה: אחרי שהצבא הערבי התשוב ביותר (המצרי) פרש מן המערכה, ואחרי שהצבא הערבי המסוכן השני (העיראקי) הוצא מן המערכה לזמן ממושך ביגלל המלחמה בגבול איראן, לא יתכן להעמיד פנים כאילו לא חל שינוי במצב האיסטראטגי של ישראל ובצורכי הביטחון שלה.

הדברים נשמעו כספוטאניים, אך הכינות אותם בקפדנות, אחרי התייעצות עם מומחים אחדים, וביניהם האלוף (מיל') מתי פלד, בשעה שדיברתי הסתכלתי בעיניהם של ייגאל הורביץ, ייגאל ידן והאחרים שנכחו, והיה נדמה לי כי יש תגובה. למחרת היום דיבר הורביץ, בהשיבו על הצעת איי אימון שהוגשה על רקע כלכלי, ולהפתעת רבים דיבר על תקציב הביטחון במילים תקיפות שלא השתמש בהן עד כה. כעבור ימים הופיע בראיון טלוויזיוני, וחזר כי מעט מילולית על דבריו.

בינתיים כבר חזרתי על הדברים בכנסת חצי תריסר פעמים, גם באוזני מנחם בגין. אחרים קיבלו אומץ והחלו מדברים בשפה דומה. קראתי השבוע כי קבוצת פרופסורים הגישה לעזר וייצמן תוכנית על הצורך לבנות תקציב ביטחון שונה לגמרי, תוך לקיחת המציאות הגרועה בחשבון. וכן הלאה. הדברים מתגלגלים, ויכולה להיות להם תוצאה פוליטית וכלכלית מרחיקת-לכת.

מדוע לא הועלתה מחשבה זו לראשונה עליידי איש המערך? מפני שהמערך חושש מפני תדמית "יונית", רחמנא-ליצלן, ופחד שמא ינוצל הדבר עליידי בגין ואנשיו כהוכחה לכך שהוא עומד למכור שיטח-מולדת לאוייב. מדוע לא פתח הורביץ עצמו בוויכוח זה? מפני שהוא נץ בין נצים, וענייני הביטחון הם מקודשים לאנשיו. היה צורך בגייר-שבת, חופשי מן הכבלים (או מכותנת-הכפיה) של מיפלגה גדולה, כדי לגלגל את הכדור.

וזהו, בסופו של דבר, ההצדקה האמיתית לקיומן של סיעות קטנות — מימין ומשמאל, דתיות וחילוניות, במציאות הפרלמנטרית שלנו. רק הן יכולות לזרוק לחלל מחשבות חדשות, שהן בהכרח חריגות, בלתי-מקובלות ובלתי-פופולריות בשלב הראשון. אם יש להן השקפה עיקבית, אומץ-לב וכוח פרלמנטרי, הן יכולות לחולל לא פעם גיסיס.

ח"כ אברהם שטרן

ישבתי באולם הכנסת, שהיה כימטר-ריק, והקשבתי לנאום של ח"כ דויד שטרן על ענייני הבטיחה להשכרה. שטרן קרא את דבריו מן הכתב, בקול חדגוני, מחשבתי נדדה.

לנגד עיני-רוחני הופיעו פניו של אברהם, אחיו של דויד שטרן, שהיה ידוע יותר בכינוי-המחתרת שלה, יאיר. לכל הדיעות היה דמי יין חיוני רב מאוד בין תוהי-הפנים של השניים, אף שהם היו אנשים שונים למדי.

ולפתע מחשבה: מה היה קורה אלמלא רצחו הבריר טים את יאיר, אילו נשאר בחיים כמו תלמיד-יושע? — יצחק שמיר, נתן ילין מור וישראל אלדד? אילו חי, היה אברהם שטרן כיום בן 73. האם היה נכנס לכנסת, מבלה שם כמה תקופות-כהונה והופך אטרט עסקן מיפלגתי חריזי? האם היה נשאר "פר רש" כמו ילין-מור (שמאלי

או ימני) ונחשב בעיני הרבים בזלזול-מה כ"טיפוס יוצא דופן"? ואולי היה הופך, כמו אחיו, קבלן מצליח ואיש עסקים בבורסה?

ושותפירייני, דויד רזיאל? לפני 25 שנים בדיוק הובאו עצמותיו מעיראק, שם נהרג בשליחות שאליה יצא לבקשת האינטליגנס הבריתי. אילו חי, היה כיום בן 70 — מבוגר רק בשלוש שנים ממנחם בגין, מה היה עושה כיום במדינת-ישראל? האם היה זוכה, אחרי עמל ואינטריגות, במספיד שרה-תקשורת? ואולי היה יושב בקרן-רוחיות, מתורמר ותצי-נשכח, והיה כותב ספריו-זיכרון? האם היו מזכים אותו, פעם בשנה-שנתיים, בהשגות תחפיות בוויכוח טלוויזיוני על ימים שהיו, או — פיגט החלומות — היו מביאים אותו לתוכניתו של מני פאר כדי שיספר לקהל לועס-מסטיק על קוריוזים מחיי חי-מחתרת?

אין מקום לגיבורים במדינת-ישראל, וזהו מדינה המגמזת את יושביה, היא משופעת במיטות-סדום — הכנסת, הטלוויזיה, המיפלגות — המקצצות את גפיהם (וגם את ראשיהם) של אנשים שהם גדולים מדי למידור תיהן.

אולי מוטב שהם מתו כולם בשיאם, או זמן קצר לאחר מכן — רזיאל ושטרן, יצחק שדה ויחיים וייצמן, וגם זאב ז'בוטינסקי. איש מהם לא היה מתאים למדינת-ישראל.

באולם רק שיש-השמונה ח"כים, המעוניינים בנושא והבקיאים בו, אין הם קוראים נאומים מן הכתב. הם מתווכחים איש עם רעהו, ואז מתפתח ויכוח אמיתי. שאר הח"כים יושבים במיונון, מחליפים רכילות מיפלגתיות וממתנינים לצילצול, הקורא להם להצבעה.

כאשר חזרתי לכנסת בקדנציה הנוכחית, נדרתי לעצמי שלעולם לא אקרא אף נאום אחד מן הכתב. עד כה קיימתי את הנדר. לפעמים אני עולה על הדוכן מבלי שתהיה בידי פיסת-נייר, לפעמים אני רושם לעצמי כמה ראשי-פרקים, תוך האזנה לדיברי השר המשתתפים בדיון. בעניינים מישפטיים, אני לוקח איתי את גליון

הערותיו של יועצי המישפט, יוסי ברד, הממלא עתה את התפקיד שמילא אמנון יזכרני בכנסת השישית והשביעית.

הדבר מאפשר לי להסתכל בעיני הנוכחים, לראות את תגובותיהם, לנסות לשכנע אותם, להתאים את דברי לאווירה השוררת באותה עת באולם.

כאשר הטפתי בעבר לרפורמה אשר תשנה מן היסוד את סידורי הכנסת ושתחייב את החברים לדבר מן המקום, מבלי להיעזר בנאומים כתובים, מצאתי שחתי לדיעה זו במנחם בגין. אני יודע מה דעתו עתה.

האם אפשר לתאר את בולדווין עולה על דוכן הנאומים של הכנסת ומדבר על התפטרות המלך באותו הסיגנון השקט והמדור, כפי שדיבר במציאות ובסידורה? או את אטלי משיב בצורה המכובדת? או את צ'רצ'יל מביע את דעתו בשניים-שלושה מישפטים?

כדור-שלו קטן

ספקן יכול לשאול, למיקרא הקטע הקודם: לשם מה כל המאמץ? הרי במילא לא תשנה את יחסי-הכוחות בכנסת? מה הטעם בנסיון לשכנע כמה ח"כים, אם יצביעו לאחר-מכן בניגוד לדעתם?

(הספקן יכול היה לצטט כאן את דבריו של חברי הפרלמנט הבריתי, שאמר לפני כמאתיים שנה: "שמעתי בפרלמנט אלפי נאומים, היו ביניהם נאומים טובים רבים, ואף כמה נאומים מבריקים, אך מעולם לא שמעתי נאום ששינה את הצבעתו אף של איש אחד בפרלמנט.")

אלא שהדברים אינם בדיוק כך.

נכון הוא שסיעה קטנה יכולה רק לעיתים נדירות מאוד להעביר בפרלמנט הצעת-חוק חשובה, כפי שעשתה סיעת התחייה בפרשת הוקיירו-שלים. לשם כך דרושה נסיבות מיוחדות מאוד.

אך סיעה קטנה יכולה להשפיע בצורה עקיפה ועמוקה הרבה יותר. היא עושה זאת עליידי העלאת מחשבה חדשה, ועליידי החזרת עליה שוב ושוב. אם המחשבה הנוגית וסבירה, יש סיכוי שתתקבל בהדרגה על דעת הרבים. חברי סיעה גדולה, של היו מעזים להעלות מחשבה כזאת בעצמם, מפני היותה (ככל מחשבה חדשה וחריגה) בלתי-מקובלת, יצטרפו אליה בהדרגה, כאשר הם מרגישים כי הציבור מתחיל לקבלה. לבסוף, כאשר המחשבה זוכה בהצבעה של הרוב, אחרי גילגולים רבים, נשכח היותם לעיתים קרובות. אך אם העניין חשוב לו, יסתפק בדיעה שהוא גלגל את כדור-השלו הקטן, שהפך לכדור-ענק.

אני מרגיש כך, לאחרונה, כאשר אני שומע נאומים נלהבים בזכות הצורך לקצץ את תקציב-הביטחון.

לפני כמה שבועות דיברתי במיסגרת דיון כלכלי. האולם היה כימעט ריק, ניצלת את השקט, ואת נוכחותם של כמה אישים חשובים (ביניהם שרה-האוצר) כדי להשמיע רעיון אפקורסי: שיש צורך בשינוי דראסטי של מיבנה תקציב-הביטחון, וגם בגיבוש דוקטרינה ביטי

היתה לי בשבוע שעבר חוויה מוזרה. אני יודע מדוע כה הרשימה אותי. אולי מפני שחשתי שיש לה משמעות סמלית כלשהי.

בשיא הקור בירושלים הציעה רחל אשתי שנעלה על הרי-הזיתים ונשקוף על ירושלים החורפית מנקודת התצפית היפה ביותר: הטרקלין של מלון אינטרקונטיננטל, המשקיף על הרי-הזית.

ישבנו ליד קיר-הזכוכית הגדול, שתינו שוקו חם והסתכלנו. ערפל כבד הסתיר את העיר. היה במראה משהו רוחני, מיסטיורי, כיפת-ההובל של הסלע ריחפה בערפל כעצם מטושטש, ואת כיפת-הכסף של אל-אקצה ראינו ספק בעין, ספק בדמיון.

לפתע עלתה במוחי מחשבה. ניגשתי אל הזכוכית ושיפשפתי. ואכן — בערפל נוצר חור, ובעדו נראתה העיר בברור.

נשכתי ליד מטלית, וניקיתי את הזכוכית כולה. מה שנראה כמו ערפל לא היה אלא מעטה של הבל, שדבק בזכוכית עצמה, מפאת ההבדל שבין הקור בחוץ והחום מבית.

מבעד לחלון נשקף הרי-הזית במלוא הדרו, ומאחוריו העיר המיוזרתית כולה, על כיפותיה ומגדליה. הגשם לא הסתיר אלא את מגדרי-השחקים הרחוקים, המלכודים את העיר ונוטלים ממנה את זוהרה.

ואולי זה נכון לגבי הרבה דברים אחרים? אולי בעיות רבות, הנראות לנו כמעורפלות, אינן כך כלל? אולי אין צורך אלא במטלית ומישיפשוף קל, כדי שניזכר כי הערפל הוא הבל-פינו? בליבד?

מיסטר בולדווין מדבר

הסידרה על אדוארד השמיני הסתיימה. למרבה הצער, (היה מעניין לראות כיצד התנוון האיש לאיסו וניהל חיים טפיליים, חסרי תכלית וערך, כחבר "חוג הסילון" הבינלאומי). לקראת הסוף נתנה לציבור הזדמנות לחזות בדיוני הפרלמנט הבריתי.

ההבדל העיקרי שבינו ובין הכנסת בלט היטב: בפרלמנט הבריתי אין דוכן-נאומים. כל חבר נואם בעומדו במקומו, כשהוא פונה לעבר היושבי-ראש (האיש בעל הפיאה הנוכחית) ולעבר ספסלי הסיעה שממול.

סברתי תמיד שישטח זו עדיפה לא-ישוער על פני השיטה שלנו, שהועתקה מן הפרלמנטים של יבשת-אירופה. כשאחיה נואם מעל הדוכן, ומולך יושבים הח"כים בחצי גורן עגולה (כמו אצלנו) או בשורות-שורות (כמו בבונדס-טאג הגרמני) — אתה גורר בעל-כרחך לאווירה של אסיפת-עם. אתה נואם. אתה מרים את קולך. אתה מתיר פתח להשתמש בטריקים דמגוגיים.

בפרלמנט הבריתי אתה מדבר. עצם צורת-האולם וסדר-הישיבה כופים עליך סיגנון מתון יותר, מתוחכם יותר. מובן שגם תרבות הוויכוח הבריתית, המטר פתח במיכללות כערך חשוב כשלעצמו, תורמת לכך חרומה נכבדה.

כשאחיה עומד במקומו, אינך יכול לקרוא "נאום" מן הכתב. הדבר אסור כי פירוש בפרלמנט הבריתי, מותר לך שם להיעזר רק

בראשי-פרקים על גבי פיסת-נייר. האיש היחיד אשר מותר לו לקרוא נאום מן הכתב הוא שרה-האוצר, כשהוא מגיש את התקציב השנתי. הדבר הוא כה חריג עד שנושאת נוסח-הנאום, בתים-מתכת נעולה, הפכה טכס מיוחד.

הדבר נראה היטב בסידרה. סטאנלי בולדווין, קלמנט אטלי, וינסטון צ'רצ'יל והאחרים קמים ונושאים את דבריהם, מבלי להיעזר בניירות, והמישפטים זורמים בשטף ורצף. הדוברים התרגלו לכך.

חבר-הכנסת מצוי, לעומת זאת, ניגש בצעדים מדודים אל דוכן-הנאומים, פורש שם את ניירותיו, מרכיב את משקפיו ומתחיל לקרוא בקול-רם. אחדים נראים כילדי בר-מיצווה, המדקלמים את דיקלומם ("לאמא ולאבא הקירי, שגידלו אותי במסירות...") אחרים קוראים בקול חדגוני, כשהם טועים מדי פעם במילה ("אני מאמין שבמיקלחת... אתה... סליחה... אני מאמין שבקלחת המאר רעות..."), מבלי להרים את מבטם מן הנייר, כשהם מפיצים כביבים ענן כבד של שיעמום. גם כשהם אומרים דיברייט-טעם.

מובן שבתנאים אלה אין אף יומרה של נסיון לשינוע הדדי. הוויכוח מתנוון ומתפרק למנוולוגים. הנאום, שהוכן מבעוד-יומם מראש, אינו יכול להשיב על דבריו של השר, שפתח את הדיון, ולא כל שכן על דיברי המשתתפים הקודמים בוויכוח. אין קהילות.

הח"כ נכנס אל-האולם והוא עשה קהל לפני שנגיע תורו לנאום. נושא את דבריו לאולם הריק ולפרוטוקול, ונוטש את האולם באנחה של הקלה, כדי לקשקש עם עיתונאים במיונון.

(הוויכוחים המעניינים ביותר במליאת-הכנסת הם אותם שאינם זוכים בשום סיקור. זה קורה כאשר נדונה הצעת-חוק בעלת תוכן מישפטי. בדריכלל נוכחים אז

אבנרי

דויד שטרן

באהד האדם

מאז היו עזירות וירידות בחוסן הדמוקרטי של ממשלות ישראל. אך רק פתי יאמין כי הסכנות חלפו. הדמוקרטיה הישראלית היא עדיין צמח עדין, והסכנות של עזירות שילטון רודני לא נמוגות. יתכן שהיא ממשית כיום יותר מאשר ב-1951.

(יכול משהו לטעון שאם יקום בישראל שילטון דיקטטורי, הוא במילא יפר את כל החוקים, וגם את חוקי החסינות. אך אין זה נימוק להסרת מיכשולים, רופפים ככל שיהיו, בדרך לעלייתה של רודנות).

החסינות המוחלטת הזאת ררושה. אך השאלה היא מה טיבה של החסינות השניה, שאינה נוגעת למילוי תפקידו של חבר-כנסת. אין חבר-כנסת יכול לרצוח, לשדוד, לאנוס, למעול ולקחת שוחד, במילוי תפקידו. כאשר

אין מלים חולמות לגיוני התנהגותה של ועדת הכנסת במהלך טיפולה בפרשת חסינותו של השר אהרון אבו-חצירא. אין תמיכה בדבר. היא נובעת ממהותה של ועדה זו.

מכל ועדות הכנסת, והיא הוועדה ה"פוליטית" ביותר. אין היא עוסקת בחוקים ובעניינים מדיניים, אלא בסדרים הפנימיים של המוסד הפרלמנטרי עצמו. אלה אינם כפופים לשום נורמות של הגיון וצדק, אלא נקבעים על פי קנוניות בין המפלגות. אינטרסים מפלגתיים גסים והכלל של "כל דאליס גבר".

המפלגות הגדולות שולחות לוועדה זו את הסכניאנים שלהן. כך זה היה בכנסות שבהן שלטה מפא"י, כניגודיה השונים, וכך זה עתה, על אחת כמה וכמה, בימי שלטון הליכוד (אם אפשר לקרוא לזה שילטון).

את הרמה המוסרית והאינטלקטואלית של ועדת-הכנסת הנוכחית אפשר לשפוט על פי שני עמודיה-התווך שלה — האחד הוגה-דעות והשני איש-שכולות. כוונתי לח"כ חיים קורפו (חרות) ולח"כ יהודה בן-מאיר (המפד"ל).

אמנם, בראש הוועדה עומד יקה הגון בשם משה מרון. אך השפעתו על הוועדה קרובה לאפס. מול קורפו-בן-מאיר, ואחיהם התאומים במערך, אין מקום לאנשים עדייני-נפש. קשה לתאר את סיגנון-הדיבור בוועדה זו, לשאון בה עיתונאים ומצלמות-טלוויזיה. היא דומה לשוק פוליטי. איש משטע את דבריו רעהו, עלבונות והשמצות הדדיות מתעופפות מעל לשולחן, וגוסות-הרוח שולטת בכיפה. בשוועדה הזאת מתיימרת למלא תפקיד שיפוטי, הרי זה מעורר גיחוך. בתי-דין-שדה בימי סטאלין, או בתי-המשפט השופט עתה את "כנופיות-הארבעה" בסין, יכלו לשמש דוגמה לעשיית צדק ויושר בהשוואה לוועדה זו.

החזרה הכללית להצגת הנוכחית נערכה בשבועות האחרונים סביב הפרשה הקטנה של ח"כ סעדיה מרציאנו. כדאי להזכיר את הדברים, כדוגמה, למרות שאני מעורב בעניין אישי.

היועץ המישפטי לממשלה, הפרופסור יצחק זמיר, הוזמן על-ידי הוועדה לחוות את דעתו על הבעיות המישפטיות שהיו כרוכות באותו עניין. הוא מסר מיסמך אובייקטיבי, מנומק ומפורט. לרעה המזל, סתר מיסמך זה את האינטרסים של קורפו ובן-מאיר, שהחליטו להעניק למרציאנו פרס כספי מאסיבי תמורת בגידתו הצניגת בשל"י ותמיכתו בהמשך כהונת הכנסת הנוכחית. חברי-הוועדה התייחסו אל חוות-דעתו של היועץ — פרי המוח המישפטי המקובץ של משרדו — כאילו היתה נייר עטיפה של סנדוויץ. כל מישפטן-מתחיל בה מתח ביקורת קטלנית על נימוקיו המישפטיים של הפרופסור. לבסוף התעלמה מהם כליל.

גם זו הושמעה הקריאה של, דווקא את המאורקאים, ונרמו כי לא כן עניין עתה, וכי היועץ המישפטי מייצג בעצם את האינטרסים של הממסד האשכנזי. כשיש צורך לחפות על מעשה-נבלה, כל נימוק כשר. בסופו של דבר קבע ראש-הקואליציה מה צודק ומה לא, ואנשי-הקואליציה בוועדה עמי די דום והרמנו את ידיהם על פי פקודתו.

(לפני כמה חודשים הציעה לי אחת הסיעות להצטרף לוועדת-הכנסת. אותה סיעה היתה מעוניינת במקום בוועדה אחרת, שבה מיוצגת של"י, וביקשה שנתחלף. כאשר הובא הדבר לידיעת קורפו, הטיל על כך וטו מוחלט. הוא סבר, בצדק, שכניסת איש כמוני לוועדה זו תקלקל את האידיליה הפרועה השררת בה). זוהי הוועדה שקיבנה על עצמה לטפל בחסינות של אבו-חצירא.

שני סוגים של חסינות.

הסוג האחד נובע מן הסעיף הראשון של חוק חסינות חברי-הכנסת, וזכויותיהם וחובותיהם, תשי"א — 1951, והוא קובע כי "חברי-כנסת לא יישא באחריות פלילית או אזרחית... בשל מעשה שעשה — בכנסת או מחוצה לה — במילוי תפקידו או למען מילוי תפקידו כחבר-הכנסת". והיו חסינות מוחלטת. אי-אפשר להסיר אותה, וגם חברי-הכנסת עצמו אינו יכול לבקש להסירה.

סעיף זה חיוני לחלוטין, אם רוצים לשמור על הדמוקרטיה במדינה כמו ישראל. אין הוא מקנה חסינות רק לדברים הנאמרים על-ידי חברי-הכנסת עצמם במשכן הכנסת, כנהוג בכמה ארצות. הוא מקנה חסינות לכל מעשה שנעשה במילוי התפקיד — גנישה עם גורמים זרים, הפצת מידע בעל חשיבות ציבורית, הפגנה פוליטית מסוג זה או אחר, ועוד. זהו נכס פרלמנטרי שאין ערוך לו. הוא חושג תודות למאבקם של חברי הכנסת הראשונה, ובראשם נתונת החרות. הם לא האמינו לשילטון, אשר בראשו עמד אז דויד בן-גוריון, וסברו שהוא מסוגל לכל מעשה פסול כדי לפגוע ביריביו.

השרים אבו-חצירא ובורג: חסינות

הוא נוהג כך, הוא דומה לזו אורח אחר.

מהו מקומה של החסינות במיקרה כזה? על כך נותן הסעיף 4 תשובה ברורה לחלוטין. וזו לשונו: "(א) חבר-הכנסת לא יובא לדין פלילי בשל אשמה על עבירה שנעשתה בזמן היותו חבר-הכנסת או לפני שהיה לחבר-הכנסת. אלא לאחר שניטלה ממנו החסינות לגבי האשמה הנדונה.

(ב) חבר-הכנסת, שניטלה ממנו החסינות לגבי אשמה מסוימת, דינו, באותה אשמה, כדין כל אדם. אם דינו של חבר-כנסת נאשם הוא כדין "כל אדם" — מהו תפקידה של ועדת-הכנסת? מדוע בכלל ניתנה לו חסינות, שיש להסירה כדי להעמידו למישפט?

סעיף זה מקורו באותו אי-אמון שרחשו חברי-הכנסת, ובראשם חברי-החרות, לממשלה ולשליחיה. הם אמרו לעצמם: אם הממשלה תהיה תלויה בקול אחד או שניים בהצבעת מברעת, מה יפריע לה להורות לשוטרים לעצור את מכוניותיהם של ח"כים יריבים בדרך מתלאביב לירושלים, ביגלל עבירות-תנועה מפוברקות? מה יפריע לה לפתוח בגדים הליכים מישפטיים ולכלוא אותם כלמה ימים, עד עבור זעם? מה יפריע לה לאיים על חברי-כנסת בכל מיני אישומים, כדי להשפידם? רק על רקע זה נולדה החסינות של הסעיף 4. נובע מכך שיש לוועדת-הכנסת תפקיד אחד בלבד במיקרה כזה: לוודא כי היועץ המישפטי לממשלה לא חתם על כתבי-אישום מתוך גניעוץ פסולים, כדי לשרת אינטרסים פוליטיים של הממשלה, ושאינו הופכים לעבירה רגילה מעשה שנעשה על-ידי ח"כ "במילוי תפקידו".

העובדה המכרעת בפרשת אבו-חצירא היא שאיש לא טען כנגד כי חשד כזה קיים במיקרה זה.

מכאן שכל הטיפול של ועדת-הכנסת הוא בגדר שערווריה מתמשכת. לא היועץ המישפטי משרת כאן מניעים פסולים, אלא ועדת-הכנסת עצמה.

ושמעה הטענה כי עדה-מדינה בתיק זה פעל מתוך שיקולים פוליטיים, כאישיסיעה הרוצה לפגוע בחבר-סיעתו.

הטענה אינה משכנעת. אך נניח לרגע שאכן יש לה רגליים. האם זה יכול לשמש נימוק לאי-הסרת החסינות? מה פתאום?

בדיקת אמנותו של עד היא תפקיד מובהק — ואולי תפקידו העיקרי — של השופט. כל עוד לא נטען כי השילטון הוא שהסית את העד להעיד עדות-שקר, נוסח איזבל, אין לוועדת-הכנסת כל עניין בכך. השאלות העומדות לפניו הן: האם היועץ המישפטי פועל בתוס'לב? האם "כל אדם" היה מועמד לדין בנסיבות אלה, או שיש כאן הפייה לרעתו של חבר-הכנסת?

אלמלא היה אהרון אבו-חצירא שר, והיה ממשיך לכהן כראש עיריית-רמלה, היה מועמד לדין מוזמן בנסיבות אלה. היה די בחתימתו של פרקליט-המחוז על כתבי האישום, כדי להפכו לנאשם. הכל היו מסכימים כי השופט, והוא לבדו, צריך להחליט אם עדה-מדינה דוברת אמת או לא.

אם כן, אין ועדת-הכנסת משמשת כאן כמכשיר כדי להגן על חברי-כנסת (בדרך כלל אופוזיציוני) מפני התנכלות של השילטון, אלא להיפך — היא משמשת כדי להגן על חברי-כנסת (וזא במיקרה קואליציוני, חבר הממשלה) מפני התנכלותם הרגילים של המישפט. הוועדה הפכה את כל עיקרון החסינות לחוכא ואיטולא.

ברי הוועדה טענו שהם "מוזעזעים" מדרכי החקירה של המישטרה. משום כך היה, לדעתם, צורך בבירור יסודי בוועדת-הכנסת. טענה זו היא כה מופרכת, עד שהיא גוי בלת בחוצפה.

בנימין יוגל חקר את המעורבים בפרשה זו כשם שנחקרו המעורבים בפרשת אשר ירלין, מי שהיה המועמד לתפקיד נגיד בנק-ישראל, ובפרשת השר המנוח אברהם עופר, ובפרשת ראש-הממשלה יצחק רבין. אנשי הליכוד והמפד"ל לא התלוננו אז. יש ועדה בכנסת האחראית לפיקוח על המישטרה. זוהי ועדת-הפנים. אין לוועדת-הכנסת שום נגיעה לעניין. אם דרכי-החקירה ואו דרכי-הפרסום של המישטרה הן פסולות, הן פסולות בכל מיקרה, וזא רק במיקרהו של חברי-כנסת, שדינו "כדין כל אדם", או שמא רוצה ועדת הכנסת להגיד כי הדרכים האלה טובות לכל אדם, אך פסולות לגבי חברי-כנסת?

שר אבו-חצירא, שותפיו ופרקליטיו ניצלו את ועדת-הכנסת לשם מטרה שהיא זרה לגמרי לחוקי החסינות. הם ביצעו שם מישפט ווטא, שנועד ליצור אווירה נוחה להם לפני היתחם המישפט האמיתי.

היה זה תרגיל-ענקי בחסיני-בור, הגובל בביויון בית-המישפט (שהרי רק ביגלל עניין החסינות לא הוגש כתבי האישום לבית-המישפט במועדו. דבר שהיה הופך את הפרשה "סוב ודיצה"). הוא נועד להשחיר את החוקרים והתובעים שעסקו בפרשה זו. לפני שהעניין הגיע לשופט, חברי-הוועדה שיתפו פעולה עם מנגמה זו כדי לעזור לחבר, או כדי למצוא הן בעיני הממשלה, או — ברובם — כדי לפחוט מן הפרשה את מירב הפירסומת האישית.

בסך הכל — מישחק עכור, ציני ונפסד, בעיטה גסה נוספת בגופה הפגוע של הדמוקרטיה הפרלמנטרית שלנו.

אכן, הסכנה האמיתית הטמונה במישחק זה היא בהכפשת עיקרון החסינות.

החסינות אינה יכולה להיות פופולרית בקרב אנשים בורים, הרואים רק את התופעות המרגיות של ניצולה לרעה, ושאנם יכולים לתפוס את חשיבותה כמחסום מפני רודנות.

לכן יש להזהיר בכל לשון של אזהרה: הבה נבחין בין העיקר והטפל! החסינות היא חיונית. גם כשהיא מנוצלת לרעה. גם כשהיא משמשת כסות לאנשים המבקשים למנוע הסנקציות לצרפת, או העמדתם לדין, או שליחתם לכלא.

התעלולים של ועדת-הכנסת אינם משנים דבר לגבי מהותו של העיקרון. אז נשפוך את התינוק יחד עם המים העכורים של ועדת-הכנסת!

תשקיף

נאמן שגריר

בוואשינגטון?

למרות הכחשותיו של שריהחוק, יצחק שמיר, הוא עומד להחזיר לארץ את שגריר ישראל בוואשינגטון. אפרים ("אפי") עברון.

נראה שאת מקומו של עברון יתפוס מנכ"ל משרד האוצר, הד"ר יעקב נאמן, אם יוכשל המינוי של נאמן לבית המישפט העליון.

הדלפת בלומנטל

באה מפרס

יושב ראש מיפלגת העבודה, ח"כ שימעון פרס, היה זה שהדליף את הידיעה על האפשרות שמנכ"ל כור, נפתלי בלומנטל, ייבחר לתפקיד שריהאוצר בממשלתו של פרס.

בין פרס ובין מי שנחשב כמועמד לתפקיד, מנכ"ל "בנק הפועלים", יעקב לוינסון, נוצרו חילוקי דעות, בשיתוף שהיתה ביניהם בשבוע שעבר.

הרעיון למנות את בלומנטל, הידוע כמקורב ללוינסון, בא כמחווה ללוינסון.

אם ימונה בלומנטל כשר בממשלת פרס, יקבל עמרים סיוון, מנכ"ל משרד האוצר לשעבר, וכיום יושב ראש מועצת המנהלים של "תעשי" את הנהלת "כור". גם סיוון נחשב כאחד מנאמניו של לוינסון.

חשש מפני

שריפת מטוס

חוגים ביטחוניים חוששים מפני צעד קיצוני של עובדי אל-על.

בין השאר עזה החשש שמא ותפתח עובר, במיקרה של שביתה כללית בעיקבות פיטורין, לשרוף מטוס "בואינג" של "אדלע" על המסוק, כדי להפחיד עלידי כך חברות תעופה זרות לבוא לישראל ולסגור כך את כל הקשר האווירי מישראל וממנה.

בינתיים כבר הוכן חיל-האוויר לאפשרות ששדה התעופה הצבאי ברמת-הדוד יתפעל כנמל האוויר הראשי של ישראל.

מוסים לשכונת

את רבין לפרוש

כמה אישים במטהו של ח"כ יצחק רבין מנסים להשפיע על ראשי הממשלה לשעבר לפרוש ממפלגת העבודה ולהקים רשימה נפרדת לכנסת.

גורמים, ובראשם ראש מטהו של רבין, מיכה גולדמן, הכינו תוכנית פרישה מפורטת, אולם רבין דחה הצעות אלה.

המבקר יעביר

למישטרה

עתה כבר ברור לגמרי שמבקר המדינה, הד"ר ארנסט גבנצל, יעביר למישטרה את החומר שקיבל מהמנכ"ל המודח של חברת החשמל, יוסף טוליסמן, ואת החומר שעומד להעביר אליו יושב ראש מועצת המנהלים של החברה, דויד שיפמן.

עד פי טענותיו של טוליסמן יש חשד לשחיתויות ולקבלת שוחד בחיקוף ניכר, בכל הנוגע למתן זכויות להובלת הפחם לארץ.

תופסק

הקמת המזח?

מומחים בחברת החשמל דורשים להפסיק לבנות את המזח לפריקת פחם בים הפתוח בחדרה, למרות שעד כה הושקעו בהקמה יותר מ-50 מיליון דולרים.

בעיקבות האסון שאירע בשבוע שעבר לרובה, נזכרו הכל באזהרותיו של מי שהיה מנכ"ל משרד האנרגיה, יוסף ורדי, שטען שלפחות סערה אחת בשנה תמונע פריקת הפחם בים הפתוח ותגרום לאסונות.

עתה דורשים מומחים בחברת החשמל לבדוק מחדש את האפשרות לפריקת פחם רטוב בגמל חיפה.

חקירה סביב

איל-כספים

חוגים פיננסיים, שבראשם עומד אחד ממנהלי הבנקים הגדולים בארץ, עומדים עתה בפני חקירה כלכלית וכללית סביב איל-כספים שהפך הכוכב החדש בשדה הכלכלה הישראלית.

אחד מעורביהרין הגדולים בישראל נפגש בשבוע שעבר כפאריס עם מנהל בנק גדול, ודן עימו ברכי החקירה.

כשיטת-רגל

בשיכון

שרהשיכון, דויד לוי, יצטרף בקרוב לשרשרת הכישלונות של הממשלה.

לוי הודיע כי בשנת הכספים 81-80, המסתיימת בעוד שנישה חודשים, הוא יבנה 12 אלף יחידות דיור.

עד היום נחתמו חוזים על התחלות בנייה רק לגבי 400 יחידות דיור.

בורג מתרים

בפומה

שרהפנים, הד"ר יוסף בורג, עומד לצאת לפנמה, כדי לפתוח שם במפעלי התרבות עבור "בית התנ"ך" המתוכנן להיבנות בירושלים.

אילת נגד

"ארקיע"

גורמי ציבור באילת מתכננים מסע ציבורי נגד חברת "ארקיע", שיכנול בתוכו ככל הנראה את החרמת החברה עלידי תושבי אילת.

התושבים מתמרמרים עליכך שלאחרונה העלתה החברה את מחיר כרטיסי-הטיסה לאילת שקל. תושבי אילת עצמם משלמים אמנם מחיר מוזל, אך הם טוענים שהמחיר היקר למי שאינם אילתיים פוגע בהתפתחות העיר, ובולם את התיירות הפנימית לאילת.

הורביץ לא יחזור

שרהאוצר, ייגאל הורביץ, החליט שלא לחזור, כאשר יפרוש מהממשלה, לניהול העסקים הפרטיים שלו, שאותם עזב כשהצטרף לממשלה.

הורביץ יניח את ניהול עסקיו לבניו, ויחפש לעצמו פרויקטים חדשים לגמרי.

מודעי נחלש

גם אם לא תאשר הממשלה את התפטרותו של יצחק מודעי מתפקיד שריהתקשורת, לא יעפוק מודעי עוד בענייני משרד זה.

מעמדו של מודעי במפלגתו, המפלגה הליברלית, נחלש לאחרונה, בעוד שיריבו, שריהתעשייה גידעון פת, התחזק. מודעי החליט להקדיש זמן רב יותר לעבודה פנים-מפלגתית.

"קרנית"

תימכר

מיפעל בגדי העור "קרנית" במיגדל-העמק עומד להימכר.

לפני חודשים אחדים קנתה את קרנית החברה ההסתדרותית תיעוש, אולם ראשי חברה זו הגיעו למסקנה שאין עתיד למפעל, והם מחפשים עתה קונים.

גל פר"שות

ב"אל-על"

ללא קשר עם פיטורי יותר מ-400 עובדים באל-על, התארגנו יותר מ-100 אנשי צוות-אוויר להתפטרות, ביוזמתם שלהם.

עובדים רבים טוענים כי כיום הם יכולים להתפטר ולקבל את הפיצויים המוגדלים, בעוד שאין כל ביטחון שבעוד כמה חודשים יציעו להם פיצויים כאלה.

ב"אל-על" רווחו שמועות כי משכורת חודש דצמבר לא תשולם בזמן.

מישפט חוזר בעניין

ראשי-העיריות?

עד היום השישי השבוע יש אפשרות לדרוש כי עתירת ראשי-העיריות של חברון וחלחול תישמע מחדש, לפני הרכב של חמישה שופטים של בית המישפט העליון.

המישפחות עדיין דנות באפשרות זו, תוך שקידת הפיכויים אצל הרכב מוגדל.

אחד הנימוקים נגד: העניין עומד לעלות באר"ם ועתירה נוספת עשויה לתת בידי הנציג הישראלי את האפשרות לסעון כי העניין עדיין תלוי ועומד בבית-המשפט.

יחלפו השוטרות

הגוררות

מישטרת מחוזת-לאביב עומדת להוציא נהלים לפיהם תשמשנה שוטרות כמלוות למכונות הגוררות כלירכב החונים בחנייה אסורה, רק משך שבועיים ואז תוחלפנה.

השוטרות הנוסעות עם מכונות-הגורר האזרחיות חייבות לאשר כל גרירת רכב.

בעיקבות מיקרים רבים של גרירת-רכב בניגוד להוראות, ממקומות שלא היה צורך לגרור אותם, נפוצו שמועות על יחסים שנוצרו בין השוטרות לבין הגוררים.

כדי להימנע משמועות אלה, הוחלט על תחלופת השוטרות.

ביקורת על הבנקים

המפקח על הבנקים עומד לפתוח במיבצע-ביקורת על השירות אותם נותנים סניפי הבנקים השונים. צוות-הביקורת מופוזים ויבדקו בסניפים ויבדקו את משך העמידה בתור, תקן עובדי הסניפים ויחם העובדים ללקוחות.

וייצמן התנגד לקיצוץ והתפטר. בגין מתנגד לקיצוץ — והורביץ עשוי להתפטר

אחת התכונות המזוהות ביותר של הישראלי המצוי היא סירובו המוחלט להכיר בעובדה שיש קשר בין ענייני-החוק והביטחון ובין מצבו הכלכלי והחברתי. במוחו הם שוכנים בשתי מגירות שונות, שאי נן מחוברות. לשנפתחת האחת, נסגרת השנייה אוטומטית. לא פעם דובר על "שני דגלים" — כאילו אלה הם עניינים נפרדים.

במשך שנים הטיפה תנועת החרות, בעודה באופוזיציה, בעת ובועונה אחת לצימצום דרסטי של תקציב-המדינה ולגיהול מדיניות מילחמתית, שחייבה הגדלה ניכרת של צה"ל ושל ציורו. מנחם בגין ואנשיו לא ראו בכך מעורבות.

האופוזיציה הנוכחית הלכה אף היא בדרך זו. שימרון פרס צעק חסם נגד המגמה לקצץ את תקציב-הביטחון, והצביע בעד חוקי ירושלים.

כל פוליטיקאי מיקצועי בישראל יודע שקיצוץ התקציב הוא עניין פופולרי — אך שהגדלת תקציב הביטחון הוא פופולרי עוד יותר. אולם הסכום המוקדם עתה לביטחון — 30 מיליארד שקל בתקציב המעורב של השנה — שווה לכל שאר סעיפי-התקציב של מדינה, המוקדשים לכלכלה, לרווחה ולשירותים (מלבד תשלום חובות). קיצוץ של עשרה אחוז בתקציב הביטחון היה מאפשר, בתאוריה, להגדיל בעשרה אחוזים את כל תקציבי הבריאות, החינוך, הסוכר, סידירות והפעולות הכלכליות של הממשלה.

הגרירה של אריק. אחד הראשונים שהעז להעלות את הדישה לקיצוץ התקציב-הביטחון היה דווקא אריאל ("אריק") שרון, במסגרת מילחמת-הגרילה ארוכת השנים שלו בהנהגת צה"ל. שלא רצתה בו, שרון, שהוא בלי ספק מומחה לענייני ביטחון, לא היסס לדבר על קיצוצים בעלי ממדים אדירים.

לפני כמה חודשים החלה להי שמע בכנסת הדרשה להתאים את התקציב הביטחוני למצב הביטחוני החדש של ישראל, שנוצר בעיקבות הסכמי-השלום עם מצרים ומלחמת עיראק-ארן (ראה יומן אישי). תביעה זו, המשותפת עתה לרבים מאנשי הכלכלה והביטחון, אינה מסתפקת בקיצוץ אוטומטי בעליה טוענים כי המצב החדש דורש עיצוב דוקטרינה ביטחונית חדשה. תקציב-הביטחון צריך לנהל בוע מדוקדקת חדשה זו, והוא יוכל להיות קטן בהרבה מן המורצע כיום.

הנץ הפך יונה. הדיבורים הגלויים בכנסת, והגלויים עוד יותר מאחרי הקלעים בצמרת הי מימטר, הפיחו אומץ בייגאל הורביץ. הנץ של רפי" הפך יונה של תקציב-הביטחון.

לפני שנה פרץ ריב בין הורביץ ובין עזר וייצמן, או שריהביטחון על קיצוצים מתוכם בתקציב-הביטחון. וייצמן נימק את פרישתו מהממשלה באי-הסכמתו לקיצוצים. עתה, בעומדו מול סכנה של התמוטטות כלכלית בעלת ממדים אסון, תובע הורביץ קיצוצים הרי בה יותר גדולים. אף הפעם אין עומד מולו וייצמן, אלא שריהביטחון מנחם בגין, שהיה מצאווה בענייני-ביטחון היא אפי-סית, אין ברירה אלא לקבל את דעתו של הרמטכ"ל רפאל ("רפול") איתן, המתנגד לקיצוץ.

שערי המים

איש הרדיו והטלוויזיה המנוסה, הד"ר יצחק רועה, היתה השבוע פצצה באחת מתוכניות-הרדיו שלו. הוא סיפר למאזיניו על סקופ שהוטר על-ידי העיתונים: חשבון-דולרים נוסף של יצחק רבין.

יצחק רועה צדק. הכתבים לענייני-מפלגות ידעו מזה שבועיים שיש לרבין חשבון של מטבע זר בסניף בנק הפועלים בהדריוסף. עיתונאים רבים, ובניהם ראש מערכת העולם הזה, גם ראו צילום דף-החשבון של רבין, שבו צוינו שלוחות ראשי-הממשלה לשעבר יש בסניף זה 70,068 דולאר ו-42 סנט.

היתה זו ידיעה עיתונאית ממדרגה ראשונה. הסתבכותו הראשונה של רבין באה בגלל חשבון מטבע-זר. אמנם, על-פי החוק שנחקק אחרי פרשת רבין, מותר היה לרבין להחזיק חשבון מטבע זר בישראל, ולא היתה בכך עבירה על החוק. אך ימים אחדים קודם לכן טען רבין באוזני ועדת-העורכים של העיתונים טענות מסוג אחר.

מיד אחרי פירסום הברווז העיתונאי בשבועון הצרפתי "לאקספרס", כאילו שילם הקבלן בצלאל מיוחתי את הקנס בסך 250 אלף לירות שהוטל על לאה רבין, חשף רבין לפני עורכי-העיתונים את חשבונות-הבנק שלו. הוא טען אז שאת הקנס שילם, בין היתר, בכספי הלואה שקיבל מידיד אמריקאי, שאותה לא החזיר בינתיים, לדבריו, בגלל חוסר-כסף.

חשבון הדולרים בבנק בהדריוסף הציג את רבין כמי שלא דייק בפני עורכי-העיתונים, שמחם ביקש אמון והגנה מפני הפירסום ב"לאקספרס" ויומיו, מתנגדיו במפלגת-העבודה. למרות העובדה שהיתה זו ידיעה הראויה לפירסום ולהבלטה, לא פירסם אף עיתון אחד את הידיעה. לא היתה זו החלטה משותפת של העורכים, או קשרי-השתקה. כל עורך החליט בעצמו לנגות את הידיעה.

לעיתונאים בישראל ולקהל-הקוראים פשוט נמאס כבר להיות שמשים בידיהם של יוצרי "שערי מים", (על מישקל ווטריגט האמריקאי). לאחרונה איבדו פוליטיקאים ועסקנים ישראלים כל רסן בהאבסת העיתונים בידיעות נכונות ושאינן נכונות, במסיגרת המילחמות הפנימיות שלהם זה בזה. פרשת "לאקספרס" הוכיחה שוב שאפשר להפיל בפה עיתונאי בלתי-זהיר ולהנפיש בעזרתו אש-ציבור.

אילו היה חשבון-הדולרים החדש של יצחק רבין מתגלה לפני פרשת "לאקספרס", אין ספק שכל עיתון היה מפרסמו בהבלטה.

פרשה דומה היא פרשת המיכתבים של יהושע בר-ציון אל ראש-הממשלה, מנחם בגין. פרשת שיחורו של העברין בר-ציון מהכלא היתה האות הראשון לסיאובו של מישטר בגין. אין ספק שגם כיום, כל ידיעה על קשריו של בר-ציון עם מי שחנן אותו, מנחם בגין, או עם קרן תל-חי של חרות, אשר בר-ציון תרם לה כספים רבים, היתה זוכה בכותרות ראשיות.

בעד חשבונות רבין
לעיתונות נמאס

אחד הסוהרים בכלא רמלה, הכלא שבו בילה בר-ציון את תקופת-מאסרו הקצרה, הוא שמואל כץ. כץ היה סוהר-אח בבית-החולים של כלא רמלה והיה, לטענתו באישור המישטרה, בלדר של המיכתבים הבלתי-חוקיים של בר-ציון אל מחוץ לכלא.

כץ השתחרר משירות-בתי-הסוהר, וכיום הוא עובד כפקיד בסניף המרכזי של בנק לאומי בתל-אביב. לפני חודשים אחדים פנה כץ ליושבי-ראש סיעת-המערך בכנסת, משה שחל, והציע לו צילומי מיכתבים של בר-ציון אל בגין, המעידים כאלף עדים על הכספים שתרם בר-ציון לקרן תל-חי, ועל הקשר הבלתי-אמצעי בין תרומות אלה ובין ההנינה שהוענקה לו.

כשרש כץ כסף עבור מידע זה, נרתע שחל. הוא הפנה את כץ למערכות העיתונים, וכץ נענה להצעתו. כץ התקשר עם העולם הזה והציע למכור את המיכתבים כמורת 100 אלף לירות, כשהוא רומז על כך שהוא מוכן, "לרדת במחיר". כדוגמה לכך שש בידו ה, "סחורה" נתן כץ להעולם הזה העתקי מיכתבים מבורחים של בר-ציון לאשתו ולעורכי-הדף שלו.

העולם הזה נאמן למדיניותו שלא לרכוש מידע תמורת כסף, וניסה להסביר לכץ שחובתו כאזרח היא לפרסם את המידע ללא תמורה. כשהבין כץ שהעולם הזה איתן בדעתו שלא לשלם עבור המידע, הוא ניתק את הקשר.

אך נראה שהיו מי שנפלו בפה — או כימעט ונפלו בפה — של כץ תאב-הצבע. מעריב קיבל לידי את המיכתב של בר-ציון לבגין. אולם מעריב נזהר כראוי ונתן את המיכתב לשני גרפולוגים לבדיקה. הם קבעו בצורה חד-משמעית שהמיכתבים מזוייפים. רק אז התברר שכן זייג את המיכתבים וניסה להונות את העיתונים, על חשבונם של ראש-הממשלה, משום שבו הסתבך בכספים, והוא רצה לעזור לו לצאת מהבויץ.

"כמו כל אזרח." כדי להמיחיש את הדבר אפשר להשוות את החסינות לבקשת הסגרה. כאשר מבוקשת הסגרתו של אזרח ישראלי, נידון הדבר בבית-המישפט, וייתכן שיימצא כי הוא אינו בר-הסגרה. כל מה שעליו לעשות כדי לוותר על כך הוא לעלות למטוס הראשון ולצאת לארץ המבקשת את הסגרתו. שם יוכל לעמוד למישר פט ולהוכיח את חפותו. אולם אפילו יכריזו שרי-הדתות השכם והערב כי הוא מותר על חסינותו, לא ידון אותו בית-המישפט ישראל, לפני שתסיים הכנסת את ההליך הקבוע בחוק להסרת חסינותו.

אמנם טרם קרה בישראל, שי קש את הסרת חסינותו. ויתר עליה בעצמם בשלב זה או אחר של הדינאים. רק שמואל פלאטו טענותיו, ורואה במישפט נגדו התבססות, הוא ילחם בכל האמצעים העומדים לרשותו. כיודע הוטר חסינותו של פלאטו עד היום. פטו נמשך עד היום.

המשמעות היחידה של ויתור ע חסינותו היא בכך שחבר-הכנסת מותר לגמרי על זכותו להוסי בוועדת-הכנסת ולטעון בפניה את טענותיו. מבחינה מוסרית ציבורי הוא מקל אולי על חברי-הוועד להסיר את חסינותו כאשר גם הוא עצמו מבקש זאת.

אולם כאשר חבר-כנסת מנצל א זכותו להתגונן בוועדת-הכנסת שוכר לשם כך עורכי-דין מנוסים מגלה את האריות ומנסה למנו אותן. מטיל דופי ביועץ המישפט ובחוקרי המישטרה, ואחר-כך נ לוועדת-הכנסת ועושה את המחז של ויתור על חסינותו. אין בו אלא תרגיל שקוף של יחסי-ציבור

מוסרת חסינותו של החבר, ובית-מישפט יכול לדון בעניינו.

עד שלא עברה הבקשה להסרת חסינותו, שהגיש היועץ המישפטי, את כל ההליכים הללו, חסין חבר-הכנסת בפני תביעות פליליות. לו

שר אבו-חצירא
תרגיל בייחסי-ציבור

היה השר אבו-חצירא חבר הפר-למנט השוויצי, יכול היה לוותר על חסינותו, שם יש פרוצדורה כזו, ובכך להיות אזרח רגיל ה נתון לתביעות מישפטיות. אלא שרק כספי המימון להגנתו של השר הגיעו מארץ זו. השיטה המישפטית בישראל שונה, ואינה מאפשרת הסרת חסינות כזו.

יש להניח שכל זה היה ברור מראש להורביץ. כאשר פתח ה שבו בהתמודדות, הוא הסתכן ביודעין במשבר בינו ובין בגין, שיטתיים בפרישתו.

דעתם של רבים במימסד: זוהי כוונתו של הורביץ. הוא פירוש מן הממשלה על רקע זה ויקים רשימה נפרדת לבחירות, בתיקוה שבראשה יעמוד משה דיין.

אם כן, זוהי הפעם הראשונה שפוליטיקאי ישראלי מנסה מהמר על הפופולריות של קיצוץ בתקציב-הביטחון. פוליטיקאי זה הוא — למרבה האירוניה — נץ.

הכנסת

תרגיל בייחסי-ציבור

חבר-כנסת אינו יכול

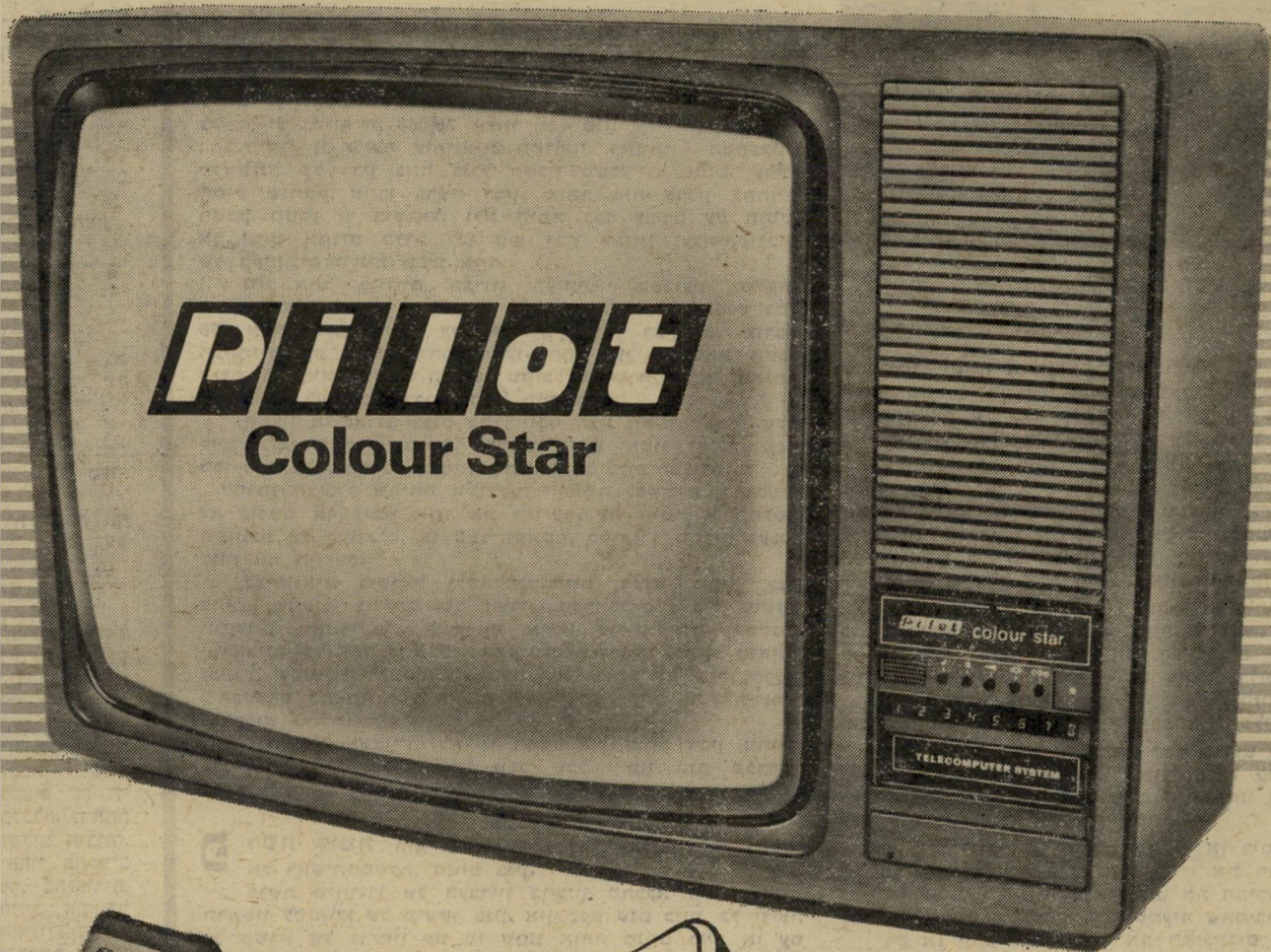
לוותר על חסינותו

באופן אוטומטי

החוק הישראלי אינו מאפשר ל-חבר-כנסת לוותר על חסינותו הפר-למנטית. החוק קבע כי החסינות שייכת לכנסת. ומקורה בכך שהכנסת תוכל לפעול בהרכב מלא ללא התערבות זרה והפרעה. לשם כך ניתנה לחברים חסינות מתב-עות מישפטיות במשך כהונתם. ולשם כך גם נתן חוק אחר חסינות לרחבת הכנסת ולמישכנה.

אפילו יכריז חבר-כנסת כי הוא מותר על חסינותו, לא עשה בכך מבחינה מישפטית ולא כלום. כיוון שלפי החוק נקבעת פרוצדורה מיו-חדת להסרת חסינותו, על העניין להיות נידון בפני ועדת-הכנסת. וכאשר היא החליטה על הסרת החסינות, צריכה מליאת-הכנסת להצביע שנית בעניין, ורק אז

פיילוט מציגה את הגרמנית החדשה:

הטלוויזיה הגרמנית החדשה של פיילוט בצבעים היא לא רק חדשה. היא גם חדשנית. החידושים שבה הופכים אותה לצבעונית הטובה ביותר בכל הזמנים:

שלט רחוק מצויד ב"TELECOMPUTER SYSTEM לשלט הרחוק של פיילוט הגרמנית בצבעים מחשב מיוחד עם זכרון אלקטרוני, הזוכר לא רק את הכיוון המדויק של התחנות השונות, אלא גם שולט על עוצמת הקול, חדות ובהירות התמונה, ועל ידי לחיצת כפתור אף שולט על הצבע האידאלי (IDEAL COLOUR).

מה פירוש כל החידושים האלה? חידושים אלה פירושים שהצבעונית הגרמנית החדשה של פיילוט מצטיינת באיכות גבוהה במיוחד — איכות שעברה עשרות בחינות ובדיקות מעבדתיות מדוקדקות של מומחים בינלאומיים, ואשר מבטיחה אותה בפני תקלות אופייניות למקלטי טלוויזיה אחרים. חידושים אלה הם שגורמים לנו לומר לך: פיילוט קנה ותהנה. זוהי הבטחה.

מנורת מסך HELIOCHROM. זהו המימד החדש ביותר בטכנולוגית יצור מנורות מסך לטלוויזיות צבעוניות. ל-HELIOCHROM יתרונות רבים וחשובים:

- **SUPER LEUCHTIKRAFT** — עוצמת הארה גבוהה המבטיחה צבעים חזקים, טבעיים ובהירים, גם באור יום.
- **HIGH CONTRAST** — חדות גבוהה ביותר המתאפשרת הודות לפיגמנטים הזרחניים הספוגים בתוך המסך.
- **HIGH FOCUS** — החדות הגבוהה מתאפשרת גם הודות למבנה חדיש מיוחד במינו של התווך האלקטרוני והגברת מתח הרשת (GITTER).
- **SOFT FLASH** — מערכת המרככת את המעברים הפתאומיים של המתח והזרם, שומרת על המרכיבים העדינים של המכשיר, ומבטלת את תוצאותיהן המזיקות של הפסקות החשמל.

• **מסך "26"**

• **ניתן להזמנה:**

• **בשיטת Pal/Secam**

• **ללא שלט רחוק**

השילדה (CHASSIS) של פיילוט הגרמנית החדשה מאחדת בתוכה סטנדרטים טכניים שלא היו עד כה בהישג יד. זוהי שילדה קרה המונעת התחממות יתרה ומפחיתה את צריכת האנרגיה, תוך כדי שמירה מירבית על חיי המרכיבים. השילדה בנוייה בשיטה מודולרית המאפשרת פיתוח מתמיד של המעגלים השונים ושירות מהיר ויעיל.

המעגלים המשולבים (IC-S). מעגלים אלה, הנמצאים בגוף המקלט מצטיינים בטכניקה מודרנית ביותר, המבטיחה תמיד את יציבות התמונה.

פיילוט קנה ותיהנה

Pilot

אולמות תצוגה: תל-אביב, רח' הצפירה 19, טל: 03-336231
חיפה, קרית אליעזר, ככר מאיר הוף, טל: 04-537268/9

מקבוצת החברה להשקעות
של בנק דיסקונט בע"מ.

מנגנון החושך האיתני

הפך ברכות הימים
שרות מיקצועי, ממושקע,
שאינו בו הדפנות

במשך שנים רבות לא הודתה ממשלת ישראל בעצם קיומו של שירות הביטחון הכללי, שצמח מתוך שרותי הידיעות (ש"י) של ההגנה. גם כאשר מעליו גרמו לשערוריות לאומיות, אפשר היה לדבר רק בחשך על ה"שקי"בית". מכיוון שהצנזורה פסלה כל איזכור של קיומו, המציא העולם הזה את המושג "מנגנון החושך", שהשתרש והפך שם-נרדף לשרות במשך שנים.

בימים ההם נחשד השקי"בית ב"מעשים בלתי-כשרים רבים: הש"י תלת מכשירי האזנה בשולחן-הכ"י תיבה של מאיר יערי, מנהיג מפ"ם, בילוש ועיקוב אחרי מנהיגי המפלגות הציוניות, שליחת סוכנים לאירגוני מחתרת שהפכו לאי-פעם לפרובוקטורים ולמדבירים לפעולות בלתי-חוקיות. מעורבותו של מי שהיה סוכן השרות הברצח ישראלי רודולף קסטנר עוררה ס"י מני-שאלה. היו שראו את יד השקי"בית בכל.

רבים מן החשדות האלה התי-אשרו בדיעבד, כאשר איסור ה"י אל עלה מן המחתרת. הראל, מי שהיה ראש השקי"בית לפני ש"י הפך הממונה על כל שירותי הביטחון וראש המוסד, הודה בפ"י רש כי שירת את המיטטר של דוד בן-גוריון, וכי לא הבחין בין אינטרס המדינה ובין האינטרס של ראש-הממשלה ומפלגתו.

מתחרו עם טאבאק. מאז הצטברו תיקים חדשים רבים ב"ארכיון הענקי של השרות, הכולל עדיין את תיקי הש"י. השרות הש"י תנה. הוא מעדיף להיקרא בשם "ש"ב" (ראשי-התיבות של שרות הביטחון המדינה) מתחתיו עם "טא-באק" ולא בשם שקי"בית, שהפך מטבע-לשון בינלאומית.

מזה שנים רבות שוב אין ה"שרות מעורב בשערוריות פולי-טיות. הוא נחג בהתאפקות בעניי-ני פנים, אינו מתערב בעניינים מיפלגתיים. מנהיגים פוליטיים שוב אינם מתלוננים על פעילותו.

האיש שביצע את השינוי היה יוסף הרמלין, המפקד הקודם. כאשר הגיע ומנו לפרוש שאל לכך שאת מקומו יתפוס סגנו, אברהם אחיטוב, מישפטן גבה-קומה שצמח בשרות, ושדבק בגישה בלתי-מי-פית. הוא גם נתן לו עצת: להיפגש עם ראש-האופוזיציה, מנחם בגין. אחיטוב קיבל את ה"עצה, נפגש עם מנהיגי-החרות, הציג את עצמו.

יתכן שאותה פגישה נחרתה בזיכרונו של בגין, כאשר חל ה"מחקר, הציע אחיטוב לבגין את התפטרותו. אולם, בגין לא קיבל אותה. האיש שהתמנה בימי המע-רך המשקי לשרת בתפקידו גם בימי הליכוד, כאשר פוטר, השבוע, בא במקומו אדם אחר, שגם הוא אינו קשור במיפלגה.

אי בקרב המימסד. במדינות רבות — אם כי לא בכלן — אין שמו של ראש שרות הביטחון נש"י מר בסוד. כל אדם יודע את שמו של ראש האף-בי"י האמריקאי (הממלא את תפקיד השב"כ) ושל ראש "הגנת החוקה" הגרמנית, ה"דומה מאוד לשב"כ".

השרות הישראלי מתנגד בתוקף לרעיון זה. אחיטוב עצמו לא ה"ס" ביר זאת רק בנימוקים ביטחוניים, אלא גם בנימוק של מוראל. מאחר שכל השרות פועל בחושך ובא"י מונית, עולה הפירסומה, שתיתן למפקד, לגרום להתערבות הנור-

מות, ואכן, השב"כ הוא אי במי-סד הישראלי — המוסד היחיד, מלבד המוסד, שאין בו הדלפות, תעלולי-פירסומה ויצר של התבל-טות.

בהנהגת אחיטוב, שעמד בראש השב"כ במשך שבע שנים, התי-רחק השב"כ עוד יותר מהתער-בות בעניינים מיפלגתיים. אך אי-אפשר לכתוב את השב"כ "בלתי-פוליטי". מכיוון שהוא ממונה לא רק על המאבק בריגול, אלא גם על הפעולה נגד מחתרות, חתרנות פוליטית, פיגועים חבלניים וקבר-צות-שוליים מסוכנות, הוא חי בער-לם שכולו פוליטי. הדבר מחייב טאקט רב, ובמגזר הישראלי-היהודי שמר השב"כ בשנים האח-רונות על פרופיל נמוך.

הדבר לא מנע ממנו לתבוע את מעצרו של "הרב" מאיר כהנא, על סמך מידע סודי שלפיו התכוון לפוצץ את המיסגדים המקודשים לאיסלאם, ולהציע לראש-הממשלה (האחראי על המוסד והשב"כ) לאסור את "כנס ההמונים הער-ביים" בנצרת.

כלי חוק מיוחד. בזירה הבינ-לאומית נמתחה על השב"כ ועל שיטותיו ביקורת חריפה, בעיקר בשל השיטות המיוחדות לו ב"חקירת אנשי-מחתרת ערביים בשט"י חים הכבושים. האירגון אמנסטי (ה"חנינה"), בעל היוקרה העולמית העצומה, הצביע בלשונו המא"י פקת על כך שיש תקופת-זמן, בין מעצרו של חשוד ועד לפתיחת ה"תהליכים המישפטיים או המי-נליים נגדו, שבהם יש למעשה חופש-פעולה מוחלט לחוקרי ה"ש"כ. מאות התלונות של עצי-רים ערביים על לחץ, אלימות ואף רינונים, מתייחסות בדרך-כלל לתקופה זו. השב"כ הכחיש את כולן בתוקף, ומצביע על הצלחתו הסרת-התקדים בצימצום מיספר הפיגועים.

בישראל אין השב"כ פועל במי-סד גרת חוק מיוחד (כמו בארצות-הברית) ואין דין אנשיו אלא כדין כל פקיד אחר. המעצרים מבר-צעים עלידי המיטטרה, ואילו ב"שטחים המוחזקים פועל השב"כ בתוקף צווים של המושל הצבאי, שם פו"ר. בניגוד לשמועה שהופצה עלידי העיתונאי דודי ("דודי") הלוי בעיתון אמריקאי, לא התפטר אחיטוב בגלל פקודה שקיבל, כביכול, מידי מנחם בגין שלא לחקור כהלכה את פרשת ההתנקשות בראשי-ההירות בגדה. התפטרותו, שהוכנה זה מכבר, נובעת ממניעים מישפחתיים ומא"י רך שרות. הוא עומד להתמסר לעסקים.

על עצם כישלונם גלות עד כה את המתנקשים מדברים חסידי ה"שב"כ בנימה של התנצלות. אין ספק בליבם כי המתנקשים היו יהודים. מאנשי הימין הקיצוני. נר-אה כי השרות, הערוך לפעולה נגד מחתרות ערביות, ערוך פחות ל"פעולה נגד עמיתיהם היהודיים של הקיצוניים הערביים.

בעוד ששמו של אחיטוב נודע בארץ רק השבוע רשמית, היה ידוע מזה זמן בחו"ל, בעיקבות פירסומיו של דודי הלוי, שם יור-י שו, יישמר שוב בסוד.

אורחים

השירה הזועקת

שירייהמרד שדה

הפעירו את המדינה והזכירו את העלמם

שג שירים אלה מישראל

מי שחזה בערב שבת בתוכנית הטלוויזיה שעה טובה, וזה לרגע של אמת, שהמסך הקטן מתברך בו לעיתים-נדירות, ולא היה זה בגלל צילום סנסציוני או כיגלל

הכמולוגיה צברית שובבה. אשה לא יפה במיוחד. לא מאופרת במ-ייוחד, בלי גיגונים וכלי התחנח-נויות, פתחה את פיה והתגלתה כ"יפהפיה. היא שרה.

היתה זו שעה טובה של התי-וודעות לאמנות מיוחדת, שמה: מרצדס סוסה.

איש לא שמע עליה בישראל, לבד ממכה יוצאי אמריקה הלטי-נית, שמטבעם מכורים למוסיקה של ילדותם ושומרים אמונים ל"צליים ולמיקצים המופלאים של מולדתם. אלה מכירים את מרצדס כאחת הנציגות המיקצועיות והא"י תנסיות של המוסיקה האופיינית לצפון-ארגנטינה, לבוליביה, ל"אורואי ולפרו. ויותר מזה, הם מבינים מה פשר שיה האהבה ל"אדמה, השאיפה לחופש ושירי המ-רד. אותם שירים, שהישראלים כבר שכחו לכתוב מאז "אדמה אדמת, רחומה עד מותי".

נשיבה על הלחיים. מרצדס סוסה מתגלה כמיטען של אנרגיה גם במציאות. פנים בעלי לסתות אינדיאניות, עיניים מלוכסנות קמ-עה וגומות-הן המדגישות. חיוך שלוכח אתה, קשה לשוחח אתה להלכה, כי היא דוברת ספרדית בלבד, אבל קל להבין אותה למע-שה. את תיווך השפה עושה נערה בשם אורלי בייגל, שהישראלים חבים לה את התגלית: שכן אורלי — מעריצה גדולה של מרצדס סוסה, שעלתה לישראל ממכסיקו — היתה למורת-הדרך המסורה של הזמרת בביקורה בישראל. מה שאורלי לא צריכה להרגיש זה ה"מבט העמוק והחם בעיניים, תוגה אינסופית וזרם של ידירות שהיא מרעיפה על סביבתה, כמו הנשיקה על הלחיים שהיא מעניקה לכל אדם הפותח עימה בשיחה.

"ולדתי בחשכה ביולי 1935. ה"תאריך הזה חשוב מאוד-מאד. כי זה יום-העצמאות של ארגנטינה." נהן פותחת מרצדס סוסה את תול-דות חייה. המלים מצלצלות כש"י רים: "גדלתי בטוקומן, עיירה קט-נהקטנטנות בצפון-ארגנטינה. ב"בן שנים 25 שנים היה המתקן ביני לבין 1750 קילומטרים. בוקר-בוקר הייתי מתעוררת כשממיני הרים, משמאל הרים, לפני ומאחור-י — הרים. הרים. כשבני היחיד, פאביאן, היה בן שנתיים, ראיתי את הים לראשונה בחיי. עד לא"י תו היום היה הים מיטורלי כעבר-י, והיום הוא מקיף אותי מכל צד ובכל ארץ. קשה למיין מה הוא היה לאשה שלא ראתה אותו עד הולדת ילדה הראשון. הים היה עבורי האימה והחרדה. היום הים פרוש למרגלותי, אפילו כאן, בתל-אביב."

התקליט הראשון. מרצדס סוסה גדלה עם מגדלי קני-הסוכר בטוקומן. כל דאגתם היתה לגשם, שכן אדמתם הררית, צחיחה ועיק-שת. את כל לחמם מציאים החקל-אים המרודים מקני-הסוכר, וכאשר ב-1968 סגרה הממשלה אחרי-עשר מתוך עשרים המפעלים לעיבוד קני-הסוכר בטוקומן, נישארו רבים ללא עבודה וללא תקווה. היא עז-בה את טוקומן ב-1957, כשנישאה לעימנאל אוסקר מתאוס, קומפר-זיטור שאת שיריו היא שרה.

היא למדה מיסחר בבית-ספר-תיכון, טרום-איג'יברסיטאי, מקומ-ה"ל, היתה לא בחירה רבה. הביר-רה ניתנה בין הוראה למיסחר, ואני רציתי מעודי: שירה."

לאחר שנת נישואין גולד בנם בבואנוס-אייירס, המעבר מן העייר-רה לעיר הגדולה עבור זוג של חסרי-שם וחסרי-פרוסה היה מתיש. מרצדס, שהיתה כבר אמה, שרה את שיריו של בעלה, שליחה אותה בגיטרה, בפנייה — מין קפה-קונ-צרט אופייני לארצות אמריקה ה"לאטינית. חבר טוב במישרד-התי-גודות-תרבות הציע לזוג פרנסות שונות מעבודות עבור המישרד ה-

זמרת סוסה

"אין דבר יותר בודד מאמן מול פאשיזם..."

השיר הפך סמל של תקופה, ל צעירים ולמבוגרים.

שירי מהארה. זמרת של שי רי מחאה? התווית הזאת קטנה ע מרצדס סוסה. היא אינה אוהבת אותה. אולי משום שמחאה מזדה היום בהצרה עם מערך של דעוו פוליטיים, שאינה מסוגלת לשא ברמה. וקשה להאשים אשה ש אסור לה לשיר במולדתה, א מישפחתה וחלק גדול מלבה נש אר עדיין שם. בחוסר אומץ פולי טי בנושאים הגורמים להשתיקו אבל המאזין לדבריה הוזהרים ורן אה את העצב שבעיניה, מבין א עוצמת המחאה וגודל הצעקה הק בושם בכל צליל היוצא מפיה.

"אני יכולה להמשיך ללחום אב מה אשמים השירים? מרגע שהד ביקו לי את התווית של זמרת מד אה, נאסרו גם שירים השייכי לפולקלור בכלל. זו היתה סטירה לחי הכואבת לי עד היום."

ב-24 ביולי 1976 סגרו בפני את שירי התאסרו. אחריהם נז עלו אולפני הטלוויזיה, שבהם ג גישה תוכנית קבועה בת שעה חצי. ב-1978 שרה בלה-פלאט

כשהאדמה תהיה שלי. באמצע הופעה נכנסו השוטרים עם נש מכודן, ואסרו אותה, את הגיט ריסט שליוותה אותה, את בנה וש תונאית שהיתה במקום. אחרי שעות ככלא יצאה בעזרת עור דין ואלף דולר. אבל שלימה מח יקר הרב יותר. היא לא יכלה לשל מיתרי הקול היו שלמ מבחינה פיסית, אבל היא לא ה ליחה להעלות מהם אף צליל.

"אני משתגעת מכאב" אמרה ידידיה, ובאישון-לילה לילה בן סה, כמו להציל את נפשה ו את גופה — לאירופה. את הל היא נושאת עד היום בכאב: "דבר יותר בודד מאשר אמן צב מול פאשיזם. גם אם הוא ז שקולו שר את קולותיהם של רג — הוא בודד, בודד באמת." לשיר שוב — גם בארגנטינ במיוחד בארגנטינה. חלומה מרצדס סוסה.

אופנה חדשה או

צירוף מיקרים מזור?

האם ביתי מבוסה על-ידי ה"ינה מפני פיצוצים ומילכוד?" אל שופט מחוזי בתל-אביב את זד התובעים השבוע. האם נקבל תוספת מיטען? ול בהלצה תובע אחד את רעהו. אבל הרוח הכללית לא היתה יזוה. מיטען-החבלה שהתגלה ב"ה השבת של חג-החנוכה כשהוא צמד לדלתו של התובע אמנון דה, והאוימים הטלפונים וני"ק האזעקה בביתה של התובעת זר ("תמי") פינקוס שבועיים דם לכן. עוררו חרדה בלב אנשי פרקליטות והשופטים.

התפארונו כי במערכת המישפט לנו לא מופעלים לחצים על בעים. אם תיפרך פירצה כזו, היה הדרך לאנרכיה פתוחה. שר ופרקליט צריכים להיות חופ"ים בשיקוליהם. אמר השבוע יט התובע המזוקן, אברהם דשטיין. כאשר ביקש מהשופט יד ולך לעצור עד תום ההליכים גבה-אישום איים מלכה על ה"בעת פינקוס בבית-המישפט כי ה עוד לא הכל! יגמרו אתך את ושבון!"

הדבר היה כאשר אחיו של מל-אלברט, הורשע בביצוע אונס זור של תיירת בנתניה. ונידון שבע שנים. כל בני-המשפחה נפרעו אחרי מתן גזר-הדין. וה"טרים היו צריכים לגונן על ה"בעת פינקוס. יום לפני המישפט נקבלו בביתה של התובעת שלוש יחות-טלפון. שבהן איימו על יתה. ובאחת השיחות איימו לאנוס תה.

למחרת המישפט מצאה התובעת מערכת האזעקה בדירתה חזר

פרקליטה פינקוס
איוס דרך הטלפון

מישהו הכניס את ידו דרך ריסים וחחק את המערכת בשני ומות. כאשר מצא שכן שבועיים מאו-יותר. מיטען-חומר-נפץ בן 25 זים מוצמד לדלת דירתו של ובע אמנון רודה. היה נדמה כי לה אופנה חדשה: התנכלות ל"שי תביעה.

מישחק הוגן. עד היום היה סטאוטסקו בין עולם הפ" ואנשי התביעה והשופטים. ה"יינים נזהרו שלא להיתפס. ל כיבדו את התובעים והשופ" שהטילו עליהם עונשים כאשר וסו. לא היתה התנכלות אישית

בין שני המחנות. אלא כבוד הדדי. מפעם לפעם היה עברין זה או אחר מתעצבן כאשר נראה לו, כי קיבל עונש חמור מהמגיע לו, ו"השתולל בבית-המישפט. אבל גם זה היה כלול בכללי המישחק ה"הוגן שבין שני הצדדים.

משערים כי היה זה מישפט שוד בנק לאומי. שהביא שינוי ביחסים בין העבריינים והמימסד. כאשר נידון הרצל אביטן ל-15 שנה על חלקו בשוד זה. פנה לשופטת הד"סה בן-עיתו ואמר לה: "מצדי את יכולה להטיל עלי מאה שנות מא"סר, ושהמצפון יציק לך, כי אני חף מפשע."

גם מילים כאלה, הנאמרות ב"עידנה דריתחא. אינן יוצאות דופן בבית-המישפט. אלא שימים אח"דים אחרי מתן גזר-הדין נמצא מיטען-חבלה גדול בחצר של ה"שופטת בן-עיתו. המיטען היה מור"כב מלבנת-חבלה תקנית של זה"ל, בת 250 גרם. שאלה חובר פתיל. ביגלל תקלה בפתיל לא התפוצץ חומר-הנפץ. ונמנע אסון כבד.

הסמיכות הרבה בין המיטען ל"גזר-הדין החמור, הולידה את הח"שד, כי יש קשר בין השניים. אך למרות חקירות מעמיקות של ה"מישטרה לא נתגלה עד היום מי

שומר זיוגר

ניסיון לפיצוץ בחנונית

הניח את הלכנה. על השופטת ושני חבריה בהרכב, יעקב קדמי ומשה טלגם. הוצב בזמנו מישמר מישטרחי. וכאשר נראה היה כי השקט חזר לכנו, בוטלה השמירה המיוחדת.

אחרי שהשופט חיים דבורין הא"ריך את מעצרו של אושרי וישראל דנון, ושיחרר את יתר החשודים ברצח הכפול, הגיעו לביתו כמה שיחות טלפון מאימות. מקורן לא התגלה, ואיש לא נעצר.

אזהרה בילכוד. למישטרה היה ברור, כי יש צורך להציב שמירה גם על השופטים במישפט זה. וכאשר נתמנה ההרכב הדן במישפט, הוצבו שומרים לשופטת חנה אבנור ולחבריה ישראל גל"עדי ונחמה בר.

הצטברותם של כל המיקרים הללו תוך זמן קצר, היא שעור ררה את ההשערה המדאית, כי העולם התחתון ביטל את הסטא"טוסקו שהיה קיים. ואימץ לעצ"מו נורמות התנהגות חדשות, בהן מותר דמם של התביעה והשופ"טים. הדוגמה המפחידה של אי"טליה, בה נהרגים תובעים ושופ"טים ללא הבחנה על-ידי אירגוני טרור שמאלניים הדליקה אור אדום אצל הנוגעים בדבר בארץ. את הביטוי הבולט ביותר לאחר דה זו הביע התובע לנדשטיין, אשר ביקש מהשופט, בעת מעצרו של מוריס מלכה, כי יטיל איסור פירסום על הפרשה. "הדברים חמור

רים ועלולים להכניס רעיונות ל"אנשים אחרים. זכור היטב גל ה"התאבדויות הרציחות על רקע רו"מנטי ששטף את הארץ לפני כמה חודשים", אמר הפרקליט.

חוקן כפוי. המישטרה מתייח"סת בכובד ראש לשני המיקרים האחרונים. למישטרה יש כבר נס"יון מכאיב הקשור בשינוי גישה מצד העולם התחתון. גם בין ה"מישטרה והפושעים היה מעין מצב קבוע של כבדהו וחשדהו. כאשר כל אחד מהצדדים ביצע את תפ"קידו כמיטב יכולתו. אולם בשנה האחרונה ניבעו בקיעים במצב זה. אחד המיקרים הראשונים של חרי"גה מהסטאטוסקו בין הצדדים היה בראשון-לציון. כאשר מיטען של חומר-נפץ התפוצץ בביתו של

שופטת בן-עתו

מיטען חבלה בחצר-הבית

רס"ר אלי מיימון, וגרם נזק רב. האשמים נתגלו כעבריינים מוכ"רים. ביניהם אריה קטלן ומאיר מרציאנו. הם נידונו לשמונה ול"עשר שנות מאסר. אך גם תוך כדי המישפט עצמו נתגלה חומר נפץ מחובר לדלתו של עדה-מדי"נה בתיק, ערב עדותו בבית-המיש"פט.

והיה זה רק חלק ראשון בפר"שה. לטענת התביעה התקשרו ה"שניים מבית-הסוהר אל ידיד צעיר בשם רחמים עטר וביקשו ממנו לנקום במנהל בית-המעצר ברמלה. הקצין רוני ניצן. קטלן ומרציאנו נעלבו ונפגעו עד עומק נשמתם מכך שכל פעם שחזרו ממישפטם לבית-המעצר נעשה בגופם חוקן. כדי לגלות סמים. הם פעלו בשתי חיתות. מצד אחד הגישו בג"ץ, וטענו על-ידי פרקליטם שימחה זיו, כי התקנות שהתירו עשיית חוקן בניגוד לרצונם אינן תקפות. אך בנוסף לכך גם הלכו בדרך המוכרת להם יותר, וביקשו מחב"רם להצמיד רימון לדלתו של מפ"קד בית-הסוהר. גם כאן התגלה המיטען לפני המישטרה. וכיום עומד רחמים עטר לדין בפני בית-המישפט.

בכתב-התביעה שהוגש נגד "חבורת המפוצצים מיפו", מוחמד שגיר וחבריו. הם נאשמים, בין היתר, גם בכך שתכננו לפוצץ את מכונותו של בנימין זיגל. לא היו להם בעצם כל סיבות ישירות למעשה זה. אך לדברי התביעה היו כוונותיהם לאומניות, או כדי לבלבל את המישטרה — להפנות את אפיק החקירה לכיוונים אחר"רים.

בדיקה של כל מיקרי הפיצוצים ונסיונות הפיגוע באנשי-המישטרה, תובעים ושופטים, מגלה, כי אין ביניהם בעצם כל חוס מקשר. בכל המיקרים המניע למעשה היה כנראה נקמה אישית מיידית אחרי גזר-דין חמור.

"גאל הורבין" יעזוב את הממשלה

בינו לבין עזר וייצמן להשגת משה

בין בגין
לדדיין

בקנה-מידה בינלאומי. למישפחת הורבין עסקים בהיקף של מיל"יארדים. בארץ ובחוץ-לארץ, ושר בל הוא מנהל ובעל של שורה ארוכה של חברות השייכות ל"מישפחת האחים מאיר, שאחת מ"בנותיה היא אשתו. שובל גם משוכנע באפשרויות שלו להשיג בחו"ל מימון למערכת-הבחירות.

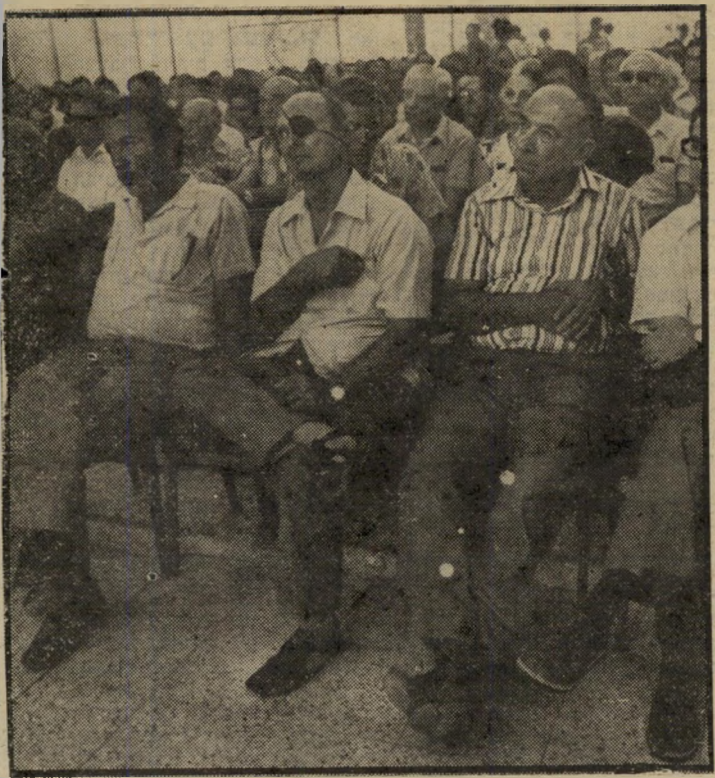
סיבה

חדשה

עדיין לא ידוע על איזה רקע יפרוש הורבין. מילחמתו של הורבין. הנץ, בראשי משרד-הבי"טחון וצה"ל, בעניין קיצוץ התק"ב

מישרדי רפ"י ברחוב בל"פור בתל-אביב נעלם המתח סביב השאלה "נפרוש או לא נפ"רוש?" ליושבראש מיפלגה זו, ח"כ זלמן שובל, כמו לפקידה ה"זוטר ביותר בבניין, ברור לגמרי שהספור נפל. שרהאוצר ייגאל הורבין, מנהיגה של רפ"י, החליט סופית על פרישה.

אולי ביגלל אופיים המיוחד של הורבין ושובל, ואולי משום שה"החלטה נפלה זה עתה, רפ"י היא המיפלגה הראשונה המתכננת ב"אופן מעשי לבחירות. מערכי-כר"חות חלוקת-תפקידים התפקדות של פעילים ועובדים בשכר, הזמנת מידבקות למכוניות והכנת טיר"טא למצע עצמאי הם כיום עיקר

הורבין, דיין ופרץ
הכל מוכן לבחירות

ציב הביטחוני, היא ללא ספק אחד מתעוועי-הגורל. דווקא הורבין, הביטחוניסט והנץ, הואשם, אמנם בחצי פה, על-ידי ראש-הממשלה מנחם בגין ועל-ידי ראשי המער"ת הביטחוניות, כמי שמאיים על ביטחון-המדינה. הכל ברפ"י לוקחים בחשבון ש"פרשת קיצוץ תקציב משרד-הבי"טחון עשויה להסתיים בוותור מסוים לדרישות הורבין, או ב"פשרה שאותה הוא יהיה חייב לק"בל. אך כפי שהתבטא אחד מרא"שי רפ"י: "למחרת נמצא סיבה חדשה שתקרב אותנו לפרישה."

עיסוקיהם של פקידי מיפלגה זו וראשיה. ככר נערכו שיחות עם מישרדי"פירסום גדולים, השבוע יחליטו שובל, יחד עם מי שיהיה ממונה על מערכת הבחירות של רפ"י, ח"כ הדימונאי יצחק פרץ, על משרד-הפירסום שעימו ייחתם חוזה. ועדה מיוחדת, שבה חב"רים שובל ופרץ, בודקת עתה גם את האפשרות להוצאת שבעות מיפלגתי. ראשי רפ"י אינם חוששים "לל"כת על גדול". שני ראשי מיפלגה זו הם אנשים עשירים ביותר, גם

ויסכן את שילטונו של בגין במירון

דיין לרשימה חדשה לכנסת הבאה

פרישתו של הורביץ מהממשלה, ופרישת רפ"י מהליכוד ומהקואליציה, פירושו מכתמות לממשלת בגין. מחשבי החישובים, שפיהם יכולה "סיעת" אחוזה של ח"כ שלמה אליהו, על שלושת חברי הכנסת שלה, למלא את מקורם של הורביץ-שול-פרץ בהצלת הממשלה, לא טרחו לשאול את הכלה עצמה, אליהו, איש העסקים המפוכה, לא יצטרף בשום מחיר לממשלת בגין, שהיא לדעתו, ב"סוף דרכה. שפיק אסעד, הח"כ הדווי בסיעתו של אליהו, הולך אחרי ראש הסיעה שלו בענייני עצומות. אמנם, הח"כ השלישי באחוזה, עקיבא גוף, דאג להדליף לעיתונים כאילו הוא מועמד לקבי"ל תיק סגן-שר, אולם גם אליהו עצמו לועג לידיעה זו. "גוף יכול להציע רק את עצמו לקואליציה, ואפילו לבגין, במצבו הנוכחי, לא שווה גוף כסגן-שר", הוא אמר השבוע.

מדוע החליט הורביץ דווקא עכ"שיו להיענות לחיצים של חבריו

שרי-האוצר הורביץ
לשגוע את המדינה

ברפ"י ולשקול פרישה מהממשלה, תוך כדי שהוא מסכן את עצם קיומה? התשובה לשאלה זו מראה שוב עד כמה מעוותת כל המערכת הפוליטית הישראלית.

הורביץ החליט להצטרף למירון על חסדיו של משה דיין, כשהוא מוכן לוותר לשם כך על מקום בטוח ברשימת הליכוד לכנסת הבאה, ועל מקומו ליד שולחן הממשלה הנוכחית.

היורש של

בן-גוריון

במשך חודשים ארוכים לרצים שובל ופרץ על הורביץ לפרוש מהממשלה, לצאת מהליכוד ולהקים רשימה נפרדת לכנסת הבאה. שובל ופרץ חוששים, בצדק, שגם אם יהיו יתר מרכיבי הליכוד נדיבים כלפיהם, מקומם בכנסת הבאה אינו מובטח ברשימת הליכוד. הם מאמינים כי רשימה עצמאית תוכל להבטיח לפחות שלושה חברי-כנסת לרפ"י.

שובל הזמין סקרי דעת-קהל ב"כמה מכוני-מחקר, והגיש את תוצאותיהם להורביץ. על פי סקרים

הוא. הבורחים מד"ש, שספק אם אחד מפלגיה יעבור אף את אחוז החסימה ומאוכזבי הליכוד שלפי כל הסקרים כוחו בבחירות הבאות יקטן בהרבה, לא למדו די מנסיון הבחירות של 1977 ויסימו בחלקם לתת הזדמנות נוספת לד"ש ב"ב" בוש חדש הורביצי או וייצמני.

חלק ניכר ממצביעי ד"ש-לשע"בר לא יהיו מוכנים להצביע עבור המערך שבראשותו יעמוד שימי"עון פרס ויש להניח שמעטים מ"מצביעי הליכוד יסימו להצביע עבור המערך. על אלה יילחמו גם הורביץ וגם וייצמן כשכל אחד מהם רוצה להחזיק במשה דיין.

שרים לשעבר דיין ווייצמן
מה הבטיח דיין ולמי?

אך גם הבנידוד הורביץ ו"גם הגיס-לשעבר וייצמן מכי"רים היטב את דיין. הם יודעים שדיין לא יתן תשובה סופית אף לאחד מהם עד לשניה האחרונה

ניצחון ראשון

וייצמן עפוף עתה בגיוס כס"פים בארצות-הברית לרשימו החדשה שלו ובגיבוש הצוות המ"ביל את הרשימה. הורביץ רוצה לזכות ביתרון טקטי ולהקדים או וייצמן בהכרזה הסופית על הת"מודדות בבחירות דבר שיקרב לדעתו, את דיין אליה. את האפש"רות על הליכה משולשת דיין-וייצמן-הורביץ שוללים עתה גם הור"ביץ וגם וייצמן, אם כי לשניהם ברור שאם דיין ירצה בהקמת אג"דרוגנים כזה — הוא יקום.

הורביץ יודע שהתפטרותו תבי"לנפילת ממשלת בגין ועשויה ג"להביא לידי הקדמת הבחירות. ה"גם יודע שבכל דקה יכול בגי"להקדים אותו, ללכת לנשיא, לה"גיש את התפטרותו ולהפוך על-י"כך את הממשלה לממשלת-מעב"החוק, להתפטר.

גם אם בגין יעשה כן, יודי"הורביץ שרי-האוצר בממשלת המ"בר, על הליכה נפרדת לבחירו"וייצא למאבקי-בחירות נגד מנח"בגין, בעוד שהוא יושב איתו נ"ממשלה אחת!

„הייתי מוכנה לתת

את ליבי למענו!”

זועקת אלמנתו

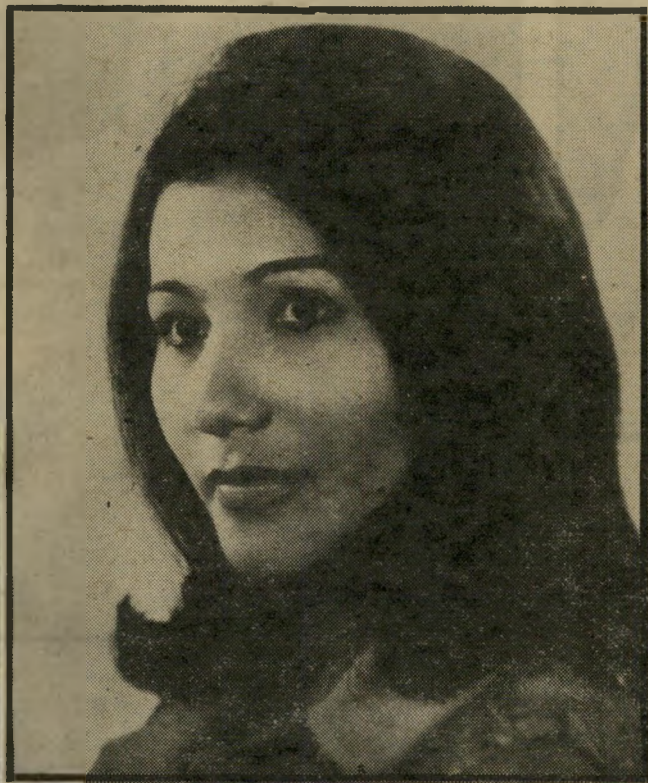
התאילנדית של

אמנון שטרנברג

הטבעת שענדה התאילנדית הדהימה הרבי-חובל הישראלי, היה עליה שם יהודי מובהק: ארנסט

הקפטן שנרצח

מותו של רות

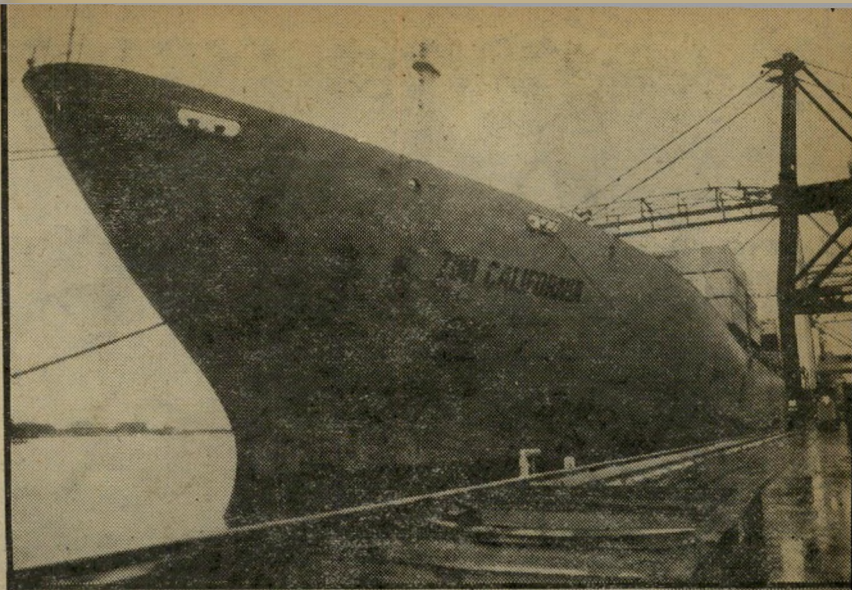
רות סופיאטרה וקפטן אמנון שטרנברג עוד

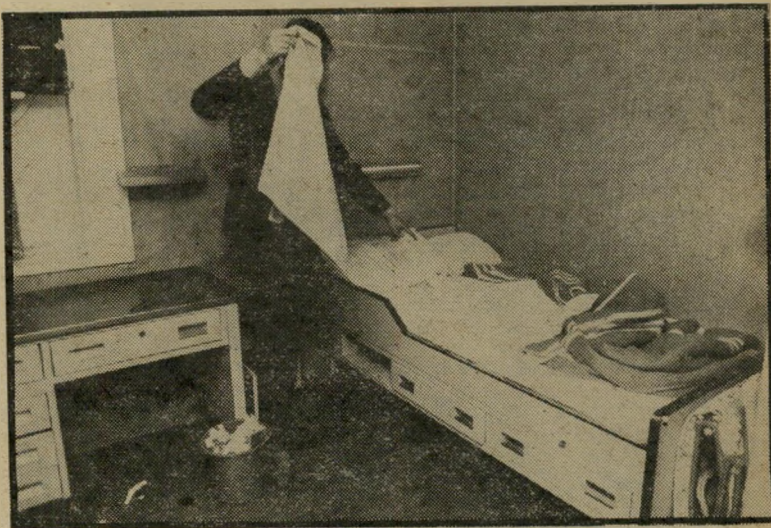
ה' רבי-חובל הישראלי לא האמין ל-מראה עיניו. על הטבעת שענדה הי תאילנדית, שהכיר באחד מרחובות באנג'י קוק, היה חקוק שם יהודי מובהק: ארנסט נתן. אך הקפטן נדהם עוד יותר כאשר הצעירה מלכסנת העיניים אמרה לו: „אם נתחתן, אני רוצה שהילדים שלנו יעברו ניתוח באבר המין.” אחרי שחקר אותה לכוונתה, הבין הקצין הבכיר, כי בת-שיי חו מדברת על ברית-מילה.

כיום, 11 שנים אחרי שנישאו, רבי-חובל אמנון שטרנברג איננו עוד בין החיים. הוא נרצח בשבוע שעבר באוניה צים קליפורניה, בעת שעגנה בנמל-פיראוס, יוון. אלמנתו התאילנדית, רות-סופיאטרה שטרנברג, נותרה עם מיטען זיכר רונות יוצא-דופן, של סיפור חייהם המשותפים, שגם הם יוצא-דופן.

אמנון לא חשב כלל לשאת את רות לאשה. אחרי שהכירו באקראי בילו הי שניים חופשה ברחבי תאילנד. אך רות שמרה על כללי הכבוד הנהוגים בארצה. „בכל בית-מלון שאליו הגענו, הזמני שני חדרים נפרדים,” סיפרה. „הכבוד בתא”

אוניית המוות צים קליפורניה עגנה בנמל-פיראוס, ביוון, כאשר נרצח הקפטן אמנון שטרנברג. הוא יצא ממרסי להפלגת היכרות עם האוניה, לקבל את הפיקוד עליה בחיפה. זאת היתה הפלגתו האחרונה.

מקום הרצח תאו של אמנון שטרנברג באוניה. האיש בחמונה מצביע על המיטה, שבה נתגלתה גופתו של הרבי-חובל. פניו היו מכוסים במפת שולחן. הוא מת כתוצאה ממכות במכשיר כהה על ראשו ופניו.

שליחות ביפאן אמנון ורות שטרנברג יחד עם ילדיהם, בעת שהותם ביפאן. אמנון נשלח לשם בשנת 1976 על-ידי צים, למלא תפקיד מינהלי. משמאל: אמנון ובני משפחתו במסיבת יום-ההולדת האחרונה שלו.

לנד הוא אחד הדברים החשובים ביותר. מתוך הפרטים שהצליח הקברניט לדלות מפני היפהפיה האכזרית, בעת מסעם המשותף, הוא הבין כי היא בת לאב יהודי. החבר לו כי אמה של רות, דאדה, שהיא ילידת בורמה, התחתנה בארץ מורצאה עם מהגר יהודי מאיטליה. אולם בי של התנגדות מישפחתה לנישואים עם זר, היגרו השניים לתאילנד. שם נולדו להם שיבעה ילדים, שרות היא הצעירה שבהם. האב היהודי, שהיה רופא במיקצועו, העניק לכל ילדיו שמות עבריים, על שם האימהות והאבות התנכיים. לשלושת אחיה של רות קרא אברהם, יצחק ויעקב. ואילו לשלוש אחיותיה קרא שרה, ריבקה ורחל. רק לבתיהוקונים העניק, מסיבות השמורות עימו, את השם רות. תחת שמה של האם התנכית הרביעית — לאה.

בקשה

אחרונה

כשרות היתה בת שנתיים נפטר אביה. לפני מותו הורה לאשתו למי סור את טבעתו, שעליה חקוק שמו, לבתם

חובל

נישואיהם בתאילנד

לבעלה, הוא היה עבודה כמלך. היא ראתה את יעודה כמי שצריכה לדאוג שיהיה לו טוב בחיים, ולעשות הכל למענו. בתמונה למטה: אביה היהודי של רות, ארנסט נתן, ואמה, דאדה, מבורמה.

אומרת האלמנה, המשעינה את ראשה רות קשורה מאוד

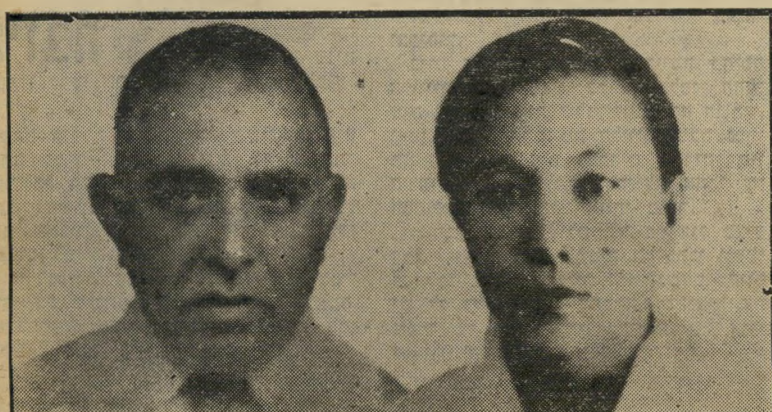
„זה מה שנשאר!“

על מדיו של בעלה. כאשר תאילנדית היתה

רות, כאשר תגיע לגיל 12. האב גם ציווה למול את כל צאצאיו. בקשתו האחרונה היתה, שיקברו אותו בטכס יהודי. לצורך זה מסר לאשתו רשימה של עשרה יהודים המתגוררים בתאילנד. הוא הראה לה את התכריכים שהכין מבעוד מועד ואמר: „תזמיני את האנשים האלה, והם כבר יידעו מה צריך לעשות.“

האשה מילאה בדייקנות אחר כל הוראות בעלה, למרות שהיא וילדיה לא הבינו כלל מה פשרם של הפולחנים המזריים. ארנסט נתן מעולם לא גילה להם את עובדת היותו יהודי, והם לא ידעו אפילו על קיומה של דת כזו. רק כאשר הכירה רות את אמנון, והאזינה לסיפור

(המשך בעמוד 38)

(המשך מעמוד 37)

ריו על ישראל ועל יהודים. הבינה מי היה אביה.

אחרי מותו של האב נישאה אמה של רות בשנית. לרגל הנישואין החדשים העניקה האם לילדיה שמות תאילנדיים מקוריים. רות זכתה בשם סופאטרה, שפירושו "פנים יפות". ואכן שם זה התאים לה. כשהיתה בת 20 נבחרה למלכת-היופי במחוז מגוריה.

באהבה לרות

כאשר פגשה התאילנדית בישראל, היא שהתה בעיר-הבירה בחופשה. אחרי שטיילה עם ידידה החדש ברחבי הארץ, הזמינה אותו לבסוף לבית-הוריה, הנמצא בצ'אנראי על גבול בורמה. כשי הגיעו אל הבית, מיהרה רות לבשר לאימה, כי "זה החתן שלי".

המלכה
רות בגיל 20, כשנבחרה למלכת-היופי במחוז מגוריה, שמה התאילנדי הוא סופ' טרה, שפירושו בתאילנדית "פנים יפות".

מיזבח
רות ליד מיזבח מאולתר שהקימה לזכר בעלה. פניה השתנו לבלי הכר, משנודע לה על מותו.

האם קיבלה את הידיעה בשימחה. היא פנתה לברך את הרבי-חובל, אך אז התברר כי השימחה הייתה מוקדמת מדי. אמנון הודיע לאם ולביתה כי הוא כלל אינו מתכוון לשאת את רות לאשה, וכי מעולם גם לא הבטיח לה זאת. "זה נכון שאף פעם לא דיברנו בפני רוח על נישואין", הסבירה הבת לאמה. "אבל הייתי בטוחה שהוא אוהב אותי כמו שאני אוהבת אותו. חשבתי שאחרי ה-

תקופה שבלינו ביחד, זה מובן מאליו שנחתנו". אולם אמנון טען שהבין את הדברים אחרת. הוא הוציא מכיסו תמונה שלו, כתב מאחוריה הקדשה: "באהבה לרות". ועזב את הבית.

אך אכזבתה של התאילנדית היפהפיה לא נמשכה זמן רב. מקץ חמש שעות הופיע קצין הים הישראלי בשנית בפתח הבית. הוא הושיט את ידו לאמה של רות, ואמר: "אני רוצה להתחתן עם בתך!" השניים נישאו בטקס אזרחי בי תאילנד, ומאו הלכה רות בנאמנות אחרי בעלה לישראל, וכימעט לכל מקום שאליו נשלח במסגרת עבודתו בצים. דרכיהם לא נפרדו, עד למותו הטראגי של הקפטן. נסיבות מותו של אמנון שטרנברג עדיין לא ברורות. הוא הגיע לפני שבועיים למרסיי, בצרפת, שם עלה על ספינת הצים קליפורניה להפלגת היכרות. הוא עמד לקבל את הפיקוד על האונייה מידי הקברניט עקיבא הופמן ברגע שהאוניה תגיע לחיפה.

כאשר עגנה האונייה לחניית ביניים ברפראוס, נתגלתה הגופה עליידי הקברניט הופמן. שטרנברג נמצא מוטל על מיטתו כשהוא לבוש בבגדיו, פרט לנעליים. פניו היו מכוסים במפת-שולחן, ולידו היה מרססר מגואל ברם. הוא מת כתוצאה ממכות במכשיר כזה על ראשו ופניו. לפי החשד הוא נרצח על-ידי גנב שתפס ב-תא, או שחוסל מפני שידע דברים שהייתה יפה להם.

חגורה שחורה

רות שטרנברג בת ה-36 קיבלה את הבשורה המרה בביתה שבחיפה. "אמר נון היה הכל בשבילי", מיררה בבכי. "כלי כן אהבתי אותו, עד שהייתי מוכנה לחתוך את היד שלי בשבילי! הייתי מוכנה לעקור את ליבי עבורו! למענו עזבתי את מולדתי ובאתי לפתוח בחיים חדשים בישראל".

בארץ נולדו לבני הזוג שלושה ילדים. רות, שפניה השתנו לבלי הכר מאז קיבלה את הידיעה על האסון, היתה בתא-י לנד מורה. בארץ למדה בישול ישראלי, והפכה מומחית למאכלים מסורתיים. ב-1976 שלחה חברת ציף את אמנון למי לא תפקיד מינהלי בפיאן. רות, שהצטרפה אליו, הפכה שם עד מהרה לאשה מפורסמת. היא פירסמה חוברות על תבשילים ישראליים. הסלוויוזיה היפאנית הו מינה אותה כמה פעמים לראיונות. בין שאר המאכלים הציגה התאילנדית בארץ השמש העולה את הגפילטע-פיש האשי-כנוי.

ביפאן למדה אשת הקברניט היפהפיה גם בישול מקומי. היא השתלמה בקארטה, וזכתה לענוד חגורה שחורה. נוסף לכך היא התברכה בכישרון ציור, שאותו ניצלה לעיסוק חוברות התבשילים שלה. כשי חזרה עם אמנון ארצה החלה בכתיבת סיפורי אהבה, שאותם היא שולחת לפירסום בתאילנד.

"אני אוהבת את ישראל", אמרה האל-מנה. "אני רוצה להמשיך לחיות פה גם אחרי מות בעלי. אני רוצה שהילדים שלי יגדלו כאן, ויהיו אזרחים נאמנים למדינה". אמנון שטרנברג היה בזמנו הקברניט הצעיר ביותר בצי הסוחר הישראלי. הוא עלה לדרגת רבי-חובל בהיותו בן 28 בלבד. כל חבריו לעבודה מעידים עליו, כי הוא היה אדם נעים-הליכות, שר פנה תמיד לפיקודיו בחביבות. אך יחד עם זאת דרש הקפטן שטרנברג משימעת חזקה. הוא היה אחד מרבייה-חובלים הי מצטיינים ביותר של צים. עובדת היותו ימאי, המפליג באוניות במשך חודשים ארוכים, לא הרחיקה אותו מן התרבות שעל היבשה. חבריו מספרים עליו שהיה אינטלקטואל, ואף שלח את ידו בציור ובפיסול.

ביום הראשון השבוע התקיימה בחיפה הלווייתו של אמנון. בלילה שלפני התל-ויה התפללה רות שלמחרת תזוה השמש. ואכן, כאשר התקיימה הלוויה, שבה נכחו מאות מאנשי צים ומכרים אחרים, היו השמים בהירים לגמרי. כשעה אחרי שהסתיימה, הפך מזג-האוויר סוער. "אמנון ואני מעולם לא ביקשנו מציט דבר", אמרה רות. "תמיד רק נתנו ונסענו לכל מקום שאליו הוא נשלח. היום יש לי בקשה אחת לחברה: להנציח את זכרו של בעלי עליידי קריאה של אחת מאוניותיה החדשות על שמו".

סיגנון חדש בבית-המישפט:

אידיוטי

מהקרטע

והגהגם

פרקליט קדר
עצבני ותוקפן

תביעת-חוב אפורה ורגילה, שהתבררה באולמו של שופט-השלום התל-אביבי בוריס רפפורט, זכתה בעניין רב בהרבה משהיתה זוכה לו כרגיל.

התובע היה טוביה אושרי, שדרש החזרת חוב בסך 5000 דולר, מעד-המדינה בתיק הרצח הכפול רמי ערוסי. כדי שהתביעה תתברר ללא תקלה, ביקש עורכי-דינו של אושרי, נחום צורן, כי בית-המשפט יעכב את יציאתו של ערוסי מהארץ עד לתום המישפט.

"מטרתה של בקשה זו היא להקל על רציחתו של ערוסי", אמרה פרקליטתו, עורכת-הדין נירה לידסקי. צורן מיהר למלא אחרי דבריה: "יתכן מאוד ש'מבקשים לרצוח אותו, בכל זאת הוא שותף לרצח שני אנשים מכנופית ירושלמית', לידסקי חייכה: "האם אתה מבקש מהשופט רפפורט להרשיע את ערוסי ברצח?" כאן התערב השופט: "לא בכל יום יש לשופט בדיון אזרחי לשקול אם

יש משום סכנת חיים לאחד הצדדים". צורן המשיך להתעקש והסביר לשופט כי לשולחו יש יותר מתחילת ראיה, כיוון שהתביעה מבוססת על עדותו של ערוסי בבית-המישפט ברצח הכפול. ערוסי עבד במפעל בר-בקר של אושרי ורחמים אהרוני, וראה את הרצח של עמוס אוריון ועזר כהן. כאשר עצרה אותו המיטרה, החליט להפוך לעד-מדינה, ולהעיד נגד הנאשמים בתיק הרצח. כאשר נשאל בי-מישפט ליחסיו עם בעלי המפעל, לפני הר-מקרה, השיב כי היו בידידות רבה, והם אף הלכו לו 5000 דולר כמה חודשים לפני הרצח, כאשר עמד לשאת אשה.

גביה או גוויה

על סמך הודאה זו בחוב פנה אושרי בתביעה-אזרחית לבית-המשפט, ו-

ביקש לעכב את יציאתו של ערוסי מה-ארץ. רשם בית-המישפט נתן במעמד צד אחד צו עיכוב-יציאה מהארץ נגד ערוסי. אך זה בוטל בעיקבות ערעורה של עורכת-הדין לידסקי. אז שב אושרי לערער בפני שופט בית-המישפט השלום. הוא ניסה בכל כוחו לשכנע את בית-המישפט כי יש מקום להשיב את צו-העיכוב על כנו. "לערוסי אין כל רכוש בארץ. אין לו דירה, מכוננית או כל חפץ אחר ממנו יוכלו לגבות את הכסף לפי פסק-הדין" טען פרק-ליטו של אושרי. "אני מבין שזו שאלה של גבייה" אמר השופט. פנה למוכרתו ואמר לה: "תכתבי גביה באות בית, שלא יהיו טעויות".

בהחלטתו הביע השופט סיפוק מכך ש-למרות דאגותיו האחרות של אושרי, הוא עדיין מקדיש חשיבות גדולה כל כך לתביעת חוב רגילה. הוא שיבח את עורכי-הדין על טיעוניהם המרשימים וקבע כי אינו יכול לבדוק את רצינותה של הטענה כי חייו של ערוסי בסכנה. "טענה כזו מוכחת לרוב בשלב מאוחר יותר בעת מימושה" כתב השופט. והחליט שלא להחר-זיר על כנו את צו-העיכוב היציאה מהארץ.

בין יתר דבריו סיפר ערוסי כי בעת שאושרי התחבא בירושלים, בדירתו של מימון לוי, טילפן אליו לחנות דגים בשוק-הכרמל, וביקש ממנו להביא לו סמים. כיוון שערוסי לא ידע היכן להשיג זאת אמר לו אושרי שיפנה למשה כהן, גיסו של אושרי, והוא ישיג לו את הדרוש. לקבל את הסמים, כפי שקבעו, הבחין כי מכוננית מישטרה ליד הבית, ולכן לא

עדי-מדינה ערוסי צופה בהצגה

עדות זו הועמדו אלון וכהן לדין על החזקת סם והספקתו.

לבוש מהודר

והוסר נסיון

כ יוון שערוריית עומד לעזוב את הארץ מיד אחרי עדותו זו. היא נגבתה בי-בית-המישפט השלום. בפני השופט דוד ברי-אופיר כעדות לאלתר, בפרוצדורה מיוחדת.

פרקליטות המדינה רצתה להדגיש שאינה מייחסת חשיבות לספיה זה של מישפט הרצח-הכפול. היא שיגרה כנציגתה לי-מישפט את עורכת-הדין הצעירה ליאורה גלאט. גלאט מפורסמת בבית-המישפט כי תל-אביב בשל לבושה המהודר. גופה הר-דקיק, משקפיה הגדולים ושערה המתול-תל, אך לא בשל כישוריה המישפטיים. רק לפני חודשיים היא קיבלה את רשיון עריכת-הדין שלה. משך כל מישפט הר-רצח הכפול היא ישבה אמנם ליד פרקליט-המחוז אהרון שדר וסגנו אמנון רודה, אך היתה על חקן של מאזינה בלבד. באותה תקופה היתה גלאט רק מיתמחה.

מולה הופיע באפיוזודה מישפטית זו עורך-דינו של אושרי אליהו קדר. קדר ידוע כעורך-דין אלגנטי, שאינו מרים את קולו ומעולם לא מתחצף אל שופטים. אך ביגלל סיבות השמורות איתו, במהלך מישפט הרצח-הכפול היתה קדר עצבני בי-מיוחד, משטע את דברי התובעים, מת-ייחס אליהם בגסות. קדר טען לא אחת במהלך מישפט זה שהפרקליטות מנסה להשחיר אותו אישית.

לא לדבר

על נעדרים

מ יד אחרי שהשופט לבן השיער ומי-שידוע בחוש ההומור שלו, דויד ברי-אופיר, הזהיר את העד ערוסי שיעיד אמת, אחרת יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק. שאל קדר באירוניה: "לפי איזה חוק? החוק הקנדי?" קדר רמז בכך להסכם הי-מדינה עם ערוסי בדבר הוצאתו לקנדה. ליאורה גלאט זינקה ממקומה: "אני מב-קשת מהשופט לרשום את ההערה של הפרקליט בפרוטוקול. אני רואה בה איום על עד".

עוד היא מדברת קפץ גם קדר על רגליו. ובקול רועד פנה אל השופט ואמר: "אינה אידיוטית! אינני סובל את השטויות האלה. אני מבקש שבית-המישפט יעמיד את הילדה הזאת במקומה". בטרם הספיק השופט הנדהם להתערב המשיך הסניגור ואמר: "אמרתי את דברי בנימה בלתי מבוטלת של הומור. העד עומד לעזוב את הארץ ולפי דברי העיתונות הוא עוסע

תובעת נדאט צעירה וחזרת נסיון

אושרי, בנו של טוביה, וקיבל לידיו את מנת החשיש ושלוש מנות התרואין. והוא אשר מסר אותן לידי ערוסי. על סמך

נכנס. הוא טילפן לכהן, ואמר לו כי ליד הבית היו "הרבה ג'וקים" והם קבעו מיפגש נוסף. במיפגש השני עלה אלון

פרקליט-מחוז שדר השופט לא נזף

לקנדה. צריך מידה רבה של נבונות ורוע לב לראות בדברי איום על העד. זה בוודאי התדרוך שהיא קיבלה מהממונים עליה, המקרטע והמגמגם".

לכל היה ברור למי התכוון קדר. פרק-ליטת-מחוז אהרון שדר, בעל מיבנה הגוף הבינוני והשמנמן הוא בעל-ימם ונעזר בקביים בהליכתו. סגנו של שדר, עורך-הדין אמנון רודה, שבביתו הוטמן באותו שבוע מיטען חבלה, מפורסם בבית-המיש-פט-כמי שמדבר בלחש רב ובאיטיות. לא אחת התבקש רודה על-ידי השופטים לי-הגביה את קולו ולדבר בבירור.

אם היה מישור בקהל שצפה בדרימה, שלא ידע למי מתכוון קדר, הרי שכמה דקות אחר-כך נכנס לאולם, כשהוא מדדה על קביו, פרקליט-מחוז שדר. הוא לא ידע כלל על מה שהתחולל קודם לכן באולם. אך התפתעה הגדולה ביותר באה מצידו של השופט. בריאופיר כמעט ולא נזף בקדר על ההתפרצות החריפה והגסה בי-יותר שנשמעה אי פעם בבית-המישפט בי-ישראל. "אינני רואה כאן ילדה, וזה לא תפקידי להעמיד ילדות במקומן", הוא אמר בהתייחסו ל"אידיוטית". לגבי "המקרטע" ו"המגמגם" הסתפק בריאופיר בבקשה מקדר שלא לדבר על אנשים שאינם נוכחים באולם.

אחרי אלווים פרסלי וצ'ה גוארה - האם בא תורו של ג'ון לנון?

לידתו של מיתוס

מעולם למעמד. היה מי שאמר, כי ברי טניה, שעמדה באומץ מול פלישות וניסיונות פלישה במשך יותר מאלף שנים, נכבשה מבפנים תוך כמה חודשים. אימרות-הכסף של חברי-הלהקה עברו מפה לאוזן וצוטטו בעיתונים באותיות שמנות. כאשר אמר לנון על קליף ריי "ענאנו בפופ", החלו מניותיו של ריצ'ארד להידרדר.

החיפושיות חרשו את אנגליה בקונצרט טים מעיר לעיר. להקות של מאות ואלפי מעריצים ומעריצות — "גרופים" בלשון האלילים החדשים — ליוו אותם לכל מקום. בעיקבות הגרופים פנתה גם דעת הקהל הבוגרת אל החיפושיות. הם החלו להעניק ראיונות ודבריהם התפרסמו בי עמודי החדשות. בכניסה לאולם בעיר יורק, נשאל לנון על-ידי אחד הכתבים, כיצד הוא כתב את שיריו. והוא השיב: "לעיתים אנחנו כותבים אותם ביחד. לרעיתם לא. כתיבת כמה מהם אורכת ארבע שעות; אחרים כעשרים דקות, ויש גם שירים שכתבתם אורכת יותר משלוש שעות". בסופו של אותו קונצרט, שמע הכתב את לנון אומר לחבריו כי נאמר לו שיש נערות המאוננות בשעת ההופעה על הבמה. פול מקרטני, שהבי חיוך בכתב המצוטט, מילמל לעברו: "הרי אנחנו בעצמנו מצויים על במת האוננות". כך הפך הצמד לנון-מקרטני לא רק שני תפים מוסיקאים, אלא גם דמויות מבוקשות לראיון ולציטוט בעיתונות הבריטית.

התופעה של נערות משתוללות לפני ההופעה, במהלכה ואחריה, קופצות מצווחות אל גלגלי המכוניות המסיעות את חברי הלהקה, הולידו את הכינוי "ביטל מניה". ב-1963 היתה שנת השיא של ה"ביטלמניה". סקרן המוסיקה של הטיימס הלונדוני, הנחשב לסולידי שבעיתונים הבריטיים, כתב: "המלחינים יוצאיהם של המוסיקה הבריטית ב-1963 הינם, כנראה, ג'ון לנון ופול מקרטני, שני ה"מוסיקאים המופשרים שבאו מליברפול ואשר שיריהם סוככים מאז תג'מולד האחרון, בחופעת על להקתם, החיפושיות...".

הביטלמניה הגיעה עד מהרה גם לישראל. חלון מפזיזה כאן היה דן בירון, אז תקליטן של קול-ישראל. הוא קיבל תקליט שלהם מלונדון, הניח אותו על המקול והביא את הבשורה לישראל. שנה מאוחר יותר, כאשר ביקש אמרגנם בריאן

החגיגות שתוכננו השנה במלואת 20 שנה לייסוד הלהקה. האמרגן אפשטיין הוא שפעל לטישטוש האישיות של ג'ון לנון, פול מקרטני, ג'ורג' האריסון ורינגו סטאר, ופעל לגיבושה של אישיות משותפת לארבעה. שנקראה החיפושיות. זו טישטשה במשך שנים רבות את האמת על כישרונו היצירתי של ג'ון לנון, כמשורר וכמלחין. הוא היה המנוע, שהעניק את העוצמה לשירי החיפושיות.

ביטלמניה

המיוזג המופלא של הכישרון-היוצר עם הכישרון-המבצע והכישרון-המפעיל של בריאן אפשטיין כבש את תרבות בניי הגרופים באנגליה תוך כמה שבועות. כעבור כמה חודשים שברו תקליטי החיפושיות

ג'ון לנון

יותר פופולרי מאשר ישו

שיות הראשונים את מחסום מיליון העותקים. מוצרי-צריכה נוספים, כמו פיאות נוכריות בנוסח החיפושיות, חולצות טי, טפטים, כרים ושמיות עם דיוקנות ארבעת המופלאים, כבשו את האיים הבריטיים.

עד מהרה הפכו ארבעת חברי הלהקה לאלילים, שאיש באנגליה לא הגיע

את להקת החיפושיות. הוא סיפר: "ידעתי כי יש כנחם להיות גדולים יותר מאשר אלווים פרסלי. ידעתי כי יש כיכולתם להיות האטרקציה התיאטרלית הגדולה ביותר בעולם..." אמר וידע מה הוא אומר. אפשטיין, שהיה סטודנט באקדמיה המלכותית לאמנות הבמה בלונדון, נטש את כל עיסוקיו והפך לאמרגן הביילעדי של הלהקה. הוא שלח את החיפושיות

ג'ורג' האריסון

מורד בלי מטרות

להופעה במועדון-לילה בעיר-הנמל הגרמנית האמבורג. כדי שישפרו את איכויות המוסיקאיות. שם הכניס ללהקה את המתופף רינגו סטאר. הצירוף המופלא לנון-מקרטני החל להגיב שירים חדשים בימי האמבורג שלהם. אפשטיין דאג לשנות את תדמיתם. כעבור זמן קצר היו אלה ארבעה צעירים מליברפול, בעלי תיכונות חדשה, שהתפרסמה מאוחר יותר בעולם הרחב כ"תיכונות החיפושיות". כאשר שבו החיפושיות לאנגליה, היו כבר מעט מפורסמים.

במועדון קאורן, אותו מועדון זעיר שבו החלה הלהקה את דרכה, קבוע שלט על הקיר, המבשר לתיירים ולעולי-הרגל: "זה המקום שבו החלו החיפושיות את דרכן". עריית ליברפול התקינה ברחוב מאתיו את, "מיקדש החיפושיות", לרגל

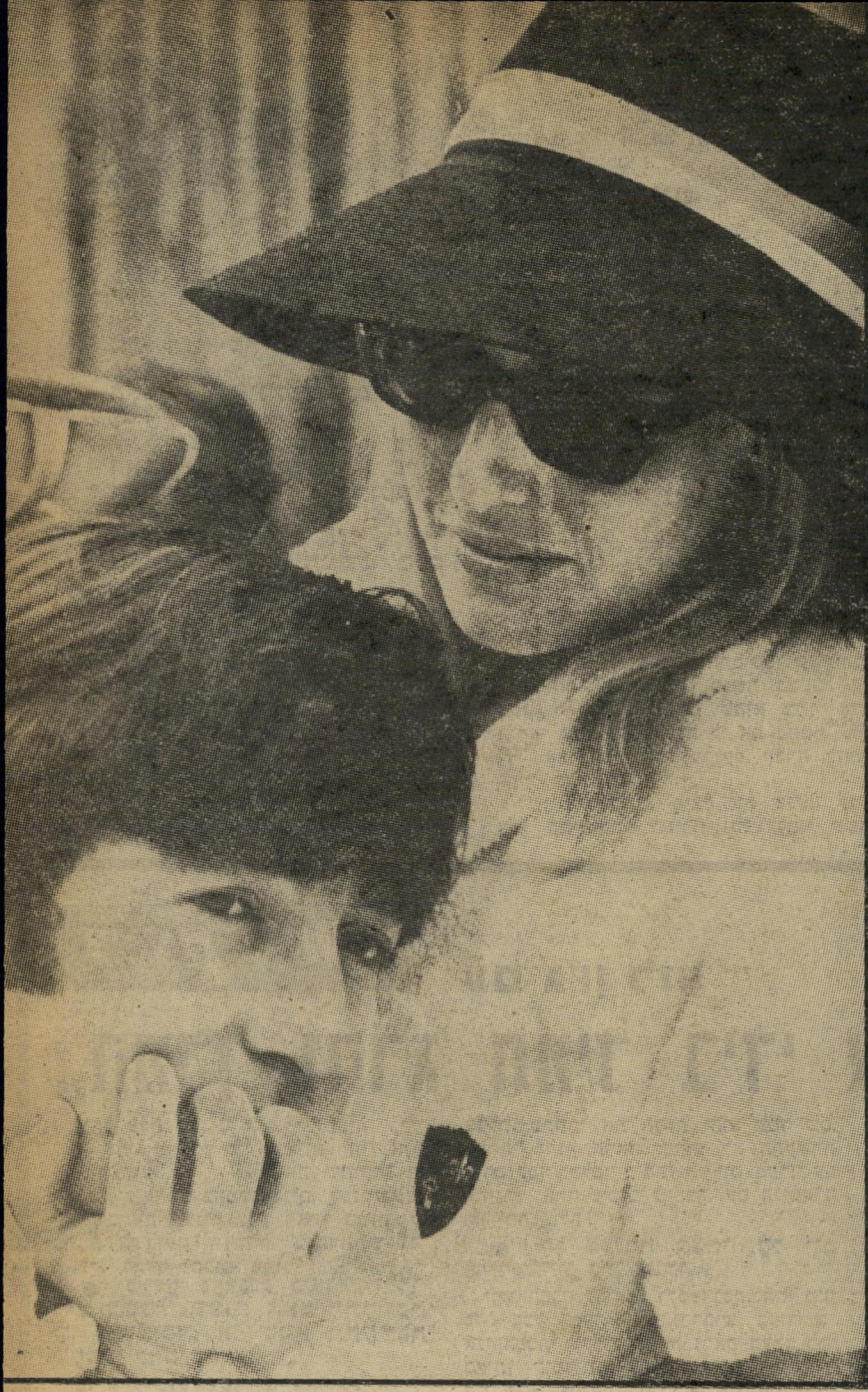
מאבק דיוויד צ'אפמן, צעיר בן 25, יליד מדינת ג'ורג'יה וכן להורים מ'הוואי, עצר את החיפושיות ג'ון לנון כש-שב בחברת רעייתו, יוקו אונו, מאולפן ההקלטות אל ביתו, בבית-הידירות המפורסם. אר הקרוי בניין דאקוטה בניו-יורק, הוא שלף אקדה ורוקן את מחסנית הכדורים בגופו של ג'ון. כמה שעות קודם לכן, כאשר יצאו לנון ואונו מדירתם בת 28 החדרים אל אולפן ההקלטות, קרא צ'אפמן, שניצב בקירבת מקום: "היי, ג'ון!" והושיט לאליל את תקליטו החדש, פנטסיות כפולות, לחתימה. ג'ון נעצר, בניי גוד למינהו בשנים האחרונות, וחתם. אותה שעה ניצב מול בניין דאקוטה צלם-החובב בשם פול גורש. הוא הנציח את לנון חותם על התקליט. תצלום זה הפך מייד לנדבך חשוב באחד מן המי-תוסים הגדולים של המאה העשרים.

ילד האוקיאנוס

לפני ארבעים שנה, ב-10 בספטמבר 1940, נולד בעיר-הנמל ליברפול, אנגליה, ג'ון לנון לאמו ג'וליה ולאביו, שוער בניין שנטש את מישפחתו כשהיה ג'ון רק בן שלוש. האם, שנישאה לגבר אחר, נטשה את ילדה. היא מסרה אותו לידי דודתו מימי, שגידלה אותו עד ימי נעוריו. תו, האם נהרגה כמה שנים מאוחר יותר בתאונת-דרכים, וכמה משיריו בימי החיפושיות הוקדשו לה. כמו השיר ג'וליה שבו כתב לנון: "מחצית הדברים שאני אימרו הינם הסרי משמעות / אלא שאני אומר אותם כדי להשיג אותך, ג'וליה / ג'וליה, ג'וליה, ילד האוקיאנוס קורא לי... כך כאשר אני שר שירי-אהבה, ג'וליה / כאשר אני יכול לשיר את לבי / ויכול רק לדובב את מוחי, ג'וליה...".

בשיר מאוחר יותר, בעידן יוקו אונו שלו, כתב ג'ון לנון: "אמא, תמיד הייתי שלך — אבל אף פעם לא היית שלי...". דודתו מימי לא היתה יכולה לשלוט ביציריו של הנער, והוא פנה ללמוד בבית ספר לאמנות, שם חיפש פורקן לביטולן היצירה שלו. כשהיה בן 16 הצטרף ללהקת-זמר שהופיעה כימערס-חיים בבתי-קפה בליברפול, יחד עם פול מקרטני, ג'ורג' האריסון ועוד שניים שנפלטו עם הזמן מעולם הזמר. פאט באסט וכמיוארט סאמקליה.

יום אחד שמע בעל חנות תקליטים בליברפול, יהודי בשם בריאן אפשטיין,

לנון עם אשתו הראשונה סינתיה
דמות מרכזית בין אנשי הלהקה

היד שלו דומים עד למאד ליוולס. הוא אמר כי מעורר לא קרא את ג'וים וכי ההשפעה היחידה על כתיבתו, המור כרת לו, היא השפעתו של לואיס קארול (מחבר, עליסה בארץ הפלאות)... לנון אמר, "גם אני מתכוון להגזים בכניסתי אל תוך עסקי התרבות הללו..."

הופעת סיפרו הראשון זיכתה אותו ב הערכה מיידית. במדור "דרושים" של ה טיימס הלונדוני הציג מישוה סכום של שתי ל"ש עבור עותק מן המהדורה הראשונה, חתום בידי המחבר. עד מהרה תורגם הספר לגרמנית ואיטלקית. המתרגמת לצרפתית היתה רחל בלורלי, אשתו לשעבר של איש הקולנוע הישראלי-צרפתי משה בלורלי. את המהדורה הפרי גית של הספר התקין מתרגמו של ג'וים לפיגית. הצלחת הספר דירבנה את חנות הספרים הגדולה בעולם, פוליס, להזמין את ג'ון לנון להיות אורח-הכבוד בארוחת-ערב מסורתית לכבוד יום-הולדתו ה-400 של המחזאי ויליאם שיקספיר. ה- ביקוש לכרטיסים היקרים עלה על הברי קוש לארוחה דומה, כמה שנים קודם לכן. אורח-הכבוד היה אז המחזאי ג'ורג' ברנרד שאו.

אימרת-הכנף של לנון פורסמו בכל העיתונים וברשתות הטלוויזיה. הם צוטטו כימעט כדברי אלוהים חיים. למשל: "אני חושב הרבה אודות העתיד... קרא תי מעט על פוליטיקה אבל אני חושב שבבחירות אצביע בעבור מישוה; הרי הפוליטיקאים הללו אינם מבשרים שום בשורה... דבר שאני פוחד ממנו הוא ההודקנות. אני שינא את המחשבה אודות ההודקנות. כאשר אתה מזדקן אתה חש כאילו החמצת דבר-מה. הוקנים מת-ייחסים תמיד אל הצעירים כמו הו אלה גירסה חזרת שלהם..."

ב-1964 נשאל ג'ון לנון האם יימשכו חיי החיפושיות לנצח. הוא השיב: "לא! אלה יימשכו כחמש שנים בקירוב." התהילה רדפה אחרי החיפושיות, וכאשר זכו לקבל את תואר האבירות מיד המליכה, בארמון באקינגהאם, נכנסו אל חדרי

אפסטיין לבקר בארץ עם הלהקה. נאסר הדבר מטעם משרד החינוך והתרבות. הד"ר יוסף מלקמן, איש המישרד, אמר: "החיפושיות ישתיתו את הנוער הישראלי..."

לקשקש בתכשיטים

דמותו של ג'ון לנון, כאיש המרכזי וה- בוגר שבין חברי הלהקה, לא נסתרה מעי- נם של כתבי העיתונות הבריטית. גם גי- שואיו המוקדמים לסינטיה הוסיפו לכך, וכן לידת בנו הראשון, ג'וליאן. המימסד התרבותי הבריטי החליט עד מהרה לאמץ את לנון ואת החיפושיות אל קירבו. ועד מהרה אוכר שמו של לנון בנשימה אחת עם המינגווי ופלאמינגו (מחבר סידרת ג'וימס בונד), כשהתברר שהוא עומד לפרסם את ספר סיפוריו וציוריו בהוצאת ג'ונתן קיי. המוסף לספרות של הטיימס הלונדוני פירסם כמה סיפורים ורישומים מתוך סיפורו העתידי של לנון.

העניין שעוררו באנגליה הגיע לממדים כאלה, שגיבור אל-עלמי, הוולקאנו מונטגומרי, אמר בתוכנית טלוויזיה: "אני חושב שעלי להזמין את החיפושיות אלי לסוף-שבוע, כדי לראות ולהבין אי- זה מין בני-אדם הם..." צייר הקריקטור רות הנודע וילקי צייר באיוונינג סטאנ- דארד את שרי הממשלה הבריטית, בתיס- פורת של החיפושיות. סוציולוגים ופסיכ- לוגים חיברו מאמרים מעמיקים על האור- פן שבו הפכה הגיטארה סמל מיני.

החיפושיות הוזמנו למופע האמנים ה- שנתי, למטרות צדקה, בתיאטרון הנסיך מוולס השוכן בכיכר פיקאדילי בלונדון. החיפושיות היו אמורים להופיע יחד עם מרליין דימרייך ועוד אמני-צמרת בפני המלכה האם, הנסיכה מרגרט, ובעלה הלורד סנאודון. מאות ואלפי מעריצות משתוללות נצבו בשערי האולם, צרחו את הריאייא של החיפושיות. דלתות האור- לם היו סגורות. כאשר הגיע תור החיפ- שיות להופיע בפני הכבודה המלכותית, פנה לנון אל הנוכחים באולם ואמר:

לנון בליל שד יום מפרך

חשיש בחדר השירותים של ארמון באקינגהם

השירותים של הארמון ועישנו שם חשיש. בשלב זה הונצחו כל תנועות הלהקה וכל מוצא פה של חבריה בכתבות. בסר- טים, בספרים ובתקליטים. בקרב בני ה- נוער הרדיקלי במערב נפוצה ההגדרה הבאה: "אנחנו מארכסיסטים-לנונים" טים. כלומר: אנחנו בעד גרושו מארכס וג'ון לנון.

יותר פופולארים

מישו הנוצרי

החיפושיות יצאו למסע ראשון בחו- ל וכבשו את פאריס. דמויות מתוך שירי החיפושיות הפכו נחלת העולם כולו. ה- שיר אלינור ריגבי נפתח כהתבונן בכל כל האנשים הבודדים... הוא מסתיים בשאלה לנונית: "כל האנשים הבודדים, מניין כולם מגיעים? כל האנשים הבוד-

"כל אלה היושבים במקומות המרוחקים, ואשר לא היה להם כסף לרכוש את הכר- טים היקרים, יכולים למהוא כפיים. אלה היושבים בשורות הקדמיות של ה- אולם יכולים לקשקש בתכשיטהם..."

מרכסיסטית-לנוניסטית

מכירת מיליוני התקליטים של החיפ- שיות בכל רחבי תבל, תרמה רבות לכל- כלה הבריטית. דבר שהגיע מאוחר יותר את ראש-הממשלה האדולד וילסון ל- המליץ בפני המלכה להעניק תואר-אצולה ראשוני לחיפושיות. אבל בינתיים דאגו חברי הלהקה, כפי שנאמר באחד משי- ריהם, "לנעוץ את שינינו בדברים ממי- שיים".

מחבר המונוגרפיה הראשונה על החי- פושיות, מייקל בראון כתב: "אמרת לי (לג'ון לנון) שקטעים רבים מתוך כתב-

לנון עם אשתו השנייה יוקו אובו
מאבק על הניהול

פרד מהם. כאשר המריא המטוס בישרה אחת מתחנות השידור של אמריקה: "הייתה היא 6.30 לפי שעון החיפושיות. הם עזבו את לונדון זה עתה, כששטרת פניהם היא ניו-יורק..." בהגיע חברי הלהקה לגמל-התעופה של

דים, לאן הם כולם ייכנסו? את השאלה הזו שאלו אחר-כך במיליוני בתים. היעד הבא במסע הכיבוש של החיפ- שיות היה טבעי: אמריקה. בהגיע החי- פושיות אל נמל-התעופה היתר, ממנו יצאו לניו-יורק, באו אלפי מעריצות להי-

(המשך ממעמד 41)

גיוריו, הם נלקחו מיד אל חדר האני-
שים החשובים מאוד. שם ניצבו בפני
סוללה של עיתונאים. ג'ון לנון שימש
דובר ראשי.
האם תשיר, לנו דבר מה?
קודם עלינו לקבל את התשלום.
**כיצד אתם מסבירים את הצי-
חתכם?**

יש לנו סוכן מעולה ליחסי-ציבור.
מהי השאיפה שלכם?
לבוא לאמריקה.
**האם יש בכוונתכם להסתפר אי-
פעם?**

הרי רק אתמול הסתפרנו.
**האם יש משהו שאתם מקווים
לקחת אתכם בחזרה הביתה?**
כן, את מרכז רוקפלר.
**האם אתם מהווים חלק ממרידה
חברתית נגד הזר המבוגר מכ?**
זה שקר מזוהם.

החיפושיות כבשו את אמריקה. מבקרי
המוסיקה וחוקריה נתנו אלף הסברים ל-
תופעה. שיר כמו תיזמורת מועדון הלב
בית הבודדים של סרג'נט פאפר תואר בידי-
מוסיקולוגים כיצירה כלית וקולית מלאה.
היה ברור כי החיפושיות קרבות במהיר
רות אל שיא הצלחתן. הם מכרו עשרות
אלבומים של תקליטים. יש המעריכים את
המכירה ביותר מ-250 מיליון תקליטים.
הם השתתפו בסרטים כמו לילה של

יום מפרץ והציגו והשמיעו את קולם
בצוללת צהובה. הם הגיעו אל פיסגת הר
הצלחה העולמית.

בניו הפחדנים

של טריקי דיקי

ב-1968 הציגה אמנית יפאנית בשם
יוקו אונו תערוכה מעבודותיה בלונדון
(כותב שורות אלה ראה את התערוכה;
האמנית הוסיפה את המבקרים מול קיר
לבן, ואמרה להם בקול לוחש: "תרמינו
לעצמך שכאן תקוע לו מסמר שחור").
בתערוכה זו פגש בה ג'ון לנון, וכעבור
כמה ימים נטש את רעייתו ואת בנו.
יוקו אונו, בתו של בנקאי יפאני עשיר,
מבוגרת מלנון בשבע שנים (ילידת 1933)
קיבלה בצעירותה חינוך יפאני קפדני.
היא השתלמה בפיתוח קול ובפריטה על
פסנתר. כמו כן למדה פילוסופיה ושירה.
אחר-כך נשלחה ללמוד במובחר שבקול-
ג'ים האמריקאים לנשים, קולג' שרה לור
רנט, ונישאה למלחין יפאני אוונגרדי.
עימו שבה ליפאן ושם התמסטה קשריהם.
היא חזרה לניו-יורק ופגשה בבעלה הר-
שני, **אנשטוני קוקס**, שהוא צייר אמ-
ריקאי נודע. היא ילדה לו את בתם קלו-
קו. אחרי גירושיה מקוקס עברה להת-
גורר באיי הבתולה.
לנון חש שהוא מיצה את שניתן למי-
צות במסגרת החיפושיות. לפני עשר

שנים, בהיותו בן 30, אמר: "החיים קצ-
רים מדי, לפתע אתה בן 30 ורואה את
כל שמתרחש בעולם, ויש כל כך הרבה
מה לעשות, ואין לך זמן לעשות דבר,
היות ואתה עסוק בלעשות כל מיני דבר-
ים שכולם מצפים ממך לעשותם".
לנון פירסם תקליט אישי, יחד עם יוקו
אונו, ובו שירים כמו גיבור מעמד הפוע-
לים, שבו הוא מאשים את העולם בכך
שהוא מכביר, "פועלים מסוממים מדת,
מין ומלוויות". שיר נודע אחר בתקליט
זה הוא האשה היא הכושי של העולם.
בתקליט זה דיבר על השיגעון של אמ-
ריקה: "בניו הפחדנים, גזוזי השיער של
טריקי דיק (כינויו של ריצ'ארד ניקסון)
ופוליטיקאים ניוורוסים, פסיכים עם דו-
עות קדומות..."

"אני רוצה למות

לפני יוקו"

בשנות ה-70 נכנס להפגמה מלאה. בי-
חד עם הרעיונות המיסטיים ילידי המז-
רח-הרחוק, אותם שאב מיוקו אונו, הוא
ניתק עצמו בהדרגה מהוויות העולם הזה.
בי-1975 נולד בנם שון. אמרגנים שונים
הציעו לו ולחבריו 200 מיליון דולר עבור
הופעה פומבית אחת בניו-יורק — אך
ג'ון סירב.

לפני כשנה החליטו לנון ויוקו לשוב
אל חיי האמנות. הם עשו זאת בעזרת

עם ג'ון לנון

המלך נהרג תמיד בידי אנשי חצרו!

בוד שון את הסרט צוללת צהובה, והוא
שב מדירתם בריצה ואמר: "אבא, האם
היית זמר... האם היית בחיפושיות?" ואני
השבתי לו, כי כן, אכן הייתי זמר בי-
חיפושיות.

**מדוע שיתפת פעולה עם
יוקו בתקליט זה?**

זה כמו מחזה — אנחנו חיברנו את
המחזה ואנחנו גם משחקים בו. ג'ון ויוקו
— אתם יכולים לקבל את זה או להתי-
עלם ממך... אחרת (הוא צוחק) זה פרה-
וגבינה, יקירתי! להיות ביחד עם יוקו,
עבורי זה הכל. אני אינני מעוניין כלל
לשיר אם היא אינה נמצא בסביבה. אנחי
נו כמו עוזרים רוחניים איש לרעהו. כאשר
פרשתי מהחיפושיות, חשבתי לעצמי "אלו-
הים אדירים, אינני צריך עכשיו להאזין
לפול. לרינגו ולג'ורג'". אבל זה הרי משר-
עמם עד מוות להיות כלוא בתוך אולפן
הקלטות. אינני זקוק עוד לאותו חלל.

**אנשים רבים מאשימים את
יוקו בהתרחקותך מהחזקה ובני-
פון "החיפושיות". מה בדיוק התי-
רחש?**

מאז שעבדתי לבדי בהסרטה כיצד ניי-
צוחתי במיזחמה (1966) חברתי לפרוש מהי-
חיפושיות, אלא שלא היה לי אומץ לכך.
הזרע נטמן למעשה כאשר הלהקה חדלה
להופיע בפומבי, ולי היה קשה בלי ההור-
פעות על הבמה. אבל גם תחדתי לצאת
מתוך קירות הארמון הזה. הרי זה מה
שהרג את אלויס פרסלי. המלך נהרג
תמיד בידי אנשי חצרו. הם מפטמים אר-
תו. הם מגזימים במשקאות שבהם הם מלי-
עטים אותו. כדי שישמח על צורתו. רוב
האנשים המצויים במצב הזה כימעת ואיי-
נם מתעוררים ממנו. יוקו הראתה לי מה
משמעו להיות אלוויס-חיפושית. מוקף בי-
עברים נצצים התפסים לשמור על המצב
כמות שהוא. זה הרי מצב של מוות מדרי-
מה. זו הצורה שבה סיימו החיפושיות —
לא היה שום "פילוג".

**האם אתה מתגעגע לעיתים
לאתם ימים טובים ורחוקים?**

לא. מה שעשה את החיפושיות לחיפוי-
שיות היה חלקם ביצירת אותן שנות הי-
60. ומי שחושב שאם ג'ון ופול יוכלו יחד
עם ג'ורג' ורינגו הרי שהחיפושיות יקומו
לחיים, הוא מישור שיצא בדעתו. החי-
פושיות נתנו את כל שהיה להם לתת —
ואפילו יותר מזה. ארבעת החבר'ה שהיו
את הלהקה לעולם לא יוכלו עוד לשוב
ולחיות להקה. אפילו אם יחפצו בכך. מה
אם פול ואני נהיה ביחד? זה עשוי להיות
מאוד משעמם...

בדלת. פתחתי את הדלת והוא עמד שם.
אמרתי לו: "תראה, מדוע לא התקשרת
קודם לכן בטלפון? היה לי יום מפרץ עם
התינוק ואתה ניכנס לך כך, עם הגיטארה
הארורה שלך?"

**תן סקירה קצרה עי יום
אחד בחיי ג'ון ויוקו.**

יוקו הפכה לדואגת ולמפרנסת. היא מטר-
פלת בכל עסקי הבנק והרכוש, בעוד ש-
אני הפכתי עקריבית. זה נראה בערך כמו
באותן קומדיות, אבל בצילום אחורנית.
אני שואל אותה: "טוב, אז איך היה היום
במישרד, יקירתי? האם את רוצה איווה

בדלת. פתחתי את הדלת והוא עמד שם.
אמרתי לו: "תראה, מדוע לא התקשרת
קודם לכן בטלפון? היה לי יום מפרץ עם
התינוק ואתה ניכנס לך כך, עם הגיטארה
הארורה שלך?"

**עזרכות הלימוד ה'ינו
בתיסוהר... בני שאל
אוח': אבא האם היית
בחיפושיות... יוקו**

**הראתה לי מה זה להיות
אלוויס-חיפושית, להיות
מוקף בעבדים נרצעים...**

**קוקטייל? לא מצאתי את נעליהבית שלך,
והחלצות טרם חזרו מהמכבסה." אני מר-
דע לכל עקרותיבית. שאני מבין עתה
מדוע ועל מה הן צורחות. חיי התנהלו
סביב ארוחותיו של שון. הקפדתי על הר-
דיאטות שלו (לנון מתכוון לארוחות הר-
צמחוניות והמקורביוניות הנהוגות בבני-
חם) ואם השאלה היא, האם יוקו נוהגת
לדבר על עסקים כאשר היא חוזרת הבני-
תה, אז התשובה היא: אני עקריבית
עשיר, אבל אני מעורב לחלוטין בעסקיו.
מדוע החלטת לשוּב ולהקי-
ר יט?**

מכיוון שלא היה טעם כלשהו לטפח
קאריירה מעבודת הבית שלי. מה גש שבי-
9 באוקטובר הייתי בן 40 ובני שון בן
חמש. והרי מוטב שתהיה לי אפשרות
לומר לו, כי "אבא יכול לעשות דבר-מה
נוסף על מה שהוא עושה בבית". והוא
לא ידע כלל על מעשי. קרוב לחמש
שנים לא אחזתי בידי גיטארה. אבל בחג-
המולד הקודם השכנים שלנו הקרינו לכי-

לרגל צאת אלבום שיריו פנטסיות כפול-
לות, שהוא מיקבץ של תמונות מתוך הניי-
סואי, שבר ג'ון לנון את שתיקתו הר-
ארוכה. שארכה כחמש שנים. לפני כעשר
רה שבועות העניק לנון ראיון מיוחד לי-
כתבת השבועון ניוזוויק. ברברה גראוסי
טארק. להלן קטעים מתוך הראיון.

**מדוע נעזמת מאורי-הזרקי
רוב בשנת 1975? האם התעייפת
מן המוסיקה, או שמא התעייפת
מעסקי מוסיקה?**

זה היה מעט משניהם. מאז שמלאו לי
22 הייתי כבול לחושים מחייבים. הייתי
תמיד במצב ש"ציפו ממני ל...". ציפו ממני
לחבר מאות שירים ביום שיש, ציפו ממני
להוציא תקליטי-יחיד בשבת, ציפו ממני
לעשות דבר זה או דבר אחר. אבל אני
הפכתי להיות אמן מפני שהפצתי בצמח-
אות — הרי לא התאמתי לכיתה או למישר-
רד. העצמאות היא הרי יתרון לעומת כל
החסרונות של אי-הוודאות. אבל הנה הפכר-
תי לפתע מוליך ומוביל של חברת תקי-
ליטים. בעל מחייבות לתיקשורת, בעל
מחייבות לציבור. כך איבדתי את העצ-
מאות שלי.

**מדוע פרשת כמשך חמש
שנים?**

אם אתה מכירה את תולדותינו, הרי
ידוע לך שלקח לנו זמן רב מאוד עם
שהגענו לתינוק משלנו. ואני חפצתי, עם
לידתו של שון, להעניק לו חמש שנים
מלאות של אבהות. את בני הראשון, ג'ון
ליאן (מאשתו הראשונה, סינטיה), שהוא
כבר גדול, החמצתי. עתה הוא בן 17.
בוקר. הוא משוחח איתי בטלפון על רצוי-
נו באופנוע. חוץ מזה אני אוהב לקרוא.
בעיקר היסטוריה. ארכיאולוגיה ואנתרופו-
פולוגיה. קראתי שבתרבויות אחרות הילד
אינו מצוי בקירבת אמו עד הגיעו לגיל
שנתיים. אני גם משוכנע שרוב מערכות
הלימוד ה'ינו בתיסוהר. רק כאשר שלח
תי את שון לראשונה לגן-הילדים, הבנתי
ששלחתי אותו לשם כדי להיפטר ממנו.
בעוד שלמעשה רציתי לראות אותו בבית.
**דפנו מקרסני יוש תיאוריה
שאתה הסתגרת מכיוון שחשפת
כבר לעשות את הכד — ועכשיו
אתה חפץ להיות אתה עצמך...**

למה אתה מתכוון. כלל הרוחות? פול
הרי אינו יודע כלל מה אני עושה עכ-
שיו — הוא הרי סקרן כמו כל האחרים.
הוא כבר עברו יותר מעשר שנים מאז
שהיו לי קשרים אמיתיים עימו. עכשיו
אני יודע עליו מעט מאוד, כשם שהוא
יודע מעט מאוד עלי. וזה כלום. לפני
קרוב לשנתיים נשמע יום אחד צילצול

ג'ון ויוקו
דרך היסטוריה

מודעת-ענק, שפירסומה עלה להם קרוב
ל-20 אלף דולר. הכותרת הייתה: "מיכ-
תב מג'ון ויוקו לאנשים השואלים אותנו
איך, מתי ואיפה?" משך השנים האלה
פירסם לנון חמישה ספרים שונים, שדנו
במוסיקה, באיכות הסביבה בצידקת מע-
מדיהפועלים.

כמה שעות לפני הרצח אמר לנון, בי-
ראיון לתחנת-שידור מקומית בניו-יורק:
"אני רוצה למות לפני יוקו..." ואכן,
מארק דייוויד צ'אפמן עשה זאת. לנון
לעולם לא יגיע לגיל 64, עליו כתב בשירו
כאשר אגיע לגיל שישים וארבע: "כאשר
אודקו ואאבד את שערותי / שנים רבות
מהיום / האם תמשיכי לשלוח לי / את
זר ברכות יום-הולדתי עם בקבוק של
ייק... האם תאכילי אותי / כאשר אגיע
לגיל שישים וארבע? / תם את תהיי
זקנה / ואם רק תאמרי את המילה, הרי
שאוכל להמשיך ולחיות במחיצתך..."
התנהגותה של שונו מיד אחרי הרצח
מדהימה. היא סיפרה בפומבי כיצד הס-
בירה לבנה על הקירות את אביו. ציטטה
אונו את בנה: "עכשיו אבא הוא חלק
מאלוהים. אני חושב שכאשר מתים נע-
שים גדולים הרבה יותר, כי המת נעשה
חלק מכל דבר."

לכל סוכני חברת התקליטים וההפקות
של ג'ון לנון שלחה אונו מיברק: "אני
מודים לכולכם על זרי הפרחים ששלחתם
לג'ון, אולם בעתיד אנא תרמו את הכסף
לקרן הרוח". והו מסד הצדקה החביב
על ג'ון, והוא יודה לכם מן המקום שבו
הוא נמצא עתה. ג'ון אהב את המין הר-
אנושי והתפלל למענו. אנא התפללו עתה
אתם למענו — כאהבה, יוקו רשון."

רבע מיליון צעירים וצעירות נאספו
ביום הראשון שעבר בטנטרל פארק, ניו-
יורק, למיפגן התייחדות עם לנון, שכמוהו
לא ידעה העיר מעודתה. "חיוון סוריאליסטי"
ט"ו, קבעו העיתונאים האמריקאים.
לאיש לא היה ספק, כי בעצרת ההתי-
יחדות ההמונית הזו הנצו לראשונה זרעי
המיתוס החדש, שנשמנו במיליוני לבבות
רק כמה ימים קודם לכן — בעת הרצח.

פעם היה זה ג'יימס דין שהרטיט את
הלבבות וכבש מיליונים בהליכתו השופה
ובדיבורו המחוספס. היה זה "מורד ללא
מסרה" (כך נקרא סרטו המפורסם. שהוקר
רן בישראל תחת שם מטעה מרד הנועורים).
צעיר אחר, שהפך לאגדה עוד בחייו, הוא
אלוויס פרסלי. מילבד בלוריתו, שנראתה
משומנת תמיד, היה לו גם מסר, אלא
שאיש לא הבינו בדיוק.

אחריהם הופיע צ'ה גווארה — הלוחם
האגדי, שחשב כומתה שחורה לראשו.
נשא תתימקלע על כתפו ותיקירופאים
בידו. זקנו המדובבל ודרג'הייסטורים שי-
עליה עלה לבלי שוב. מתוך סיכחון והכי-
רה מלאה, הפכוהו לישו חדש. ואמנם מיל-
יוני מעריצים נסתפחו אל דגלו, מבלי להי-
בין דבר וחצי דבר בבשורה החברתית
על-פי צ'ה.

ועתה נפתח עידן לנון.

רחל מרחלת על כל העולם

הסוד התגלה

רק בנתניה

לקחת פרץ כזה, ולסגור אותו שבוע שלם בין ארבעת הכתלים של חדר אחד, ואפילו זה החדר היפה ביותר בבית המלון המפואר ביותר, זה עוול משוע.

הביטו בתמונה ושפטו בעצמכם. השם **פמלה רובין** אינו אומר הרבה לישיר אלים, אבל בצרפת הוא מתקשר עם תצור גות'אופנה, בעיקר של בגדיים נועזים ובגדים תחתוניים.

ובכן, הצרפתית הסקסית הזאת נחתה בלוד לפני כשבועיים, כשבידה תיקינסי עות קטן ומעט בגדים. הרבה אינה נוהגת

פמלה רובין
חייל במקום מאהב

ללבוש, וכעבור שלוש שעות כבר שכבה פרקדן על ספסל השיוף, מנסה לחטוף כל טיפת שמש, עלייד המים הצלולים של בריכת-השחייה של מלון נתניית.

מיטב התתיכים שבין התיירים האירוי פים, שחפצו מאוד לגשת אליה ולהציג עורחם בעניין מדיחת שמש-השיוף, נרתעו מהר מאוד, כשגילו את הישראלי הענק שישב לידה כשומר. מאוחר יותר נעלמו השניים במלון, ורק הארוחות שהוזמנו לחדר העידו שהם עדיין בחיים. כעבור שיבעה ימים בדיוק חזרה הפצצה הבלוני דית אל מקומה, על שפת-הבריכה, כאילו לא קרה דבר.

אני מודה שממש התפוצצתי מסקרנות. אחרי כשעה של יפיה נישתי לשאול אותה, דוגרי, כמו בין אשה לאשה.

מסתבר שהסיפור פשוט מאוד. פמלה רובין מדגמנת בבית-אופנה בפאריס. היא פוגשת שם יבואן-אופנה ישראלי מקסים, שאחרי יומיים של היכרות מזמין אותה להתארח בעיר-היהלומים, במלון מפואר, על חשבוננו. פמלה נענית. כשהיא נוחתת בארץ ונפגשת שוב עם אותו יבואן, הוא מסביר לה שהוא חושש שאשתו האוהבת תסתייג מרומן כזה, כך שכדאי שכל ה-עניין יישאר סוד. הוא משכן אותה בבית המלון שבנתניה, ולמחרת הוא מגיע כשי הוא לבוש מדי-מילואים של צה"ל. ה-שניים מסתגרים יחדיו שבוע תמים.

זה מה שנקרא שירות-מילואים בנוסח ג'נרדן.

הגבר שלא יודע לאמר לא

"הן פשוט נכנסות אליו למיטה, והוא מתעצל לזרוק אותן משם." טוענים מקרי רביו של במאי-הקולנוע **אסי דיין**, ש-הוא בנו וממשיך דרכו של ח"כ **משה דיין**.

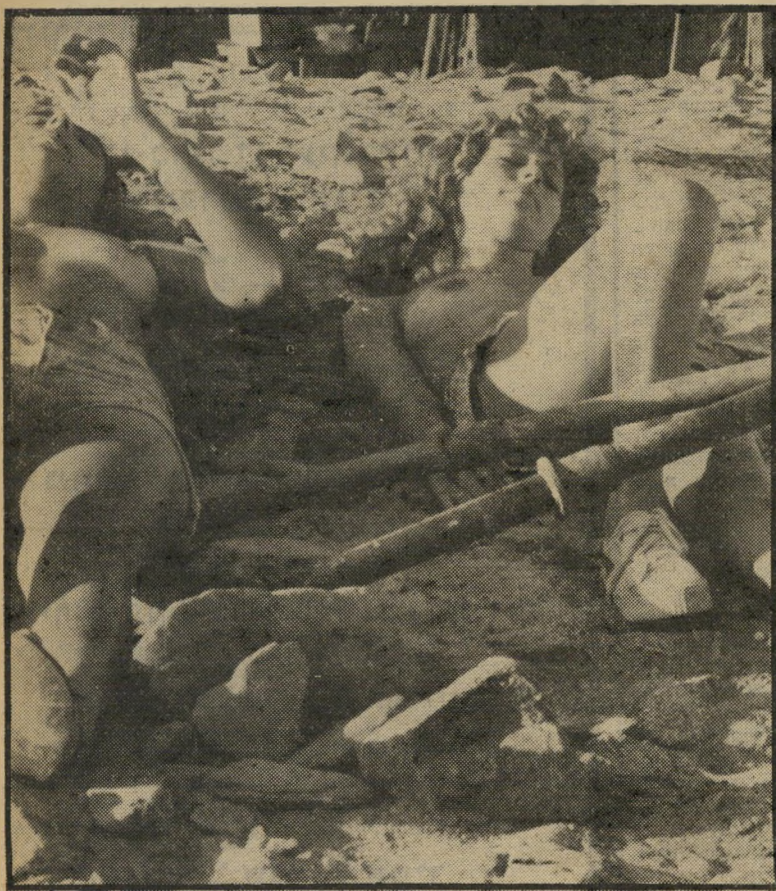
"אני תמיד נראה מאוהב. לכן תמיד חושבים שיש לי רומן עם כל מי שריר-אים אותה איתי," מצטדק אסי.

מאז שנפרד אסי מאשתו, **אהרונה דיין**, מפיקה בטלוויזיה, מדביקים לו כל מיני רומנים. נכון שהוא עזב את ביתו שליד סביון, שבו מתגוררים שני ילדיו ואשתו, ונכון שהוא לא-עומד-להתגרש, לפחות לא בשלב זה. אך כל זה לא מפר-ריע לו לביים סרטים בשיטת הסרט הנע-הוא סיים את חלק ליום אחד, וכבר פנה לכתוב תסריט חדש בשם ענן ישראל חי — שם זמני וביים אותו צ'יקי-צ'ק. יחד עם זאת הוצע לו לככב בסרטה של **בר-ברה כהנא** — ינסל.

עם כל העיסוקים האלה הוא מוצא גם זמן לרומנים, קצרים או ארוכים, ונראה מפעם לפעם עם חתיכות שונות באירור-עים שונים.

מאז שנפרד מאהרונה לא היה לו רומן רציני אף לא עם אחת. אך בסרטו מלך ליום אחד, שם שיחק בתפקיד ראשי **קרוליין לנגפורד**, שחקנית ממוצא אנגלי, שהיא בתו של במאי-הטלוויזיה **בארי לנגפורד**, סיפרו לי כולם, שהוא מנהל עימה רומן אמיתי.

האמת היא, שידעתי כל הזמן שהשניים בילו בצוותא כל רגע פנוי בעת ההסר-טה. כאשר התחיל להסריט את ענן ישר-אל חי, וירד עם כל הצוות לאילת, החי-ליט לשתף גם בסרט זה את קרוליין. גם הפעם סיפרו לי המרגלים הפרטיים שלי, איך הוא מבלה כל לילה בחדרו שבמלון עם השחקנית היפהפיה.

קרוליין לנגפורד באימת
אהבה צמודה לעבודה

היא מאוהבת בבמאי, אך מכיוון שהסרט הסתיים, יש סיכוי ששוב לא יתראו. לאסי עצמו אין זמן לרומנים ממוש-כים. הוא עסוק כל הזמן וממשיך במסור-רת שלו — לצאת עם חתיכות שונות בכל הזדמנות. אומרים לי שהוא גם אב מסור לזמנה-מסטיק, וחבר טוב של פרודתו, אהרונה.

סמכו עלי, אם יתאהב במישהי — אדוות לכס.

המשעשע בכל העניין הוא שלאסי יש רומן עם קרוליין רק כאשר הוא עובד בסרטים. בין סרט לסרט הוא פשוט לא רואה אותה ולא נפגש עימה. המרגלים הנאמנים שלי נשבעים לי, שהיא מאוהבת בו עד מעל הראש היפה שלה. קרוליין היא בחורה חמודה וסימפאטית. היא לא מרחיבה את הדיבור על הרומ-נים שלה, אך אני משוכנעת שהיא יכולה להשיג כל גבר, אילו רצתה בו. כרגע

סלט נוסח ישראל

סה את מקומה של **גלי עטרי**. הזמרת **ירדנה ארזי**, יפהפיה ורוה, בעלת שני ער ארוך וחלק, שרה במופעים שונים. השניים היו פעם בשלישיית הזמר שור קולד-מנטה-מסטיק, ומאז הן חברות שור-בות בלב ובנפש.

בשבוע העמוס של חנוכה שרה ירדנה בפסטיבל הזמר לילדים, וגם הינחתה את המופע. לכן היתה עסוקה מאוד, ולא יצאה לבלות בערבים. ואז נראתה ידי-דתה הטובה, לאה לופטין, באחת המסי-בות בעיר עם המהנדס **נתן תומר**, שי-הוא החבר המאוד-קבוע של ירדנה. בין לאה לנתן אין שום רומן, וכל אר-חם שהרימו גבה כאשר ראו את השניים מרקדים במרץ, יכולים להירגע. ליבה של לאה שמור לחבר הקבוע שלה מזה כמה שנים, המוסיקאי **אריק רודיק**, שגם הוא היה עסוק מאוד בשבוע של חנוכה. לאה עזבה בגללו את בעלה, רופא-השי-ניים, ומאז היא ואריק לא נפרדו. נתן תומר, לעומת זאת, הוא גרוש מי-אשה נאה בשם **עדה תומר**. עדה מנ-הלת כיום את בוטיק-הבגדים שנמצא מתח למיספרה מפורסמת בתל-אביב. עדה לא נשארה לבדה זמן רב. בימים אלה אפשר לראות אותה במקומות שו-נים עם המלחין המוכשר **קובי אשרת**, שהוא כבר שנים רבות בעלה של **אלי-שבע**. קובי מכחיש שעזב את הבית בגלל עדה, אך הוא ממשיך להראות עימה בחברה.

הזמרת **לאה לופטין**, יפהפיה ורוה, בעלת שיער בלונדי ארוך ומתולתל, היא כיום חברת להקת חלב ודבש. היא תפר

יובל נדב ושייט פגל
חילופי נשים לעבודה

העיתונאי

השובב

פעם היה לצהרון מעריב צלם מצויין בשם **שייט פגל**. הוא היה בעלה של בחורה בשם **תחיה**, שהתאהבה בעמיתה, **הנניה הרמן**.

תחיה ושייט התגרשו. תחיה וחנניה התחתנו, ושייט חזר במרץ לשוק הרור-קים. גם בעיתונות החליט לפתוח דף חדש, ועשה הסבה מיקצועית. הוא הסך כתב, והתחיל לצלם את הכתבות שלו.

תוך כדי כך, ובמהלך כמה ראיונות עם כוכבות-בידור, התאהב השובב פעם כזו ופעם באחרת. כל זה היה נכון עד שצדה עינו את **יובל נדב**, זמרת מצליחה בי-להקת בצל ירוק '80.

הכל התחיל בכך שהוא ראיין אותה, ונדלק עליה בו במקום. מאז, וזה כבר כמה חודשים, השניים הם צמד שקשה להפריד ביניהם. שייט ויובל עדיין אינם מדברים על נישואין, אך כל מי שמכיר אותם מוכן להישבע לי שזה רציני.

גרושתו, תחיה, ילדה בינתיים ילד לי-חנניה, וכל צלעות המלבן, או המשולש, שקועות באושר רב.

יום א' - 21.12.80

סניף ירושלים - צביקה - טל' 419735
אסיפה פומבית על "דרכה של ההסתדרות"

בבית אגרון, בשעה 20.30, בהשתתפות:

רן כהן, דן יעקובסון,
אפרים אושנים

יום א' - 28.12.80

סניף נתניה -

רח' שמואל הנציב 26, נתניה

אסיפה פומבית ב"בית רמז", רח' רמז,
בשעה 19.30, בהשתתפות:

מתי פלד, יוחנן פרס, רן כהן

יום שישי 26.12.80

סניף חיפה - רח' הרצל 59, טל' 662478

"שיחה בשניים" בהשתתפות:

ד"ר מאיר פעיל ופרופ' שבח וייס

אורח הסניף, במועדון הסניף, בשעה 20.00

סניף באר-שבע - ת.ד. 3266, ב"ש

23.12.80 - שמואל אמיר

24.12.80 - מאיר פעיל

בפרטים נא לפנות למרכז שלי" - טל' 03-290257

1.1.1981

סניף רמת-גן - הרצל 73 א'

רמת-גן - טל' 730072

בשעה 20.30 - **חיים ברעם, יו"ר הנהלת שלי"**

פנאי לכך. הוא מסתפק בצירורים הקנויים שעל הקירות. את חופשותיו מבלה כספי תוך כדי עבודה. "כשאני נוסע לחוץ-לארץ, זה תמיד במיסגרת העבור דה". הוא מספר. "אבל אני מנצל את הגזירות האלה גם כדי לנח קצת. אני אוהב במיוחד את לונה דון, שאלה יש לימישפחתי זיקה רבה. עוד מהתקופה שאבי למד שם מישפטים. גם אני למדתי במ"ש שנתיים בתיכון באנגליה. אבל לצערי אני לא יכול לשהות זמן רב בחוץ-לארץ. הנה, רק לפני זמן קצר הזעיקו אותי ארצה

רידה אותה במיוחד. "אני אשה עצמאית". אומרת הרעיה הנאה. "אני לא תלויה ברמי. אני גם לא חושבת שהייתי רוצה את זה. יש לי עיסוקים משלי. אבל אני דווקא מאוד מתעניינת בעבודה של בעלי. את מירב האינפורמציה אני שור אבת בהעיתונות, כי לרמי אין זמן לספר לי.

"לבית-המישפט אני לעולם לא הולכת איתו. אני לא רוצה שיגידו ששני מחטטת בעבודה שלו. העבודה שרמי מקדיש זמן רב ל"עבודה לא מפריעה לי. אבל בכל זאת, כשהוא מביא בשבת עבודה

(המשך מעמוד 26)
יחד עם זאת הוא אינו דוחה גם לקורות אחרים. "זה לא נובע מ"רדיפת בצע", אומר כספי. "אני נהנה מהעבודה שלי. עורך-דין זה מיקצוע, שלא עובר בו יום שהוא דל. פרקליט פוגש אנשים מכל הסוגים. זאת עבודה מאוד מעניינת."

כספי הוא דור שביעי בארץ הן מצד אביו והן מצד אמו. הוא נולד בירושלים העתיקה. מישפחתו הגיעה לארץ לפני 200 שנה מלטיביה. סבו של כספי, מרדכי, היה הרקליט של לטביה בירושלים ובעל סוכנויות-ביטוח בעיר. הוא היה גם ממייסדי שכונת תלפיות, שאלה עבר לגור בערוב ימיו.

האב מיכאל עשה את לימודי המישפטים שלו בלונדון. אחרי שסיים את שירותו הצבאי, החליט רם כספי הצעיר ללכת בעיקבות אביו. הוא למד מישפטים באוניברסיטה העברית בירושלים. ב"שנת 64" קיבל את הרשיון והחל את הקריירה שלו כפרקליט. כבנו של עורך-דין מכובד וידוע, לא היה לכספי בעיות בקבלת עבודה. עלייתו בסולם ההצלחה היתה מובטחת. כיום הוא נימנה על השורה הראשונה של הפרקליטים בארץ.

כאשר סיים כספי את לימודי המישפטים, הוא הציב לעצמו גיל של פרישה - 45. כיום, ארבע שנים לפני המועד, הוא מחזיק עדיין בהחלטתו הנושנה. אך ה"פרקליט המפורסם אינו מתכוון לצאת לגמלאות.

כספי הוא פעיל וחתיך במפלגת העבודה. בעבר השתייך לרפ"י. ב"69 היה זה כספי שהקים יחד עם העיתונאי דן מרגלית את התנועה שתמכה בשר-הביטחון דאז, משה דיין, לתפקיד ראש-הממשלה. כיום נימנה כספי עם מחנהו של שימ"עון פרס, שעבורו הוא עושה נפשות בתנועת אל"ף (אזרחים תומכי פרס).

לידידיו מספר כספי כי בחר להמשיך בקריירה פוליטית. הוא אינו מסתיר את כוונותיו. להגיע בעתיד לכהונה שר בממשלת-ישראל. "לא הבטיחו לי דבר", הוא טוען. "אבל אני מאמין שאצליח להתקדם בכוחות עצמי. אני חושב שיש לי מה לתרום." כספי מתכוון להיבחר לכנסת ה-11. בעוד ארבע שנים. שם הוא מקווה לבסס את מעמדו במפלגה, כדי להגיע לישיבת השר הנכספת.

אשה טובה

בבית

מרות תוכניותיו הפוליטיות, הוא אינו נהוג לב"ר את לקוחותיו בהתאם ל"עמדותיהם המדיניות. הוא גם אינו חושש מפגיעה בתדמיתו. כתוצאה מכך שייצג לקוח זה או אחר. כך נאות במנו ללמד סניגוריה על דן ורד, שנאשם בעבירות חמורות על ביטחון המדינה. "פנו אלי או חברים ואמרו לי שייצגו של ורד עלול לפגוע בי", הוא מספר. "אך חרף האזהרות קיבלתי את החתי. אני מאמין שעל פרקליט להגן על כל אדם, גם אם הוא בעל דעות קיצוניות."

כספי זכה לפירסום רב כשקיבל לידיו, יחד עם פרקליטים אחרים, את ייצוגו של הקבולן בצלאל מיר, רח"ל, בתביעת הדיבה שהגיש נגד הארץ.

עורך-הדין המפולפל זוקף את יכולתו להקדיש שעות עבודה כה רבות למיקצועו לזכות אשתו. אחי. "יש לי אשה טובה", הוא מלאה. "היא הורידה מעלי את נטל הטיול בענייני הבית. כך שיש לי חופש להקדיש את מירב זמני לעבודה."

אחי היתה בעבר בעלת בוטיק לבגדי גינס. כיום היא מטפלת באוסף העתיקות והציורים שבי בית. העובדה שבעלה מקדיש זמן מועט לחיי המישפחה אינה מסי

עם סבא
מרדכי כספי, שהיה הקונסול של לטביה בירושלים ובעל סוכנויות-ביטוח בעיר. בתמונה נראה רם כספי כשהוא בן שנה. מישפחתו נמצאת בארץ מזה 200 שנה.

עם אבא
מיכאל כספי, שהוא עורך-דין ותיק, ביום שבו קיבל רם כספי את רשיון-העבודה. בין האב והסב, הנראה בתמונה למעלה, קיים דימיון יוצא-דופן.

לעניין דחוף. חמישה ימים לפני המועד המתוכנן.

מלבד הנסיעות יש לכספי אהבה אחת גדולה - הים. הוא אינו מוותר על ההזדמנות לקפוץ אל המים. "אני אוהב לצלול. אבל שלא כמו זיגל, שתחביבו הוא ציד תתי מימי. אני צולל רק כדי להתבונן." רם כספי הוא כיום מפורסם יותר מאביו. מיכאל, לכאורה נראה ש"הוא עומד בראש המשרד, אך רם ממחר לתקן את הטעות. "אבא היה ונשאר הכוכב של המשרד. בגיל 64 הוא ממשיך להופיע מדי יום בבית-המישפט. זהו דור של נפילים. אני למדתי ממנו את כל מה שאני יודע. ובכל יום אני ממשיך ללמוד ממנו."

עמיתיו מקנאים בהצלחתו. ואמר גם. "אפשר להכחיש שכספי נחשב כיום לאחד מעורכי-הדין המעולים ביותר בארץ. לזכותו נזקפות הצלחות רבות. אך יותר מכל מהווה פרקליט הצמרת דוגמה לכל שלחית עורך-דין זה עסק משתלם."

הביתה. אחרי שבוע עמוס, זה קצת מרגיש. כשהוא מגלים את מעירה לו."

עסק

משתלם

רם ודאית, הנראית צעירה מכפי גילה, יש שלושה בנים. הגדול שבהם, גיא בן 18, משרת בצה"ל כסירן. גיא ושני אחיו הקטנים, דן בן 16 ויריב בן 11, נחושים בדעתם ללכת בעיקבות אביהם. הם רוצים להיות עורכי-דין. גם לאימם היו בעבר כוונות דומות. היא החלה ללמוד מישפטים בלונדון, אך לא השלימה את הלימודים.

את הפורקן הכימעט יחיד מ"עומס העבודה האימתני מוצא ה"אב שעות הבודדות. שבהן הוא מבלה במישחקים עם בניו. הפרקליט הנמרץ הוא חובב שחמט, אך אינו בוחל גם בששי-בש. בעבר עסק גם בציור, אך כיום אין לו

„אני הרגתי אותו!“ הודיעה אירמה

ליבניובה (משמאל) בטלפון

למישטרה, אך אחרי כך העידה:

„אבא ירה במחזר שלי“

בורים עמד מולי, כשבידו אקדח שלוף מכוון אלי. הוא חבש פאה נוכרית והרכיב מישקפיים. אבל זה לקח לי חצי שניה בלבד כדי לזהות אותו. הוא התקרב אלי ואמר: „היום זה הסוף שלך! אני הייתי בשוק. נשארתי לעמוד במקום מבלי שהייתי יכולה לעשות דבר.“ אירמה ליבניובה בת ה־25 רעדה עדיין

„אבא הסתכל לצדדים, הבנתי שהוא מחפש משהו כדי לזרוק על בוריס. בוריס הרגיש בו, קפץ מעלי וניסה לתפוס את האקדח שהשאיר על המיזנון. למזלנו היה אבי זריז יותר. הוא תפס את האקדח לפני בוריס, כיוון אותו אליו ואמר ברור סית: „עצור! להרים ידיים!“ אבל בוריס לא עצר. הוא התנפל על אבי וניסה להר

מאוחר יותר היא שינתה את גירסתה, וטענה, כי אמרה את שאמרה מתוך בילבול. גם האב תמך בגירסתה החדשה של בתו, וטען שהוא ירה במוסייב מתוך הגנה עצמית. אך החוקרים לא הסתפקו במעצר האב. היו להם גם כמה שאלות להציג לאירמה.

אקדח מוברח מרוסיה

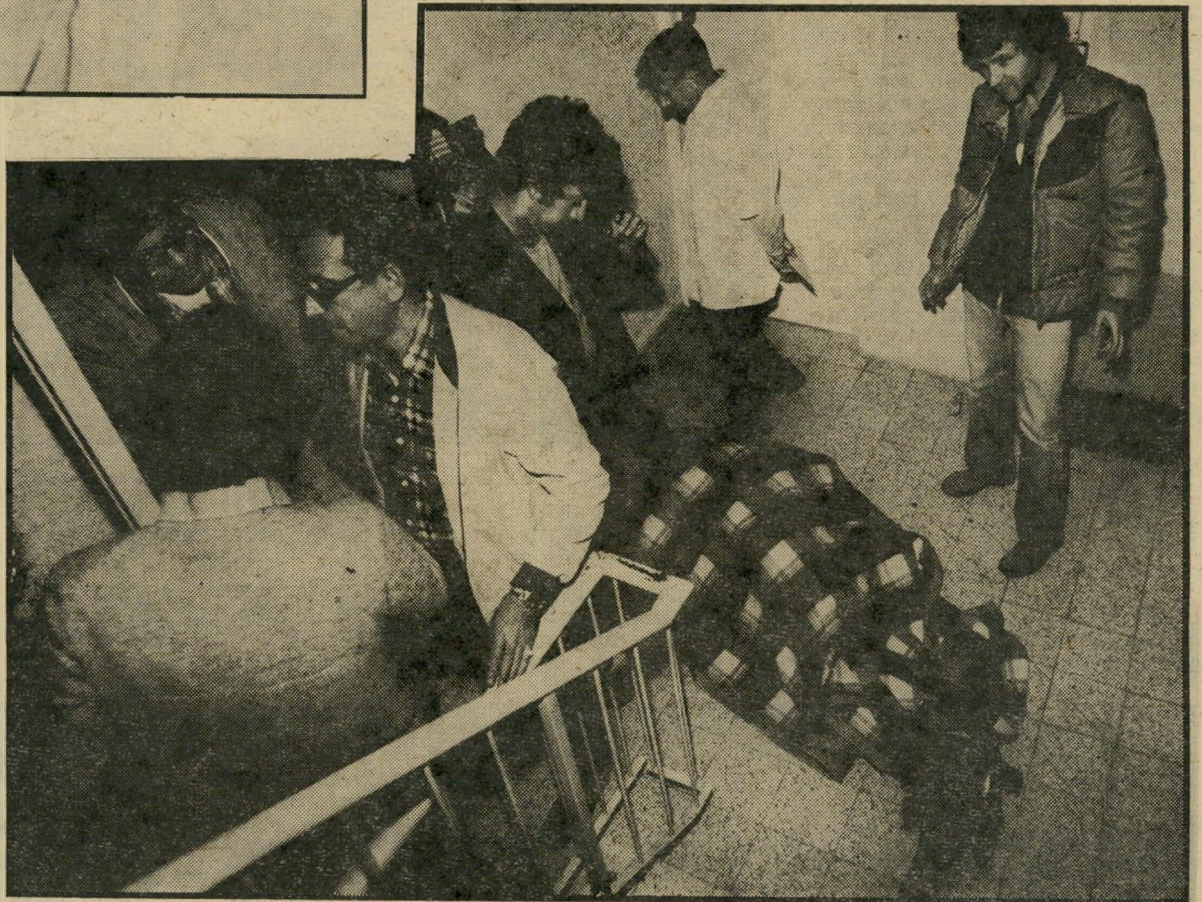
„את ירית בו בעצמך!“ נאמר לאירמה בחקירה במישטרת חולון. „אביך קיבל עליו את האשמה כדי להגן עליך. אנחנו יודעים שזאת האמת!“ אך אירמה סירבה בתוקף להודות בכך. „האמת זה

ההרוג

בוריס מוסייב לא היה טלית שכולה תכלת, אך כל מכרו מעידים עליו שהיה בעל לב רחב.

מה שסיפרתי לכם, ענתה לחוקרית, „יו“ תר אין לי מה להוסיף!“ החוקרים לא התייאשו. „אבא שלך הבי ריח את האקדח מרוסיה, כשעלה לארץ לפני שנתיים וחצי.“ הטיחו בפני אירמה. „את כתבת לו מהארץ שבוריס עושה לך צרות. לכן תיכננתם יחד לרצוח אותו!“ אירמה הדפה גם התקפה זו. „אם תיכ

הגופה במקום המוות חוקרי המישטרה ניצבים ליד גופתו של בוריס מוסייב, המונחת על שולחן עמוק בשמיכה למרגלות

כאשר הגיעו השוטרים לזירת הירי, אירמה, היה כבר בוריס מוסייב ללא רוח-חיים. הוא היה גבר חסון במיוחד, אדם רגיל היה מתמוטט, קרוב לוודאי, ברגע שפגעו בו הקליעים. שגורו מטווח קצר באקדח ברטה. אך בשל חוקו הרב הצליח בוריס לצאת מהדירה בצעדים כוש-לים. שם הידרדר במורד המדרגות.

את המישטרה הועיקה אירמה בעצמה. היא התקשרה למוקד מדירת אחד השכנים. ביומן המישטרה רשום, כי היא הודיעה בטלפון ש„מישהו נהרג, בואו מהר!“ כשנשאלה על-ידי היומנאי מי הרג אותו, ענתה: „אני הרגתי אותו!“

ציא ממנו את האקדח בכוח. „פתאום שמעתי יריה. תפסתי את הראש בידים ועצמתי את העיניים. ואז שמעתי עוד יריה. כשפתחתי את העיניים ראיתי את בוריס מתנדנד. הוא החזיק את הידיים על החזה, שממנו נזל הרבה דם. והלך בצורה כזאת לעבר הדלת. הוא יצא לחדר המדרגות ושם הוא נפל.“

המישטרה לא קיבלה את סיפורה של אירמה כעובדה מוגמרת. היא עצרה את אביה, זליג ליבניובה בן ה־57, כחשוד ברצח בוריס מוסייב בן ה־42. שלדבריו אירמה חזר אחריה בלהט תוקפני במשך תקופה ארוכה.

מהתרגשות, כשתיארה באוזני חוקרי המישטרה את הדרימה שהתרחשה בליל היום הראשון שעבר בדירתה, בקומה ה־7 תשיעית והאחרונה של רב-קומות, ברחוב המיפרץ 27 בקריית-שרת בחולון. שיאה של דרימה זו הפך טרגדיה.

„פיתאום בוריס התנפל עלי“, המשיכה אירמה בסיפורה. „הוא אמר כל מיני מילים גסות, שמהן הבנתי שהוא מתכוון לאנוס אותי, ואחרי-כך אולי גם להרוג אותי. בוריס הניח את האקדח על המיזנון, נתן לי את הפה הפיל אותי בכוח על הספה. הוא כבר התכופף וכימעט נשכב עלי, כשראיתי את אבי נכנס לחדר.

ננו את כל זה שנתיים וחצי מראש, מדוע חיינו עד היום? השבחה, הרי אני סבלתי מבוריס במשך שלוש שנים, וחזק מזה, אבי הצליח בקושי להבריח שר שרת-זהב מרוסיה, שאותה החביא בציר נור של המקרה שהביא איתו, אז איך הוא היה יכול להביא אקדח?

לבסוף השתמשו החוקרים בקלף האחרון. אם לא תספרי לנו את האמת נעצור אותך! איימו על אירמה, אך לצעירה יפתהמראה היתה גם תשובה לכך: אם אתם חושבים שהצעד הזה יהיה נכון, אני מוכנה גם לזה. אין לי שום טענות, אם ישנה אפשרות, אני אפילו מעדיפה שתשחררו את אבי ואני אשב במקומו. האב זליג ליבניובה נשאר אף הוא דבק בגירסתו, שלפיה הוא אחראי למותו של מוסייב. הוא הובא להארכת-מעצר בפני שופט השלום התל-אביבי עמיקם פיאלי-קוב. המישטרה הפתיעה וביקשה רק שיי

האב החשוד ברצח, זליג ליבניובה, קיבל בברית-המועצות את גיבור מלחמת-העולם השנייה ומדליות.

הראייה שאירמה ובוריס היו בירידות, בתמונה הם נראים מבלים ביחד, אחס בתמונה. עומדת משמאל: אחותה של אירמה, סנה.

שה ימי-מעצר נוספים, למרות שבבקשת המעצר נכתב בפירוט שהמדובר בחשד לרצח, דבר זה יכול להעיד על כך, ש-חוקרי המישטרה נוטים להאמין, כי המדובר באמת בהגנה-עצמית, והם מעוניינים במעצר רק לשם השלמת החקירה. השופט אישר את בקשת המישטרה והאריך את המעצר כמבוקש. ביום הראשון השבוע, בחום ששת ימי המעצר שוחרר זליג בערבות. אירמה שכרה עבור אביה את עורך-

הדין החלונני אדי שגיא, שהופיע בדיון על הארכת-המעצר. שגיא הודיע, כי לדעתו, "הוא מיקרה קלאסי של הגנה-עצמית". זה יהיה, כפי הנראה, קו ההגנה שינקוט שגיא בשעת הצורך.

גיבור חשוד

ברצח

מ אז האירוע הטראגי מתגוררת אירמה בבית הוריה באזור. המישטרה אסרה עליה לעת עתה להיכנס לדירתה בחולון. אירמה היא גרושה מזה חמש שנים ואם לבת בגיל שש. היא עלתה ארצה יחד עם בתה, לפני שלוש וחצי שנים, מהעיר בקוא, לחוף הים הכספי, בברית-המועצות. בעלה לשעבר שוהה כיום בארצות-הברית.

אירמה היא מורה למוסיקה, אך היא עובדת עתה כמטפלת בעולים חדשים ב-מרכה-קליטה ברמלה. היא גם מנגנת בפסנתר בחוג לבלט, בבית ווקר ברמלה. זליג ליבניובה הגיע ארצה שנה אחרי אירמה, יחד עם אחותה הצעירה, סנה בת ה-21. בברית-המועצות זכה האב ל-כבוד רב. הוא לחם במלחמת-העולם השנייה, ניפצע תוך כדי חירוף נפשו. על כך קיבל את אות גיבור המלחמה, שהוא הציון-לשבח הרם ביותר שחולק באותה תקופה, וכן זכה במדליות נוספות. גם בארץ זכה החשוד לכבוד. הוא נבחר לכהונת יושב-ראש ועד העולים באזור, התקבל כחבר באירגון נכי המלחמה. איש

הקורבן ואשתו

לילי בגדשווילי יחד עם בוריס מוסייב, בתקופה שבה היו נשואים. השניים התגרשו לפני עלותם ארצה מגרוזיה. בארץ חודשו הקשרים ביניהם. לילי מתייחסת בסלידה לטענות של אירמה.

בוריס היה פושע. אם רק הייתי מסוגל, לית, הייתי יורה בו. אבל לא אני הרגתי אותו. אבא עשה את זה מפני שלא היתה לו ברירה. אחרת היה בוריס הורג את

לא היה מאמין כי גיבור-מלחמה בעל שיער שיבה ותווי-פנים האומרים הדר, ימצא עצמו מאחרי סורג ובריה. מעצרו הדחים את מכריו הרבים.

אמה של אירמה, רחל ליבניובה, הגיעה ארצה רק לפני שלושה חודשים. עם בואה אוחדה המישטרה והשימחה גאתה. אך היא לא נמשכה זמן רב. פרשת הסתבכור תה של אירמה עם בוריס העיבה על ה-שימחה. האם נקלעה לתוך הקלחת הזו, בעודה עושה את צעדיה הראשונים ב-ארץ. עתה היא שבורה לגמרי.

בתה הקטנה של גיבורת הדרמה, ראדה, נלקחה בינתיים לבית קרובים. אירמה עצמה עדיין מבובלת מאוד. מילבד ביי קוריה התכופים אצל אביה, המוחזק ב-תחנת המישטרה בחולון, היא שוהה כל העת בבית ההורים, יחד עם האם והאחות. חרף המצב הקשה שבו היא שרויה, הס-כימה אירמה לשחזר את אשר התחולל, לדבריה, בדירה, ולגולל את השתלשלות הפרשה הארוכה שהביאה למותו של מוסייב.

סיפרה אירמה ליבניובה:

האמת היא שרציתי להרוג את בוריס. אני חייבת להודות שחשבתי על זה פעמים רבות. הייתי מוכנה לעשות כל דבר כדי להיפטר ממנו. אבל חסר לי האומץ לזה.

בוריס הרס את חיי. הוא הפך אותי שבר-כלי. בגלל איבדתי את הטעם לחיי. רציתי להתאבד. יום לפני מותו אחרתי לאחרתי שאני חושבת על התאבדות. הסיי

הבת משחזרת

כיצד הרג אביה את המחזור שלה. השיחזור נערך עלי ידי העולם הזה, בעזרת אירמה ושני מתנדבים, לפי-הגירסה שמסרה אירמה למישטרה. בתמונה למעלה מדגימים המשחזור ואירמה כיצד איים עליה בוריס באקדח. במציאות לבש בוריס פאה ומישקפיים, בתמונה הראשונה משמאל מדגימים אירמה והמשחזור כיצד הפיל אותה בוריס לספה. בתמונה השנייה משמאל מדגימים כיצד נאבקו בוריס ואביה של אירמה, שנכנסו במפתיע לדירה וחפס את אקדחו של בוריס, בעוד אירמה אוחדת בראשה. תוך כדי מאבק זה ירה האב במחזור שתי יריות מטוח קצר, אשר גרמו למותו.

בה היחידה שלא עשיתי את זה היא בתי. מספיק שאין לה אבא. לא רציתי שלא תהיה לה גם אמא.

איומים בחדר

השירותים

ה יכרתי את בוריס לפני שלוש שנים. הוא עלה מגרוזיה חצי שנה לפני כן, והיה יושב עם החברים הגרוזינים שלו בבית-קפה ליד הבית שלי בקריית-שרת. פעם, כשעברתי עם הבת שלי ליד הקפה, הוא הלך אחרי והתחיל לדבר איתי. הוא הציע לי תכרות, אבל אני אמרתי לו שאני לא מעוניינת.

מאז הוא היה הולך אחרי בכל פעם שהיה רואה אותי. הוא ניסה לשכנע אותי לצאת איתו, אבל אני המשכתי לסרב לו והתעלמתי ממנו. לבסוף הוא התחיל לאיים עלי. הוא אמר לי שהוא מעולם הפשע, ושכדאי לי לחשוב על זה. כי אין לי מי שיגן עלי, וזאת לא בעיה לחטוף את הבת שלי. בהתחלה המשכתי להתעקש, אבל במשך הזמן נכנעתי לו. באמת הייתי אז לבד בארץ ולא ידעתי מה לעשות. בוריס התחיל לבוא אלי הביתה, ומחוסר ברירה הייתי מכניסה אותו. במשך הזמן השתלט בוריס על הבית והתנהג כאילו הוא שייך לו. כשאני הייתי מעירה לו על כך, היה מכה אותי ומאיים עלי. פחדתי ממנו ולכן נתתי לו לעשות מה שהוא רוצה.

ככה זה נמשך כמה חודשים, עד שאבי הגיע ארצה. ביקשתי מאבי שיבוא לגור אצלי, כדי להיפטר בדרך זו מבוריס. ואמנם בוריס הפסיק לבוא לי. אבל הוא המשיך להטריד אותי במקומות אחרים.

רחל זליג ליבניובה בצעירותה. רחל, שעלתה ארצה מברית-המועצות לפני שלושה חודשים בלבד, הוכתה בהלם כתוצאה ממעצרו של בעלה בחדר לרצח. זליג הוא יושב-ראש ועד העולים באזור.

החשוד ואשתו

לה בדירה. מדוע אם כן לא עלה האב, שביקש ללוות את בתו כדי להגן עליה, יחד עימה לדירה? ואם אכן המתין ליד הכניסה לחדר-המדורים, הרי שבוריס לא היה יכול להיכנס מבלי שהאב יבחין בו. מאין צץ לפתע, וכיצד ידע שאירמה תגיע לדירה דווקא באותה שעת לילה? סיפורה של אירמה חושף שוב בעיה חמורה, הצצה ועולה חדשות לבקרים: אולת-יד וחוסר-מעש הגובלים בהפקרות, שמגלה המיטרה בדרך טיפולה בתלונות של נשים מוכות. נראה שלא היה די ברצח כרמלה אשכנזי, במיקלט לנשים מוכות בהרצליה (העולם הזה 2186), וברצח חות ותקיפות חמורות נוספות שאירעו מאז, כדי לשים קץ לאדישות המיטרה.

„הוא לא היה אדם מושלם“

בורים מופיב לא היה טלית שכולה תכלת. הגבר הג'ינג'י, שעלה ארצה מטיביליסי שבגרוזיה, ריצה תקופת מאסר עוד בהיותו בברית-המועצות. בארץ לא נהג לעבוד. אך היה לו גם צד אחר: כל מכריו מעידים עליו שהיה אדם בעל לב רחב, שתמיד היה מוכן לעזור לכולם. בר קרב חבריו, עולי גרוזיה, היה לו מעמד של כבוד. מספרים שהיה משמש כבורר בסכסוכים פנימיים של בני העדה. להלי ווייתו באו מאות אנשים. ניכר בהם שהי איש שהלך לעולמו היה יקר להם. גרושתו של בוריס מוסייב, לילי, בגדדי שוויילי ובתו לייה בת 18, יושבות עתה אכולות במעון-העולים ברמת-גן. חבריו של בוריס נשאו בהוצאות הקבורה, והם דואגים לכל מחסורן של הגרושה והבת. השתיים עלו ארצה אחרי בוריס. לילי התגרשה ממנו עוד בגרוזיה. בארץ חודר שו הקשרים ביניהם. יותר מכל אהב בוריס את בתו, שהיא סטודנטית. מאז בואה ארצה לא פסק מלהרעיף עליה מתנות. האם והבת סולדות למשמע טענותיה של אירמה, כאילו בוריס כפה עצמו עליה. ללאיה הן מציגות תצלומים, שבהם גרי אים בוריס ואירמה כשהם מבלים יחד בנימים. „עכשיו הוא מת ואפשר להגיד עליו את הכל“, אמרה לילי בגדדשוויילי, כשדמעות זולגות מעיניה. „אבל זה לא נכון. אני יודעת שהוא לא היה אדם מושלם. אני הרי התגרשתי ממנו. אבל מה שאירמה מספרת זה שקר. אני יודעת שבוריס חי איתה במשך תקופה ארוכה מרצונה החופשי. הוא הוציא עליה גם הרבה כספים. מה שקרה אחר-כך, אני לא יודעת. אבל התמונות שיש לי מוכיחות את האמת.“

הבת לייה חוששת שחקירת מותו של אביה לא תנוהל כראוי. „עד היום אפילו לא באו מהמיטרה לדבר איתנו“, סיפרה. „אמי ואני יודעות הרבה דברים. שאולי ישפכו אור על הפרשה. אבל אף אחד לא רוצה לשמוע אותנו. יכול מאוד להיות שרוצים להשתק את הכל ולסגור את התיק. החקירה כבר לא תעזור לאבי, אבל צריך שיעשה צדק!“

„אנחנו לא מאמינות שאבא של אירמה הרג את אבי. הם היו חברים. אבא של אירמה רצה שאבי יתחתן עם בתו. אני בעצמי ראיתי את אבי ואת אבא של אירי מה יושבים יחד ושותים בירה. אנחנו חושדות שאביה של אירמה לקח על עצמו את האחריות של שעשתה בתו. אבל אי אפשר להיות בטוחים. בשביל זה צריך לערוך חקירה רצינית. כל מה שאנחנו רוצות זה שהאמת תצא לאור!“

יומי חייו

לפני ארבעה חודשים הוא השתחרר. לא שמעתי ממנו, עד שביום החמישי שערב הוא ציפץ לי מהמכונית שלו. מתחת לבית, והתקשר אלי באינטרקום. לא עניתי לו. בבוקר הוא חיכה לי למטה. כשיצאתי הוא שם סכין קפיצית על הצוואר שלי, והכניס אותי למכונית. הוא חטף ממני את המפתחות ולקח אותי איתו לשכפל אותם. אחרי כן הוא החזיר לי את המפתחות ושיחר אותי.

פחדתי לחזור הביתה, והלכתי לישון עם הבת שלי אצל ההורים. נשארתי שם במשך כל סוף-השבוע, וגם ביום הראשון פחדתי לצאת מהבית. לא הלכתי אפילו לעבודה. רק בערב החלטתי ללכת לבית, להביא כמה בגדים ודברים שאני צריכה. אבי אמר שילווה אותי.

כשהגענו לבית אמרתי לאבי שאני עור לה רק לכמה דקות, וביקשתי ממנו שיחכה לי למטה. הוא נשאר לעמוד ליד דלת הכניסה לחדר-המדורים, ואני עליתי במעלית ונכנסתי לדירה. אחרי חמש או שבע דקות שמעתי את דלת הכניסה נפתחת. חשבתי שזה אבי, כי גם לו יש מפתח. אני הייתי בחדר-השינה וארזתי את הבגדים. יצאתי לסלון, ואז ראיתי את בוריס עומד מולי עם אקדח ביד. היו לו פאה ומישקפיים, כניראה מפני שכל הרכבים הכירו אותו. אני אמרתי לו שבי

הנחשדת
אירמה ליבניובה
דבקה בגירסה ש' לפיה ירה אביה בבוריס. היא סיפרה שהיתה מעדיפה לירות בבוריס בעצמה.

קשתי מהם שיתקשרו למיטרה מיד כשר יראו אותה. לכן אני חושבת שהוא החריט להתחפש. למזלי הבחין אבי שהזמן חלף, והחליט לעלות למעלה, כדי לראות מה קרה. בזמן שראיתי את בוריס צעקתי מפחד. אבי, שהיה כבר בדרך למעלה, שמע את הצעקה ופעל במהירות. לדעתי, זה מה שהציל אותי. אני כימעט בטוחה שבוריס בא במטרה להרוג אותי. אם אבא לא היה עולה, יתכן מאוד שלא הייתי יותר בחיים. עד כאן סיפורה של אירמה ליבניובה. לחוקרי המיטרה היו כמה שאלות. הבלוטת שביניהן היא מדוע נשאר אביה של אירמה להמתין למטה. אירמה הרי סיפרה כי בידי בוריס היה מפתח לדירתה, שאותו שיכפל שלושה ימים קודם לכן. היתה קיימת, איפוא, סכנה שהוא יארו

הזה או שאין? מה אני עשיתי, שאני צריכה לסבול ככה? בסך-הכל הלכתי ליד בור, כדי לתת אוכל לבת שלי! הייתי היסטריה מאור והתחלתי לבכות. השוטרים נתנו לי כדור ואחרי שנרגעתי אמר להם: „אם המכות לא מספיקות לכם, כדי להכניס אותו לבית-סוהר, אז אני אתן לכם משהו יותר טוב.“ ואז סיפרתי להם על הנשק. אחרי שמסרתי את העדות במיטרה, עשו אצל אשתו של בוריס חיפוש ומצאו שלושה אקדחים, שהיו שייכים לבוריס.

תחפושת

ואקדח ביד

בורים נעצר והעמידו אותו למישור פט על החזקת נשק, תקיפה ואיומים. הוא קיבל שנה מאסר בפועל ושנה עלי

החושדת
לייה מוסייב, בתו של ההרוג, מעלה חשד כי אביה של אירמה הודה במעשה שביצעה למעשה בתו כדי לחפות עליה.

תנאי. כאשר ישב בבית-הסוהר היה לי קצת שקט והייתי יכולה לשקם את החיים שלי.

למדתי אז במידרשה למוסיקה, והוא היה בא לשם ועושה לי בושות. הוא היה מכירניס אותי לחדר-השירותים, חונק אותי ומאיים עלי. בגללו נאלצתי להפסיק את הלימודים. אחר-כך הוא היה עוקב אחרי כל מקום שהלכתי.

בוריס היה אומר לי שהוא לא מפחד מאבא שלי, ושהוא יגומר אותו במכה אחת. הוא הציע לי שאחזור אליו מרצוני, כי אחרת יהיה לי רע מאוד. כשזה לא עזר הוא היה בא אלי עם אקדחים וסכין. גם מאיים עלי שירצח אותי ומכה אותי. הלכתי למיטרת חולון והגשתי נגדו תלונות. בכל פעם שבוריס היה תופס אותי באיושהו מקום, מכה אותי ומאיים עלי. הייתי מתלוננת עליו במיטרה. אבל אף פעם לא יצא משהו מהתלונות האלה. שום דבר. במיטרה ביקשו ממני בכל פעם להביא עדים והוכחות. כשאמרתי שאין לי, אמרו לי שהם לא יכולים לעשות דבר. כשיבקשתי שיעצרו אותו, השוטרים אמרו שאין לבוריס כתובת קבועה, ושהם לא יודעים היכן למצוא אותו.

מרב יאוש ברחתי והייתי עם בתי במשך חודשים אצל קרובי מישפחה בנתניה ובקריית-גת. אבל גם שם בוריס מצא אותי. לבסוף חזרנו לחולון, כי הבת שלי היתה צריכה ללכת לגן-חובה.

בינתיים אבא שלי עבר לגור בדירה נפרדת. אני ישבתי שבועות שלמים בבית ולא פתחתי את הדלת. פחדתי שבוריס יתפוס אותי. לבסוף לא היה לי עוד כסף. סגרתי לי את החשמל. חברת עמית איתימה שתוציא נגדי צו פינוי, אם לא אשלם את השכירות. הגיעו אלי גם כל מיני קנסות על חשבונות שלא שילמתי. ההלסתי לצאת לעבוד.

חברה שלי סידרה לי עבודה. אחרי חמישה ימים מצא בוריס את המקום. הוא חטף לי בדרך את הארנק עם המפתח של הדירה. אחר-כך הוא נכנס אלי הביתה ונתן לי מכות-רצח. העין שלי היתה כחולה לגמרי וכף הפנים שלי התפוחה.

מפתחות

משוכפלים

החלטתי שיותר אני לא יכולה לסבול. ידעתי שבוריס הוא גרוש, ושגרושתו גרה עם בתו במעון-עולים ברמת-גן. ידעתי גם שיש לו עדיין קשרים איתה, ושהוא מחביא אצלה אקדחים. הלכתי למיטרה ואמרתי: „תיראו מה שהוא עשה לי! תצילו אותי! יש צדק בעולם“

בישולים ליקר קקאו תוצרת בית

זוכרים את משקה השוקו — המטורף מלפני כמה גיליונות? צריך לשים בתוך גביע ארוך ויפה רבע הגביע ליקר שוקולד, ואת השאר למלא חלב חמים. אפילו ילדים משוגעים על זה. ממש בצדק רבותי, ממש בצדק.

ביקשתי בזמנו את הצ'קן שלי מחשבון עוברי-שב לתת לקליינטורה השוקקת מירשם ביתי לליקר שוקולד. הבטיח לארגן. היתה לו מילחמה גדולה עם כל האלכוהול, כך שחשבתי לי, שזה ירד לדפוס אצלו על המיגרש. יום אחד הביא לי גיליון, עם הוראות בדקות לייצר עושים את זה. השכן הרומני שלו (ומה) היה פעם בעל יקב מפואר, בארץ המולדת, לפני פרוץ הרוסים. מביא לו מירשמים פנו, של כל המיכמנים. אז בבקשה.

כמות לבקבוק של 750 סמ"ק.

1. לוקחים 4 כפות קקאו טחון טוב, עליית טוב, אומר המומחה, וגם דה-הוט ההולנדי.

2. כוחשים עם 2 כוסות סוכר.

3. מוסיפים לאט, תוך בחישה, אחד וחצי כוסות מים.

4. מבשלים על אש קטנה, עד שתתקבל עיסה סמיכה, בלי גושים. מצננים.

5. מוסיפים אלכוהול 95% ("יין שרף" שקונים בסופר-מרקט, או בבית מירקחת — אלכוהול לא מפוגל, לשתייה!) כמה מוסיפים? לפי רמת החריפות שרוצים להשיג, והייתה, עד סוף הבקבוק, מיים.

מסננים דרך מסננת המוחזקת מעל משפך קטן, התקוע בתוך הבקבוק המתאים, וזהו. מנערים, ושותים ומערבבים, ומתפוצצים מתענוג, כמה כסף זילכתם מהכיס של חברות המשקאות. בכדי להכין משקה שוקולד שכוה אוטנטי ככל האפשר, הציצו בכתוב על אריות הבקבוקים האלה, שבחגיות. נדמה לי שכתוב שם, ארבעים אחוז כהיל, ונא להתחשב בואת עם הוספת האלכוהול. אני עדיין לא הכנתי את העסק, ועם כל הלב, הנני מצפה, שקורא ריזי יכין את הסיפור, וגם ישלח למערכת מירשם עם כמיות מדויקות לתוספת, שיהיו-כמו-בדיקו-מה-שמוכרים-בחגיות. תהיו בריאים, בהצלחה, ונא לכתוב לי.

זהירות!

עצות

חאנוטריש!!!

אם יש דבר שמאוד-מאוד מרגיז אותי, זה עצות מחורבנות בעיתונים, שההצדקה היחידה להדפסתן היא העובדה, שזה נראה מנטסטי כזה.

אחד הדברים הכי פסיכיים שקראתי לי אחרונה, וגם ניסיתי, זו העצה המחורבנות לייבש לכה עם תקיעת האצבעות לחלל תא-החקפאה למשך דקה, אם מאוד ממהרים. מאוד מיהרתי. סבלתי כל שניה ושניה של פריזר פתוח, כיוון שהחזקת המקרר פתוח זמן כה רב מנו, גדת לתמצית הוויתו של החינוך ש-קיבלתי בבית. גמרתי להקפיא את קצות האצבעות באוויר הקר, סגרתי, יצאתי, ירד.

עצה פצצה שניה שקראתי, זה בקשר לבעל, "דמעותיך זולגות, כשאת חותכת בצל? — החזיקי בחלל הפה קצת מים — והדמעות תיפסקנה." — טוב, הם המשיכו. ועוד איך. לא קוראות כאלה עיתונים. לא קוראות. הדמעות.

להיות אמא של דנה

גם זה שייך

לאמהות

כה אמר זרתוסטרא: סוד חיי נפש בריי אים זה לחוש באופן משוחרר דברים. רגשות הכי שליליים לא הורגים באמת אף אחד, כשמותר לחוש אותם מההתחלה לפני שהם מצטברים כמו הר געש. הם יותר מוזיקים — אם אסור לדעת מהם, אם הם מודחקים ולא עולים לתודעה, כי אסור לתת להם מוצא במחשבות. כה לא אמר זרתוסטרא, אבל מה זה משנה. ביום שבת אחד התפרקתי לרסיסים. אמא שלי בגדה בי ונסעה להתארח חצי

תעסוקה ביתית

לילדים, בימי גשם

לאחרונה הביא לי מישור מחברי מתנה. קופסה מפוארת וחגיגית, עם איזה שבי רים אמנותיים בפנים, להרכבה, למי שי עזבני דורשים דחוף איזה ריפוי בעיסוק. זו בעצם מתנה לילדים במישפחה, אבל כל הגדולים-החזירים אצלנו תפסו על זה חזקה, כי גם להם מגיע קצת כמה תענוג גיות של התבגרות.

משכו הקטנים, משכו הגדולים, ניצחו הגדולים. הורידו את הצלופנים, מצאו ציצי צוע חינוכי מאין כמותו. "קוט" שלם. שבו בחיניים, בתוך חומר דמוי חול, שבריו של כלי חרס, שהוא העתק המעוצב לפי דגמים של כדים עתיקים ממוסאונים שור נים בארץ ובעולם. מצורפים אל זה בתוך האריזה דבק וגבס, מיכחול חזק לניקוי ולמריחת הדבק, מקל מיוחד למריחת הדבק ובלון.

על הארכאולוג תוצרת-בית לחפור, למי צוא ולשחזר את הכד מלמטה למעלה. בכל כד חסרות כמה חתיכות מאורגנות מראש, שאותן יש להשלים בעזרת הגבס. את הגבס צובעים אחר-כך בצבע הכלי, כשהכד גבוה וצר, קשה לעבוד בגבס, כי אין אפשרות לעבוד עם אצבעות מר בפנים. אז מכניסים את הבלון לכד, מפני חים אותו, ועל גבי הבלון, המשמש כתב גית, מורחים את הגבס לתוך החורים. עכשיו אתם מבינים למה לא לתת לילד אף בלון מתוך האריזה.

לכל כלי מצורפת תווית-זיהוי, המפרטת את מקום ותקופת היווצרו, שימוש ואיפה הוא נמצא כעת. החלק הזה נותן המון טעם לכל הסיפור הזה, מוצאים בפנים גם מגילת-קלף, ובה דברי הסבר על התפתחות השימוש בחרס בתקופה העתיקה. וכמוכן גם הוראות רפאות. העסק הזה בבית, מקביל לתהליך הרפאות הארכי-אולוגי, ובטח ישוה מעניין.

בררתי ומצאתי שניתן להשיג בסטוק שישה כלים שונים להרכבה, זה באמת שעשוע חינוכי משגע. צריך לשמור את זה לימי הקור, ולהוציא את זה מתוך הבויידים דקה לפני שכל הדרדקים פוס-עים על התיקרה. זה פותח את הראש לענייני מורשת, וצובע את חיי התלמיד להיסטוריה, המתמשיעמום, במעט גוון. זורק לו לעורקים טיפת חיים. נעים לתת עסק בזה, כי זה ממשק מכור, את כל התוצאות יודעים מראש, ההצלחה מובטחת. זו חדות יצירה עם ביטוח, למה לא. אני בעד חינוקים.

ישנה רק בעיית המחיר. שבע מאות לירות לכד, אפילו עם קלף, אפילו עם צלופנים, זה הרבה יותר מדי המון כסף. או שאני חיה על היתר, מה שכן — להביא את זה כמתנה ישראלית למי שי יושב בניכר, ושצריך להביא לו מתנות עם ממשעות מארץ הקודש, זה בומבה של עניין.

קוראים לזה אנטיקא, ומוכרים את זה בחנויות צעצועים.

קיווי — פרי גן-העדן פרי גן-העשירים

טעם החיים קיווי-

ילד טעם תערוכת

הפרי הזה עשה השנה את המכירות הכי משוגעות באירופה. מוצאו מג'ורג'י לנד, הוא גדל כעת בארץ, ואפילו בשוק הכרמל מוכרים אותו, ינעל דינק, בשלוש מאות וחמישים לירות לקילו, כמו אצל הגנב הכי גדול בבן-יהודה.

מועצת-הפירות עושה לו המון רעש, משיקה אותו בשם פרי גן-העדן, פרי ה-תאווה ופרי הבטית. אבל בשלוש מאות וחמישים לירות לקילו, זה הכי מדויק לקרוא לו פרי העשירים.

כותבים עליו שיש לו תכולה גבוהה במיוחד של ויטמין סי, סידן, וזרחן ובר-זל. את זה אני דווקא קונה. מגדלים אותו בהרי הגליל-העליון, עם האקלים הקריר, הדרוש להתפתחותו היפה של הפרי.

אמרתי ילד טעם תערוכת, לא שיקרתי. לצפתו מירקם של ענב מקולף, במיכנהו הפנימי הוא מזכיר מאוד את הבננה. קליפ-תו החומה היא כמו של מלון, רק דקה יותר, וטעמו העסיסי הוא תערוכת מדויקת של אגנס ואנונה.

לכו לקנות לעצמכם מאה גרם מהעסק הזה. בשנה הבאה זה כבר לא יהיה. איך?

פשוט. לפרי הזה היתה השנה הצלחה נה-דרת בחוץ. יהודי שומע על פרנסה ש-הולכת, מיד הוא מקים דוגמאות מתחרות על ימין ועל שמאל בתוך הגרון של ה-מקור. יהיו המון דוגמאות, יהיה המון יבול. יהיה המון יבול, ירדו מחירים. ירדו מחירים, יצעקו החקלאים המס. מה תאום העם יאכל בול? היידה לחיריה!

אז לכו היום קינדערלאך. כל זמן שעוד יקר.

סטוצים יוסלה-אי-זה קרה

הסיפור שלי עם העיתון הזה התחיל עוד לפני המון שנים. לכאורה אין שום הקשר בין הדברים, אבל למעשה, בפרספקטיבה, יש קשר, ואיך.

הייתי ספסופה בכיתה ז', כשהתמונה שלי, שוד ושבר, הת-פרסמה מעל דפי השבועון. תמונה קטנה, מטושטשת, מחורבנת ולא חשובה.

המנהלת, רחל אלפר, בעלת הלב רחום-חורף-מאלי, זיכרונה-לא-לברכה של המירששת, ביטלה לי מילגת לימודים בפנימיה לילדים מחוננים, שעליה בישרו לי יום קוד סבחיגיות מרובה עד היום אני נושאת ביטול זה כאות הצטיינות מוסרי גבוה של עצמי. "נייערה המופיעה מעל גבי העורלם הזיי, אינה זכאית להיכנסת מכספיי הציבור", עדיין מהדהד בראשי המישפט, על חיתוכו הפולני. איך שבועון כזה בזוי מגיע לידיים כה קדושות, אני זוכרת, שגם אז, היה נפלא מבינתי. זה היה,

כמסתבר, אירוע גורלי. בבת אחת קבעו את מקומי כלא שייכת לטובים. אני מהרעים.

אחרי המון שנים פגשתי את אבנרי באילת. שאלתי איך בשבועון כזה אין אף מדור אחד בשביל נשים. אמר לי: "תיכתבי!" לקחתי את העסק ברצינות.

אז עוד לא ידעתי, שזאת תשובה סטנדרטית למנדנדים בעם. ביקשתי מתבור — אז ראש המערכת — שימצא לי שם בומבסטי למדור-נשים, שגם גברים ירצו לקרוא בתאווה. עוד לא כתבתי אות, אבל יומרות היו לי. חבל — חשבתי לעצמי — שחצי אנושות תפסיד את העניין. ישב, חשב הבן-אדם, אמר לא לגברים. ככה — אמר, ככה — נשאר.

אז זהו זה. דפקתי קצת בראש, עד שיצאה סחורה, וכל מה שיצא לי, הדפסתי בעיתון.

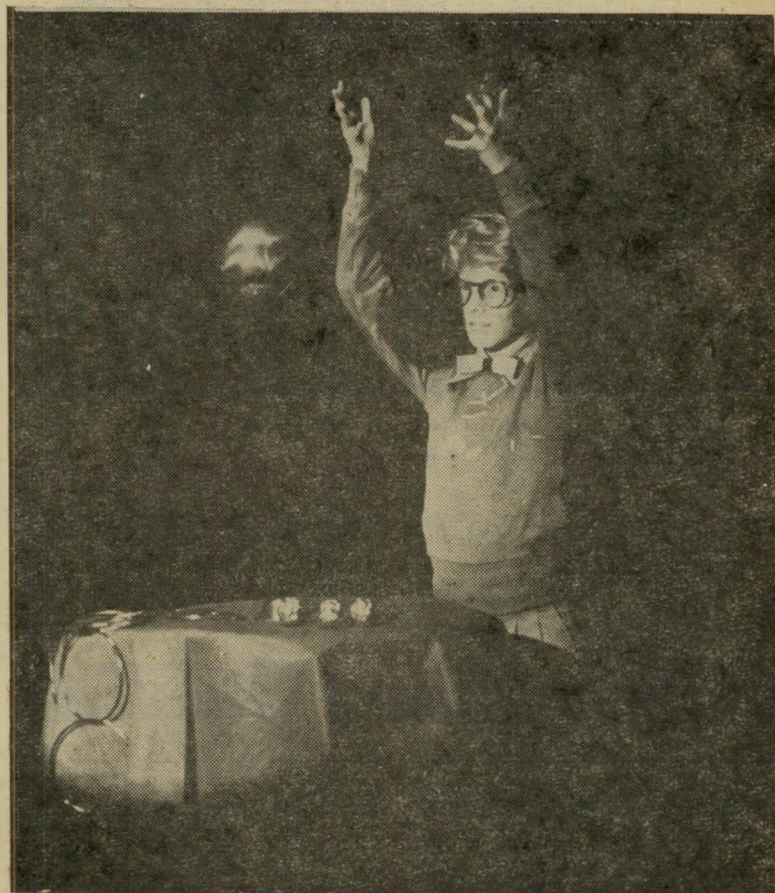
טריפו

שיחות עם טריפו

אם יש מי שזכאי לתואר "במאי כוכב עליון", הרי זה פרנסואה טריפו. מאז עשה את סרטו הראשון, 400 המלקות, תפס מקום ראשון בשורת יוצרי הקולנוע הצרפתיים. מאז זיז וז'ים הוא נמנה על הבר מאים שכל שחקן חולם לעבוד במחיצתם. בשל כישורו המיוחד במינו לדלות מתור כס את המעלות הנסתרות ביותר שלהם. ואולי אף יותר מזה: טריפו מחלוצי הגל-החדש הצרפתי, הוא לא רק במאי, אלא גם מי שעמל רבות, ובהצלחה, לשנות את יחס הקהל אל הקולנוע. עוד כשיהיה מבקר, חשף את האוצרות הטמונים בקולנוע האמריקאי, שהכל זילזלו בו כבר מוצר מיסחרי פשוט. יחד עם חבריו לגל החדש הביא רוח-נעורים חדשה ושונה אל עולם הקולנוע. אין ספק שעשיית סרטים והתכוננות בסרטים, אחרי הולדת הגל החדש, אינן דומות עוד למה שהיה לפניו. **רגיש ורגשני.** לכן לא יכול היה להיות ביקורו של טריפו בישראל, לרגל הצגת הבכורה של המטרו האחרון, אלא חג לחובבי הקולנוע בארץ. מה עוד ש-טריפו האיש התגלה כדומה להפליא ל-

"רק אחרי האירועים של 1968 ואחרי ה" צער והחמלה, סרטו התינודי של מארסל אופולס על צרפת בתקופת הכיבוש הנאצי, התרגל הקהל להתייחסות שונה, גלויה יותר, לאותה תקופה." מסביר האורח.

הפרטים אינטימיים. אם כי המטרו האחרון אינו מבוסס על פרשה שהיתה, והוא אינו סרט אוטוביוגרפי רוב הפרטים בו הם אותנטיים. "אני הייתי בן שמר נה כאשר התחילה המלחמה, ובן 12, כאשר הסתיימה." הוא מפר. "סבי גידל טבק בחצר, כמו הילד שבסרט, ושכניו הזהירו אותו שהוא עובר על החוק ומסי תכן. דודי נעצר עליידי הנאצים בתחנת רכבת, בערך כמו הדמות הנעצרת עליידי המיטרה בתוך כנסייה, במטרו האחרון. השחקן ז'אן מארה תקף מבקר שקטל מח זה של ידידו, ז'אן קוקטו, כפי שגיבור הסרט תוקף את מבקר התיאטרון שבסרט. את דמותה של מנהלת התיאטרון עיצבתי על פי כמה נשים שניהלו תיאטרונים ב אותה עת, כמו, למשל, אליס קוצ'אה. את דמות הבעל המסתתר במרתף עיצבתי, כאשר נזכרתי בשחקן צרפתי דגול, לואי ז'ובה, שנמלט לדרום-אמריקה בזמן המלחמה. ניסיתי לחשוב מה היה קורה אילו נשאר בפאריס, ושילבתי את דמותו בזה של המלחין היהודי ז'וזף קוסמה, שנשאר

רוברט מונק בתפקיד סנרי בייטס הצעיר ב"אבן כוכבים" מדוע הוא מתווסל כל כך?

בפאריס ועבר בהסתרה תחת שמות מוש-אליים. מבחינתה, המטרו האחרון הוא עוד שלב בהעלאת אורח החיים הפאריסי בזמן ה"מלחמה, אך אין זו תמונה כוללת ומסיימת. "זו היתה פאריס כפי שאני היכרתיה בזמן המלחמה." הוא טוען, במיוחד כאשר מאשימים אותו בכך שהרדיפות, החרדה והאימה אינם מתבטאים בסרט בחריפות מספיקה. "אני יכול אלא לצטט את מישל פטו המפורסם של ז'אן-פול סארטר, שי אמר על אותה תקופה: "זאת היתה תקופה פה בלתי-נסבלת ואנחנו הסתגלנו אליה להפליא." מי שרוצה לקבל תמונה כוללת ונכונה יותר צריך לתרץ כיב יחד את כל הסרטים שנעשו על אר תה תקופה, לחבר את זווית הראייה של כל היוצרים השונים, וכך אולי יגיע לתמונה שקולה וכוללת יותר."

מטרי-לחי. אם כי האנטישמיות מהווה נושא חשוב בסרטו האחרון, ונוכי חות הכובש הנאצי מורגשת לכל אורכו (כי זהו סיפור על להקת תיאטרון פאריי

דמויות שהעלה על הבר ולדמויות שהוא בעצמו גילם, בפעמים שבהן היה שחקן: איש חביב, מסביר פנים, פתוח ומוכן לחלוק את מאווייו עם אנשי שיחו. ממש אני טואן דואנל, (הגיבור של נסיקות גנובות ושל סרטי האוטוביוגרפיים) שהתבגר, נעשה מתון, שקול, אבל לא פחות רגיש ורגשני. וזאת מבלי להתעלם מעולמו ה"פנימי, אולי אפילו האפל, שאת צידו חשף על המסך בסרט שלא הופץ עדיין בישראל, החדר הירוק (בו הופיע גם בתפקיד ראשי).

גם המטרו האחרון הוא ביטוי לרצונו של טריפו לתאר פרק בחייו. אם לא עשה אותו מיד אחרי 400 המלקות (שהוא סרט פור ילדותו, המועבר לשלישי שנות ה-50), אין זה פשוט שלא היה לו החשק לעשות כן. "אבל הרגשתי שאני עדיין קרוב מדי לאירועים, וחוצי מזה, שיתחורר התקופה דרש ממני אמצעים שלא עמדו ברשותי בשנת 1960."

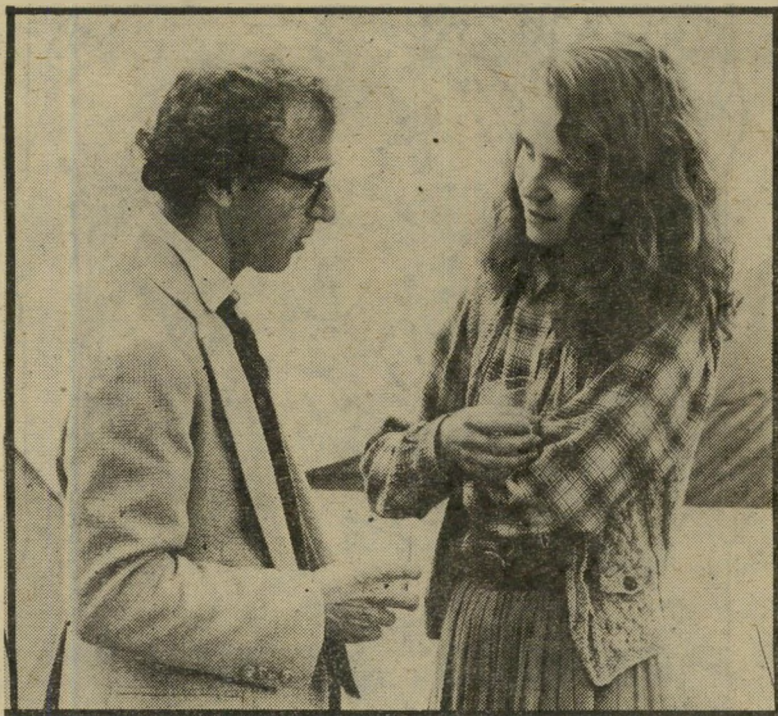
יש לו הרגשה שהקהל הצרפתי לא היה מוכן אז לקבל סרט כמו המטרו האחרון.

פרנסואה טריפו ומדנן מורגנשטרן (רעייתו לשעבר) בהצגת הבכורה מתון, שקול, רגיש ורגשני

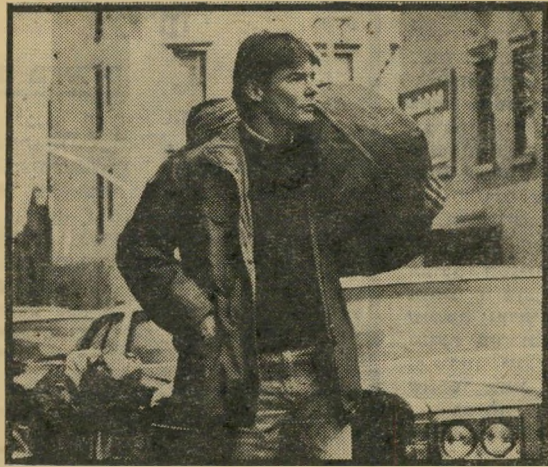
אף פעם בסרט, טריפו מרשה לא פעם לאינסטינקט שלו שידריכו בעיצוב דמויותיו. "כאשר השחקן הראשי בהצגה בא אל מנהלת התיאטרון ומודיע לה כי הוא חייב לפרוש, משום שהוא עומד להתגייס למחתרת, חשתי גם אני וגם סוון שיפמן, שותפתי לכתיבת התסריט, שכאן צריכה לבוא התפרצות של המנהלת, שקמה וסורטת לשחקן על פניו. לא ניסינו אף פעם להיכנס לתוך המניעים הפסיכולוגיים העמוקים לסתירה זו, שהיא אחד הרגעים הדרמאטיים בסרט. הרגשנו שכך זה נכון, ולכן הכנסנו את הסצנה."

סית בעת המלחמה), טריפו לא עשה מעור דו, וגם לא הפעם, סרט על מצב פוליטי או על אידיאולוגיה. הוא עשה סרט על אנשים. "ניסיתי להראות קבוצה של בני-אדם, הכרוכים כל כך בבעיה הפרטית שלם, במיקרה זה בהעלאת הצגה בתיאטרון, עד שהם נוטים, במיקרים רבים, לייחס לבעיה זו חשיבות רבה יותר מאשר לבעיה הגדולה והחמורה, המאיימת על כל העור לם שבו הם חיים."

שלא כמו כמה מעמיתיו, המרגשים צור רך לערוך מחקר מושלם על כל דמות בסרטיהם, ולדעת עליה פרטים שלא יופיעו

וודי אלן בתפקיד סנרי בייטס הבוגר עם ג'סיקה הארפר חזרה משעשעת מפני האהבה והמוות

ז'אן מייקל וינסנט: חוסר אמינות

מה שמפליא, אחרי כל כך הרבה סרטים מן הסוג הזה, הוא חוסר התייחסות שבו נוהג הגיבור, הנכנס לצרות בעיניים פקוחות של תינוק תמים, והמלאכותיות של הסיפור. בשלב מסוים מנסה אמנם הבמאי ג'ון פלין, לרמוז שביריונים מבטאים איוושהי התקוממות חברתית, אבל הניסיון קלוש, חיוור ולא משכנע. אולי גם הוא עצמו אינו מאמין בכך.

שריף בהשאלה

ללא מישפט (מקסים, תל-אביב, ארצות-הברית) — סרטים מן הסוג הזה מייצרים בארצות-הברית בשיטת הסרט הנע: נוטלים את השריף מבראש מורס, מורידים את תג הזיהוי, אבל שומרים על שיטות הפעולה ועל המטרות הנעלות, ומערבבים עם כנופיות פרי-חיי-רחוב מ"חבורת הלוחמים", אבל הפעם לא בעיר-רפאים דימויונית חסרת תושבים, אלא בעיר ניו-יורק המצויה למת באורח כימעת-תיעודי. אפשר, כמובן, להוסיף על כך פיוט על גוגות שכונת-עוני, בסיגנון "חופי הכרד", תוכי מ"בארטה" בחופעת-אורח, והסרט עשוי.

אם במשך הצפייה בסרט יש הרגשה של פגישה חוזרת עם מכרים ותיקים, או, ליתר דיוק, עם הקרובים העניים של המכרים הוותיקים, לא צריך לדאוג. זה באמת כך. ז'אן-מייקל וינסנט, שחקן קנדי שהגיע לסרטי ב' עוד לפני שהספיק לקבוע מקומו כראוי בסרטי א', מגלם כאן מלח שנוק מאוניה, מפני שהיכה קצין אשר העז להתחצף אליו. עד שיותר לו לעלות על אוניה אחרת, הוא תקוע בניו-יורק, נאלץ לשכור דירת-חדר מרופטת באחד האיזורים הפחות מפתים של העיר, ונקלע עד מהרה לעימות עם כנופיות ביריונים שמטילת סטירה על כל הסביבה. הוא מנסה אמנם לעמוד מן הצד, שהרי הוא רק עובר-אורח הממתין להפלגה, אבל ככל שהכנופיה פוגעת באנשים הקרובים אליו, הוא מתגייס למאבק נגדה ללא עזרה מן המישטרה.

רנואר והיצ'קוק. מזה שנים, בכל פעם שמדברים על טריפו, קושרים את שמו לשני במאי-מופת שהוא מעריץ: ז'אן רנואר ואלפרד היצ'קוק. אם הכלה לבשה שחורים או הנערה ממייסטי נחשבו מחי-וות להיצ'קוק, הרי המטרו האחרון הזכיר לרבים סרט של רנואר בשם כירכרת הזהב. "זה נכון שהושפעת על-ידי שני ענקים אלה, וגדמה לי כי מה שאני מנסה להי-שיג הוא שילוב בין הדמויות החזקות וה-מרתקות של רנואר ובין המצבים הדרמטיים החזקים של היצ'קוק", אומר טריפו. כמובן, אין אלה שני הבמאים היחידים שהוא מעריץ. שהרי טריפו הוא אחד מן האבות המפיעים של התרבות הקולנועית, ולא פחות מכפי שהוא יודע לעשות סרטי-טים, הוא מכיר סרטיהם של אחרים. "וודאי שחשבת על להיות או לא להיות של לוביטש, כאשר עשיתי את המטרו האחרון, אבל היה זה ביחס הפוך, כלומר:

וודי אלן ושארוט ראמפדינג
בין ייאוש ללעג

מה אני צריך לעשות כדי שלא אחקה את לוביטש. והרי המצב דומה כל כך — סיפור על אנשי תיאטרון בזמן השואה. אלא שללוביטש היה כישרון מיוחד ונדיר להי-פוך את הקהל לשותפו למזימה. הקהל הרגיש שהוא ניצב, יחד עם הבמאי, מן הצד, והוא מודע לכך כל הזמן. בכך היה לוביטש יחיד במינו. כל האחרים, ואני בתוכם, משתדלים ליצור את האשליה כי קהל שהוא שותף לא במלאכת הבמאי, אלא במה שקורה על המסך.

התכלית האמיתית. מי שציפה לפי-גוש את טריפו המהפכן, שממטט מסור רות ישנות כדי להקים תחתיהן חדשות, היה מופתע. "אני חושב שהעיקר הוא לסי-פר בצורה ברורה ומובנת", הוא אמר שוב ושוב, בעיקביות רבה. הוא מציין שמבין סרטיו של ז'אן קוקט, אחד מאלילי ה-אוונגארד הצרפתי, הוא מעדיף דווקא את הסרטים הסיפוריים יותר, כמו ילדים נור-אייז והורים איומים על פני נסינות אבס-טרקטיים יותר, כמו אורפיאוס. וכאשר טענו בפניו כי הפיוט צריך לנבוע מן התמונה ולא מן הסיפור, כי זו התכלית האמיתית של הקולנוע, השיב טריפו כי הגיון בריא: "העובדה שסרט הוא סיפור רי אינה אומרת שהוא אינו פיוטי". הדוג-מה שנתן, כרגיל, היתה סרטו של היצ-קוק, פטיכו. דוגמות לא פחות טובות אפי-שר למצוא בכל אחד מסרטיו של טריפו.

סרטים

בצחוק המר

הסרט החדש של וודי אלן, אבק כוכבים, הוא אגו קשה לפיצוץ. הסיבה לכך פשוט טה למדי: הפעם אלן אינו מספק ללקי-

הצופה להיזכר כי ראה סרט ולא נתח-של המציאות: בדיוק כמו בסיום של שטת הזאבים או פרסונה.

תכונה נפלאה. האם זה נשמע מסור-בך, מורכב ומתוכנן מדי? ובכן, זאת בדיוק הבעיה של וודי אלן בסרטו החדש. בסרטו הקודמים הצליחו הצחקותיו להשי-כיח מן הצופים את העובדה שהוא מת-כוון, וברצינות רבה, למשברים הנפשיים, לתיסכולים ולחוסר הביטחון של הדמות

חוטיו את הסחורה שהם מצפים לראות, ומטב שהיו מוכנים לכך מראש. "איך רוצים שאהיה כל הזמן מצחיק, כאשר אני רואה סביבי כל כך הרבה סבל", אומר גיבור הסרט, סנדי בייטס, שהוא במאי סרטים קומיים מהולל, השואף לעשות סרטים רציניים, אלא שאיש אינו מניח לו לנהוג כרצונו.

אין צורך להיות גאון כדי להבין שסנדי בייטס אינו אלא שם מושאל לוודי אלן,

ג'סיקה הארפר בתפקיד דיווי "אבק כוכבים"
בין מרירות לפארסה

הראשית. שבדרך כלל אינה אלא השתק-פות עצמו. הפעם אין מנוס מן המסקנות הללו, המוטחות בפני הצופה בלי כחל ושרק. מה עוד שהן מוגשות בצורה מור-כבת, עם רמזים, ומחזות ליוצרי-קולנוע הנערצים על אלן. התוצאה: הסיפור הוא קשה יותר לפיענוח ממבט ראשון, הוא מתרחש במישורים רבים יותר מאשר סר-טיו הקודמים, ומנסה, לכל אורכו, להי-עמיד את הבמאי עצמו במבחן. כך, למי-של, כמה מן ההערות שמבקרים של אלן משמיעים בסרט, יישמעו בוודאי נכונות: באוזני הצופים, לדוגמה, המפיק שטוען: "מדוע הוא כל כך מתוסכל? האם אינו יודע שהוא ניהן בתכונה הנפלאה ביותר, בכישרון להצחיק. אנשים?"

אכן, הבעיה העיקרית, בעיני צופים רבים בסרט, היא שוודי אלן אינו מצחיק די הצורך. אבל מי שמתעניין בהתפתחותו של הקומיקאי, שחגר כבר מזמן מן התחום של מספר-בדיחות והפך לקולנוען בעל-סיגנון פרטי משלו וכישרון בולט להשי-תמש בשפת התמונה, ולא רק מהבדיקות הלשוניות, ימצא שאבק כוכבים הוא סרט מפתח.

המגלם אותו בהתמסרות מלאה לתפקיד. אלן, שבמשך שנים חזר והזכיר את הערי-צתו לתרבות הקולנועית האירופית, עושה הפעם את הקפיצה מן החיקוי אל ההתי-בוללות. אבק כוכבים הוא בפירוש שמונה וחצי של אמן הקומדיה האמריקאית, מערי-רב במנות גדושות ונכבדות של ברגמן. מן הרגע הראשון, כאשר פוגשים את סנדי בקרונ-רכבת מלא פרצופים אכספר-סיוניסטים מדכאים, יש הרגשה שרות השתיקה שוכנה בסביבה. כאשר נדלק ה-אור באולם ההקרנה שבו חזו כמה אנשי-אולמן בסרטו החדש של סנדי בייטס, הווי-מן הצופה להיזכר בבוח (או כפי שהוא נקרא בעברית — הגוף והלב) של גודאר, ומיד אחר כך מצא עצמו בעולמו של פליני. המפגשים עם הנשים השונות בי-חיו, תוך קפיצה בין עבר והווה, וזיכורי-נות-ילדות (בהשתתפות הילד שגילם את אלן הצעיר גם ברומן שלי עם אנני) וגלי-שה מן המציאות — כל אלה צריכים להרכיב יחד, בעזרת. שפת הקולנוע של פליני, את התוצאה הסופית: דמותו של אלן, היוצר. ולבסוף, כאשר נדלקים האיר-רות באולם הקולנוע שעל המסך, חייב

זאת משום שאלן חש, כנראה, כי בדרך-הישנה שבה עשה סרטים, הגיע לשלב שבו מיצה את עצמו ואת דמות האינטי-לקטואל הניו-יורקי היהודי המתוסכל, ה-מתקשה להסתדר עם ההצלחה וחי בהרדה-מתמדת ומשעשעת מפני האהבה והמוות. לכן הוא בוחר לספר כאן על במאי-סרטים שאינו יודע בדיוק כיצד עליו להמשיך. מצד אחד הוא חש כי בושא היא להצחיק, שעה שהעולם כולו נמצא על עברי פיי-פחת, ומצד שני אינו יכול להתייחס ברי-צינות אל עצמו כשהוא מכריז הכרזות-מפוצצות שכאלה. במישור האישי הוא חי עדיין טראומה של אהבה מתוסבכת מן העבר (הצופה חופשי להאמין, כי מדובר בקשריו עם דיאן קיטון). אבל אינו יכול שלא ללעוג לעצמו, על שאינו מסוגל להי-יות אהבה שלוהה, רגועה ובטוחה.

חרדתו מפני המעריצים, כפי שהיא מת-בטאת בסרט, היא חרדה אמיתית. סנדי בייטס, הנבהל מן החתפנות וההתרפסות הגלויה של הממתנים לו במלון סטאר-דאסט, שם עורכת מבקרת חדת-לשון ומי-אוהבת בעצמה פסטיבלון קטן המוקדש לסרטיו, אינו אלא בבואה של אלן עצמו. גם אלן כגיבור נזהר מהופעה בפסטיבי-לים ומחשיפה רבה מדי בפני הקהל. בי-סרט זה הוא אפילו מספק את התירוצים-המצדיקים גישה זו.

חיקוי וגניבה. למרות שהוא מתרגז בכל פעם שמוכירים לו שהוא מחקה את-רים עד כדי אובדן אישיותו שלו, הוא מתייחס לכך בבדיחות-הדעת בסרט. כאשר מפנים אל סנדי בייטס ואל כוכב סרטי-טוני (אותו מגלם ירדני של אלן ומי שהור-פיע בכמה מסרטי, טוני רוברטס), שאלה בנוסח: "האם סינזה מסוימת התכוונה להיות מחווה לבמאי דגול?" משיב רו-ברטס מיד: "זה לא היה מחווה, אלא היתה פשוט גניבה מאותו במאי".

החרדה של אלן מן המצב אליו הגיע היא כה גדולה, עד שהוא מהרהר, בשלב מסוים, באפשרות שהוא אדם מחוסל. ה-דבר מתממש, לפי מיטב ההומור השחור, במוחו של סנדי על המסך. ומה שמדמים-במוות זה, היא הרוח הכמעט נבואית שבו. כשה קורה קשה שלא להיזכר במה ש-התרחש זה עתה: רצה ג'ון לגון נראה כמו שיחזורו מדויק של המתרחש על המסך.

יתכן מאוד שמכל סרטיו, זהו הסרט שבו אלן חושף עצמו בגילוי-לב מירבי. אולי משום כך קשה לו יותר לשלוט ב-חומר, להיות מנוכר להתבונן בו מן הצד, לנפות את הטפל מן העיקר ולהיות משי-עשע ומבדר כל הזמן. הסרט נע ללא הרף בין ייאוש ללעג, בין מרירות פארסה, בין פיוט לקאריקטורה. רגע אחרי שהוא שם לצחוק את היומרה של ניתוחים מתחכמים ליצירות אמנות, נגרר הסרט עצמו לאו-תו סיגנון שעליו ליגלג לפני דקה או שתיים.

● לבמאי המעולה **אנטואן סאראה** ולמפיקה **רינה אנז'ו**, שהצליחו להביא לפני צופיהם הטלוויזיה הישראלית חנוכה, את הפקת הטלוויזיה הישראלית אלון בצלות ואלוף שוס, שהמוחזז על פי סיפורו של חיים נחמן ביאליק בשלר שהמשכים בני חצי-שעה. הפקה זו, ש העלתה את קסם ביאליק, ראוי לה ש תוקרן גם עבור הצופים המבוגרים. הפקה זו היא החשובה והמעולה שבהפקות ה טלוויזיה מזה זמן רב.

צל"ג

תשדיר שרות

● לכתב **חיים** ("כיימול") **גיל**, ש סירטו הסכריני צל ענן שחור הוא הו כחה חוזרת לכך שלא כל כתבי-טלוויזיה מוכשר הוא בעל כישרים של במאי. צל ענן שחור הוא צל ענן שחור על מחלקת הדרמה של הטלוויזיה הישראלית — סרט בלתי-אמין, בנוסח הריאליזם-הסוציאליסטי של שנות ה-50, כאשר הבימוי מב- היר לקהל שגיל לומד את משמעות ה- "פלאש-באק".

רדיוזיה כלכלית

● **לארישען שפיגלמן**, על כתבתו בהשבע — יומן אירוטי, שניסתה ל- באר את רזי התקציב הממשלתי החדש. דומה שכתבה זו החזירה את הדסקי-כלי כלי של מחלקת-החדשות בטלוויזיה אל עידן הרדיוזיה (ראיון רדיופוני בתור ספת תמונת המראיין) של ימי ראשית הטלוויזיה. כתבה זאת הגבירה הגעגועים לכתבות-הכלכלה של **אברהם** ("כוש") **קושניר**, שהציגו את בעיות הכלכלה בצירוף המחשבות חזותיות, כנדרש ב- מדיום זה.

מאחרי הקלעים

איון וצניעה

בישיבת המליאה של רשות-השדור ב- שבוע הבא, שתוקדש להמשך הדיון במח- לקת-החדשות של הטלוויזיה ובחטיבת ה- חדשות של הרדיו, ובפיקוחה של מליאת

שדרן בירון (במרכז)
כמה ימים של מחשבה

הרשות עליהן, עומד יו"ר הרשות, הפרו- פסור **ראובן ירון** להציג נוסח של הצעה, העשוי להתקבל על דעת רוב חברי המליאה.

ירון, אשר ניסח את הצעתו ביחד עם חברי הוועדה-המנהל של רשות-השדור, מציע שהמליאה תאמץ את "מיסמך נקדי" (מיסמך-עבודה שחיבר יועץ המנכ"ל, **נָקִי ריבמן רוגל**) על קרבי. ירון מבקש לצרף למיסמך זה את החלטות ועדת-החיי נון של הכנסת, הקובעות כי מנכ"ל רשות השדור (**יוסף לפיד**), הוא עורך-החד- שות הראשי של הטלוויזיה והרדיו.

ועדה לגניזה ולפירסום

צבי גיל, מי שהיה בשנים 1971-1974 חבר בוועדת העורכים, בתוקף תפקידו כמנהלה של מחלקת-החדשות של הטלוויזיה, כתב את המכתב הבא לאחד היומנים, מאחר שלא פורסם שם, הוא מתפרסם להלן כלשונו: העיתונים פירסמו את הגילויים שגילה ב-24 בדצמבר ח"כ יצחק רבין, בעניין תשלום הקנס ב-1977, כדי להזים את העלילה שפירסם העיתון הצרפתי, "ל'אקספרס", כאילו בתשלום הקנס נעזרה ממשלת-רבין בבצלאל מיוזרחי, וכדי לתבוע מיו"ר מיפלגת-העבודה, שימעון פרס, שיצהיר בשבועה שאין לו ואין לאנשים מטעמו יד בפירסום ידיעה זאת.

הפורום שבו מסר ח"כ רבן את המידע לפירסום הוא ועדת-העורכים של העיתונים היומיים בישראל.

מוסד ועדת-העורכים עבר גילגולם רבים, מאז הוקם בשלהי מלחמת- העולם השנייה ובעת המאבק לעצמאות. תחילה הוא שימש כזרוע בידי מנהיגי-הישוב, כדי לקרוא תגר על הצנזורה הבריטית. ברוב המקרים שימשה ועדת-העורכים קלט לקבלת מידע חסוי, מעין מחסום-זהב, לשם מניעת פירסום. כך היו הדברים מיד לאחר קום המדינה, ואישים כדוגד ברגוריון וגולדה מאיר שיבחו לא פעם את פורום ועדת-העורכים כגוף שאפשר לתת לו אמון.

בשיחה עם העיתונאי יצחק טישלר (לספר, "על עיתונאים ועיתונות" — 1976) אמרה גולדה מאיר, כי "לרוב סיפורי להם (לועדת-העורכים) כימעט הכל, ולא הכשילו אותי ולא הכשילו את העניין אף פעם. זה היה טוב להם, מפני שהיתה להם אוריינטציה מלאה, ואילו העניין לא סבל." לימים גדל פורום זה בהיקפו, הן מבחינת המשתתפים בו והן מבחינת המופיעים לפניו, והאינפורמציה שנמסרה שימשה בעיקר רקע לעורכים ולכתבים, למאמרי-פרשנות או למאמרי-מערכת.

בהזדמנות אחרונה זאת, כאשר לפני ועדת-העורכים הופיע מר רבין, היה ברור מלכתחילה כי הנאמר הוא לפירסום ולציטוט. טבעי שח"כ יצחק רבין ביקש את הפורום העיתונאי העליון, כדי לתת ביטוי לצערו ולזעמו. אך אם הדברים היו מיועדים מראש לפירסום, ועל-כך היתה תרועת-הצוצרות יום לפני כן, מדוע ועדת-העורכים צריכה לשמש אכ- סניה, שעה שמסיבת-עיתונאים בנושא זה היתה זוכה ללא ספק לתשומת לב הראויה?

איני בטוח אם במצב, בתנאים ובנסיבות של היום יש מקום (לא בעי- תות-חירום) למוסד כמו ועדת-העורכים, בחברה פתוחה. אך אם יש מקום, הרי בהפיכת ועדת-העורכים למסיבת-עיתונאים, גורמת ועדת-העורכים פחות במוסד מסיבת-העיתונאים ובה עצמה.

הביאו השינויים הגיהוליים, שחלו באח- רונה במחלקת-החדשות. עוד בטרם פוטר **חיים יבין** ממישרתו כמנהל מחלקת-החדשות, הוא מינה את גילעדי כמפיק ראשי למערכת-הבחירות בהסדרות ולכנסת. שתי הפקות שגילעדי

לגוף הצעתו של ירון נוספו עוד כמה רעיונות שתרמו חברי הוועד המנהל, ב- דבר איוון המישרדים והשמירה על ציג- עת-הפרט.

בלי ועידות

כוונתה של מחלקת-החדשות של הטל- וויזיה לסקר סיקור מלא את וצינתה של מיפלגת-האופוזיציה הראשית, מיפלגת- העבודה, נתקלה בסירוב עקרוני מצד מנ- כ"ל רשות-השדור, **יוסף לפיד**. לפיד טוען שסיקור מוגבר, מעבר למתכונות קיימות של מהדורות החדשות ברדיו וב- טלוויזיה, עשוי להביא לתביעות של סיי- קור דומה בוועידות של מיפלגות אחרות בקואליציה ובאופוזיציה, העומדות להיערך במחצית הראשונה של שנת-הבחירות ה- ממששת ובאה. לדעת לפיד עשוי סיקור

שעברה לשני ראשי מחלקת-החדשות, ב- עבר ובהווה, **חיים יבין** ו**מזכיה סער**, בביתו של שדר-הטלוויזיה בכנסת, **מזכיה ריימיר**.

אחרי נאומים קצרים שנשא באוזני ה- נוכחים גם יבין וגם סער, קם בירון גבתי הקומה ואמר בקולו העמוק: "אם אפצע אי-פעם, לא הייתי רוצה שמישהו מעוב- די מחלקת-החדשות יתרום לי טיפת-דם כלשהי."

דממה דקה היתה במקום, עד שכתבי- החדשות הבינו למה כוונו דבריו של דן בירון.

הקשר והחדשות

תוך שישה חודשים תופעל בחטיבת- החדשות של הרדיו מערכת-קשר משוב- ללת, שתביא לעלינות של מחלקה זו על מחלקת-החדשות של גלי צה"ל. מנכ"ל רשות-השדור, **יוסף לפיד**, אישר את רכישת מערכת-הקשר-החדשות החדשה, לשם קידום עקרוני של נושא החדשות ברדיו.

אחדים מחברי הוועדה המיקצועית הת- רעמו על השינוי בסדרי העדיפויות של רשות-השדור, שהביאו את לפיד להעדיף, לראשונה מזה יותר מעשר שנים, את הרדיו על הטלוויזיה. דיון קודם של הווע- דה המיקצועית, לפני שמונה חודשים, לא אישר את תוכנית-הרכש החדשה, שעיק- רה מתמקד ביצירת שליטה ארצית של הרדיו.

פסקול

הפורום העקר

חלק מהמדיניות החדשה של מחלקת- התוכניות בעברית מתכוון להעביר את מרכז-הכובד התוכני של התכנון החי- דש, שייכנס לתוקפו בחודש הבא, לשעת- השדור בין 8 ל-9 בערב. הדבר יתבטא בשידור השבועי של הסידרה עמוד האש. ביום-שידורים אחר תובא תוכנית מגוינת חדשה, ובה פינה לאהבת ארץ-ישראל, ש-

יוצא-החופשה גילעדי (וידידה)
אף טיפה אחת של דם!

אותה יגיש הסופר והעיתונאי **עמום קיי- נן** ● המיפגש השבועי של פורום ה- חדשות עורר מעט מורת-רוח, כאשר הת- ברר כי מנכ"ל הרשות, **יוסף לפיד**, לא הביא נושאים קונקרטיים לדיון, והפכו ל- שיחת-רעים. אחד מחברי הפורום כינה אותו, הפורום העקר, ● במסגרת ה- תוכנית הסאטירית "יורדים על השבוע רוי- איין מנהלה החדש של מחלקת-החדשות, **טוביה סער**, שנשאל בפי ירון **לונ- דון**, "האם אתה צייתן? האם תישיר קו עם הוראות שתקבל?" סער הגיב בסידרת שאלות-תשובה ללונדון, ושאל: "כמה זמן אתה מכיר אותי כעיתונאי? האם הראיתי לך אי-פעם סימנים של צייתנות ויישור עם הקו?" ● כתב-הרדיו **מזכיה סער** דן עומד לצאת, בתחילת ינואר, ללוס-אנג'לס. לתחרות-טלוויזיה שהזוכה בה עשוי לקבל פרס בן 100 אלף דולאר. ● התנצלות: לפני **מאיר שליף**, על שבדיווח על ציג- נון של הכנסת, הקובעות כי מנכ"ל רשות השדור (**יוסף לפיד**), הוא עורך-החד- שות הראשי של הטלוויזיה והרדיו.

נחשב כבעל יכולת להתמודדות איתן. עם מינויו של **טוביה סער** כמנהל מחלקת- החדשות של הטלוויזיה, ומינויו של **יאיר שטרן** כמפיק-ראשי של מחלקת-החדשות, העבירו את מרכז הכובד ההפקתי אל כת- פיו של שטרן. סער, שהיה מודע לכישר- ריו של גילעדי וליכולתו המיקצועית, הציע שגילעדי יהיה המפיק-הראשי של הבחירות בהסדרות. בעוד שיאיר שטרן ישמש כעוזרו וישתלם בלוגיסטיקה של התמודדות בהפקת-ענק מסוג זה.

גילעדי, שביקש שהות של כמה ימים כדי לחשוב על כך, שב כעבור יומיים והודיע לסער שהוא מעדיף לקבל שנה של חופשה-ללא-תשלום, ולשחרר את עצ- מו מההצעה של סער.

המסיבה והדם

את אחד הדברים המהדהים ביותר ש- אמר מישור מעובדי הטלוויזיה בשנים האחרונות, אמר איש מחלקת-הבידור, **דן בירון**, במהלך המסיבה שנערכה בשבת

לקראת שידור: המאהב

הארולד פינטר נחשב כיום לאחד מהמחזאים הבולטים ביותר של התקופה שלאחר מלחמת העולם השנייה. המחזות שלו ריתקו מיליוני צופים. מחזהו „המאהב“ יוקרן בשבוע הבא (25.12) בטלוויזיה הישראלית. זה סיפורו של ריצ'ארד, היוצא מדי בוקר למקום עבודתו, ושב בערב אל רעייתו, שרה, הממתנה לו עם ארוחת ערב, ומשלחת אותו לשונה במיטב היחיד שלו. ריצ'ארד יודע ששרה שבה אחריה צהריים ממיפגש עם מאהבה.

מעולות של הטלוויזיה במהלך השנים האחרונות עומדת לרדת מעל המסך. בתוכנית הנעילה יובא סיקור על סרטים מוסי-קאליים חדשים, וביניהם קטעים מתוך קאסנו, קאובוי עירוני, אל תעצרו את המוסיקה והאחים בלו, המייצגים גל חדש בקולנוע הבידורי.

המעגל האדום

דיקון: המעגל האדום
יום שני, שעה 9.30

(9.30). סרט הקולנוע המעולה של הבמאי הצרפתי המנוח ז'אן פייר מלוויל. בכיכובם של אלן דילון, בורביל, איב מונטאן ו-ג'אן מאריה ואלנטי. סיפור העלילה מתרחש בעולם התחתון, וגיבוריו הם אסיר נמלט ואסיר משוחרר הרוצה לנקום במסגיריו.

יום שלישי

23. 12

● **כרטיס ביקור (9.30).** תת-סרטי-עודה נוסף. בסידרה המביאה סיפורי רחובות ביש-ראל. הפעם זה סיפור רחוב עמק-רפאים בירושלים, כשעיקר הסיפור בקולנוע סמדר, השוכן ברחוב אחר.

● **מונטאן — אתמול והיום (10.05) — שידור בצבע.** תוכנית בידור מייד-חדת, שצולמה השנה עלידי-רשת הטלוויזיה השנייה של צרפת. התוכנית מגיעה להישגים יוצא-דופן בפעולות של מצלמות וידאו. בתוכנית קטעי מישחק ושיורים חדשים של איב מונטאן, שאינו מרבה להופיע בקונצרטים. הוא מיקד בשנים האחרונות את הקאריירה שלו בשטח המישחק בקולנוע.

● **משישה יוצא אחד (10.55) — שידור בצבע.** סידרת טלוויזיה חדשה בת ארבעה פרקים על-פי רומן מאת מחברת המותחנים דורותי ל. סאירס. היא מתארת את מעל-ליו של הלורד פיסטר ויימז (איאן קארמיכל) והבלש הי אריסטוקרטי ומשרתו הנאמן בנטר. בפרק הראשון יוצאים הלורד ומשרתו לסקוטלנד. וימז מתכנן לדג ובנטר ל-צייר, אך במקום זה הם מגלים גוויה של צייר מקומי, שנרצח בנסיבות מסתוריות.

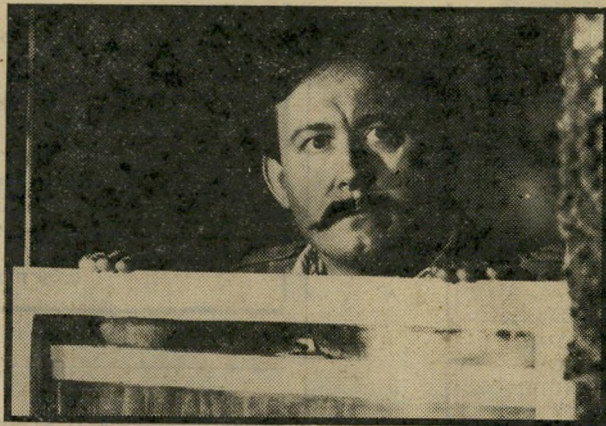
● **מישחק הגמר (10.05).** סרט טלוויזיה, ה-עשוי להשתלב בסיומת של מבט ספורט. הסרט מתאר את כל המתחולל סביב מישחק גמר בכדורגל האמריקאי. שתי הקבוצות המתמודדות בגמר (רוגבי) עושות כל שביכולתן כדי לזכות בניצחון. תוך גיוס אמצעים שאינם כשרים במיוחד. הסרט שזור בקטעים בלתי-ספורטיביים של חטנות, מתח ופסע, וכמובן אהבה. בתפקיד הראשי: דייוויד יונסון.

יום ראשון

21. 12

● **החבובות מארחות את הזמרת דיאנה רוס (8.30) — שידור בצבע.** פיגי קארמיט ושאר החבובות מארחות את הזמרת כוכבת כהת העור, שהתפרסמה בעבר כסולנית להקת הסופריסט וכ-כוכבת של כמה סירטי קולנוע (בטי סמית).

● **נשים בלבן (10.00).** פרק שלישי בסידרה האמריקאית הטיפוסית. המביאה מי-הווי בית-החולים, על התרגיד-יות הקטנות והגדולות המתחוללות שם. באפיוודה זו מצליח ד"ר רייבון להציל ילד נגוע בצהבת. הוועדה האתית אינה מאשרת את ניתוק מכשירי ההחייאה, שאליהם מחובר אביה

מק-קי: משישה יוצא אחד
יום שלישי, שעה 10.55

של קאתי. בעוד ד"ר גיל בייטס מגלה כי אהובה נשוי. ● **בנסון: לא לציטוט (11.20).** באורח מקרי בהחלט נחשפת הדלתת מידע מביתו של המושל גטלינג. שעשויה לפגוע בהצעה לתיקון חוק, שהמושל מתאמץ להעביר בי-בית-הנבחרים של המדינה. בנסון נוטל על עצמו את תפקיד הבלש. והוא מנסה לאתר את האשם ולהשכיח שלום-בית בי-בית המושל.

יום שני

22. 12

● **מסך גדול מסך קטן (8.30).** אחת מתוכניותיה ה-

מרון, יונה עטרי, רחל אטאס, מרגלית אנקורי, אסתר גריני-ברג, נירה רבינוביץ, ליאור ייני, גדעון זינגר, שמואל רור-דנסקי, יהורם גאון ובומבה צור ז"ל. התוכנית מביאה קטעים נבחרים מתוך מחזות-זמר שהוצגו בארץ: איי לייק מייק; הזר דולי; עוף לי גוף לי; שלמה המלך ושלמי הסנדלר; דון קישוט איש למנשה; שיער; גברתי הנאוהה וכנר על הגג.

● **הטיפה המרה (10.05).** דרמה ברטית זו היא אפיוודה מתוך הסידרה אשה, המציגה דרכי חיים של

סונסון: בנסון
יום ראשון, שעה 11.20

יהודה שנהב. בהנחיית פרופ' ברוך לב.

יום שישי

19. 12

● **אשה מזוכית (5.50).** סרט מצרי בכיכובם של מחמוד יאסין וזוהיר ראמזי. שבו מובא סיפורו של תובע כללי (יאסין) המבקש לחדש קשר אהבה עתיק-יומין. הנאהבת היא אשה הנשואה זמן רב לאישיות ידור

יום רביעי

17. 12

● **ספינת האהבה (8.03) — שידור בצבע.** פרק נוסף בסידרת סירטי הבידור, שעלילתה מתנהלת על סיפונה

וויין: חלום בדוררים
יום רביעי, שעה 10.05

של ספינת שעשועים ונופש, בהשתתפות כוכבים אורחים.

● **חלום בדוררים (10.05).** אלן ליסיק (השחקן-נית לינדה לאווי) היא פועלת בבית-חרושת. המנהלת מאבק עיקש נגד דיעות-קדומות של החברה על מעמד האשה. מול התנגדות מצד חבריה לעבודה, כשהיא מבקשת לעבור לעבוד בפסדיהיצור בעבור תוספת שכר קטנה, היא מקוממת את כל סביבתה הגברית.

אלן ליסיק, שהיא גרושה ואם לילדה בת 12, אינה האשה היחידה העובדת בבית-חרושת למנועים ומרוויחה פחות שכר מן הגברים עבור ביצוע עבודה שהיא קשה לא פחות. בזמנית בעלה, אד ליסיק (ניקולאס פריור), מפגר בתשלום דמי-המונחה, והיא אינה יכולה לעמוד במימון תיקון מכוניתה, מצב המוליד אותה למסקנה האמורה, שעתידיה האחד והיחיד להתקיים בכבוד הוא ל-עבור לעבוד בפסדיהיצור.

תחילה היא פונה אל מנהל המימשלת, אלברט קליינשמידט (ריצ'רד ג'קל). ואחר היא מנסה לגייס לעזרתה את האיגוד ה-מקצועי. כאשר מתברר לה שאין מוצא, היא בוחנת את חוקיותה של האפלייה המיק-צועית, ואז היא מקבלת את ההודמנות לעבוד בפסדיהיצור, אלא ששם לא תם מאבקה, היות והגברים העובדים שם אינם שמחים לראותה, ומתלכ-דים כדי לרפות את ידיה. אך היא אינה נכנעת אף במחיר הקרבת יחסיה עם חברה ה-אינטימי.

מיבחר תוכניות רדיו

● הפיל השחור מחדרה (יום שלישי, 23.12 שעה 4.10 ברשת ב') חקירה מיוחדת של דבורה מרגלית ואורה תמ-רי, בהיבט אחד מהעבודות הנעשות כיום להקמת נמל-הפחם בחדרה. התוכנית מג-לה כי פרויקט אדיר זה, ה-עולה למדינת-ישראל סכום של 200 מיליון דולר, נתקל בקשיים רבים. התוכנית בור-חנת את לחציו של „הלובי האקולוגי" של חיפה, את מחירי ביצוע הפרויקט, ותה-ליך קבלת ההחלטות במהלך הקמתו. כוחם של גורמים כ-חברת-החשמל, משרד-האנר-גיה וגופים מוניציפאליים, כש-ההחלטה בדבר הקמת נמל-הפחם בחדרה היא הגורעה שבהחלטות.

נשים. את הדרמה כתב ג'ון פיקוק, והיא מביאה את סיפורה של פלורנס תרלי (קליר קלי) בעלת חנות קטנה בעיירה קול-צ'סטר. היא בת 53, ומתגוררת בדירת-חדר קטנה מעל לחנותה.

● **קווינסי (10.55).** שם הסרט שותף לרצח.

שבת

20. 12

● **חג המולד מסביב לעולם (6.30).** סרט תיעודי המביא מינהגים וחגיגות של חג-המולד, המאפיינים עמים ומסורות שונות, במדינות ו-יבשות שונות.

יום חמישי

18. 12

● **מצעד כוכבים (10.00) — שידור בצבע.** תוכנית בידור בהשתתפות ג'יימס לאסט ותימורתו ועוד אורחים.

● **מהוהן זהן (11.25).** מגזין חודשי, המפענח לאורח הקטן ולמשקיע את המתרחש בשוק ההון הישראלי במונחים ברורים. משתתפים פרופ' יוסי גרוס, ד"ר שלמה סדן, ד"ר

לנעלים של רוזי תכנסי מהכניסה הצפונית. *פוסט* בדיונגוף סנטר.

המכון הישראלי לספרות נשים קוסמטיקה ופדיקור

קורסים ספרות נשים - קוסמטיקה - פדיקור מניקור
הוצאת שער בחשמל (אפילציה)
* סלון ומכון יופי

תסרוקות, תספורות, החלקות, סלסול,
צביעה, כסים, טיפול פנים, איפור,
הוצאת שיער בשעווה

* הנחת כלות *
- מחירים עממיים - שרות מעולה -

תל-אביב יודפת 4 ליד דיונגוף 190 226066 229388

רמת-גן הרצל 86 מול בנין אואזים "סלון אוה"י

דיאנה

איתן עמיחי
הדברת מזיקים

מומחים להדברת תיקנים (ג'וקים),
תולעי עץ, חרקי ספרים ובגדים,
בשמירה על בריאותך ורכושך.
רמת-גן, רח' מודיעין 18, ת.ד. 2272
טל. 05-790114 רש' מס' 2 עסק 481/75
ירושלים-664015 אילת-059-3012

שרה יחיאל

ליאור רפי

החחסן לנגר החובב

חגיגה לידיים טובות

ייעוץ, חיתוך וגימור

כ-60% חסכון בריהוט לסוגיו

רח' המנור 1 ת"א טל: 829589, 838894
בימי א, ב, ג, ה, 800 1600, ביום ד' 800-1800

שוב אפשר להשיג!

ספרו החדש של גבי רוזנבאום

מגרות

שבוע של התאבדות

להשיג בחנויות הספרים המובחרות

הפצה ראשית: בית-עלים

קודאי העו"ז בארה"ב

הרוצים להשתתף בפעולה
להצלת מדינת ישראל
מחורבן הליכוד —

יתקשרו אל:

AMERICAN-ISRAEL
MIDDLE-EAST PEACE FOUNDATION
AP. 19 D
360 E. 65th St., N.Y. 10021
Tel: (212) 570-9190

חדרי שינה מרוכדים-דגם גרמני

חזק
בחצי מחיר
מתוצרת חוץ

* מיטה מתרוממת
עם ארגז לכלי מיטה

לראשונה בארץ: חדרי שינה מרוכדים ע"פ ידע ועיצוב גרמני

* חסכון של עשרות אלפי לירות במיסי "יבוא ועלויות בשערי המטבע.

רולרו חדרי שינה

יצרו יבואן מס' 1 של חדרי שינה בישראל.
בקרו באולם התצוגה והתרשמו מהמבחר המגוון!

המרכז: **גבעתיים**. רח' עלית הנוער 27. פיות כצולסון ו. טל. 319828
כניסה לגבעתיים מצומת רכבת צפון (המשך רח' ארלוזורוב, ת"א).
פתוח כל יום: 9-13, 16-19, יום ג' אחה"צ סגור. במוצאי שבת: 19-22.
אוטובוסים: 53, 63, עד סוף נחלת יצחק.

מכירה לסוחרים: עמק יזרעאל 54, ת"א, טל. 03-837824

מכירה * החלפה קניה!

- מבחר גדול של מצלמות,
- בחלקן בלעדיות שלנו!
- מכבדים: ישראלכרט, לאומיכרד,
- אשראית, וויזה!
- פיתוח צבעוני על נייר קודק
- או נייר פוגי לבחירתך!
- צלומי-פספורט בן-רגע
- בימי שלישי סגור כל היום!

פוטו-ברנר

חיפה, רחוב החלונן 31

תו

טרמפ
לחייל

שיטות לגילוי העתיד

ספר על ספרהדוגיה
(גומרולוגיה)

כל אדם ומספר מזלו
סך של — 81 שקל.

ספר על „הטמון בספל הקפה”
סך של — 75 שקל.

קדפים עם הסברים בעברית
סך של — 30 שקל

גל-אור, ת"ד 37612
מיקוד 03-229862, מלי

הזמן שוב

לטובתנו

מעניין אם שמתם לב לתנועות המהירות במצבה הבינלאומי של ישראל בזמן האחרון. מה שמסעיר במיוחד בתנועות האלה, זה שהן לא נובעות בכלל ממשוה שאנחנו עושים או אומרים. שום דבר כזה.

למשל: המצב המתוח בפולין וסכנת הפלישה הסובייטית משפרים מאוד מאוד את מצבה של ישראל. זאת אומרת, יכול להיות שמכל העסק הזה תהיה איזו מילחמה עולמית, וגם אלינו יגיעו כמה פרורי נשורת, אבל בינתיים מצבנו משתפר, ככה אומרים המומחים. התסבוכות הפוליטית מחריפה את היחסים בין מזרח ומערב, ומה שהיחסים האלה יותר גרועים, ככה מצבה של ישראל יותר טוב. אמנם המערב המסומטם לא מבין עדיין כמה ישראל חשובה לו, אבל אולי אחרי שיפלו עליו כמה פצצות גרעיניות יתחיל להבין, ואז מצבנו יהיה אפילו יותר טוב.

או למשל, המילחמה הזאת משפרת את איראן. המילחמה הזאת משפרת את מצבנו בלבליה, כי היא מוכיחה: (א) שמקור אייחציות במזרח-התיכון אינה ישראל, ו-(ב) שלא בגללנו חסר נפט, ו-(ג) שאי אפשר לסמוך על הערבים. אמנם המערב המסומטם עדיין לא מבין את הנקודות החשובות האלה, אבל אולי כשלא יהיה לו כבר נפט בכלל, אחרי שירוק שרון לפיצץ את הבארות של סעודיה, יתחיל להבין.

ולמשל, המצב המתוח בין ירדן וסוריה, הן, איך שהשתפר מצבנו בעיקבות המצב המתוח הזה? כל חטיבה סורית שהגיעה לגבול, כל דיוויזיה ירדנית שהתחפרה שם, העלתה את המוראל ו-(ד) סומק-יעורים פרח בלחייה הרמטכ"ל ושר החוץ. מצבה של ישראל השתפר והלך, ומדינאינו הדגולים המתנינו בתיקונה ליציאות החברות ומעוף הפגזים, שזיכורו שוב שישראל היא לא מקור אייחציות, ושאי אפשר לסמוך על הערבים וכל היתר.

ברור העניין? מצבנו השתפר והלך בלי שננקו אצבע! הפולנים, האיראנים ו-הסורים עושים בשביל מדיניות-החוץ הישראלית את העבודה השחורה! אנחנו רק צריכים לשבת בשקט ולחייך מתחת לשפם, כי הזמן פועל לטובתנו! הוא שוב לטובתנו!

פשוט פחד לחשוב שלתסבוכת הפוליטית ולמלחמה בין עיראק ואיראן יתחיל לקרות מה שקורה עכשיו לסיכסוך בין סוריה וירדן! איזו חוצפה, לסלק את חשיון מקו החזית! מי הירשה להם לפנות שתי חטיבות מהגבול, לסורים ה' אלה! זה בהחלט מוכיח שאסור לסמוך על הערבים.

בוקר טוב. דימוקרטיה

מזל-טוב למפלגת-העבודה לרגל ועידתה. מקרב לב, חברים, באמת מקרב לב, ובייחוד לכם, צירי הוועידה הערבים. לא בגלל שאני אוהב-ערבים אני אומר את זה, אלא בגלל שאני אוהב דימוקרטיה, וסוף-סוף הגיעה הדימוקרטיה גם אליכם. ואיך אני יודע? כי יום אחד הביא לי חבר חדש וערבי במפלגת-העבודה מיכתב רישמי, שקיבל הבהרה לכפר שלו במשולש. את המיכתב במפלגתו קיבל החבר ב-18 בנובמבר, כלומר שבוע שלם לפני מועד הבחירות לוועידה, שהיה, כזכור, ב-25 בנובמבר. שבוע שלם!

מהמיכתב הזה נודע לחבר החדש והערבי שהוא היה ראשי בחלט להגיש את מועמדותו לוועדת הקלפי המקומית עד 3 בנובמבר 1980. וגם נודע לו שהמועד האחרון לפירסום רשימות מועמדים על-ידי ועדות בחירות מקומיות היה 6 בנובמבר. וכן נודע לו שהמועד האחרון להגשת ערעור על איי-הכללה ברשימת המועמדים היה 10 בנובמבר.

ועוד נודע לו שהפירסום הסופי של רשימות המועמדים היה ב-14 בנובמבר. החבר החדש והערבי לא היה מתרגש מכל זה, אבל מה, המיכתב נשא את התאריך 24 באוקטובר, ומבירור שערך החבר החדש והערבי בין חבריו בכפר נודע לו, שכולם קיבלו מיכתבים בערך בסביבה שהוא קיבל, כשבוע לפני הבחירות. התעוררו אצלי שאלות בעניין הזה, אז הואילי לטלפן אל החבר רענן כהן, שהוא במפלגה "יו"ר ועדת-הבחירות למיגור הערבי והדרוזי".

"בבחירות הקודמות אני בעצמי מינתי את הצירים הערבים לוועידה", אמר לי רענן כהן, "אבל הפעם החלטנו לגשת לבחירות דמוקרטיות וחופשיות. פירסמנו בעוד מועד מודעה אחת במערב ומודעה אחת באל-אנבא, כדי להבטיח שיוודע לחברים הערבים על הבחירות".

בעניין המיכתבים אין לחבר רענן כהן תשובה, וגם עניין העיתונים די מופקפק בעיניי, כי אני דווקא שמעתי שהחברים הערבים קוראים ידיעות אחרונות ואל-קודס. אבל מה שאני מבין מכל העסק זה שמפלגת-העבודה אמנם החליטה להחזיר את הדמוקרטיה למיגורים הערביים והדרוזיים שלה, אבל לא במכה אחת.

אודן: כל האיברים חלויים בלב - והלב חלוי בכיס

הגיש חשבונית הניתוח לשר הבריאות

— מאת ניצח אביב, כחב"ד "ידיעות אחרונות" —

"ידיעות אחרונות" 10.12.80

כל האברים חלויים בלב והלב חלוי בכיס

רת החיא, ומאוד חמודים היו הנערות והנערות הרעננים ההם, שבהחלט לא אשמים שכל דרום-אפריקה לא נמצא אפילו מתופף אחד קצת יותר כזה מהם, ואף לא חלילנית אחת עם תיסרוקת אפרו.

אבל לקהל הסטודנטים והמרצים ש-חרי-התרבות של האוניברסיטה העברית בירושלים זה לא הפריע. בסדר מופתי של קהל תרבותי הם עמדו בתור וקנו כרטיסי סים. בסדר מופתי הם חלפו על פני כמה כרזות וכמה כרזים, ובסדר מופתי תפסו את מקומותיהם באולם, מוכנים ומזומנים לחוויות תרבותיות מעולה.

אחרי שנכנס כל הקהל, קיננו גם אנחנו כרטיסים בסדר מופתי, ובאותו סדר מופתי תפסנו מקומות באולם, וכשהתחילה התיזמורת עם הסול הראשון, התחלנו לשיר כל מיני שירים כמו "אנו נתגבר" ו-"התיקוה". מבחינה מוסיקלית טוהרה, אין ספק שהתיזמורת עלתה עלינו, ובסוף שהזיזונום שהלכו שם הפריעו מאוד לי קהל התרבותי מהאוניברסיטה העברית. אבל גם התיזמורת הוורודה לא הצליחה לגנו, ועד-מהרה התחיל הקהל התרבותי להתעצבן. מתברר שקהל תרבותי שמת-עצבן יכול להיות עסק מאוד אליס, כי עובדה שעשרת המפריעים חוקפו המון נרגז שעה בהם שפטים, וסילק אותם מהאולם, כדי להאזין שוב, באווירה הי-תרבותית ההיא, לתיזמורת הנוער הי-חמודה מהרפובליקה של דרום-אפריקה. אני לא חלתי לקבל מכות בגלל ש-אני שונא מוסיקה, וההתנגדות שלי לבי-קור שר-האוצר ההוא לא נובעת מזה שאני שונא כסף. מה שאני כן שונא, זה את הרעיון שכל סבי וסובתי מצד האב ומצד האם הפכו לסבון בגלל שמישהו חשב שהם גזע נחות. מאז אני שונא כל מי שמבסס את המדינה שלו על הי-רעיון שיש גזע עליון ויש גזע נחות. עניין אישי לגמרי, כמו שאתם רואים.

פרס) סיבך את עצמו בחשבוניות-בנק מיותרים, כדי שפרס (השתול על-ידי מה-נה רבין) לא יהיה ראש ממשלה. ככה יצא שבגין נעשה ראש-ממשלה, והוא עיר-שה הכל כדי להחזיר את פרס (השתול על-ידי מהנה רבין) ללשילטון.

אם תחשבו על מה שקורה בפוליטיקה הישראלית כשיש לכם קרמנח כזה, אני בטוח שהכל יתבהר. לפי הערכה זהירה שלי, כ-כאמא-ועשרה חברי-כנסת שתי-ליס כאלה, חפרפרות שחלק כבר נחשף וחלק מתכה רק לרגע המתאים. מכיוון שהעסק הולך כליכך טוב, ההערכה שלי היא שבבחירות הבאות כבר לא יהיו חברי-כנסת יחידים שתולים, אלא מפל-גות שלמות שתולות.

השתולים עניין

אישי לגמרי

אורח יקר וחשוב נמצא עכשיו בארצנו, והוא שר-האוצר של ממשלת דרום-אפריקה. אותי זה מרגיז במיוחד, כי אני, באור-פן אישי לגמרי, קיבלתי מכות לפני ארבע שנים בדיוק כדי שדבר כזה לא יקרה, ולקבל מכות, ועוד סתם, אני בכלל לא אוהב.

זה היה כשתיזמורת-נוער ורודת-לחיים וזוהבת-שיער באה לגנו בפני קהל הי-סטודנטים של האוניברסיטה העברית ב-ירושלים. מדרום-אפריקה הגיעה התיזמו-

השתולים

פעם חשבתי שאני מבין משהו בפולי-טיקה שלנו, אבל זה התחיל לעבור לי. כל ההסברים הרגילים פשוט נפטלים הי-אחד אחרי השני. בייחוד תרמו לתהליך הזה ארבע השנים האחרונות. איך אפשר להסביר, למשל, מה עושים פרס ורבין האחד לשני? או מה עושה בגין לאוטור נומיה שלו? או מה עושה וייצמן לבגין? וגוטליב לאב-חצירה? ותמיר לידין? חשבתי וחשבתי על העניין הזה, ו-ההסבר היחיד שעוד נשאר, הוא הסבר מתחום הריגול. הגעתי למסקנה סופית, שקשה מאוד יהיה להיזן אותי ממנה, שכל הפוליטיקה הישראלית מלאה "חפרפרות". אלה שתולות בכל המפלגות ופשוט צצות ברגע המתאים, שהוא הרגע שבו הן יכולות לעשות את הנזק הגדול ביותר.

החפרפרת הראשונה, זה דיין. עשרות שנים היה דיין שתול במפלגת-העבודה, ואחרי שהוכתה בבחירות האחרונות קי-בל הוראה, לתת לה את מכת-ההסד, והלך לקבל את המישרה שהובטחה לו כשר-החוץ, ופרס על סיבול במחתרת.

כודם שתולים, כודם

שיצחק יצחקי נשתל בליכוד על-ידי הפור על טבריה?

עד כאן המיקרים חקלים. אבל יש עוד כמה חפרפרות שלא חשפו את עצמן, ולי יש חשדות עמוקים מאוד. אחרי כל הי-פרשיות של המיכתבים והפריצות וחשבו-נות-הבנק שעבדו תמיד כמו בומרנג, כבר אין לי ספק שפרס נשתל בראש מחנה פרס על-ידי מחנה רבין, ואילו רבין נש-תל על-ידי מחנה פרס בראש מחנה רבין. רבין עצמו כימעט חשף בטעות את בגין עוד לפני הבחירות האחרונות, כאשר אמר שבגין הוא הנשק הסודי של הי-מערך. היום כבר ברור לגמרי שמה שנכון נכון. בגין אמנם זכה בבחירות, אבל זה רק בגלל שרבין (השתול על-ידי הפור

אחר-כך יש לנו את העניין הזה עם ד"ש. זה עניין ממש מצחיק, שדומה לי שירות-ביון המורכב כולו מסוכנים של שירות-ביון מתחרים. החפרפרות עמית וגולומב חזרו למפלגת-העבודה. אסף יגור עזר ניסה לעשות כמה משימות ריגול בדרך, עד שנחת אצל שולחיו — בליכוד. רובינשטיין היה שתול בד"ש מטעם הציר פיס. לשמואל תמיר היה כנראה חוזה כפול: גם עם הליכוד וגם עם המערך. את יגאל ידין שתלה שם מעצמה מהחלל החיצון. ולד"ש הזאת היתה עוד חוצפה לשתול בליברלים את יוסף תמיר, שחשף את עצמו והגיע אליהם מאוחר יותר. האם יש ספק למישהו שגוטליב נשתל במפד"ל על-ידי שולמית אלון? או ש-

הבניין לקו, הקבלן אינו רשום, החברה אינה קיימת, המהנדסת היא

אשתו של מהנדס העיר, ועורך־הדין היה יו"ר הוועדה לבניין ערים

חלונות מעוכות

במהלך שנת 1978 רכשו 15 מישפחות דירות בבית משותף ברחוב זמרשטיין 12 בנתניה. הבית נראה ככל הבתים, והרוכשים תאבי־הדירות אצו להיכנס אליו עוד לפני שסיים הקבלן את הפיגוש. אחת הסיבות לחפזונם היתה העוב־דה כי הקבלן, צבי אלטר ובניו מכפר־סבא, פיגרו בחצי שנה בגמר הבית אחרי התאריך שנקבע במוזה למסירת הדירות. כאשר נכנסו ל־דירות נוכחו לדעת כי העיריה אינה מחברת שעוני־מים לדירות. למרות זאת דרשה מהם העיריה מסים. כאשר בדקו מדוע אין להם שעוני־מים הסתבר כי הקבלן לא קיים את התחייבותו שעל־פיה קיבל רשיון בניה, ולא התקין מש־אבתי־מים. רק אחרי הפגנות סוערות של הדיירים אצל ראש העיריה הסכימה העיריה לחבר שעוני־מים.

פגיעה

בילד

תוך חודשים אחדים הסתבר לדיירים כי הבית שרכשו ב־מיטב כספם הוא מלכודת מסוכנת. הם החלו בודקים את החוזים ש־עליהם חתמו, וראו כי למרות שאת הבית בנה הקבלן צבי אלטר, הרי החוזים חתומים על־ידי גופים ש־קרויים ל.ב.ט. השקעות בע"מ, ש־מנהלה הוא מאיר טורגר, ואשר מכרה את הדירות כאמצעות גוף

החווה וכל מידע נוסף, לצורך הגשת תלונה פלילית למישטרת־ישראל נגד הקבלן.

למרות שהם המציאו לו את מבור קשו עוד ביוני, לא עשה רשם־הקבלנים דבר, ורק אחרי פניות חוזרות ונשנות של הדיירים שלח ב־3 בספטמבר השנה מיכתב לאלטר צבי, ל.ב.ט. בע"מ בכפר־סבא, ו־משלא קיבל תשובה, שלח מיכתב שני ב־2 באוקטובר, ובו הזהירו כי ימחקו מספר־הקבלנים, אם לא ישיב לתלונות הדיירים.

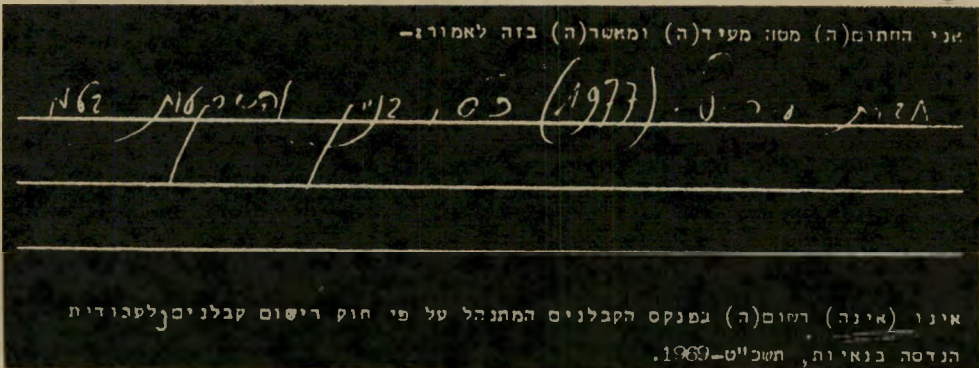
החברה לא

רשומה

הסתבר כי בספר־הקבלנים רשום, "אלתר צבי ל.ב.ט. בע"מ", ואילו את הבית בנתה חברה בשם ל.ב.ט. (1977) כ"ס, בניין ו־השקעות בע"מ, שבעליה הם גם בעלי החברה הרשומה בספר־הקב־לנים אולם החברה שבנתה את הבית בעל־הפגמים לא נרשמה כ־קבלן בספר־הקבלנים. הדיירים ניסו גם לבדוק מדוע

סורת העלחה מיספר כה רב של ליקויים בבית, בניגוד לחוק, עד כי נדרשו כמה עמודים לרשומם. כך למשל, הגישה היחידה לגג, שעליו אנטנת הטלוויזיה וגג ה־מעלית ומכלי־המים, היא דרך די־רתו הפרטית של אחד הדיירים. גג חד־המעלית אינו אטום מפני גשם. לתורן האנטנה אין הארקה, ופגיעת־ברק עלולה לגרום לאסון. חלק הגג מעל חדר המדרגות (15 מ"ר) נמכר לשני דיירים בקומה עליונה, למרות שעל פי חוקי־הרכישה נועד הגג להיות משותף ולשמש להתקנת דוד־שמש. בחדר־המדרגות המע־ברים הם ברוחב 92 ס"מ, במקום מינימום של 110. הטיח מתפורר ביגלל מחסור במלט. בארון־החשמל יש גזילות מים. בקומה השלישית התיקרה אינה אופקית. מערכת כיבוי־האש אינה מחוברת למערכת אספקת־המים. כנדרש. במעקה ה־אלומיניום, לאורך המדרגות, יש חללים גדולים, שדרכם יכולים ילדים ליפול.

הדו"ח חזר על כל הליקויים ש־מצאו אנשי־העיריה בסוירים קוד־מים. להערכת הדו"ח נדרשים לתי־קון הליקויים 2.2 מיליון לירות, במחירי אוגוסט השנה.

מזה כמה חודשים שרויים הדיירים בהרגשה של אי־א־ר. הם. העיריה אינה מספלת בעני־ינים, ואינה מחייבת את בעלי חברת־הבניה אשר יש להם עסקים בנתניה. לתקן את הליקויים. מהנדס העיריה אינו רוצה, כנראה, לריב עם אשתו.

מה תעזור

המישטרה?

רשם הקבלנים יכול רק להתלונן במישטרה. דבר שלא יגרום לתקין הבית. הדיירים יכיר לים. כמובן, להגיש תביעה לבית־המישפט, ולדרוש פיצויים מן ה־קבלן. אולם הם חוששים כי עד גמר ההליכים לא יהיה את מי לתבוע.

הדיירים מכים עתה על חטא על שלא בדקו לפני רכישת הדירות אם הקבלן רשום בספר־הקבלנים, דבר הנתון ביטחון כלשהו. **אולם השאלה המעניינת היא מדוע נתנה עיריית נתניה רשיון־בניה לחברה קבלנית שאינה רשומה כי ספר־הקבלנים, ומדוע היא מתחמקת בסלחנות כה רבה למעללי הקבלן הלא־חוקי.**

האם קבלן, שיועצו המישפטי הוא יושב־ראש ועדת־בניינים לשעבר, ומהנדסו הוא אשת מהנ־רס־העיריה, זוכה באותו הטיפול כמו כל קבלן אחר?

יגאל לביב

אישור רשם־הקבלנים

"אינה רשומה בפנקס הקבלנים..."

אין מחלקת מהנדס־העיריה עושה דבר נגד החברה. למרות דו"ח ב־קורת תקינות המיקלט, שנרשם על־ידי פקח־המחלקה. הדו"ח מצא ב־מיקלט ליקויים חמורים, המעמידים בספק את כשירותו, ולקבלן ניתנה ארכה של 10 ימים לתקון הל־קויים.

אשתו

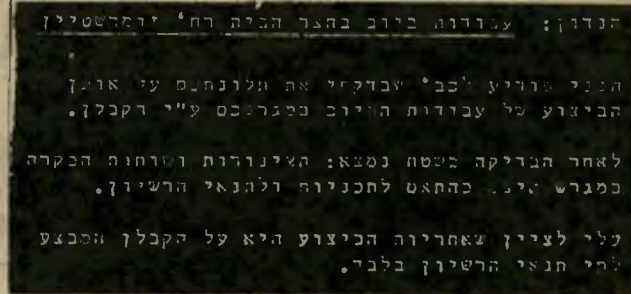
של המהנדס

מ שעברו חודשים, ומהנדס־ העיריה לא עשה דבר כדי לכפות על החברה את התיקונים, בדקו הדיירים, ואז מצאו כי אחד הבכירים במחלקת מהנדס־העיריה הוא מהנדס בשם ישים בנדרסקי מנתניה. מהנדס־הבית בעל־הלי־קויים היה אשה בשם יפה בנדר־סקי, הנשואה, במיקרה, לישים. ה־זוג הנשוי עוסק בהנדסה כבמיק־צוע, הבעל מטעם העיריה והאשה מטעם קבלנים פרטיים. התברר גם כי עורך־הדין של החברה הבונה, שערך את החוזים, הוא אברהם איזמן, מי שהיה יושב־ראש הוועדה לבניין ערים בנתניה במשך זמן ממושך.

מה החלו הדיירים חושדים כי לא רק חלמאות מונעת את העיריה מנקיטת צעדים נגד הקבלנים. הם התארגנו ושכרו את חברת־ההנדסה נכטי זבג, ועוסקת בשרותים אר־ציים לביקורת הבניה. חוות־דעת של המהנדס אביגדור

להתחשפלות או מוות. היא הותקנה בניגוד לתקן מכון התקנים. עליך לפתור את הבעיה באופן חיובי ובדחיפות.

"מערכת הביוב: במקום צנרת של 6 אינץ' הותקנה צנרת של 4 אינץ', ובמקום צנרת־אסבסט הות־קנה צנרת־פלסטית. גם הברירות

אישור עיריית־נתניה

"אינם בהתאם לתוכניות ולתנאי הרשיון..."

הותקנו בניגוד לתקן, ועליך לתקן את העניין בדחיפות."

מיכתב זה נשלח ביולי השנה, ומאו לא אירע דבר. במקביל פנו הדיירים לרשם־הקבלנים בתלונה, וביקשתו לפעול נגד החברה ש־בנתה ומכרה להם את הבית. רשם־הקבלנים השיב כי חברה כזו אינה רשומה כלל בפנקס־הקבלנים, ו־הוא מבקשם להמציא לו את העתק

אחר. קצרי דורון דירות, מרחוב הרצל 54 בנתניה. הדיירים פנו לעיריית נתניה כדי שתבדוק את הבית בנוכחות אותו מאיר טורגר, ובסיום בדיקתה כתבה לטורגר את המיכתב הבא:

"מיקלט הבניין: הסכמת עמנו כי המצב חמור במיוחד ולפיכך אתה נותן דעתך לפתרון יסודי. מיכל המים חובר, אך אין עדיין

במדינה

מישפט

חצי־חצי

מחצית הגוף העליונה

נכוותה מאש,

והמחצית התחתונה ממים

"עליכם לחפש בבתי־החולים ר־במירפאות. כאשר תמצאו אדם ש־נכווה קשה, תדעו כי הוא אשר הצית את המיסעדה." כך אמר המומחה להצתות לאנשי המישטרה. הם הועקו למיסעדה במרכז ה־עיריה חצור שבחצות הלילה ב־חודש יוני השנה עלתה בלהבות. מומחה ממכבי־האש גילה במרכז המיסעדה מיכל־בנוני, שהוצת ו־גרם לדליקה. "מי שורק את ה־גפרור הדולק על המיכל והצית אותו, היה חייב להיכוות קשה בעצ־מו. כיוון שאש הפורצת מבנוין בתוך חדר סגור מתפשטת למרחקים תוך שבירר שניה, ובוודאי פגעה במצית." כך הסביר המומחה, ו־המישטרה עשתה כדבריו ופנתה לחפש בבתי־החולים. כמצופה, נת־גלה בבית־החולים בצפת דוד בור־גיפד (32). בעל המיסעדה המתחרה בחצור, כשהוא סובל מכוויות אנו־שות במחצית גופו.

המישטרה לא היססה. היה ברור בנסיבות המיקרה כי בידיה האשם בהצתה. וכיוון שהצתה היא פשע חמור, הצפוי 15 שנות מאסר, הוכנס הנאשם למעצר עד תום ה־הליכים. לכאורה היה זה תיק אבוד. האיש נמצא כשגופו הוא ההוכחה לקירבתו לאש. הוא בעליה של ה־מיסעדה המתחרה בעיר, והוא נכווה בשעה שהמיסעדה נשרפה.

פוגי כוויות. בוגיפד ביקש מעורך־הדין התליאבי, דרור מק־רין, לייצג אותו בפני בית־המישפט המחוזי בנצרת. והמישפט התמקד על מקור כוויותיו של הנאשם. ד"ר בצלאל בלור, מומחה לרפואה מי־שפטית, הוזמן על־ידי התביעה, והעיד כי אפשר להבחין בודאות בין כוויה הנגרמת מאש גלויה לבין כוויה הנגרמת ממים חמים או חומר חם אחר הפוגע בעור. כוויה מאש היא כוויה יבשה, החורכת ומותירה סימנים מיוחדים, ואילו כוויה ה־נגרמת ממים חמים משאירה בעיק־בותיה שלפוחיות ובוועות על העור. הוא העיד בביטחה כי מחצית גופו העליונה של בוגיפד מאה כוויות של אש גלויה. הריסים והגבות היו חרוכים לחלוטין, ועל העור לא היו שלפוחיות. לעומת זאת היתה מחצית גופו התחתונה של האיש דוגמה בולטת לכוויה ממים חמים. העור היה נפוח ומלא שלפוחיות. הסניגור הזכיר לבית־המישפט את הגירסה שמסר בוגיפד כאשר נעצר על־ידי המישטרה. הוא סיפר כי באותו ערב בילה בחברת ידידיו, מירי אלוני וג'ייסי נחייסי, שהופיעו במתנ"ס המקומי. ואז הלך לישון כאשר הוא שתי במיקצת. הוא התעורר בחצות בערך וניגש למי־טה לשותות כוס מים. כיוון שהיה עדיין רדום למחצה ושתי, נחלץ בחוט החשמל של התנור, והפך על עצמו סיר חמין וקוקמקום מים רות־חים, ואלה גרמו לכוויות הנוראות.

התובעת איטה קציר הדגישה ב־סיכומיה את מחצית גופו העליונה של בוגיפד, המוכיחה כי נכווה מאש גלויה וטענה כי הוא אשר הצית את בית־הקפה. הסניגור מק־רין הדגיש את הכוויות בחלק ה־גוף התחתון, שהוכיחו כי בוגיפד נכווה ממים רותחים, ולכן יש אימות להסברו למקור הכוויות. ה־סניגור הראה לבית־המישפט את הנזקים הקשים שגרמו הכוויות לאבריהמין של הנאשם, ושאל אם יתכן הדבר שאדם ינסה ליצור לעצמו אליבי כפי שניסתה התביעה לטעון, וישפוך על עצמו מים רות־חים בצורה אכזרית כזו.

פלט המישפט קיבל את גירסת בוגיפד, והגוף האחרון, וזיכה השבוע את בוגיפד.

המישטרה והמכוניות הגנובות

ביום השני לפני שבועיים הודיע המישטרה יורם שפוטל למישטרה פתח-תיקווה כי מכוניתו, מדגם "פורשה", נגנבה ערב קודם לכן ממוסך בעיר זו. ביום השני של אותו שבוע התיאש מקבלת הודעה מהמישטרה, והחליט להתקשר לחברת "הסור-קיס", המתמחה באיתור מכוניות גנובות. הוא שילם לחברה 84 שקלים, ומסר את פרטי המכונית הגנובה בשעה 12 בצהריים. חצי שעה לאחר מכן התקשרה עימו החברה והודיעה כי מכוניתו חונה בחניון "מגור" בתל-אביב. שפוטל המופתע מיהר לחניון ומצא כי המכונית אותרה בכפר-אקסס, עלי-ידי שוטר עוד ביום השני, היום שבו דיווח על הגניבה, ונגררה באותו היום על-ידי "מגור" לחניונה. משום-מה לא טרחה המישטרה להודיע לו על מצאת מכוניתו, וכך איפשרה לחברת ה"סורקיס" להרוויח בנקל.

דווקר מבקש

לבנות באומה-קרלו

חברת זכריה דווקר הגישה הצעות מפורטות לקבלת עיסקת-בנייה במונטי-קרלו, בהיקף של 40 מיליון דולר, הכוללת מגורים ומלונות. המרויטקט ממומן על-ידי חברת-השק"עו של "בנק-דל-רומא", והוא נעצר בגלל חוסר-מיומנות מיקצועית של הבורים הנוכחיים. דווקר ממתינ עתה לאי-שור ההצעה, שאותה הגיש בימים אלה בעת ביקור במקום. חברתו החלה בהכנות לבנייה בהונג-קונג, שם יש לה יתרונות יחסיים על אחרים, תודות למכשיר לקידום-לעומק שפותח בחברתו. בהונג-קונג מחייבים פני הקרקע, הדומים להרי הכרמל היורדים לחיפה, חפירת יסודות עמוקים, המייק-

קבין דווקר
יתרונות יחסיים

רים מאוד את הבנייה. שיטת הקידוח ליסודות, שפותחה בחברתו, תקנה לו יתרונות בבנייה במקום. דווקר גם שותף בשלושים אחוזים ב-מרויטקט בנייה גדול בקניה, יחד עם "שרותי הנדסה" וחברת חירם זאבי.

המינהל החל מחכנו

שכונות חדשות

במרכז

מינהל מקרקעי-ישראל החל השנה ב-תיכנון איזורים חדשים למגורים ולמיס-חר. בתל-אביב, בשכונת נווה-שרת, מתוכנ-נת שכונה חדשה, בשטח של 20 דונם, על-ידי "חלמיש". ביפו מתכננים שכונה על שטח של 886 דונם במידורן יפו, ועוד שכונה על שטח של 65 דונם בשכונת-עמידר. ברמת-גן מתכננים שכונה על שטח של 36 דונם, ועוד איזור מסחרי ליד האי-טידון על שטח של 15 דונם. בבתי-ם, בשכונת רמת-הנשיא, מתכננים שכונה על שטח של 60 דונם. במושבה קדימה מתכננים שכונה על שטח של 80 דונם. בלוד, ברחוב הרצל, מתכננים שכונה על שטח של 430 דונם.

תביעה נגד "אגד"

לתשלום שכר מלא

לנכגע תאונה

חבר "אגד", לשעבר, אריה אביג-דור, הגיש לבית-הדין לעבודה תביעה בעלת חשיבות עקרונית, שתכריע אם "אגד" חייב לשלם שכר מלא לחבריו, שנפגעו בתאונות-עבודה. ב-1975 נפגע אביגדור בתאונת-עבודה, והחליטה להעבירו לגמלת-יכנות ולהפיקע את חברותו בה. בהתאם לסעיף 32 לתקנון הסוציאלי של "אגד", שהיה בתוקף בעת התאונה, זכאי חתובע לקבל מ"אגד" משכורת מלאה עד גיל 65. "אגד" הסתמכה על סעיף 20 ד' לתקנון קרן הגימלאות של "אגד", שלפיו אין הקרן מכסה מיקרים של תאונות-עבודה, וחברים הנפגעים בהן חדלים מלהיות חבר בקרן. למרות ה-אמור בסעיף זה שלמה "אגד" לאביגדור גימלה בשיעור של 71%. עתה תובע אביגדור כי יקבל משכורת מלאה, בהתאם לתקנון הסוציאלי.

"קופל" סופג

מס'השירותים

מישראלים

חברת "קופל" השכרת-רכב סופגת את מס השירותים שעליה להטיל על ישראל-לים השוכרים מכוניות. הספיגה באה בגלל השפל בענף והמחירים הגבוהים של השכרת רכב בישראל. המנהלת החברה נמסר כי שכירת רכב קטן, כמו "אוסטוביאק", בישראל, עולה 3500 לירות ליום, וביכלל זה 200 קילוי-מטר חינו. על מחיר זה יש להוסיף מע"מ, וליוטראלים עוד 20% מס-שירותים ועוד מס קצוב של 7 לירות ליום. עלות רכב כזה לישראל תגיע ל-4620 לירות. מחיר מכונית דומה לתיירים, המשלמים במט"ח, היא 16 דולר ועוד 16 סנט לקילומטר. ריאלית משלם חתייר 50 דולר ליום, וביכלל זה הקילומטראז'. מחיר מכונית דומה בקפריסין הוא 17.29 דולר ליום, ללא הגבלת קילומט-רים. מחיר "פורד אקסורט" בקפריסין הוא 18.86 דולר ליום, ללא הגבלת קילומטרים, לעומת 40 דולר בישראל בלי עלות הקילומטראז'. המחירים הגבוהים של רכב שכור גרמו לשפל ללא תקדים בענף. השפל גרם ל-חברות לדרוש כי יתייחסו אליהן כאל מלונות, שכן השכרת מכונית ליום מכני-סה למדינת סכום של דולרים כמו משכ-

בגנות מתכננים שכונה על שטח של 180 דונם. בחולות ראשון-לציון מתכננים שכונה על שטח של 400 דונם (מזה כ-40 קרקע פרטית). המינהל החל גם מתכנן עיר חדשה ב-איזור מודיעין, על שטח של 500 דונם.

אבניאון: יש לצמצם

שליטת הסוכנים בחברות

מנכ"ל חברת-הביטוח "הסנה" מאשר כי סוכני-הביטוח שולטים, למעשה, ב-חברות, בהחזיקם את הפרמיות שהם גובים ברשותם תחת להעבירם לחברות, וכך הם יכולים לעשות בכספים אלה כרצונם.

הוא ציון, כי כימעט בכל המיקרים אין הלקוח יודע כלל באיזה חברת-ביטוח הוא מבטח, והוא מכיר רק את הסוכן, היכול לבטחו כרצונו בכל חברת.

מנכ"ל אבניאון
הכסף אצל הסוכנים

איתן אבניאון אישר כי הסוכנים מחזיקים את הכספים אצלם עד הצי-שה, כך שהם מחזיקים ברשותם יתרות נכבדות. חברות-הביטוח אינן מסוגלות להתארגן מול הסוכנים, בגלל התחרות ביניהן, ורק הפיקוח יכול להתערב. אולם המפקח על הביטוח מעדיף לשלוט על מיספר קטן של חברות-ביטוח מאשר ל-פקח על 3000 סוכנים. יש סוכנים החיי-בים דרך-קבע יותר מ-500 אלף שקלים לחברה. "הסנה" נלחם בסוכנים על-ידי רכישת סוכנויות, כדי להבטיח לעצמו זרם שוטף של פרמיות שאינו תלוי ברצו-נו הטוב של הסוכן. כיום שותפת "הסנה" ב-12 סוכנויות-ביטוח.

אבניאון מסר, כי הוסכם עם חברות-הביטוח בחו"ל כי הריבית על הכספים המועברים להן כפרמיות תעלה מ-6% לשנה ל-15% לשנה, והתשלום יהיה פני-מיים בשנה, לעומת פעם בשנה. במקביל הוקטן הקומיסיון של החברות הישראל-יות מהפרמיות שהן מעבירות לחברות ב-חו"ל מ-42.5% ל-38% בממוצע.

לדעת אבניאון הגיעו חברות-הביטוח ב-1980 לריווחיות כתוצאה מכמה גור-מים: קיצור משך האשראי לסוכנים מ-12 חודשים לשישה חודשים; חוסרים בממו-צע; גביית-ריבית אפקטיבית בשיעור של 70% על הציגורים ופרמיות בתשלומים, מה שגרם להקדמת התשלומים בחודש וחצי בממוצע; הקטנת הוצאות-המינהל של חברות הביטוח ב-9%. לדוגמה: ב-חברת "הסנה" ירד מיספר העובדים ב-שנתיים האחרונות ב-130, שהם 16%.

אבניאון ציון, כי הכתבות ב"העולם הזה" על חברת-הביטוח הממשלתית, "ענ-בל" והסוכן יצחק רכס הביאו לתפ-נית של 180 מעלות באוצר, שהורה ל-הפסיק מיידי את כל נסיונות הביטוחים של רכס אצל חברות בלונדון, ולהמשיך בביטוחים כמו קודם. לענבל" יועד תפ-קיד של יועץ-ביטוחים ממשלתי.

רת חדר במלון. החברות דורשות ביטול מס'השירותים והמס הקצוב. נתוני החברות מראים כי מחירי ה-השכרה שהן גובות נמוך יחסית לעומת המחיר שהיה עליהן לקחת. מחיר, "פורד פיימונט" בארצות-הברית הוא 5000 דולר לחברה, ובישראל 31.5 אלף דולר. מכאן שהיה על החברות בארץ לגבות דמי-שכירות פי שישה מהמחיר באמרי-קה, אולם הן גובות דמי-שכירות פי-שניים בלבד.

המקדרים

המומלצים ביותר

"איגוד הצרכנים" האמריקאי פירסם לאחרונה סקר על מקדרים בעלי תא-הקפאה עליון. המקדרים המומלצים ביותר על-ידי-הם, לפי סדר העדיפות:

- "וירלפול" דגם איי-איי-טי 17, במחיר ממוצע של 569 דולר.
- "סירס קאנומור" 60771, במחיר ממוצע של 658 דולר.
- "ג'נרל אלקטריק", דגם סי-בי-אף 17, במחיר ממוצע של 549 דולר.
- "הוספוינט", דגם סי-טי-אף, במחיר ממוצע של 569 דולר.
- "אמנה", דגם טי-סי, במחיר ממו-צע של 672 דולר.

בל"ל לא מופיע

בבעלי העניין

ב"דיסקונט"

בתשקיף האחרון של "אי-די-בי", חב-רת-האחזקות השלטת בקבוצת "דיס-קונט", נפקד שם קבוצת "בנק לאומי" מרשימת בעלי העניין בבנק. בעבר הופיע שם בל"ל כבעל-עניין ב"דיסקונט", היינו כמחזיק יותר מ-5% מהמניות. נראה כי בל"ל פיצל את חלקו בין חברות נאמנות וקרנות שבשליטתו. בתשקיף מופיעה הערה מעניינת: "דיסקונט" התחייב כי אחרי 31 במארס 1982 יגרום לכך ששטרי-הון בסך 115.2 מיליון לירות, הנושאים ריבית שנתי של 20%, אשר נרכשו על-ידי צד שלישי והמוחזקים על-ידי, יירכשו על-ידי צד אחר. משמעות ההערה: מישהו הילווה לאחר את הסכום האמור בריבית ה-מצחיקה האמורה, והבנק ערב לפירעון-ההלוואה על-ידי צד נוסף.

שחתכות ג'ינס

הסת'ימה בבית-ההישנים

מיפעל לייצור ולמכירת אופנת ג'ינס ישראלית בניו-יורק, שהוסק על-ידי ר-אל אראל, בעל חברת "אופנת מוס-טנג", והיחלומן הישראלי דניאל כהן-ציון, הביא בימים אלה לתביעות חדר-יות בבית-המשפט. אראל יצא מן ה-עיסקה האמריקאית, והיחלומן הקים לאחרונה עסק אחר בישראל.

בפברואר השנה הוקמה השותפות בין אראל לכהן-ציון, והוקמה חברה בשם "אופנת סוואנה", ששכרה משרדים ב-בנין אמפייר סטייט בניו-יורק. דניאל כהן-ציון הוא יחלומן ישראלי עשיר. אחיו עוסק בבדים בהונג-קונג. אחרי כמה חודשים של ייצור החליט כהן-ציון להור-צא את אראל מן החברה ולהכניס ב-מקומו את בני-מישפחתו. הוא טען, כי אראל הוציא את כספי-ההשקעה על רכישת מכונית-פאר וריהוט יקר למישר-דים, תחת להשקיעם בעסק. אראל טען לעומת זאת בבית-המשפט, כי משך חצי-שנה השקיע את זמנו וכספו בחברה ה-חדשה, והרס את החברה שהוא בעליה, "אופנת מוסטנג".

בדיקה מראה כי החברה מומנת ב-אמצעות חשבונות מטבעזר של קרוביו של כהן-ציון, הגרים בניו-יורק, בסכומים של מאות אלפי דולרים.

ב-8 בספטמבר נחתם הסכם על פירוק-שיתוף-הפעולה בין אראל לכהן-ציון, ש-לפיו מעביר אראל את מניותיו לאירג' כהן-ציון, וזה, יחד עם דניאל כהן-ציון ויגאל סעד, משחררים את אראל מכל התחייבות של "אופנת סוואנה". אחרי פירוק השותפות פתח כהן-ציון עסק חדש עם בעל חולצות, "דבש", ש-נכנס לקשיים. דבש היה יזיד קרוב של בצלאל מזרחי, משנכנס לקשיים, מכר את מכונית ה"מרצדס" שלו לאישה-עסי-קים אלפרד אקירוב.

אמנות

המלצר הצעיר

התיירים הרבים, הפוקדים את מלון שרתון התליאביבי, לא מעלים בדעתם, שהמלצר הצעיר והחביב המגיש להם את ארוחת הבוקר לחדרם, במיסגרת שרות החדרים, הוא בעצם צייר המקדיש כל דקה מזמנו לציור, מלבד שלוש פעמים בשבוע, שבהן עובד אבי אדלר כמלצר, הוא מצייר בכל שאר עיתור תור, וזאת מבלי שלמד אפילו שיעור אחד באמנות.

את תוצאות עבודתו בשנה ה' אחרונה מציג העלם הגבוה וה'

צייר אדלר

ללמוד אצל פוקס

ממושקף בגלריה מצודת הנמל ש' בקיסריה. על בדים קטנים הוא מעמיס את כל יצירי דמיונו, שאין לדעת אם הם שרצים, עופות, חיות או זוחלים.

הציורים מזכירים יותר ממעט את ציורי הירונימוס בוש, אך בהבי' דל אחד — אין מאחריהם את המיתוסים הנוצריים של ימי הביניים, המלאים את ציורי בוש. הצייר הצעיר עדיין לא הושפע ולא ספג משום מקור, ומלבד דמיונו אין הוא מעלה רעיונות ממקור כלשהו.

שאיפתו של הצייר הצעיר אדלר היא לנסוע ללמוד בסטודיו של הצייר ארנסט פוקס, אמן הריאליזם הפנטסטי, בווינה. יש לקוות שאם יסע ויראה יצירות של גדולי ה' אמנות, ויתעמק ברקע הרוחני שלהם, יגיע הצייר הכישרוני ל' הישגים בבוא היום.

הוצאה להורג

ורגלי' בסאם שקעה

ערב אחד, בעוד בתו הרכה של הארולד רובין יונקת משדי אמה מול המירקע, הופיעו על פני המסך תמונת של הוצאה להורג בליבריה. ערב אחד חזתה התינוקת בגידימי רגליו המרוסקות של באסאם שקעה.

אלה הם רק חלק ממרכיבי ה' קליידוסקופ שכל אדם בימינו חווה בהם מדי יום, וסופג לתוכו את רשמיהם אם ירצה או לאו. אלה הם הדברים הנמצאים באווירת ה' סלון של כל אחד, כולל אביגיל, בתו של רובין, שהפכו לנוף ה' טבעי שלה.

את זעקתו של הצייר הארולד רובין נגד כל הזוועות שהפכו לחלק מאיתנו הודות למירקע, הוא מבטא בצורה חזקה, ברורה ומר' שימה באולמות המשכן לאמנות

"גליל" עושה לנו טוב

מזון מלכות מכיל כמויות גדולות של חומצה זרחנית, קלציום, אשלגן וברזל המהווים יסודות בבנין גוף האדם.

הפולנית-מוצר המורכב מפולן (אבקת פרחים), מזון מלכות ודבש. הפולנית עשירה בפרוטאונים, מינרלים, חומצות ואנזימים חיוניים לגוף. אנשי מחקר איבחנו הטבה ניכרת-גופנית ונפשית, באנשים שתפריטם כלל מזון מלכות ופולנית.

פרטים נוספים אפשר לקבל ממחלקת ההסברה של מעבדת "גליל". להשיג בשקס, בשופרסל, בסופרמרקטים, בצמחוניות ובחנויות המובחרות.

מזון מלכות * פולנית
ממוצרי מכוורת קיבוץ שמיר

גוב-שיאון

יש לנו עוד הרבה מה להראות...

הדגם בתמונה, הוא אחד מעשרות הדגמים של: חזיות, תחתונים וחגורות מסדרת "בי-פרי" של דיוה

היי חופשייה
בחזיות
ב"פרי" של דיוה
Be-Free

דיוה
יצרני חזיות תחתונים וחזיות - דיוה
בגדי ים וחוף - דיוה
בגדי ים - פייר קרדן - פריז

ניקה מוד הוצאה להורג (הרולד רובין)
צעה נגד הזוועות

לנוער בשכונות מוסררה, ואדי-סאליב ושבאזי. הוא לא שוכח עד כמה נלחם כדי לקנות שפופרת צבע או נייר לציור. אין הוא רוצה שהכשרונות החבויים בקרב נוער שכונות אלה ילך לאיבוד בגלל חוסר-אמצעים לקניית החומרים. קטלוג התערוכה המהודר, הי מתאר את חיתוכי העץ בשלל צבי-עיהם האמיתיים. מוקדש כולו ל-ידידו הנגר, שלימדו את תורת-העץ. את השימוש בו וכיצד להפיק מנו את ציוריו המיוחדים. אחד החיתוכים מתאר את בנו, עופר, שכיום הוא חייל. כשהיה נער קטן ויפה-עיניים. תערוכה זו היא שלב נוסף חשוב בעבודתו של צייר ישראלי ובגילאומי זה.

כתמים

תערוכה בינלאומית לאמנות נשים מתקיימת החודש בלונדון. האירוע, הכולל וידיאו, הופעות ו-פסול-מיחקן, נערך על-ידי לוס

תערוכת אמנות נשים

ליבון בעיות חברתיות פוליטיות

ליפארד, מבקרת האמנות הנודעת. את ישראל מייצגת באירוע חשוב זה האמנית מרים שרון (אוהל האלה מתלב מבקרי האמנות הבינלאומי מים, כשהציגה בניו-יורק בגלריה לאמנות נשים. זהו זרם מתפתח ר מתחזק בעולם כולו, הפותח פתח לליבון בעיות חברתיות-פוליטיות.

שור מכסיקאי (משה גת)
גדלים בלתי-קונבנציונאליים

כיר מגיין בא וכיצד הגיע למה שהגיע. את ילדותו בחיפה האירה דמותה של סבתו הכובסת, שבפרוי-טות שנתנה לו איפשרה לו לרכוש צבעים ולצייר. גם את אהבתו ל-ספרים, ובייחוד לסיפרי ציור, החל בפרוטות אלה. את כל מה שספג בבצלאל, ומוריו הציירים המכסיקאים, בשנים שהה במכסיקו - הוסיף לרבים שהותירו בנפשו הרגישה חיי המצוקה בילדותו. הקירבה לעוני ולעניים, שאליהם הוא קרוב ברוחו ובהתמקמותו ב-סטודיו בפרו, מוסיפה למידת ה-אכספריטיות של דמויות הדייגים, לוחמי השוורים, הליצנים והילדים, שאותם הוא כה מרבה לצייר. תרומה לשכונות מצוקה. לפני כחודש וחצי, ביום הולדתו, היתה אמורה להיפתח התערוכה שנפתחה השבוע. אולם סיכסוך או ריב אווילי גרם לביטולה. מאר חר יותר, השלימו ביניהם אפרים בן יקיר, בעל הגלריה, ומשה גת, שהם ידידים ותיקים, והתערוכה אכן מוצגת. את כל הכנסות התערוכה מק-דיש משה גת לקניית חומרי ציור

גד-תחיל כסמל לדיכוי, צבע אדום כדם הנשפך לשוא, וכולם כאחד מהווים זעקה נגד האלימות של ה-מיסד כלפי הפרט. מישכן לאמנות בחולון, בהג-הלתה של זיוה רון, מוכיח בתערו-כות הנערכות בו כעת, שגם בפרי-פריה יש עתיד לאמנות, והתגובות החיוביות של הקהל הן ההוכחה הטובה ביותר.

ליצנים, שוורים ודייגים

חלון הסטודיו שלי פונה לים, לגמל הישן של יפו. הדייגים עוב-רים בסירותיהם הקטנות ממש מול כר-הציור שלי" - מספר הצייר משה גת. "לכן, איני צריך לצאת מהסטודיו כדי לציירם. אני פשוט מצייר כל הלילה מול החלון הפתוח הנשקף אל הים, והמודלים ממש נכנסים לציורי". את הדייגים בשעת עבודתם בלילה הוא מצייר ישר, אך יחד איתם גם את לוחמי השוורים ואת זיכרונותיו מהשנים שבילה במכ-סיקו, שבהם מעורבים גם ליצנים, שהם חלק מהפולקלור המכסיקאי

בריה
מוסיקה
הרברט סמואל 80 טל 656992
בלוז, פולק, רוק, כל יום א' ג'ז
פתוח כל יום כולל יום א' משעה 21.00

הזמש באפנה!
נעל זמש על סולית גומי רכה ונוחה ככפפה
אליס alice
להשיג בחנויות המובחרות מחסני מכירה: נחלת בנימין 115, ת"א. נוסבאום 29, בת ים.

יעקב שרת / איש מאדים אלוהי צבאות

מי משרת את מי: אלוהים את צה"ל או צה"ל את אלוהים?

מאחר שאין לאיש אמצעי-תיקשורת אמין עם אלוהים, יקשה לדעת מהי תשובתו לשאלתה נכבדה זו. אם נפנה שאלתה לבני-תמותה בוודאי נקבל תשובות סותרות, אך נקבל גם תשובה שלישית על דרך הסינתזה: „גם זה וגם זה“. אני משער, שעל דרך גס-זיהוי-זה חובר אותו „דף קרבי“ לחיילי יחידת-מילואים בצפון, הפותח ב„שמע ישראל“ ומאזכר לחייליו כי הם בני אברהם אבינו, „שנעת כל עם ישראל בכל התפוצות עוסקים ותוהים ומתפעלים מאישיותו וגורלו“, וכו' וכו' שאר תיפלויות — דף מופלא, ספוג רוח ישראל סבא, אשר התגלגל, לא עלינו, לידי עוכרת ישראל שולמית אלונה זוכה להנצחה בשאלתה אל שר-הביטחון.

מחברי הדף, שיש לשער כי האמונה באלוהי ישראל ממלאת את כל חדרי ליבם, פשוט גייסו את אלוהים למילואים, כדי שהתרגיל שביצעו אנשי יחידת-מילואים אי-ישם בצפון הארץ יעלה יפה, ומכאן שאלוהים משרת את צה"ל. אבל חוקה על אותם מחברים לוהטי אשדות, שעשו מה שעשו לשם שמיים, כלומר מתוך אמונה זהה ותמימה שביצוע התרגיל מוצלח של יחידת-מילואים בצה"ל יקדם את עניינו של אלוהים, שהם, כמובן, יודעים אל נכון מהו. מגייסי אלוהים הללו בוודאי קצרו זה לזה בחיוך שטני כלשהו, בעת שהירשבו בידיהם הקדושות את התפילה הקרבית, לאמור: אנחנו מוכרים את אלוהים לצה"ל במסווה של סיוע למה שקרוי מוראל לחימה, וההסוואה הזאת קבילה על צה"ל 1980, אבל בינתיים, בינינו לבין עצמנו, לא רק צה"ל יוצא נשכר, אלא גם אלוהים, ששמו וגבורתו עלו על דל שפתי כך וכך חיללים שה„דף“ נופק להם על חשבון משלם המסים הישראלי, ואולי בזכות זה המשיח יבוא כבר הערב, עוד לפני „מבט“.

ועד ששולמית אלונה תזכה לתשובה מפי שר-הביטחון או סגנו, אשר חזר לא מכבר משיחותיו האסטרטגיות בארצות-הברית בקול דממה דקה, בוודאי מפני שבהמריאו אל היעד לא התפלל תפילת הדרך, רצוני להסב את שימת-הלב לעובדה המדהימה, שבין „אויביו הקמים עליו והשמידו את מלחמות אלה שמונת מתחת פני האדמה“, ככתוב ב„דף“ הנ"ל, יש לא מעטים המאמינים באלוהים, ולא רק באלוהים אלא גם באברהם אבינו-אביהם; מאמינים, אבל גם עוקבים אחרי הנשנה בצה"ל ומחכים את הראוי ליקוי, ולפיכך סביר שבתרגיל הבא שלהם ינופק לחיילי האויב דף-אלוהי-גדלי, שיעלה את המוראל הנגדי, וכך העסק יתחמם מציחצוח-מילים לציחצוח חרבות, כה יעשה לנו אלוהים.

הפתרון לבעיה חסרת-פתרון זו פשוט מאוד: אם יש אלוהים באיזור הזה ואלוהים, כידוע, זו לשון רבים, הבה נניח להם להילחם אל זהה בעצמם, בלי סיוע מוראלי בצורת מילים מודפסות על נייר ומופצות בין חיילים משני עברי הקוים. הם, שם בשמים, יעשו זאת מבלי שהדבר יעלה לנו אגורה שחוקה, ומה גם שעקב ירי הברקים והרעמים והזות עננים אולי נזכה כולנו ברווח מן הצד בצורת גשם, ואילו אנו, שאין לנו, נחסוך נייר, הוצאות דפוס ומשכורות שמנות המושלמות לנציגי אלוהים מטעם עצמם, המחברים בשמו מיני הבל וזבל לא על חשבוננו, חלילה, אלא על חשבוננו.

להתחיל מיד

יש רקמות מעשה ידי הטבע, ויש מסגרות מעשה ידי אדם, המצטיינות בתכונה מופלאה: הן חזירות רק מצד אחד, או אטומות לחומרים מסוימים אך חזירות לאחרים. „הקו הירוק“ של ישראל הוא מין ריקמה-מסגרת שזו. הוא חזיר לכל הצורות וההתלמדות של הלאומיות היהודית, אבל אטום לכל הצורות וההתלמדות של הלאומיות הערבית. או כך חשבו להם „המומחים לבעיה הערבית“ בישראלי, שהתנבאו במחנה כי קודם כל הערבים הם ערבים, ושנית, כל מה שהם רוצים זה רק איכות חיים, ושלישית הם מפולגים ומסוכסכים ואין כמותם יפים למדיניות הפרד-ומשול, ורביעית אין עם פלסטיני, וחי-מישית הערבים אזרחי ישראל שונים מכל קבוצה לאומית בעולם בכך שאין להם מודעות לאומית ויצרים לאומיים.

היו ימים, שהתורה הגזענית הזאת „עבדה“, „עבד-דה“ אפילו על הערבים עצמם, אבל כל מי שקורטוב שכל בקולקורו ידע, שתורה זו מאפע, וביום מן הימים תתגלה באפסותה. עכשיו, כאשר מתחזרר שממשלת ישראל נוטלת לעצמה זכות לאסור על אזרחים לא-יהודים להתכנס יחדיו ולהכריז על שאיפותיהם, וכי-אשר שר בישראל מאיים על ערביי ישראל בגורל אחי-הם שמילחמת 1948 גזרה עליהם פליטות, הקיץ הקץ על התורה הזאת — ונפתח עידן המישחק בקלפים גלויים.

ומכיוון שהקלפים גלויים, יש לשאול כבר עכשיו מה יהיה, אם האיום של איראל שרון על ערביי ישראל בגורדין של דם ואש ופליטות לא יעשה רושם על ערביי ישראל? האם איראל שרון ואנשיו גשו לביצוע?

אם כן, מוטב שיתחילו מיד, כל עוד רק אחד מכל ששה ישראלים הוא ערבי.

הרודנים

משה דיין, כבוד שטן, אמר הכל במילה אחת: „רודנים“. ולא יעזור שום פלפול של חריף ב„מעריב“ או של הרצל ב„ידיעות“ לגופו של עניין ולעיתו של עניין. „רודנים“ זהו זה.

אותו משה דיין גופא, ובאותו עיתוי, אמר גם שלדעתו מקצצי רגליהם של חלף ושל שכעה היו יהודים, אבל אל נא נסטה מן העיקר, ומה גם שהש"ב חוקר במרץ, ומדי רגע צפויה הודעה מרעישת בפרשה זו, שככלות הכל אילה בלתי-קשורה בעסקי רודנות. אבל משה דיין, אבי קונספציית השליטה ב„שט-חיס“, הגדיר את הרודנות הישראלית שם כתופעה המתגלה „לפעמים“. חוששני, שבתעוזתו כי רבה לא הרחיק לכת עד סופה ההגיוני של מחשבתו. הרודנות היא תופעת קבע.

ומה פלא בדבר? הרי מדובר בשטחים כבושים, שטחים הנמצאים בידי ישראל מכוח מלחמה, ובית תושבי אותם שטחים, שהם בני עם זר ששילטון ישראלי שנוא עליהם.

ולא חשוב בכלל מה היו סיבות המלחמה, ומה היה בשטחים הללו לפני אלפים שנה, ובידי מי היו השטחים הללו לפני קום מדינת-ישראל, ומה זכות הירדנים לשטחים הללו, ועוד ועוד. חשוב, שבין צה"ל, כזרוע של הריבונות הישראלית, ובין ערביי השטחים הללו קיים יחס של כובש-נכבש, של שולט-נשלט. אפשר לעטוף את המצב הזה במיני עטיפות שונות, אפשר לרדף אותו בהנמקות היסטוריות וביטחוניות ודתיות וכלכליות ומה לא — שום דבר לא יחפה על כובש-נכבש, שולט-נשלט, הבסיסיים הללו.

רבים בישראל, שחרף קירבתם הגיאוגרפית לשטחים מסנוורים מראות את המצב הבסיסי הזה, ולהבין את המשתמע מתוכו, זועמים על בני אומות אחרות, רחוקות יותר, המגדידים את נוכחות ישראל ב„שטחים“ ככיבוש חד וחלק. הם פשוט לא מבינים את הבעיות שלנו, יאמרו לך — אבל יוקיעו כל התערבות סובייקטיבית בפולין, למשל. כושר ההסתגרות וזרות העצמית, עוצמת ההדחקה, גודל ההנאה מאיפה ואיפה, מאניוואספיעוד — כל אלה מצטרפים יחדיו ורוקמים שוב ושוב פרשת „המלך עירום“ חדשה, ועוד לא נמצאה דרך לא-אלימה לביטול הסנוורים. תבלול מסירים רק בניתוח.

אוי, וזה יכאב!

הגרעין והבעייה

היהודית

הרבה נכתב והרבה לא נכתב והרבה ייכתב על היהודים והבעיה הגרעינית, ואם תרצו על הגרעין והבעיה היהודית, כידוע, יש בישראל שני מחנות (המלה מחנה נעשתה מטבע מוכר בימים אלה), מחנה גרעין ומחנה אנטי-גרעין. כמובן, יד מחנה הגרעין על העל-יונה, תהליך הגירעון.

בריאקציית שרשרת מסויימת הגיע משושים-לפקיס-תאן, שלמברה הצער אינה מראה נטייה להסתכסך עם שכנתה איראן, המתמחה זה מכבר בהפצצת כורים ובגירוש מדענים.

ההרתעה הגרעינית אמורה לספק לישראל ביטחון קיומי: מניעת הסלת פצצת גרעין ערבית מפחד גמול גרעיני ישראלי שיסמיד את כל בירות ערב, לא פחות ולא יותר, כפי שחזה לא מכבר שלמה אהרונוסון ב-סידרת מאמריו ב„הארץ“, ומניעת הכחדת ישראל ב-דרכים אחרות, שכן ברע קיומה האחרון ממש תספיק ישראל לנקום נקמת שמשון במשמדיה ולהשמיד גם אותם, נוסח תמות נפשי עם גרעין או בלי גרעין.

מחנה האנטי-גרעין סבור אחרת. מאז-אימה גר-עני במזרח התיכון לא ימנע מלחמות קונוונציונליות, עליו לדבר על פיגועי טרור, לישראל על סף הכחדה קונוונציונלית לא תיושע מחשמתה בירות ערב; איום גרעיני ישראלי לא ימנע שליט ערבי מטורף, שישג לבסוף את הביצור, מהסיתה על ישראל, ואם כמה מיליוני ערבים ישלמו בחייהם על כך — לכולם עד אחד מזומנים חיי תענוגות בגן-עדן נוסח הנביא מוח-מד; לישראל אולי יש תשובה לבעיית עיקור היכולת הערבית לייצר את הפצצה, אך ספק רב אם תשובה זו ישימה לפקיסתאן; המשאבים המושקעים בגירעון

ישראל חסרים לביצור חומותיה הרופסות במיגורים אחרים; המאמץ לגירעון ישראל הוא הוא הבולס או-תה מלחתום על אמנת אי-הפצת הנשק הגרעיני, ודבר זה מציגה באור שלילי, מצדיק את מאמצי אויבה לחתור להשגת נשק גרעיני ומעכב אותה מעלות על דרך ייצור אנרגיה גרעינית, הדרושה לה כאוויר לנשימה יותר מלכל מדינה אחרת בעולם (כל הזעקות על האינוכלציה כמסובב של ויתור על הדלק „שלנו“ בסיני מאבדות את אמינותן נוכח העובדה, שישראל מוותרת מרצון על הקמת כורים להפקת אנרגיה (שאינם ניתנים בקל למדינה שאינה חתומה על אמנת אי-ההפצצה). יתכן מאוד, שבדחייה מודעת את הקמת הכורים להפקת אנרגיה ישראל פשוט מתאבדת פה ועכשיו, ואם כך, מה בצע בהבטחת קיומה, כביכול לעתיד לבוא, מכוח כורים שלא למטרות הפקת אנרגיה?

ועכשיו, על רקע זה, יקרא נא מי שאיכפת לו את „ערפל גרעיני ותגובה גרעינית“ מאת יורם נמרוד „דבר“, 2.12.80 ואת המשכו ב-7.12.80 — מאמר נותן כבוד לכותבו, כבוד לאכסנייתו — ואחר-כך בוודאי נמצא הזדמנות לחזור ולהפך בחרדה זו.

בשופר

ובתהלימיות

אחי ורעי האדמו"ר י. אבוחצירא זי"ע, א, נתיבות, קריאתך „הצילו — הצילו!“ הגיעה אלי, וכולי נרעש ונפעם. במישפחתו מהלכת אגדה שאני תימני שהוחלפתי בתינוק מבני הרשעים על-ידי אחות מרשעת בבית-חולים לילדות משל הרשעים. לימים נעשיתי סבא לשתי נכדות חמודות, שכל אחת מהן חצי-ספרדיה, וביחד החשבון עולה איפוא לספרדי שלם לפחות. אם כן, האם חלה עלי מצוותך הדחופה להפגין מדי ערב בערב ליד בניין המיטטרה או העיריה הקרוב אלי למען שיחרור בנך ואחינך הצדיקים מידיהם של הרשעים המתנכלים למישפחתך בפרט ולכל הספר-דים בכלל? אם כן, אבקשך בכל לשון של בקשה לשלוח לי מיד שופר ותהילימיה, מאחר שבעונות הרבים אין הללו מצויים תחת כרי. אם לא נותרו לך שופרות או תהילימיות, אנא הודיעני אם אפשר להסתפק, ולו רק פעם אחת, בכמי או סתם באבן. החזור בתשובה מן הרשעים,

אבראבו גילי וענבל
(חצי-ספרדיות)

מיבצע סקל-שקל

אני ממעט מאוד לכתוב בענייני כלכלה, וחמיקה זו אין מקורה בצניעות יתרה, אלא בחוסר כישרון כלכלי, אם לא גרוע מזה, שהורש במישפחתי מדור לדור חן בצד אבי והן בצד אמי (מה יהיה הלאה עוד מוקדם לקבוע). על סבי מצד אבי אני יכול לדווח, כי את הכספים שנותרו באמתחתו אחרי מה שהפסיד מהכית הכפר הערבי עין-סיניה שבשומרון מידי דודו של המופת ח'ג' אמן אל-חסייני, בהמלצת יידים משותף אליעזר בן-יהודה (אותו חוסייני ביקש לטעום טעם חיים-מתוקים בפאריס ויצא לשם לשני-תיים), השקיע בבית-הישיבה, על שטין ביפו, על מנת לראות את המפעל הזה, שסיפק בשעתו משאבות לפרדסי הארץ, פושט רגל. הכסף חלף, וסבי המתוסכל כתב במריכיסו חוברת ברוסית הקרויה לא פחות ולא יותר „חפנמה הארץ-ישראלית“. על סבי מצד אמי אני יכול לספר, כי התמחה בפשיטות-רגל עד כדי כך, שפעם הוכרח לברוח מתלי-אביב לכנרת, שם הסתירו בנו שאול אביגור מאימת הנושים...

על כל אל נא יתייחס רצינות יתרה לרעיון המבריק שאני עומד לטעון לטובת מילוי משאבי „אין לי“: ראוי לתת את הדעת על האפשרויות הבלתי-נדלות שבקניסת תלמידי „הגדה“ על ידי אבנים. אך זה קראתי באחד מעיתונינו, כי תלמיד אחד אשר כזה נקנס בעוון ידיו ב-5,000 שקל! לא נותר אלא לתמוס כמה וכמה סוקלים כמוהו מדי יום — והרי אין מחסור במיידים ובאבנים — ותם כל מחסור מזומנים באוצרנו!

אהה, אתם תגידו כי משיגלה הסוד יעדיפו תלמידי „הגדה“ מעצר על תשלום קנס, ואז יצטרך משלם המסים הערבי לזנום ולאכנסנו על חשבוננו? שטויות. אתם לא מכירים את הערבים? הם ישלמו, ועוד איך ישלמו, וכך, בכספי אש"ף, כלומר בפטרו-דולרים, נממן את ההתחללות, אשר יגבירו את הדיוויז, אשר יעצמו את הקנסות, וחוזר חלילה, עד אם ייבנו יהודה, ושומרון ועזה ולבסוף נגוע הם הגלילה.

ומה, חלילה, אם הם באמת יעדיפו מעצר, ובה-מוניחם? במאת?

בשואב של שרפ תמצאי שכלולים רבים שאינ בשואב אחר.

המחיר (כולל מע"מ) - 2780 ש"ח

כבל חשמל באורך 5 מ'
מתארך ומיוחד
בלחיצת כפתור.

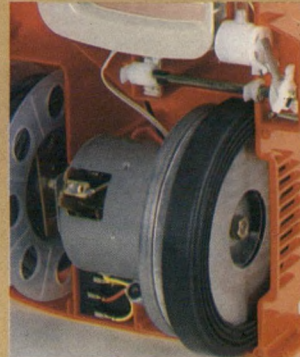
מנגנון מיוחד מסלק את
האבק מהמסנן ומשפר
את פעולת השאיבה.

אין צורך בשקיות.
האבק נדחס לגוש
ומורחק בפעולה פשוטה.

מד-אבק מראה את
כמות האבק שהצטברה
במיכל.
אין צורך לפתוח ולבדוק.

מונע רב עצמה (800 וואט)
ברוך גוף קומפקטי ונייד
מאפשר שאיבה מושלמת
ללא מאמץ.

SHARP

שרפ. ענק האלקטרוניקה מיפן

שרפ-פרוסמן היבואן: מ. פרוסמן בע"מ, ירושלים. להשיג בשקים ובחנויות מובחרות.

**"בכל מה שקשור למיטה
אני נוהגת בזהירות.
לכן בחרתי בסדין חימום זק"ש."**

פנינה רוזנבלום

סדין חימום זק"ש:
היחיד הניתן לכביסה
עם 3 שנות אחריות.

**לאנשים
שאוהבים
ליהנות במיטה.
סדין חימום זק"ש**

זו הסיבה שמליוני בתים באירופה ואלפי בתים בישראל אימצו את סדין החימום כשיטה אידיאלית לחימום חדרהשינה בחורף.

היתרונות של זק"ש

- הסדין נצמד מסביב למזרון בצורה המונעת קפלים. יתרון זה מקנה לו בטחון בשימוש ואורך חיים.
- מפסק זרם עם 3 מצבים מאפשר לבחור את דרגת החום המתאימה.
- ניתן לכביסה (דגמים 231-331-441).
- 3 שנות אחריות.
- עמך בדרישות הקפדניות של מכון התקנים הבריטי. דוגמת המוצר עמדה בבדיקות מכון התקנים הישראלי (אישור מס' 41806).

שיטת הבטחון הכפול

רשת עדינה של מעבירי חום מודבקת בין שני בדים דחוסים. שיטה זו מונעת כל אפשרות תזוזה של מעבירי החום. ניתן לקשור את סדין החימום למזרון עם התקני קשירה מיוחדים. יתרון זה מקנה לסדין אורך חיים ובטחון בשימוש.

"מי שמכיר אותי מקרוב יודע שאני בררנית גדולה. זה לא רק ענין של טעם: אני גם יכולה להרשות לעצמי לבחור את הטוב ביותר.

אחד הדברים הטובים שגיליתי בחורף האחרון הוא סדין חימום זק"ש. אם זה לא היה סדין החימום הכי טוב—הוא לא היה מגיע למיטה שלי. ולכל אלה שחושבים לעצמם "בשביל מה היא צריכה סדין חימום?"—אני יכולה לומר דבר אחד: מי שלא ניסה לישון על סדין חימום בחורף—לא יודע מה זה תענוג במיטה... ואני יודעת על מה אני מדברת."

גם את יכולה להרשות לעצמך תענוג כזה: הוא יעלה לך רק כ־10 אג' ללילה—כי צריכת החשמל של סדין חימום זק"ש היא אפסית. יותר מזה: את יכולה לוותר על כל חימום אחר בחדרהשינה—ובמחירי החשמל כיום זהו חסכון גדול. השימוש בסדין חימום פשוט ובטוח: את פורשת אותו פעם אחת בלבד בתחילת החורף—ומידי לילה תהני מחמימות נעימה במיטה.

זק"ש SACHS

מכונה מטיילת

אימה (משמאל)

חורטת סעיפי

חוק על גופם

של עצירי

בצפון תל-אביב

מזה כמה שבועות מופעלת בתל-אביב מכונת-העינויים יחידה במינה בעולם. די להעיד בה מבט מרחוק כדי להתחלחל. המכונה, המונעת בעזרת חשמל, זקוקה לטיפול יומיומי. להלכה די חיה במכונה, כדי לנקותה ולהכשירה לפעולה תקינה. אך מפאת חשיבותה המיוחדת של המיפלצת המתכתית, הקוטלת חיי-אדם לתאבון, מופ-קד קצין הדור-מדים על תקינותה והפ-עלתה.

בשעות היום, כשמרבית התושבים עו-סים במלאכת-יומם, שובתת מכונת-העינויים לגמרי. בערבים, כשתושבי העיר ישרי-הדרך מתכנסים וצופים בטלוויזיה, מופעלת המיפלצת במלוא כוחה. וכשהיא פועלת, רוטטת וגונחת בעוצמה רבה, רועדים עימה קירות הבניין שבו היא ממוקמת. למרבה הפלא מעטים יודעים בכלל על קיומה של המכונה. וכך, בלב ליבה של תל-אביב — במרתף ברחוב דיונגוף 163 — פועלת מכונת-העינויים כמה ערבים מדי שבוע, מבלי שאיוושהי רשות ממשלתית או עירונית תנקוף אצבע ותתערב. גם יפיי הנפש המפורסמים, הממהרים להקיע כל עוולה, עוברים על כך בשתיקה.

„כבד את

הממונה עליך”

כאשר התבקש פעם הקצין המענה להסביר את סודות המכונה לעובר-אורח תמים שנקלע למקום, אמר: „היא מורכבת, כפי שרואה אדוני, משלושה חל-קים. ברבות הימים נוצרו כינויים עממיים, במובן מה, לכל אחד מהחלקים האלה. החלק התחתון קרוי 'המיטה', החלק העליון קרוי 'המשרטט' והחלק האמצעי, זה התלוי-ומוסע, קרוי 'המשדדה'.

„שם הולם הוא זה. המחסים ערוכות בצורת משדדה, וכל החלק כולו — תנועתו כשל משדדה... כאן, על היצוע הזה, מטי-לים את הנידון. היצוע מכוסה כולו רובד של צמר-גפן שעליו יושב הנידון בגחון — והוא ערום, כמובן.

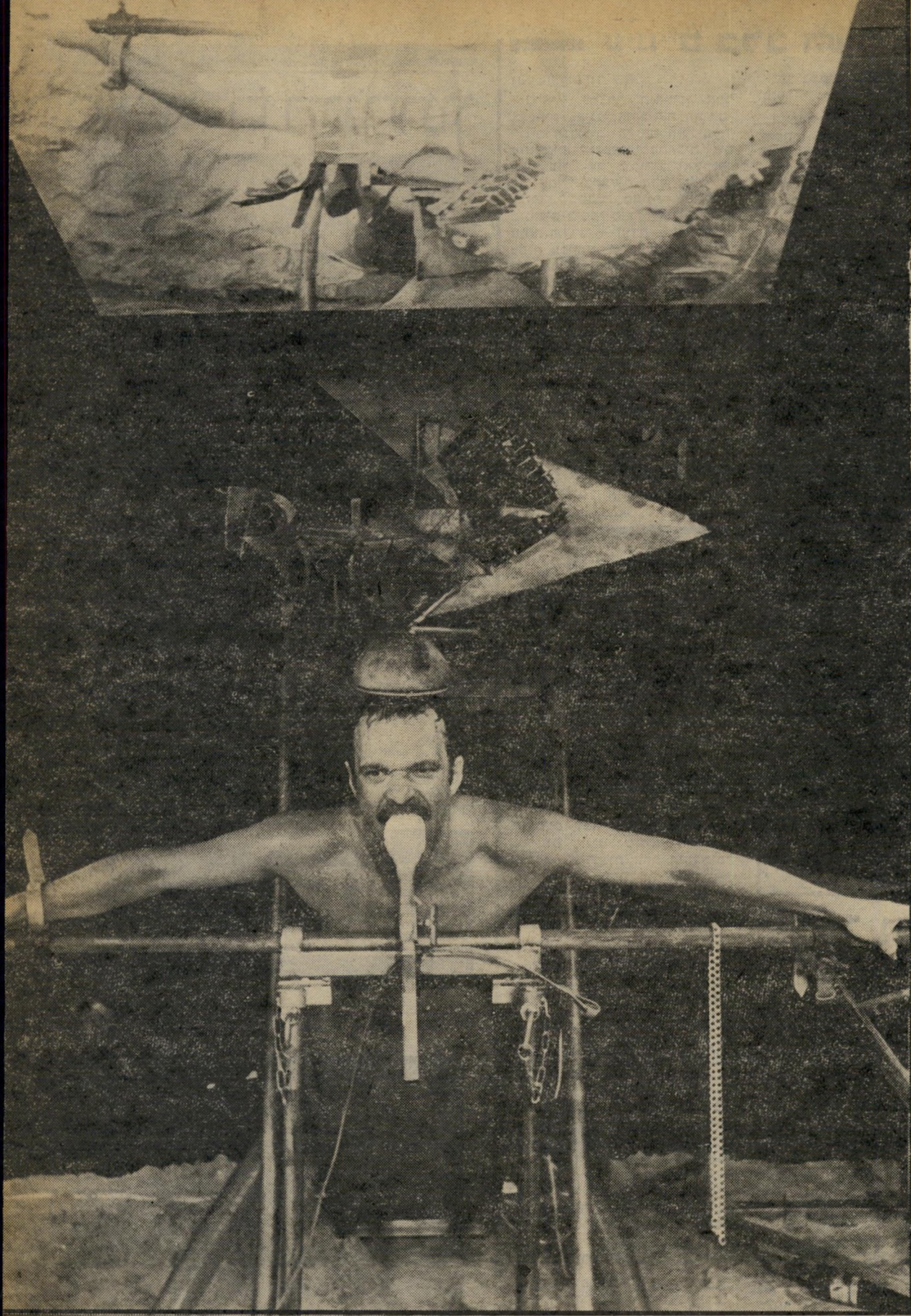
„הנה כאן רצועת-עור לקשור אותו — כאן לידים, כאן לרגליים, כאן לצוואר. וכאן, למראשותי המיטה, מקום שם האיש יוטל תחילה ופניו למטה, נמצא פקקי-לבד, שניתן לכוונו ולהניעו בקלות, עד שהוא חודר במישרים לתוך פיו של האיש. הוא נועד למנוע צעקות ונשיכות הלשון. מובן שהאיש אנוס לקלוט את הלבד לתוך פיו, שאם לא כן תשובור רצועת-הצוואר את מפרקתו.”

האורח התמים נבעת. הוא בחן את הי-מכונה פרט אחרי פרט, גילה שהמיטה והמשרטט שוות בגודלן ודומות לשני ארגונים כהים. המשרטט מוגבהת כשני מטרים מעל המיטה, והשתתים מחוברות בקצוותיהן בארבעה עמודי פלזי מבוהקים. בין הארגונים תלויה המשדדה על רצועות פלדה.

„כפי שרואה אדוני, הסביר הקצין ל-אורח. „מתאימה צורת המשדדה לצורת גוף האדם; הנה כאן המשדדה בשביל פלג-הגוף העליון, וכאן המשדדות בשביל הי-רגליים. לגולגולת נועד רק איזמל קטן זה. הברור הדבר לאדוני?”

האורח, כולו נפעם ומשתאה — לא כל אדם זוכה לראות מכונת-הרופת שכזו. ועוד בשעת פעולה — רכן כדי לבחון את המכשיר המוזוויי מקרוב.

הקצין הפשיל מעט את כומתתו והעביר כף ידו על פניו המשולהבים. „ועתה יסכיתגא אדוני וישמע. המיטה והמשרי-טט — כל אחת מהן מצוידת בסוללת-

עינויים בלב העיר

למעשה יכול כל אדם בישראל לחזות במכונת-העינויים בשעת פעולה. לשם כך די לקנות כרטיס לתיאטרון המדרגות, המעלה על בימתו הקטנה מחזה בשם „מושבת העונשין, על-פי סיפור של פרנץ קאפקא.

חתיך, אתלט

ורברבן

את התיאטרון החדש הזה הקים השחקן אשר צרפתי בבחינת יש מאין, ללא גיבוי מימסדי ובלי מימון ציבורי. את מכונת העינויים בנה הפסל יגאל תומרקין לפי תיאוריו של הסופר.

גופו ייכתב: „כבד את הממונה עליך!” האורח גחן על המשדדה, והקצין המשיך בהסבריו המצמררים: „כאן רואה אדוני שני מיני מחסים ערוכים באופנים שונים. כל מחט ארוכה — מחט קצרה לה בצידה. המחט הארוכה היא הכותבת, והקצרה מתוזה מים, כדי לשטוף את הדם, למען יהיה הכתב ברור תמיד.

„מי-הדם הולכים כאן לתוך צינורות קטנים, ומתוכם הם קולחים ובאים אל הצינור העיקרי, המוריקם במרוב אל הי-בור.”

הקצין הורה בידו על כיוון הזרימה של הדם. האורח זקף ראשו וגישש בידינו לאחוריו, כמבקש לחזור למושב.

חשמל משלה; המיטה זקוקה לה לעצמה, המשרטטת זקוקה לה בשביל המשדדה. מייד לכשיאסר האיש ברצועות תופעל המיטה ותנוע. היא מרטיטה בריטוטים זעירים ומתירים מאוד, הן לצדדיו הן מעלה-מטה. ודאי כבר ראה אדוני מכשרי-רים מעין אלה בבת-רחלים. אבל במיטה שלנו מחושבות כל התנועות מראש ובדיקו-גמור. שכן התנועות חייבות להתאים תי-אמה שלמה לתנועותיה של המשדדה. ואילו למשדדה נועד התפקיד העיקרי בהוצאת גור-הדין אל הפועל.”

גור-הדין הוא פשוט בתכלית: משהונח האסיר על מקומו, במיטה, חורטת המשדדה על בשרו את אותו סעיף בחוק שעליו עבר. לדוגמה הצביע הקצין על אסיר, שעל

חלם צרפתי במשך שנים. והיה מי שדאג שהחלום לא ישקע בשיכחה ויאבד. היה זה איש תיאטרון אנגלי, סטיון ברקוף, שהיה המורה של צרפתי למימיקה ולתנועה בעת ש- למד בלונדון.

ברקוף דירבן את צרפתי ואף עיבד למענו את הסיפור של קפקא.

„בו במקום גורשתי מן המישרד ופוטרתי מן התיאטרון.“

המבקר מיכאל אוהד על אשר צרפתי: „הוא מוכן לשחק אך ורק תפקידים שהוא בוחר לעצמו, ו- טעמו הולם אמנם את טעם הבי- קורת, לעתים, ואת טעם הקהל, לעתים נדירות יותר — אך לא את

(המשך מעמוד 63)

בראיון למבקר תיאטרון אמר צרפתי: „אניני אהב את התיאטר- רונים הגדולים, כי הם הולכים ו- מתאבנים, הולכים ומסתאבים. שם הכל בנוי על שמור-לי ואשמורי- לך. אפילו בקביעת הרפרטואר יש צנזוס: בשביל מחזות מסוימים מזמינים בימאי מחזק-לארץ, ואחרי מחזה מודרני — חובה — יש להציג מחזה מסורתי, ואולי מחזה מקורי. וגם הפרה-הקדושה הזאת מרגיזה אותי. רבים מן המחזות המקוריים המוצגים אצלנו אינם שווים פרוי טה. גם התקציבים המגופחים הם שערוריה. איזה סכומים מתבזבזים אצלנו על איזה קיר של פלאסטיק, או על איזה גלימה מוזהבת!“

לכן אין זה מפתיע לגלות את צרפתי, שזכה כבר מזמן לתואר „הילד הנוראי של התיאטרון הישראלי“, על בימות שונות, כשחקן נודד וכשובר מיסגרות.

בחמש השנים האחרונות צבר כמה שיאים: הוא שיחק שיבעה

..למרות שאיני עיתונאי או מחזאי, אני משמיע מתוך המרחף קול-מתאה נגד הדיכוי ונגד הערצות

תפקידים יוצאי-דופן בחמישה תיאטרונים שונים: שניים מהם ייסד בעצמו. בהזדמנות אחת היה מיס- תורי וקרת, בהזדמנות אחרת — מילצני. בהצגה אחת לבש מסיכה, ובאחרת היה זקן ממושקף. ואם צריך הוא יכול להיות גם חתיר בעל גוף אתלטי ורברבן.

הוא אינו השחקן היחיד שמחליף תפקידים או מיסגרות, אך הוא נימנה על אותם שחקנים מעטים ומאז שרים, שלעולם לא יותירו את קהלם אדיש ומשועמם. הוא יכול להלהיב או להרגיז, אך תמיד הוא מאלץ את הצופים בו גם לחשוב.

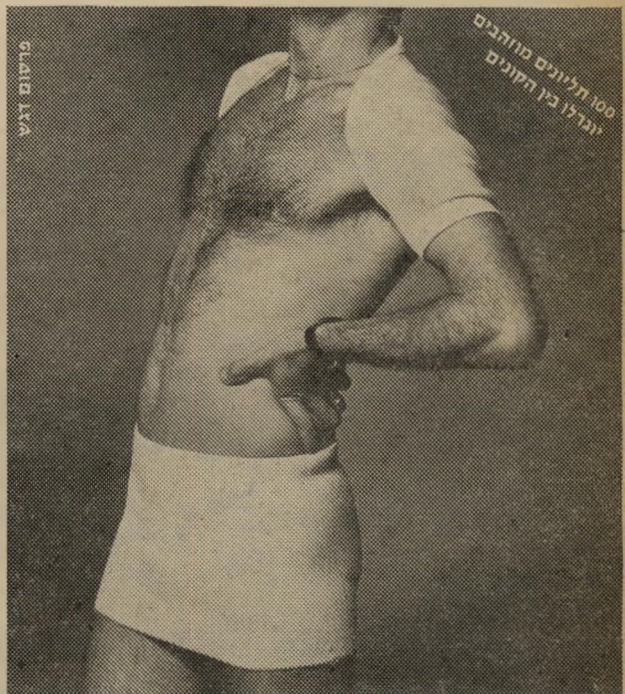
מוכר דגים בשוק

עזר השחקן בן ה-36, נצר ל- מישפחה ספרדית עתיקה- מין בשם סרפתי, יש הרבה סיפורים „מאחרי הקלעים“. כמה מהם ממש שערורייתיים.

מספר צרפתי: „כשחזרתי לארץ, אחרי לימודי מישחק ותיאטרון ב- אנגליה, התקבלתי לתיאטרון הקא- מרי כסטאטיסט ושיחקתי בהנחי- הרביעי של שיקספיר. אך לא להר- בה זמן. הבימאי שמואל בונים רמז לי שאין לי כישרון — הוא עשה זאת בעדינות — וזרק אותי החו- צה. שיחקתי פה, שיחקתי שם, עד שבבימאי אנגלי, שניהל אז את הבימה, קיבל אותי לתיאטרון. כעבור זמן, אחרי שיחקתי בכל מיני תפקידונים, התחילו לעבוד בהבימה על עור נחש של טנסי ויליאמס. המחזה הלהיב אותי. נכ- נסתי למנהל התיאטרון — שימעון פינקל — ואמרתי בגילוי-לב: „אני רוצה גורא לשחק את התפקיד הזה ואני משוכנע שהוא מתאים לי.“

„פינקל בחן אותי במבטו והשיב, שלתפקיד הזה דרוש לו, בוכמן צעיר, מישון כמו נחום בוכמן, אבל צעיר. כעסתי ונעלבתי — והתפרצתי. אתה מוכר דגים ב- שוק, הסתחתי בפניו של פינקל הגדול. רק בוכמן טוב בשבילך? צרפתי צעיר לא הולך?“

חם בעולם התחתון

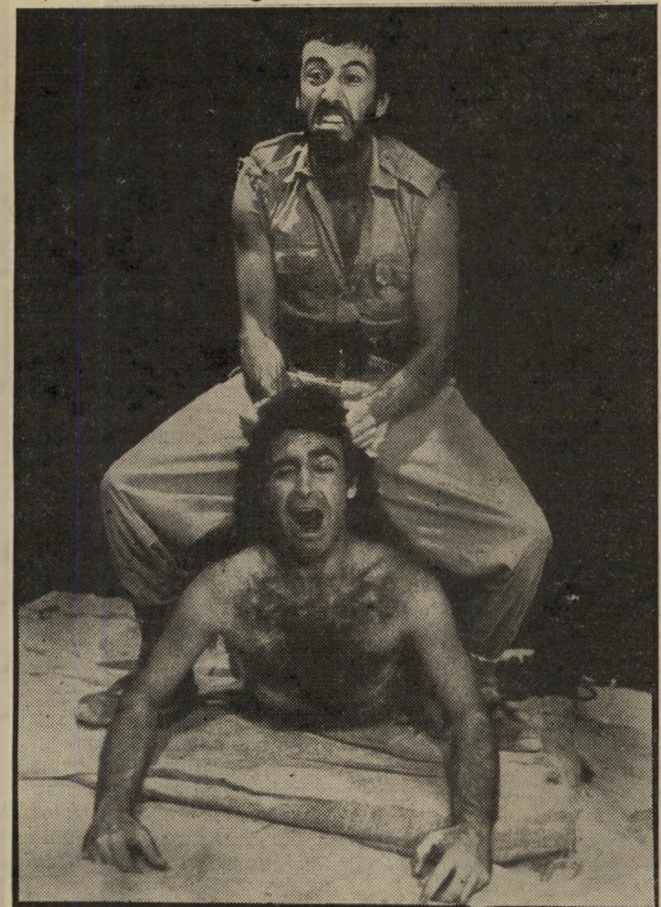

להקלת כאבים ושמירת חום הגוף חגורה/מגן גב מצמר אנגורה מגן כתפיים מצמר אנגורה

מבחר מוצרים מצמר אנגורה בבתי המרקחת, במשכיר לצרכן בסופרמארט ובסלונים מובחרים

אנגורה הלהיט החם של החורף

בסצנה מתוך ההצגה במושבת העונשין, נראה החיל (השחקן נחלון אשכנזי) רוכב על גב האסיר (השחקן מאיר אלמוג) ומתעלל בו. החיל הופקד על שמירתו של האסיר, שעמד להיות מוכנס למכונת העינויים, כדי שזו תחרוט בגופו את טעפיה החזק המתאימים. אלא שברגע האחרון הוא ניצל. הקצין המענה (השחקן בימאי אשר צרפתי), שסגד למכונת-העינויים, נואש כנראה מבני הדור הצעיר ומן האווירה הליברלית שפשטה ביניהם, והחליט להתאבד. בשיא ההצגה פושט הקצין את מדיו המפוארים, ומת בעינויים (ראה תצלום בעמוד הקודם).

הוא גם לחץ עליו שיעזר לביימו בעצמו. בעבר ביים ברקוף את צר- פתי בשתי הצגות, מטאמורפוזת ו- אגממנון, והקשר שביניהם הוא קשר שמלבד-אל-לב.

„לא הכנסתי סממנים אקסואליים למושבת העונשין, מספר צרפתי, „די לי בכך שקאפקא מדבר בעד עצמו. אך למרות שאיני עיתונאי או מחזאי, אני משמיע מתוך המר-“

קולות מן המרתף

צרפתי „גלדיר עצמו כ„צועני מטבעו“, שאינו מסוגל להחזיק מעמד במקום אחד הרבה זמן. גם על התיאטרון החדש שלו אינו מוכן לחתום-קבע. „אולי יבוא לי לעשות משהו אחר, או למה להת- חייב?“ אלא שהמשהו האחר הזה יעסוק גם הוא בתיאטרון. שכן התיאטרון הוא נשמת-חיו של ה- איש.

ברגע של גילוי-לב הודה פעם: „אני משוכנע במאת האחוזים, שאם לא הייתי משחק בתיאטרון, הייתי משתגע. כן, בדיוק כך. הייתי יוצא מדעתי.“

תיאטרון חיפה הציע לו פעם, בתיווכו של הסופר א.ב. יהושע, חוזה לחמש שנים. משהו שהוא בבחינת חלום של הרבה שחקנים. אך נסיון התיווך לא הצליח. צרפתי לא תבע לעצמו תפקידים מיוחדים, אך העמיד תנאי אחד: לשחק רק בתפקידים שבהם יבחר, שכן אינו מסוגל לשחק בכל תפקיד מזדמן. התיאטרון סירב להעניק זכויותיו לשחקן הצעיר — והפסיד אותו. על במושבת העונשין של קפקא

האיש אנוס לקלום את הלבד לחוך פיו, שאם לא כן תשובו רצועת הצוואר את מפרקתו

תף שלי קול מחאה נגד הדיכוי וקול אזהרה מפני שילטון טוטא- ליטארי.

יתכן שהאזהרה טמונה ברגע ה- שיא, לקראת סיום ההצגה: הקצין המענה, שעבד את מכונת-העינויים בלב ובנפש והמיט שואה על אח- רים, מאבד עצמו לדעת.

הוא עושה זאת — הפלא ופלא! — באמצעות מכונת-העינויים שלו.

אם אתה חבדין בין ויסקי לויסקי מעולה קח B&L הויסקי הסקוטי היוקרתי לאיני הטעם

זכה בפרסים רבים!

EXTRA SPECIAL B&L

Black & White SCOTCH WHISKY

100% SCOTCH WHISKY

100% SCOTCH WHISKY

יבוא ושיווק: אלפא טריידינג, טל. 03-233910

להאכיל את המלכה
התנדב הצייר שאול נמרי. הוא האכיל את מי שהיתה מלכת־המים ומלכת־היופי ושהפכה לדוגמנית מצליחה בארצות־הברית, חני פרי. לידה הזמרת נירה גל.

הישיבן המדוד
של פנינה רוזנבלום נמדד על־ידי המצחיקן דודו דותן. „ביני לבין דודו יש יחסים מיוחדים. כולם חושבים שהוא צוחק עלי, אבל אני לוקחת אותו ברצינות. אני יודעת שהוא אוהב אותי.”

פולקע בכל פה
טורף הזמר צביקה בחברת אשתו, התמלילנית מירית שם־אור שליט. „אני אוהב את המאכלים האמריקאיים, אני אוהב כל דבר אמריקאי, הייתי רוצה לעשות קאריירה באמריקה,” הצהיר הזמר.

אני מרגיש כמו הקיסרים הרומיים בסידרת הטלוויזיה „אני קל־אודיוס, כשאני רואה את כל הפולקעס האלה,” אמר הבדרן דודו דותן. „אמנם אשתי שמנה מספיק, אך זה בגלל שהיא עומדת ללדת בקרוב.” הוא התנצל והצביע על אשתו מירי.

על כרעי

תרנגולות

א כל אשתו לשעבר של צה. הזמרת אילנית, היתה עליזה הרבה יותר. היא באה עם החבר שלה, עורך־הדין אלי תמיר, והשניים הסתערו על הכרעיים. טוביה צפיר והמוסיקאי רוני וייס הגיעו הישר מהצגה אחרת — יורדים על השבוע. טוביה ורוני הופיעו בירושלים ובקהלם היה הגשיא יצחק נבון. „הוא לא בא הפעם אל מאחרי הקלעים, אלא סתם היה צופה בהצגה,” סיפר טוביה. „אבל לא נורא,

„עכשיו אני יודעת למה אני כל כך אוהבת את הארץ הזאת. פה אני יכולה לאכול עם הידיים ואני לא זקוקה לסכין ומזלג,” הצהירה הדוגמנית היפהפיה, מלכת היופי לשעבר, חני פרי.

„אל תצלמו אותי כשאני אוכלת בידיים,” נבהלה נערת הזוהר פנינה רוזנבלום.

„לי אין בעיות,” הצהיר השחקן ספי ריבלין. „אני כל כך רעב שאני מוכן לאכול את כל התרנגולות בידיים או ברגליים ולא איכפת לי מה חושבים עלי.”

„הבטיחו לי ביצת־הזב בתוך אחת ה־

הזנזילה הגדולה

תרנגולות. התלוננה השחקנית־זמרת אפי בן־ישראל. „אני בדיאטה והאוכל לא מעניין אותי. באתי כדי לפגוש את החברה,” הת־נצלה המלחינה גורית הירש. „נימאס לי כבר שמצלמים אותי תמיד אוכלת,” טענה הזמרת אילנית.

אוכל

בהתנדבות

האורחים שהתקבלו במיסעדת העיר פות המטוגנים באו מיד אחרי הצגת הבכורה של אגדות האחים גרינברג. ההציגה, שהיא פארודיה על אגדות הילדים, עוררה גלי צחוק בקהל, אך מצב־הרוח הטוב במיוחד התעורר דווקא במיסעדה. ליד כרעי תרנגולות מטוגנים מתיישבו שחקני ההצגה והאורחים הרבים ופתחו בזלילה הגדולה.

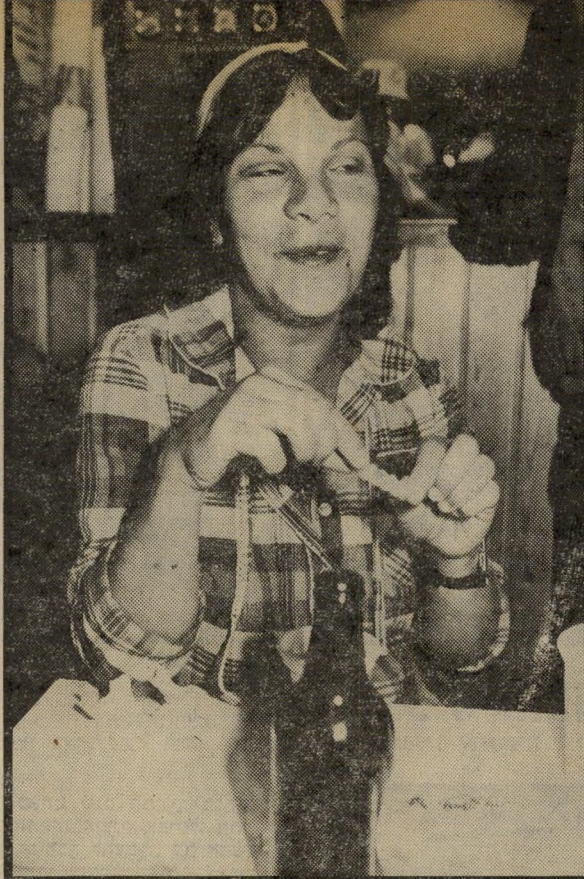
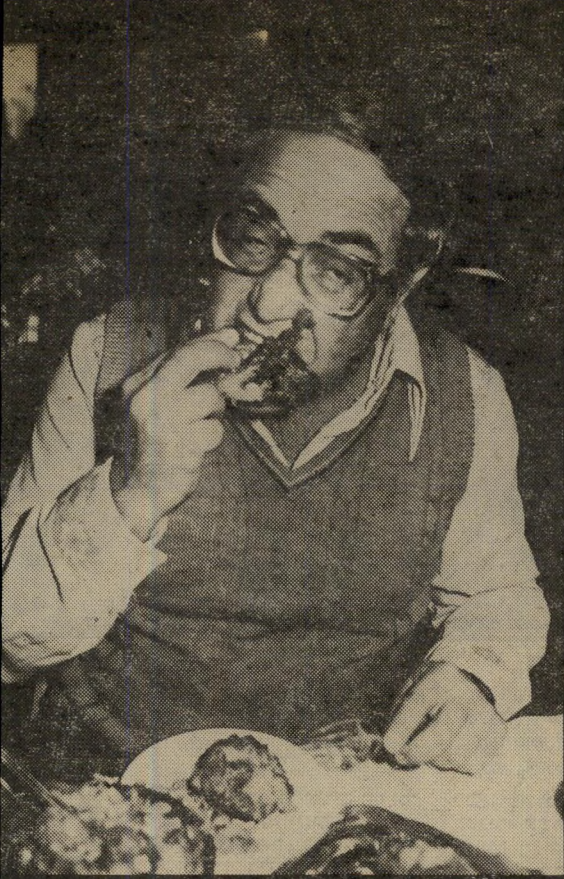
בעל המיסעדה, יונה פלינק, שהיה פעם צלם אופנה, סיפר לכולם שהוא מנדב להם את האוכל הערב לא תשלום. „אני רגיל להיות מתנדב. בזמן מילחמת ששת הימים עליתי ארצה מארצות־הברית כמתנדב, וחיששתי כאן עבודה. עכשיו אני מתנדב בכל מה שנוגע לתרנגולות.” שלמה צה, כמפיק, היה נינוח ביותר. „ההצגה עושה עד עכשיו כסף, היא ה־

הגוף הדק

והחטוב

הזמר יוני נמרי הצהיר שהתרנגולות הישראליות טעימות יותר מאחיותיהן הצרפתיות. הוא חזר מפאריס, אחרי שהיה ארוכה שם, ומקליט היום שירים בעברית. אחיו, הצייר שאול נמרי, מלווה אותו לכל האירועים הנוצצים.

לבסוף הוגשו התרנגולות גם לשחקני ההצגה. בתוך אחת מהן היתה ביצת זהב שנפלה בחלקה של אפי בן־ישראל. אפי ניסתה לנגוס בביצה, לברר אם היא באמת עשויה זהב.

החקיין טוביה צפיר בא מאוחר באותו הערב, כי חזר מהצגה בירושלים, אני כל כך רעב, שאין לי זמן להצחיק כרגע, הסביר לסקרנים.

הערב. "מחר צריך שוב לשמור על הדיאטה," הכריזה חגי פרי בעלת הגוף הדק והחטוב.

בשביל ערב אחד. פתאום נזכרו הכל בשמרטפים, ביום העבודה שמצפה מחר, ובמסיבה הבאה של

ההרה היא מירי דותן, אשתו של הברדן דודו דותן, הנמצאת בחודשי הריונה האחרונים אך מקפידה ללוות את בעלה לכל האירועים של הבהמה התל-אביבית.

העוף שהוצג לפני השחקנים ספי ריבלין ורוברט הניג עורר בהם תיאבון מיידי, השניים עטו עליו בידים בהתלהבות.

(המשך מעמוד 65)
רק עם חיסול 130 פולקס, 200 גרוגרות, חמישה סירים מלאים של סלט תירס וסלט

הרקדנית והזמרת היא אביבה פז, שחזרה ארצה אחרי שהות ממושכת בארצות-הברית. אביבה, שהיתה אשתו של הרקדן-כוריאוגרף משה אפרתי, ושהתגרשה ממנו לפני כמה שנים, שיחקה בארץ במחזמר **שיער**.

המפיק חיים שלף זלל ואחר-כך נטל את האקורדיון שלו וניגן שירי מולדת, להנאת כולם. "יש אנשים שלא מצליחים לזהות אותי בלי האקורדיון, הם זוכרים אותי כנגן-מלווה, להקת מחול," אמר חיים שלף.

הכוכב

ספי ריבלין, כוכב ההצגה **אגדות האחים גלימברג**, מוכן בכל עת להדגים כמה מפרצופיו הידועים והמצחיקים. "כל פרצוף שתרצה, אעשה לך", אמר לצלם והתחיל לעוות את פניו, כשהוא שוכח את המתח של הבכורה.

הסנסציה

היא פנינה רוזנבלום, שחזרה מארצות-הברית כשהיא רזה בכמה קילוגרמים. "עבדתי קשה באמריקה, ולכן רזיתי, אך אינני מצטערת על כך", אמרה. "חזרתי גם עם סטייל סולידי יותר של בגדים."

הבדרן

דודו דותן מצפה בכיליון עיניים ל"לידה" אשתו מירי נמצאת בהריון. לודו יש בת אחת מאשתו לשעבר, עירית דותן.

המלחינה

נורית הירש עסוקה ביותר בשבועות האחרונים. היא הלחינה שירים לפסטיבלים של שירי-לדים ועכשיו היא עובדת על לחנים לקראת האירוויזיון.

המצחיקנית

מיקאית. אפי מצאה

היא אפי בן-ישראל, ש"היא גם זמרת וגם קוראת ביצת הזהב."

נאדל פאר נייע

מנחם גפן מצטרף לפולמוס תומרקין-יריב * נוף * שיעמומן לבנייהנעורים * איורי אורי שולביץ * ימתיכוני

דואר חוזר

חנות

תחת הכותרת, "בקלפים פתוחים" פיר סם מדור זה לפני כמה שבועות (העולם הזה 2263) תחילתו של ויכוח על "אמנות ומיסחר" בגין גידופים שהשמיע סוחר האמנות ישעיהו (שעיהו) יריב אל עבר האמן יגאל תומרקין. מהמבורג, גרמניה, הגיעה תגובתו של הצייר מנחם גפן, שאין לחשוך בו בקירבה לתומרקין, לא מבחינת יצירתו ולא על-פי ראיית העולם האמנותית שלו. תגובתו של גפן מובאת כאן כלשונה:

גלריה זו חנות. חנות המוכרת ציורים; וכמו כל חנות יש לה קו מסוים: סחורה שתיא רוצה למכור, או סחורה שהיא מאמינה שיהיה לה קל למכור.

האמנות שחנות (גלריה) לציורים היא מעין אריום ותומים בכל הנוגע לאמנות, ושבעל החנות הוא אוטומאטית מבין או קובע באמנות — היא מאוד נאיבית.

במיקרה המוב בותר, חנות טובה לי ציורים היא מעין מגדלור המורה לספרי נות-אספנים תועות את הדרך לחוף של "השקעות מבטיחות".

חנות כזו, שיש מאחריה הון, מפוגלת להפוך ציורים של אמן שהיא חפצה ביקור וסחורה מבוקשת (ברור שכדי להפוך אמן בישראל למבוקש, נדרש הון קטן יותר מאשר — נאמר — להפוך אמן

כראק, הוא גראי ועוד. אמברוז וולרד. וולרד תמר בגוגין וקנה ממנו באופן קבוע ציורים בשנים האחרונות לחייו (של גוגין). כשרצה גוגין לחזור לאירופה ולטפל בבנייתו הלקוייה (לגוגין היו גם תוכניות לנסוע לספרד ולצייר את מלחמות-הפרים) כתב לו אמברוז וולרד: "שמך הפך לאגדה בפאריס ובאירופה כולה, באם תחזור, 'תהרום את השוק'." גוגין לא חזר ונפטר במהותו.

עסקים זה עסקים. נפיתו של שעיה יריב לסדר השכונות אישיים עם אמנים שאיתם עבד (וכפי הנראה גם הסתכסך) כצילה של הסכנה שמעל חנותו, לא רק שאינו הוגן, גרוע מזה: הוא קטנוני ומגוחך.

ונא לא לשכוח: סוחר האמנות המוב ביותר, ומנהל המוזיאון המוצלח ביותר, ומבקר האמנות החריף ובעל ההבנה הע' מוקה, אינם אלא כהנים המשמשים כ' מיקרשים שאחרים יצרו.

עד כאן דברי גפן.

חרנום

רצה

סופר גדול וחשוב נמדד גם באיכות הכתיבה של הטקסטים שאותם לא פירסם בחייו. תחושה זו עולה למקרא שני קט' עים אותם חיבר אלבר קאמי, שראו אור באחרונה בתירגום לעברית תחת הכותרת מית'א'א'ור *

מומחי ספרות למיניהם בוחנים טיוטות רומן זו כגירת פתיחה לגובלה הנדרת הור ** הנחשבת לאחד משיאי כתיבתו של קאמי. מה עוד, שמאוסו הוא גיבור הטיטה וגיבור הור. למעט כמה סינים מאוד חיצוניים, הרי שחית'א'א'ור הוא בבחינת יצירה שונה לחלוטין מהור ויש לבחון אותה ככזו.

כבר בקטע הפתיחה ניתן לאתר את חיתוך הכתיבה המיוחד והמעולה של קאמי: "השקפה היתה עשיר בכוכר ופאטי רים מאוסו הלך בצעדים קצובים אל הווילתו של זגריאוס... מן הפתיחה של הספר בולט ניסיונו של קאמי לשדר פרקי-עלילה, קטעי-יומן והגיגים פילוסופיים (של הספק-אכזיסטנטציאלים ספק נהיליים שלו), בנוסח כתיבתו המאוד אישי.

הנוף הימתיכוני החזק, עם בוחק השמש, הוא אחד הגיבורים הספרותיים הפעילים ביותר, והוא מצוי במית'א'א'ור אומר כפי שהוא מצוי ביצירות אחרות של קאמי. קטעים כמו, "מעל לגגות היו השמיים מאדימים הדולכים. עם רדת הערב שבו הרחובות והתעוררו. המטיילים חזרו. הי ילדים העייפים היו בוכים או נגריים בידי הוריהם. אותה שעה היו בתי-הקול' נוע של השכונה מורמים אשר של צופים אל הרחוב..." מתארים את אותו חססן ימתיכוני, שקאמי הוא מייצגו העיקרי. נוף ימתיכוני זה חייב היה להיות הנוף הספרותי השליט בספרות הישראלית. לצד הנופים הקשחים של חופי אל-ג'יר, הרי שהשפעות-הפועלות של קאמי קשורות לא פחות. קשירות זו ניתן לייצג בקביעות כמו "אל תקרא לי יקורי", בבקשה. כבר אמרתי לך זאת." בצד מאוסו ורוחו הנכאה מצוי זגריאוס הנכה, שמאוסו רוצחו לבסוף. אלא ש' קודם לרצה מנסח מאוסו את יחסי

זגריאוס ומרתה: "אל תבטלי את זמנך. איני יכול לקנא בכרנש שכבר אין לו רגליים. אם אני חושב בכלל על שניכם, אני רואה אותו כמו תולעת שמנה עליך. זה מצחיק אותי, את מכינה. אל תפרחי, מלאך שלי..."

זה עולם של פליטות-לשון אכזיסטנט-ציאליסטיות, בו מתגרה זגריאוס הנכה במאוסו: "אתה עני, מאוסו. מכאן הסבר למחצית החייתית-הגועל שלך. ועל

אלבר קאמי לעמים מאושרים אין היסטוריה

המחצית השניה הכ אתה תודה להשלמה האכסורדית שהשלמת עם העיני." ומכאן המעבר הישיר לאנימאמין המור זר של זגריאוס, הטוען: "עוורים לי לעשות את צרכי. ואחר-כך רוצצים אותי ומגנבים אותי. ומה שגרוע יותר, אני משלם למישהו בשביל זה. אבל תדע, לעולם לא אעשה שום מעשה כדי לקצר את החיים שבהם אני מאמין כל-כך. הייתי מוכן להשלים גם עם מצב גרוע עוד יותר, להיות עיוור, אילם, כל מה שתצצה, ופילבר שארגש בתוך בטני כלהבה האת האפלה והלוהטת שהיא אני החי... השקפה שהיא בבחינת תעור דהיכר של ספרות האבסורד ותיאטרון האבסורד בשיאם.

גיבורי מית'א'א'ור פולטים במהלך הספר ספק-הגיגים ספק-פליטות-לשון, כמו: "אתה מבין מאוסו, כל המוות והאכזריות שבציוויליזציה שלנו מסתכ' מות באותו משפך-ראשון מטופש, האר' מר שעמים מאושרים אין להם היס' מוריה..."

כאן מתחיל קאמי לפתח את רעיון מות אמו של מאוסו. ההפוך למרכז העלילה בספרו הנודע יותר הור. כאן מביע את אהבתו לאמו, ומעורר את המוות המנוכר אל רצה זגריאוס, אותו מתאר קאמי בנוסח הלאקוני: "למחרת הריג מאוסו את זגריאוס, חור הביתה וישן כל שעות אחרי-הצהריים..." והוא יורד לצר' פת, ומשם: "למחרת באו לליון נתקף פתאום חום עז וזינק לרכבת שפניה לפראא... והרי כל מי שקרא את הור זוכר כי מאוסו מצא במיורונו אחרי מות אמו, בשותו ככלא, את אותו גור-עיתון המספר על הכן האובד ששב לפראא (סיפור ששימש גם בסיס לאחד ממחזותיו של קאמי).

המוות והגורל הימתיכוניים ומלאי הי הזיות של מית'א'א'ור מתחלפים בנופים

אחרים וקודרים יותר במדור השני של הספר מית'א'א'ור בהכרה. קטעים מעלילתו מתנהלים במרכז-אירופה: "שאר הפור עדים היו שותים מן הבירה החומה וה' מתקתקת של צ'כוסלובקיה..." או: "גם את המוזיאונים ראה מבדל לריח הזה. ומבדל לו הבין את השפעת ואת התע' למה של הגנים הבארוקי שהעתיק על פראא את זהבו ואת תפארתו. האיר הזהב שהיה נוגה ברכות על המזכחות בעומק האפלולית דומה היה עליו כאילו ניטל משמיר-הנחשת העשויים ערפילים ושמש, השכיחים כל-כך מעל פראא..."

מית'א'א'ור הוא ספר של שאלות. ספר שבו התכוון קאמי להתמודד עם מיצוי נושא המוות והשלילה בחיי הרגש. מית'א'א'ור הוא ספר מומלץ לסופרים, לאוהבי-ספרות אמיתיים. ספר שיש בו משום המחשה של יצירת-מופת שלא הגי' עה לכדי גיבוש.

מית'א'א'ור הוא ספר שאהרון אמיר תירגם בצורה מניחה את הדעת — לשם שינוי, כמה חבל שבתירגומים אחרים שלו. אין אמיר משקיע את אותה הקפדה ואהבה שהשקיע בתירגום זה.

תולעי תרבות

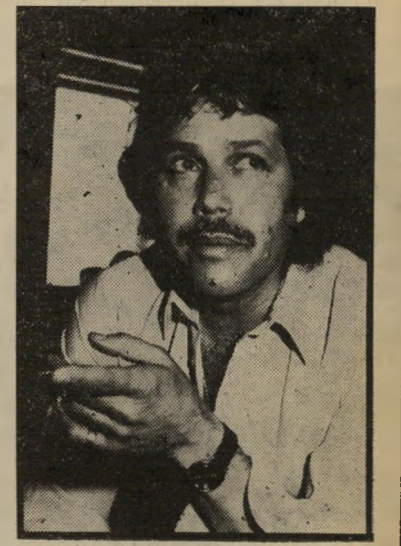
שיעמום

אוריאל אופק הוא תופעה מוזרה ותמוהה בתרבות הישראלית. הוא בבחינת מה שניתן לכנותו גרפומאן, שהצליח להסוות תכונה זו שלו בעזרת סבוטאז' מתוחכם. אמת מידה לכושרו של אופק כגרפומאן מצויה בשרי שאותו פירסם לפני שנים רבות בחוברת מאזניים (1959, חוברת קפ"א-קפ"ב). שכותרתו נקראת כ' גנובה מעמיתא, אלא שברך נעלם גם הכישור. כוונתי פצוע נותר בשדה הנפתח ב"תיאור" שאינו לכבוד השירה: "ראו נותר יחירי בשדה השחור / והיה תלתלים ואכזי. / אישנוי כוכבים לחשו סיפורים הנכוח. / הוא שמע את דמעות לבכו ותופים רועמים מסכים. / הסכין... החותך בכשרו... / ולבו הצננה לגוע... / מה שותת על גופו ומריו? / כל רעיו רחקו; ועפר על ידיו..." שיר על מילי' חמת תש"ח, שהגרוע והנחות במשוררי תש"ח היה בוש ונכלם למצוא את שמו חתום עליו.

השנים העניקו לאוריאל אופק את הבי' שחון העצמי ואת האישיות התרבותית. הוא התמחה בחולדות ספרות-הילדים, בהם עשה דוקטוראט, והפך ידע זה לקר' דום לחפור בו. תוך שהוא מעמיד עצמו כבכיר שבין מומרי סיפורי-הילדים של נחום גוטמן. אופק אף הצליח להגיע, במיסגרת חוקי הוותק והביורוקרטיה של הספרות העברית, למעמד של מקבל "מענק יצירה מטעם ראש-הממשלה" לפני כשנתיים.

בימים אלה ניתן למצוא את התוצאה של המענק, בצורת ספר הנושא את הכותרת בדרך לגימנסיה — רומן לבני הנעורים. ספר בעל ימירות כהר וחר צאות — כביקעה. ברור שאופק משבץ ומשנץ ספר זה בקטעי שירים של הנוער הארצישראלי בימי המנדט הבריטי, ועוד פכיהורים. שאינם מוסיפים לו מימד של אמינות. אפשר להבין מתוך מאמצי המ' חבר, כי זהו ספר בעל אופי אוטוביוגרפי. גיבורו גדל ליד הרפת של הוריו בשכונת בורוכוב. והוא נושא את שכונת הפועלים אל גימנסיה הרצליה ומגלה את חולות הזהב של תליאביב — את האהבה הראי'

* אוריאל אופק, בדרך לגימנסיה, רומן לבני הנעורים, הוצאת ספרית פועלים, 188 עמודים (כריכה קשה).

מנחם גפן קטנוני ומגוחך

בארצות-הברית (למבוקש). גם אז זה "עובד" לתקופה מסוימת בלבד. אין צורך לחכות זמן רב ש'ההיסטוריה תח' ליט' מה קיים ועומד, ומה תולף ועובר. כל מי שבוחר הישב את תולדות האמנות של 150 השנים האחרונות, יבחין בעובדה מעצינת: כל תנועה חדשה, או כל הופעה של יוצר יחיד חדש, נזקקה לפרק זמן שבין 15 ל-25 שנים, כדי "לשמוע" את מיטב ההיסטוריה.

אנו עדים ממש עשוי לסימון של מעגל כזה: האכסטרקט האמריקאי, אמי' נות הפז, האמנות הסביבתית והאמנות המשגית.

ברבע האחרון של המאה הקודמת ועד אמצע שנות ה-40 של המאה שלנו, פעל בפאריס סחרי-אמנות בעל מביעות-טון לא רגילה ומקור שגילה, עורר וקנה מאמנים כרואר, סיואן, גוגין, מאטיס, פיקאסו,

שונה, את המוות הראשון, ואת מילחמת האחים שבין אירגוני המחתרת, אופק עושה את מלאכת התיאור הספרותית שלו למשוללת ערך וטעם, אמינות ורגישות. הדבר בולט כשאופק משתמש בביטוי "חתיכות" ככינוי של שנות הארבעים, כאשר גם לפי מילון ברייחודה ובן-אמון

אוריאד אופק
קופי לובנגולו מלך זולו

זו אינה מילה מזמן המנדט (במישורים שאותם הוא מנסה לתאר המילה המתאימה היתה אז "רולף"). וזו רק המחשה אחת לדלילות כישרונו הספרותי.

אלא שהצרה העיקרית של בדרך לגימנסיה היא שזהו ספר משעמם. ואין בכוח הפספוסים הבאים לשנות זאת: "האנגלים יכולים כהחלט לחיות אויבים שלנו — הסביר אסף — אבל כל זמן שיש מילחמה בעולם והאנגלים נלחמים כהישלר אייב היהודי, החליטו נלחמת היהודה והסוכנות כי האנגלים יהיו בני בריתנו." הצגה מילולית זו מאפיינת את ליטות המילים של אופק, שבינו לבין אמינות ספרותית אין ולא כלום.

בנינוער הזקוקים לרומן לבני-הנעורים על אותה תקופה, מוטב להם שיקראו את חסומה של יגאל מוסיון, מכיוון ש-מוסיון בורר לפחות בכישרון לרדת את דמיון בני-הנעורים, בעוד אופק הוא בעל כישורו של מאחז-עניינים, וספר זה מעיד על כך כאלף עדים. הדבר המעולה והאמין היחיד שבספר זה, אלה ציוריו של שמואל בקי.

ספרי נוער

שולביץ

נימאס לרכוש ספרי-ילדים שכולם נראים כמו ציוריו בידי אותו צייר, למרות שציוריו בידי העידית המקומית — חצי תריסר מאיירי ספרי-ילדים המצויים בי ארץ, החל באלנה פרנקל וכלה ברות צרפתי; מאיירים ומאירות הנוזקים לכל צבעי הקשת, כדי להמחיש את שלא ניתן להם להמחיש.

באחרונה ראו אור בתרגום לעברית שני ספרים פשוטים, מאוירים בשחור-לבן, אותם אייר צייר ישראלי לשעבר, אורי שולביץ, המתגורר כיום בארצות-הברית ונחשב אחד המעולים שבמאיירי ספרי-הילדים הפועלים כיום בעולם.

שני הספרים הם עושה הנפלאות מאת י.ל. פרץ* וחכמי חלם ותולדותיהם

* י.ל. פרץ — עושה הנפלאות; אורי רים: אורי שולביץ; הוצאת ידיעות אחרונות-ידיעות (כריכה קשה).

מאת יצחק בשביס-זינגר*. שולביץ, ניצול שואה שהתגורר כמה שנים בישראל, מצליח בשני ספרים מתורגמים אלה להציג דגימה בשחור-לבן מאוירים, "בעיירה קטנה בפולין הופיע יום אחד עושה נפלאות. קרוב לחג הפסח בא, בימים שכל יהודי מלא דאגות כרימון; ובכל זאת עשה בואו על בני העיירה רשם גדול..." כבר מעמוד הפתיחה של עושה הנפלאות (ששם המתרגם נפקד ממנו) מביא שולביץ את תרומתו באותו רישום דק, קטן וקפדן שלו, שאינו שוכח את השלט של "חיים פץ" ואת אותה שברירות שלגית של רחוב העיירה. סידרת הרישומים שבאמצעותה מביע שולביץ את עושה הנפלאות, מעניקה לספר הצ'נום מימד שטרס של הטלוויזיה הישראלי, שהופק בעבר על פי סיפור זה, לא הצליח להגיע לרמתו ולמעלתו.

בין רישומי פשוט וביכולת לרכז בתוך רישומים את המסופר בסיפור, תוך שמירה על אותנטיות הנוף החזותי של העיירה היהודית שנכחדה במזרח-אירופה, מצ'ליח שולביץ להפית חיים בסיפורו של פרץ ובנופים שהזמן מחקם. בתמונת סיום של כוכבים מנצנצים מעל העיירה, "הבינו חיים-יונה ורפקה-בילה כי עושה הנפלאות לא היה אליהו הנביא וכור לטוב, והם שמחו בחגם יחד עם כל עם ישראל." בעזרת רישומי שולביץ מקבל הסיפור מימד של קלסיקה בינלאומית, שיל. פרץ גימנה עליה, מארצות-הברית ועד ליפאן, רק לא בישראל.

גם חכמי חלם של חתן פרס-נובל בשווייט-זינגר נפתח ברישום מפליא של

מרד-נשים בחלם

איור של שולביץ

שולביץ. והפעם זה מה שהרשם מכנה בעטו "המפה המקורית של העיר המפורסמת חלם", בה נראים הנהר, החומה,

* יצחק בשביס-זינגר — חכמי חלם ותולדותיהם; איורים: אורי שולביץ; תרגום: יהודה מלצר; הוצאת אדם, (כריכה רכה).

הגשר ובתי העיר. בפתיחת הסיפור נאמר: "היו כמה וכמה דיעות בשאלה כיצד נבראה העיר. תמימי-האמונה סברו ש'אלוהים אמר: 'תהי חלם' — ותהי חלם. אבל מלומדים רבים בטוחים שהעיר באה לעולם כתוצאה מאיזו התפרצות-געש...". הפתיח מכניס את הקורא לאותו עולם מוזר של אנשי חלם, עולם שרישומי שולביץ מעניקים להם את המימד החזותי, ואת אותם מבעים הנעים בין דביליות מוחלטת לערמוניות המוסתרת מתחת ל-אותה דביליות חזותית.

גם בחכמי חלם, המתורגם באורח רהוט בידי יהודה מלצר, שומר שולביץ על מימד התנועה הכימט-קולנועי, תוך ש-הוא מנצל את שינויי מבע הפנים של גיבוריו, כמסייעים להמחשת אותן על-לוח חזותי, מוזרות ונוצנות של חכמי חלם, שהיתה עיר ואם בישראל. גיבוריה מתוארים בידי בשוויט-זינגר בתאורים של "אתה לא רש חובש קרניים של שור — גם המוח שלך הוא כזה".

לא נפקד גם חלקה של המילחמה, העשויה לשגיה לעורר בקורא תחושה כי המדובר בישראל ולא בחלם, כך שמור טב להישאר בגבולות תיאורו של "בש-וויט-זינגר: "אנחנו הצבא של חלם. התכוננו לתקוף את גורשקוב מפני שה-אנשים שם קוראים לנו שוטים, אבל הסיר שלנו הצקל עשה טעות באחת הפניות, וכך הביא אותנו למלחמה-שט. ומכיוון שאתם, אנשי מולדורשט, גם כן קוראים לנו שוטים, החלטנו לערוך נגדכם מילחמה..." והרישום בתשליל של שור-לביץ — מעשה אמנות לתפארת.

הפרק האחרון שבעלילות חלם הוא זה המתואר כך: "ינטה-פשה שעקבה בלהי-טות אחרי כל מה שהלך במועצה וכממ-שלה, החליטה שהגברים בחלם הם כאלה מטומטמים, שאין שום סיכוי שבעולם שהם יפתרו את המשכרים בעיר. עלי-כן היא יסדה מפלגת נשים. מצע המפלגה דרש כי הנכרים יקחו על עצמם את מלאכת הבית — ניקוי הרצפות, כביסת החיתולים, הבישול והאפייה, וכן הטיפול בתינוקות. באותו זמן נהלו הנשים החל-מאות את עבודת הממשלה..." חכמי חלם הוא ספר-מופת, עם רישומי מופת של שולביץ, שיש בכוחם לעשות לילדים, נערים ומבוגרים את מה שספר זה חייב לעשות.

כתבי-עת

מחשבות 49

אחרי תקופה ארוכה שוב התחילה חב-רת אייביאס ישראל לפרסם את כתבי-העת שלה, מחשבות, בעריכת צבי ינאי*. חוברת 49, במתכונת מחדשת, נפתח במאמרו רב ההיקף של בנימין איין, נדידת יבשות הבוחן את התיאור-יות של אלפרד וגנר בדבר תנועת

* מחשבות 49; עורך: צבי ינאי; אייביאס, וייצמן 2, תל-אביב.

פרופסורים קרייטלר
אורינטציה קוגניטיבית

בחטף

יום מולדת

●● עורכו של שנתון הממשלה-1980 הוא מחבר ספרי-ילדים יהושע ביבר ●● רשימת-ליגה מקורית הורכבה באחר-רונה — רשימת מקבלי הסכומים הגבוהים בעולם עבור קונצרט. בראש אותה ליגה מצויים הפסנתרן המהולל זלדרי-מיר הרוביץ והזמר לוציאנו פאנו-רטי. הם מקבלים סכום של 40 אלף דולר לקונצרט. סכומים של 25 אלף דולר מקבלים הזמרת ג'ואן סאטרדנר ודולדף סרקין. ברמה של 15 אלף דולר לקונצרט מצויים המנצח לילאנדר ברנשטיין, הכנרים יצחק פרלמן, איזק שטרן ויהודי מנחין, והמנצח הנאצי-לשעבר הרברט פון קאריאן. בדיחה מעולם-המוסיקה מספרת על קארי-אן, כי כאשר עלה פעם למונית בנייר-יורק, ונשאל על-ידי הנהג לאן הוא רוצה להגיע, השיב: "זה לא משנה — הם רוצים אותי בכל המקומות" ●● בימים אלה נמצא מתחת למכשיר-הדפוס סיפור החדש של עמוס קינן. בניגוד לספריו האחרונים, הרי ספר זה הוא המבקש את רשימותיו מהשנים האחרונות, רשי-מות בהן שימר את ריחותיה, תבליניה ונופיה של ארץ-ישראל שאינה עוד, הספר עומד לראות אור בהוצאת ידיעות אחר-נות ●● גיליון מיוחד של מוסף הספרות של ניו-יורק טיימס בחר את המעולים שבספרי-השנה שראו אור באמריקה: אגס לון של א.ל. דוקטורוב (מחבר ראג-טיים); אגדות איטלקיות של איטאלו קאלדוויני (מחבר אבות אבותינו); ספר נוסף שזכה לשבחם רבים הוא סיפורו של מילאן קונדרה ספר הבדיחה וה-שיחח (קונדרה חיבר את מחול אחרון ובריהא והבדיחה, שתורגמו לעברית). רשימה עליונה היא רשימה מטעם העור-כים, תחת הכותרת ספרים לקריאה עבור הנשיא-הנבחר, בין הספרים המומלצים לגנאי הנבחר: בינוס ומדיניות ציבורית, הסיגנון הפאראנאודי של הפוליטיקה ה-אמריקאית (מאת: דניאל באר) ועוד ●● אל האקדמיה ללשון העברית, שהיא הגוף החוקי לשפת הארץ, והאירגון ה-קיקוני קל"ע (קרן לשון עברית) מצטרף גוף שלישי, ביוזמת המועצה הציבורית. בראש גוף זה יעמדו ח"כ משה שמיר, הפרופ' עוזי אורנן (שהוא אחיו של המשורר יונתן רטוש) והכתב אריה צימקלי. בחוגי עיתונאים זכור קוריו מהעבר, בו סיקר צימקלי בדיעות אחרונות יום-הולדת של דוד בן-גוריון, תחת הכותרת יום מולדת לבן-גוריון. צי-מקלי יצטרף עכשיו לגדוד מגיני הלשון העברית ●●

היבשות. מאמר בלתי חתום, הנושא את הכותרת המציאות הקפואה של המצלמה, הוא בבחינת מסע בעיקבות סיפרה של סוזאן סונטאג, הצילום כראי התקופה. הרשימה בוחנת את ההשקפה האומרת כי "הצילום הוא 'הלשון' היחידה המוכנת בכל חלקי העולם והמאשרת על פני כל הלאומים והתרבויות היא היוצרת זיקה בין בני מישפחות האדם". הרשימה מלווה בהמחשות מצולמות ומרתקות.

פחות עניין יש ברשימתו של זאב בכר, הלגיטימציה של הריקות, המנסה לתאר היבטים מקוריים, "על מצבה של הפילוסופיה של המדע". רשימה מרתקת היא הרשימה על הסרט אפוקליפסה עכ-שית, המביאה מימדים אחרים ושונים לבחינת סרטו של קופולה כמעשה של אמונות. הראיון-בחוברת זו הוא עם זוג הפרופסורים הנס ושולמית קרייטלר, תחת הכותרת אורינטציה קוגניטיבית. הם מתארים ומנסחים את השקפיהם, החל בפסיכולוגיה פשטנית וכלה בחורים השחורים שבהלל החיצון, כאשר המכנה המשותף לכל הוא תבונה אנוש. מחשבות, שאינו מתיימר להיות כתב-עת להמונים, מצליח גם במתכונת זו לשמור על אופיו ככתביעת בעל ייחוד, המיועד לשכבות עיוניות ויצורות בחב-רה. זה מפעל הראוי להוקרה.

לפני 25 שנה

בגיליון "העולם הזה" שראה אור השבוע לפני 25 שנה בדיוק התפרסם מאמרו של העורך, תחת הכותרת "הסיכוי השלישי", שהתייחס למצבה של ישראל על סף מלחמה. כתבת-השער כללה תחקיר מקיף על החזית-השנייה של ישראל — סוריה, תולדותיה, כלכלתה, מדיניותה, הכרב האוכלוסייה שלה וכו'. הצבאי. בהמשך הסידרה, "הרשימה השחורה" סופר על השתמטות של שייקה ירקוני, שלום לינום, נתן צבי ואחרים מתשלום לקרדיט-המגן. פרט מעניין: מתוך 1500 חברים בהתאחדות בעלי-התעשייה שילמו לקרן 345 חברים בלבד.

במחיר "קורא יקר" הוחזק לקוראים, בין השאר, כי: "לפני הודשיים ילדה חברת המערכת, סילבי קשת, את בתה הבכורה.

בגין חונך את רעיון הקמת הליכוד * פורס' פרסים

ספרותיים * דויד בן-גוריון נגד הרומנים

שניה: הוא קיווה לקבל את פרס ישראל, הגדול פי שניים בערכו (1000 ל"י). חשש, ובצדק, כי הפרס הקטן ידחה את הגדול יותר. הרי לא נהוג להעניק שני פרסים ספרותיים על אותה יצירה ספרותית. אולם שמיר לא היה היחיד שעשה חשבון את משה שמיר מחשבון פרס ישראל כדי את משה שמיר מחשבון פרס ישראל כדי לייעדו לחברה הוותיק. חתנו ומתרגמו של שלום-עליכם, יצחק דוב ברקוביץ, שכבר

פוליטית. יהיו הגרעין המכריע בכל מפלגה מאוחדת. ולא גילו נכונות רבה לערוך את הסימפוזיון המבוקש. אולם מבחינה אחרת היה מיכתבו של מפקד אצ"ל לשעבר תכסיס מחוכם מאוד: הוא יעשה רושם על בוחרים רבים. כי סיעה מלוכדת, בעלת 28 חברים, תהיה עד אין שיעור חזקה יותר מכל מפלגה אחרת בכנסת. מילבד מפא"י, ותתן בסיס המוני לימין. חלם אחד מעסקני חרות: "ההמונים

חתן-פרס ביאליק משה שמיר ואשתו צביה שלא על מנת לקבל פרס

קיבל השבוע פרס אחר על יצירה אחרת. עת פסח משה שמיר על שתי הסעיפים, עמד לפני סופר אחר, חיים הוז המזוקן-לשעבר, רק סעיף אחד: לגבות את הפרס בסך 5000 ל"י של מערכת דבר. הוז, איש דבר נאמן, זכה לפרס זה, כפי שהודיעו השופטים, לגמרי במיקרה. התחרות היתה אנונימית. שופטי-הפרס, כולם חברים ותיקי קים של הוז עצמו, לא ניחושו כלל מי כתב את היצירה שנבחרה עידם — דלתות נחושת.

דלתות הפרס נפתחו לפני הוז לרווחה.

הווי

משק מעורב

ברביבים, הגנג, נתקבלה ממזכירות הקיבוץ, ומאחד הזמנה בוז הלשון: "למועצת הקיבוץ: עליכם לשלוח 1 נציג, גים, מהם לפחות שליש חברות."

קללת כוהנים

בתל-אביב, עצר השוטף רפאל כהן את שלמה כהן, שחבל בבעל דוכן מתחרה חיים כהן. הביא אותו לפני בית משפט השלום, שהעביר את הדין לשופט מחוץ בנימין כהן.

עד המלך

בירושלים, אחר ששמונה קרבנות כיסי-

שלנו, הכסף של הציונים הכלליים, זה כוח" אולם הסיכויים של חרות לכבוש את שתי גדות הימין בכנסת היו קלושים.

פרסים

מדריך הטלפון

"יבוא יום ויחלקו את הפרסים לפי ספר הטלפונים" ניבא לא מילכר הסופר ש"י עגנון. השבוע נסתבר שמילבד ספר-הטלפונים ישנו עוד מדריך לחלוקת פרסים ספרותיים — לא פחות מזה.

הפעם באה ההודעה של מתן פרס ביאליק במפתיע. זו הפעם הראשונה בהיסטוריה מיהרה ועדת-הפרס להודיע מראש מי חתן הפרס. הדבר אירע בדיוק 24 שעות אחרי שחבר הוועדה קרא במדור תצפית של העולם הזה (948) כי משה שמיר ייסרב לקבלו. החתן המיועד: משה שמיר.

שרשרת המיקרים. היתה סיבה ל"חיפזון. הוועדה ביקשה להעמיד את שמיר במבוכה ולפני עובדה מוגמרת, ולהכריחו לקבל את הפרס. כי החתן-בעל-כורחו רמז מראש על התנגדותו, כמחאה על הקיפוח השיטתי של אברהם שלונסקי, אויב אגודת הסופרים*. יתכן שהיתה לשמיר סיבה

* בשונה שעברה נידחה מתן הפרס כימעת בשנה, כתוצאה מהחלטת ועדת ה"שופטים להעדיף את אורי צבי (רחובות הנהר) גרינברג על אברהם שלונסקי.

הובול

הכישלון הפנימי

יושבראש ועדת-השרים לענייני חוץ ו" ביטחון, משה שפירא, שמע את הידיעה במהירות החדשות של קול ישראל בחצות. שר-החוץ משה שרת קרא את דבר הפעולה בעיתון בחוץ-לארץ. כל שאר חברי המ"י שלה שמעו על פשיטת צה"ל על עמדות הסורים ליד ים כנרת (העולם הזה 948) מאחד משני המקורות האלה.

עובדה זו גרמה השבוע למשבר שרעם מתחת לפני האדמה. קרא במאמר ראשי עורך הארץ, חברי-הכנסת גרשום שוקן: "דיקטטורה צבאית!" שרי הממשלה מ" שורות מפ"ם, אחדות-העבודה, הפרוגרסיביים והדתיים התכוננו לשפוך את ליבם בישיבת הממשלה.

ערימת הנזקים. יתכן שהמשבר לא היה מגיע לעוצמה זו לולא היתה ההצלחה הצבאית של הפעולה מלווה בכישלון מוחלט בחזית ההסברה הפנימית. איש לא הבין מה היתה התועלת הפוליטית או הצבאית שלה. ואילו מתנגדי הפעולה הציבו בפני הציבור ערימה נכבדה של נזקים. לדעתם גרמה הפעולה בין השאר:

- לסירוב האמריקאים לספק נשק-מגן לישראל, אחרי שתחילה היתה אצלם נכור נות לספק כמויות קטנות.
- להרחקת צרפת, המעוניינת מאוד בידדות סוריה, מישראל, אחרי שנשארה הידיעה האחרונה של המדינה.
- להידוק היחסים בין מצרים וסוריה.
- לשיכלול העמדות הסוריות באותה גיורה של החזית, על סמך לקח הפעולה. "כפעם הבאה..." אם קיווה משהו כי הלחץ על בת-בריתה הצפונית תכריח את עבד-אל-נאצר לוותר על פאסיביזמו ולפתוח במלחמה נגד ישראל, טעה. עבד-אל-נאצר, הסבור כי השעה אינה כשרה בשבילו למלחמה, לא חלם כלל לעזור לישראל ולספק לה סיבה למלחמה מונעת. הוא הבטיח לסורים, בהודעה נימצת אך חסרת תכלית: "כפעם הבאה..."
- אולי היו נימוקים משכנעים יותר לפעולה המפוארת. אולם האזרח הישראלי, שליבו מלא גאווה על גבורת חייליו, לא שמע אותם.

מפלגות

שתי גדות לימין

תנועת-החרות רוצה להרחיב את גבולות המדינה ולכוננה על שתי גדות הירדן. על כן טוענים ידידיה כי היא תנועה אימפריאליסטית. השבוע הוכיחה התנועה כי האימפריאליזם, ממש כמו הצדקה, מת-חיל בבית.

כתב מנחם בגין, מנהיג סיעת חרות, המחזיקה 15 צירים בכנסת, לפרץ ברבי שטיין, מנהיג הציונים הכלליים השולט על 13 צירים: "הריני מתכבד להציע לאדוני לפתוח בשחיחות, כדי לברר אם קיימת אפשרות להביא לידי איחודן של שתי המפלגות..."

הציונים הכלליים (כיום): המפלגה הר-ליברלית) חששו כי אנשי חרות, הסרים למישמעת מנהיגם והמגובשים מבחינה

"העולם הזה" 949
תאריך: 22.12.1955

אוטובוס לא הצליחו לזהות את הכיס במסדר זיהוי משטרתי, יצא הכיס מן השורה, וזיהה חמישה מקרבנותיו.

הכנון התה לישראל

בתל-אביב, הוגשה תלונה מטעם חברת תכנון המים לישראל נגד המזנוני במשרד החברה, שמסר 873 פתקאות מזויפות לשתיית תה. גבת תמורת כל אחת מהן 40 פרוטה.

פירצה קוראת לנזקים

בגבעתיים, התלונן צורף הזהב מרדכי וויינגרטן כי מצא נזקים בחדר-הרחצה של דירתו, הלך להודות לקרובים שייחס להם את המתנה הבלתי-צפויה, מצא בחזרו כי הגנבים, שהשליכו את הנזקים פנימה מבעד לחלון הפתוח, גנבו מהדירה 350 גרם זהב, 12 שרשרות, שני צמידים, 25 מדליונים, שלושה שעוני-זהב, ו-400 ל"י במזומן.

תחזית מזג האוויר

במעברת נחלת-יהודה, בשעה שהשוטר יוסף יעקב האזין לשידורי קול ישראל מבעד לאוזניות, חדר ברק לאנסטנה, פגע באוזניו, שרף חור של 15 סנטימטר במזרון הספה.

אנשים

● בפגישה עם פעילי פיתוח הנגב, ניכשל לפתע ראש-הממשלה דויד בן-גוריון בפליטת-פה מליצית למדי, אבל מתאמתה ביותר להוגה חזון-קיבוץ-הגלויות: "אינני גורס רומנים!" המבוכה היתה רבה, כשהתברר כי בישיבה נכחו ארבעה מעולי רומניה.

● כששמע ח"כ חרות הד"ר יוחנן באדר על הופעת קלסתרו של שר-החוץ משה שרת בשערו של השבועון הגרמני דר שפיגל, אמר בחיוך דק: "זה השער לאדוני, צדיקים יבואו בו..."

● רב-אלוף במילואים ייגאל ירין אמר בעצרת-עם שנערכה למען קרן המגן: "עלינו להקד את חגורותינו כדי להגדיל את חגורותינו."

● חברי-הכנסת מטעם אחדות-העבודה, יגאל אלון, טען כי "אין מקום לפשרות על גבולות ישראל, ובמידה שהערכים יתי ייחסו אליהם כאל גבולות גידיים — הם ינודו קדימה ולא אחורנית."

● הסופר הנודע שמואל יוסף עגנון, בהסבירו את היעדרו מוועידת אגודת ה"סופרים", לשמוע מה שאני רוצה לומר — הרי אין שומעים. אלא מה? אני בא ומצנע ראשי על מה שאחרים אומרים. עכשיו הגעתי לגיל כזה שכבר קשה לי לנענע את הראש."

● המשורר יצחק שליו, בנמקו את התנגדותו להצטרפותה של אגודת הסופרים להסתדרות הכללית: "ההסתדרות איננה היום מה שהיתה. כבר אינה סמל לחלוציות, כי אם לביורוקרטיה ושחיתות, ואפשר להיות חלוץ גם מחוץ להסתדרות. מוטב להיות בטלנים מאשר מושחתים."

● השליטים החדשים של ארגנטינה גילו נקודה נוספת העשויה לשים ללעג את רודנה המודח של ארגנטינה, חואן פירון: החקירות העלו כי אחיה של אלוה ("אויטה") פירון המנוחה, נתן הוראות למישרד רישום התושבים לזייף את גילה של אשת-הירודן המפורסמת, כדי שתחשב לצעירה יותר מכפי שהיתה באמת.

האיריה מתחילה להתחמם עם גלידת שטראוס בתנור

ליד זה במרכז המפית. לפני הגשת ה"אלסקה".
חממי את התנור. הקציפי 4 חלבונים וכשקיבלת
קציפה קשה. הוסיפי בהדרגה 4 כפות סוכר.
המשיכי להקציף עד שתקבלי קציפה קשה
ולבנה כשלו. הוסיפי אליה מיץ לימון. קרם
סארטר וערבלי 2 סיכוכים נוספים. הוציאי
את הגלידה מהעטיפה והניחי על עוגת
הספוג או הבישקוטים. מרחי בזריזות עם
הקציפה בעובי של 1 ס"מ מעל לגלידה.
מלאי מזרק קרם עם הקציפה שנוחלה
וקשמי את ה"אלסקה" בפרחי-קציפה.
הכניסי לתנור חם ואפי במשך 5-7 דקות.
הוצאי והגישי מיד.

מעונינת בעוד מתכונים לחורף?
כתבי למחלבות שטראוס. ת.ד. 5 נהריה.

אלסקה בתנור

מרכיבים:
1 חבילה גלידת וגיל-פירות
1 עוגת ספוג או בישקוטים
4 חלבונים
4 כפות סוכר
2 כפות מיץ לימון
קרם סארטר על קצה הסכין.
לקישוט: פירות משומרים: אגוז, אגסים,
אפרסקים ודוכרבוניים.

הכנה:
קחי מגש מנירוסטה או צלחת שטוחה
מפירקס. פרסי על הכלי מפית נייר תחרה.
הניחי עוגת ספוג או שורת בישקוטים זה

בלונדון. בדנמרק ובניו-יורק קטנים וגדולים
מלקקים גלידה בהנאה גם כשהטמפרטורה
יורדת מתחת ל-0. והשלג מכסה את
הרחובות. חוויה חורפית אמיתית (וגם
הבריאות יוצאת נשכרת...)
גלידה הופכת ערב חורפי למשהו
מקרר לבבות. אין מגישים אותה כמו בקיץ.
בחורף הגלידה נעשית מערן חמים ויוצא רופן.
מסוג המערנים שאפשר למצוא רק במסעדות
מובחרות.
למשל, אלסקה בתנור.

גלידה **שטראוס** מפנקת אותך גם בחורף

העיתון הזה

סיפורה
האישי
של
הצעירה
מחולון:

**"אבי הדג את
המחזר שלי!"**